

Республикалық оқу–әдістемелік журнал
Республиканский учебно–методический журнал

Редакцияның мекен жайы:
Астана қаласы, Кенесары көшесі, 40
«7 континент» БО, 15 қабат

Журнал ҚР Мәдениет және спорт министрлігінің
есебіне қойылған. 2009 жылғы 20 ақпандағы
№ 9909- Жеке есепке қою туралы куәлік.
Жазылу индексі-75289

ГККП «Детская школа искусств» г. Талдықорган

№11(3) 2024 жыл

Қосымша білім және тәрбие

Воспитание сценической воли Каракожаева Т.Т.	3	Қазақ музыка әдебиетінің тарихы Қырықбаева С.Қ.	95
Психологические аспекты обучения игре на фортепиано Ким Ж.В.	6	Заманауи технологияларды сабақ барысында тиімді пайдалану Иғламова І.Ж.	98
Сыныптан тыс жұмыс үстінде оқушылардың музыкалық танымын қалыптастыру жолдары Канабекова Д.К.	10	Прима – қобыз аспабының шығу тарихынан осы заманға дейін дамып, заманауи шығармалармен шарықтауы Шапағатова А.К.	101
Айттыс өнері Бұлғақов А.М.	14	История создания флейты Абельдинов Б.С.	104
Урок вокала как педагогический процесс (принципы, методы и приемы вокальной работы) Сарбалина Г.С.	18	Методики преподавания хореографии в детской школе искусств Есеналиева Т.Б.	107
Музыка - өмірдің гүлі Меирманова А.К.	21	Роль ударных инструментов в развитии музыкальных способностей детей Мегенов Б.Т.	111
Бастапқы фортепианоға арналған жаттығулар және оқытудың бастапқы кезеңіндегі шығармашылық қабілеттерді дамыту формалары Омарбаева А.С.	24	Разработка музыкального слуха на уроках сольфеджио в детской школе искусств Нурмолданова Д.С.	115
Шертпе күйлерінің орындаушылық мәдениеті Кішікбаева А.Қ.	28	Виолончель аспабының ерекшелігі, тарихы, құрылысы және музыкалық рөлі Станбекова А.А.	119
Классическая музыка Дюсембеков С.О.	31	Как занятия хореографией влияют на здоровье и осанку ребенка Калиакперқызы А.	122
Особенности преподавания на духовом инструменте Алимбетова С.У.	38	Қазақ музыкасындағы күй құдіреті Нұрбергенова А.Д.	126
Музыкалық қабілетті дамыт Айтқалиев А.К.	42	Домбыра аспабын оқытудың бастапқы кезеңдері мен дамыту формалары Айтжанов А.А.	130
Работа хорового класса в детской школе искусств Чистякова Л.Л.	44	Жыр өнерінің ерекшелігі мен маңызы Жоңаманова Л.З.	134
Роль фортепиано в воспитании ребенка: развивающий потенциал и педагогическое значение Шмидт Н.В.	47	Прима-қобыз аспабына арналған И. А. Лесманның алғашқы оқу - әдістемелік құралының бүгінгі практикадағы маңызы Боранкулова А.А.	138
Преимущества игры на гитаре для детей и методы его обучения Юнанов Ю.П.	51	Художественный труд в Казахстане и его проблемы Байоразова А.Ж.	142
Эстрадный вокал в музыкальной школе: путь к самовыражению и развитию таланта Дуйсембина Ж.Б.	55	Дәстүрлі ән өнерінің балалар дамуына әсері Серіков Т.Д.	146
Как играть произведения композиторов-романтиков (из опыта педагога-пианиста) Смагулова А.К.	58	БӨМ-дегі актерлік шеберлік: балалардың шығармашылық әлеуетін дамыту Мүкен Ш.Б.	149
Домбыра тарту техникалары» Омарқұлова Н.Н.	62		
Музыкалық дарындылықты дамыту Жарманова Е.Қ.	65		
Влияние музыки на воспитание ребенка Азанов Д.В.	69		
Қазақтың ұлттық аспабы «Қасиеті домбыра» Керейбаева А.Р.	72		
Бейнелеу өнерін оқытудың мақсаттары мен міндеттері Нияз А.С.	74		
Освоение первоначальных навыков игры на фортепиано. Постановка рук. посадка Гарбузова О.П.	78		
Педагогические принципы Анны Даниловны артобелевской на начальном этапе обучения Клешнёва А.Н.	82		
Инновационные технологии преподавания вокала Кайнарбекова Г.К.	85		
Домбыра аспабында ойнаудың әдіс-тәсілдері Серікболқызы А.	88		
Жаттығулар арқылы орындаушылық шеберлікті жетілдіру Жекебаев Б.Қ.	92		

Меншік иесі – Қазақстан Республикасы Оқу-ағарту министрлігінің «Республикалық қосымша білім беру оқу-әдістемелік орталығы» РМҚК (Астана қаласы)

Редакциялық кеңес:

Шер Р.П., редакциялық кеңестің төрағасы, ҚР ОАМ РҚББОӨО директоры
Гончаров А.С., «Қалалық техникалық шығармашылық орталығы» ММ қосымша білім беру педагогі, «Радио және робот техникасы» үйірмесінің жетекшісі.

Мажитов М.К., Қарағанды қаласы ЮНЕСКО Клубы №2 Өнер мектебінің директоры.

Ерубәева А.Ж., Павлодар қаласы, М.М. Катаев атындағы Оқушылар сарайының директоры.

Оразова Т.Б., ЮНЕСКО клубы Балалар көркемсурет мектебінің директоры, Шымкент қаласы.

Сенгалиев О.Т., Ақтөбе қаласы Жас натуралистер станциясының директоры.

Шығарумен жұмыс жасағандар:

Бас редактор – Атажанова Л.А.

Жауапты редактор – Айтпаева Ж.Ж.

Дизайн – Хұрмет К.Х.

Редакцияның мекен-жайы: Астана қаласы, Кенесары к-сі, 40, «7 континент» БО, 15-қабат.

Тел.: 8 (7172) 64-75-88, e-mail: kosymsha20@bk.ru

Журнал ҚР Мәдениет және спорт министрлігінің есебіне қойылған.

2009 жылғы 20 ақпандағы № 9909-Ж есепке қою туралы куәлік.

Жазылу индексі – 75289.

Редакция материалдардағы ақпарат үшін жауап бермейді. Редакцияның пікірі автордың пікірімен әрдайым сәйкес келмейді. Қолжазбалар рецензияланбайды және қайтарылмайды.

Редакция мақалаларды, әдістемелік әзірлемелерді қысқартуға, редакциялауға және қажет болса, әдеби түзетулер жасауға құқылы. Респонденттердің материалдары қайтарылмайды және рецензияланбайды. Редакция хат алмаспайды.

ҚҰРМЕТТІ ӘРІПТЕСТЕР!

«Қосымша білім және тәрбие» педагогтерге арналған республикалық оқу-әдістемелік журналы бүгінгі таңда еліміздегі балаларға арналған қосымша білім беру жүйесінде жалғыз республикалық басылым болып табылады.

Журналда оқу-тәрбие үдерісіндегі инновациялар мен инновациялық технологиялар жөнінде мақалалар және тағы басқа материалдар жарияланады.

Біздің журналымыздың оқырмандары – жалпы орта, қосымша (оқушылар үйі, сарайы, балалар мен жасөспірімдер шығармашылығы орталығы; жас натуралистер, туристер, техниктер станциялары; балалар өнер мектебі, балалар музыка мектебі, балалар көркемөнер мектебі; балалар аула клубы және т.б.), кәсіптік және техникалық білім беру ұйымдарының, балалардың қоғамдық ұйымдарының педагогикалық қызметкерлері.

Журнал редакциясының келісімі бойынша Сіз ұйымның қызметі туралы және мерейтойлық материалдарды жариялай аласыз.

Сіз толық ақпаратты 8 (7172) 64-75-88 телефоны немесе e-mail: kosymsha20@bk.ru арқылы біле аласыз

ВОСПИТАНИЕ СЦЕНИЧЕСКОЙ ВОЛИ

Каракोजаева Гурсынхан Токеновна
Заслуженная артистка РК, кавалер ордена «Құрмет», Почетный гражданин Кегенского района, руководитель этнографического фольклорного ансамбля «Жетысу сазы» Жетысуской областной филармонии. Директор ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу Талдыкорган УО области Жетісу»

Сценическая воля — это способность артиста сосредоточиться на своей задаче и выполнить ее с должным уровнем мастерства. Она включает в себя такие аспекты, как концентрация, уверенность в своих силах, способность преодолевать внутренние и внешние препятствия. Сценическая воля формируется на основе различных навыков: физической подготовленности, эмоциональной открытости, понимания роли и глубокого погружения в персонажа.

Сахналық ерік - әртістің өз міндетіне баса назар аударып, оны тиісті шеберлікпен орындау қабілеті. Ол шоғырлану, өз күшіне сену, ішкі және сыртқы кедергілерді еңсеру қабілеті сияқты аспектілерді қамтиды. Сахналық ерік түрлі дағдылар негізінде қалыптасады: дене дайындығы, эмоциялық ашықтық, рөлді түсіну және кейіпкерге терең сіңісу. Особое значение для формирования исполнительского мастерства и для успешной деятельности музыканта-исполнителя имеет воспитание способности управлять своим творческим

процессом и, в частности, подчинять своей воле музыкально - исполнительскую технику. Педагогическая практика знает немало таких примеров, когда способные учащиеся, имеющие незаурядные физические данные, не всегда овладевают хорошей исполнительской техникой. В исполнении хорошо выученных произведений наблюдаются срывы, и даже при вполне «благополучном» исполнении реальные результаты далеко не соответствуют ни степени дарования учащегося, ни количеству затраченного им труда.

Основная причина большинства недостатков в игре заключается в том, что ученику плохо помогает «внутренний слух», и у него отсутствует исполнительская воля. Он играет не то, что заранее подготовил, а только слушает результаты игровых движений. Работа над музыкально-исполнительской техникой это, в сущности, процесс воспитания исполнительской воли и, в частности, способность управлять игровыми движениями при помощи «внутреннего» слуха и мышечных ощущений мышечной памяти, процесс воспитания координации между слухом и игровыми движениями. «Предслышание» и «предвидение» определяют характер игровых движений, диктуют их форму, размах, темп и др. «Предслышание» и «предвидение» требуют высшей степени сосредоточенности внимания на предмете творчества, мобилизации всех творческих сил исполнителя. В этом процессе наиболее отчетливо обнаруживается синтетический характер музыкально - исполнительской техники; выявляется необходимость учитывать в работе органическую взаимосвязь всех элементов музыкально-исполнительского мастерства.

Действительно, без ясного «предслышания» требуемой высоты звучания и «предвидения» мышечного движения его характера и «расчета» времени, в течение которого оно должно быть совершено, немислима чистая «безотказная» интонация, особенно при смене позиций. Следовательно, работа над интонацией - это работа над координацией звуковысотного слуха, ритма и движения. Без хорошего звука трудно добиться чистой интонации, т. к. неясное звучание затрудняет контроль над ней. С другой стороны, чисто проинтонированный звук яснее, красивее звучит. Без «предслышания» и

«предвидения» трудно рассчитывать на красивый, содержательный (т.е. соответствующий замыслу исполняемого) звук. Музыкальное звучание организовано во времени, и скрипка «не поет» часто потому, что не «предслышан» ритм мелодии, ритм ее дыхания. Исполнительская интерпретация предполагает анализ музыкального произведения (уяснение формы, элементов стиля, биографии композитора и т.д.). Когда работа над произведением интеллектуально завершена, в его исполнении начинает доминировать чувство, настроение. Результаты интеллектуальной проработки должны постоянно присутствовать в исполнении. С каким бы чувством не исполнялось произведение, сознание никогда не должно отключаться, оно должно быть всегда ясным. Данные современной психофизиологии проливают некоторый свет на роль переживания и осознание времени во время исполнения музыки на эстраде. Артист на сцене живет как бы в двух измерениях. Он находится в будущем, предчувствуя и предслыша то, что должно быть осуществлено (цель исполнения), и в настоящем (контроль результатов исполнения: выразительности звучания, реакции зала). Об этом раздвоении внимания говорили С. Рахманинов, Ф. Шаляпин, Д. Ойстрах. Они единодушны и в другом: нельзя во время исполнения на эстраде вести контроль за внутренним процессом, он осуществляется почти механически, автоматически. Все должно быть сделано заранее.

Процесс мышления использует в основном сжатые коды, а деятельность - полные. О подобном целостном охвате всего произведения внутренним слухом писал Р. Вагнер, вспоминая, что увертюра к опере «Тангейзер» возникла в его мозгу сразу в единовременном звучании.

Весьма полезно для исполнителя умение переключаться на эстраде от обычного масштаба деятельности во внутреннее сжатое время. Такими способностями, видимо, обладал Н. Паганини. При игре виртуозных мест техника могла представлять в его воображении в субъективном психологическом плане гибкой, плавной мелодией. Скрипач играл внутренне как бы в замедленном темпе («психологическое время»), а реальный исполнительский процесс протекал в другом масштабе («время деятельности»). Тем самым внутренний «код психической деятельности» выносился им вовне, а развернутый процесс вовнутрь, что обеспечивало высочайшее качество исполнения и управляемость за его процессом. Не случайно многие критики писали, что Н. Паганини «играет в быстром темпе так, как будто он играет медленно». По мнению А. Бехтеревой, «способность выходить за рамки обычного масштаба времени» вполне реальна и достижима.

Франческо Беннати отмечал, что после концертов у Паганини подергивались мышцы, кожа охлаждалась, пульс слабо прощупывался, 20-30 минут он находился практически в полу отключенном состоянии от внешнего мира.

В своих письмах Н. Паганини часто упоминает о некоем «электричестве», которое рождается в нем, «болезненно терзает, но выходит из меня на концерте с божественной гармонией».

Подергивание мышц вследствие нервного подъема ощущают многие исполнители перед выходом на эстраду. Д. Ойстрах говорил, что если он не испытывал перед началом концерта дрожания рук и ног, он начинал беспокоиться: значит не было необходимой энергии для выступления. Такое состояние он оценивал, как индикатор психофизического тонуса.

Н. Паганини был личностью огромного художественного масштаба, имевшей особое магнетическое влияние на зал. Р. Шуман, впервые услышав Н. Паганини, писал: «Я думал, что он начнет с неслышанной силой звука. И вот он начал, но до чего звук его был нежным и тихим. Когда же он легко и еле заметно начал закидывать в толпу свои магнетические цепи, люди стали невольно покачиваться. И вот волшебные кольца заплетались все больше и больше; люди все теснее и теснее жались друг к другу, пока они постепенно не слились в едином порыве, как бы загипнотизированные художником».

Н. Паганини выступал на эстраде не только как скрипач, но и как своеобразный режиссер, который умело распределял смысловые акценты, формировал восприятие, владел приемами воздействия на слушателей.

Психофизическая основа одаренности музыканта состоит из следующих компонентов:

- 1) моторика;

- 2) музыкальный слух;
- 3) эмоциональность;
- 4) музыкальное мышление;
- 5) умение управлять временем;
- 6) магнетизм.

Одаренный артист-музыкант должен обладать не только всеми этими компонентами, но и их совершенной координацией.

«Довольно!», таким категорическим возгласом обычно преподаватель прерывает учащегося уже на самой начальной стадии обучения игре на инструменте, когда тот допускает ошибку или неточность. Из-за этого у учащегося развивается привычка тут же останавливать игру из-за ошибок. Этот условный рефлекс сопровождает его и на более высокой ступени профессионального обучения. Однако наступает время, когда будущему артисту нужно прививать совершенно другие навыки: следует доиграть до конца и лишь затем определить ошибку. Нужно преодолеть желание остановить игру, заполнить пробел импровизацией и лишь потом остановиться, и объяснить себе причину этой ошибки. Причины здесь могут быть разные. Иногда это незначительные причины перемены аппликатуры и т.д. В большинстве же случаев причиной ошибок является бесчисленное множество раз повторенное механическое проигрывание, при котором учащийся утрачивает связь с музыкальным содержанием произведения.

Перед публичным выступлением педагог должен дать возможность ученику несколько раз исполнить все сочинение целиком, где ученик мог бы продемонстрировать свое понимание художественной концепции. После такого проигрывания должна следовать критическая оценка исполнения. Ученик сам должен указать на то, что не удалось осуществить, и каким образом можно избежать повторения этих недостатков. Подобная критика нужна для того, чтобы ученик научился в совершенстве контролировать свою игру. Точно определять причины неудовлетворительного качества исполнения и искать пути к их устранению. Когда музыкант в хорошем расположении «духа», когда он хорошо «разыгран», полностью раскован, испытывает душевное спокойствие, то в таких случаях нет ничего удивительного в том, что у него все ладится.

Однако такое состояние на эстраде доступно лишь опытным исполнителям, да и то не всегда и не везде. Поэтому молодой артист должен как можно лучше представить себе ситуацию, которая ждет его на эстраде. Особенно угнетающе действует сознание того, что трудное место в исполняемом сочинении может не получиться с первого раза. Поэтому никогда не следует, упражняясь, играть особо трудные места несколько раз подряд. Их нужно играть только один раз и притом в состоянии необходимой умственной и физической готовности. Молодой исполнитель должен стараться, если это оказывается необходимым, войти в такое состояние несколько раз в течение рабочего дня, но никогда не должен повторять коварное место несколько раз подряд. Случается, что музыкант ошибается даже в легких пассажах. Такое бывает и с большими артистами.

По всей вероятности, они ошибаются потому, что не уделяют должного внимания данному пассажиру, не концентрируются на нем в должной мере во время выступления. При следующих публичных выступлениях эта же ошибка может повториться, т.к. исполнителя парализует страх перед неудачей. Этого можно избежать только в том случае, если не позволять пальцам действовать самостоятельно и бесконтрольно, а принуждать их выполнять свою задачу в полном соответствии с нашими представлениями. Является не только возможным, но и совершенно необходимым, чтобы процесс игры протекал под сознательным контролем каждого отдельного звука. Желаемого успеха можно достичь при максимальной концентрации как при игре дома, так и при игре на сцене. Нелегкая задача быть во время выступления на эстраде непрерывно и напряженно сконцентрированным. Нелегко ничему не позволять себя отвлекать. Некоторые исполнители поэтому закрывают при игре глаза.

Страх - естественное состояние, и неплохо его испытать. Намного хуже стесняться этого и пытаться его подавить. Каждый музыкант, который склонен длительно отдаваться мыслям о страхе, должен постараться столь же длительно настраивать себя на верный успех, на состояние спокойствия, смелости на сцене. Однако самую успешную помощь

оказывает убеждение, что в момент выступления человек должен быть способен лишь на одно-единственное сильное душевное переживание музыкальное. Сила музыкального переживания должна быть настолько сконцентрирована, чтобы исключить любую другую мысль, любое другое душевное состояние. Поэтому: концентрация против волнения!!! Тот, кто дома работал с абсолютной концентрацией, добивается на сцене самой прекрасной награды - смелости!

Сценическая воля — это неотъемлемая часть успешного выступления. Она требует комплексного подхода к воспитанию и развитию, начиная от физической подготовки и заканчивая эмоциональной работой и изменением восприятия. Воспитание сценической воли — это непрерывный процесс, который требует усилий, терпения и настойчивости. Результаты этой работы не только помогут артисту стать более уверенным на сцене, но и раскроют новые грани его таланта. Развивая сценическую волю, актеры помогают создавать уникальные и запоминающиеся образы, которые способны трогать сердца зрителей и оставлять неизгладимый след в их сознании. Итак, сценическая воля — это цветок, который требует постоянного ухода и внимания, но который в конечном итоге приносит плоды в виде ярких и запоминающихся выступлений.

Список использованной литературы:

1. Серегин Н.В.// «Воспитание волевых мотиваторов в музыкальном искусстве» Вестник Московского государственного университета культуры и искусств. 2021. № 4 (102). С. 148-156.
2. В.И.Селиванов, «Воспитание воли школьника» Издательство: Концептуал, 2020г. Серия.
3. Н.В.Серегин. «Целостная исполнительская подготовка музыканта» УДК 378.978:37.013.43 DOI: 10.24411/1997-0803-2020-10117

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОБУЧЕНИЯ ИГРЕ НА ФОРТЕПИАНО

**Ким Ж.В, заместитель директора по УР,
преподаватель фортепиано,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

В статье рассмотрены основные психологические аспекты, влияющие на обучение игре на фортепиано, включая мотивацию, самодисциплину, эмоциональную поддержку и взаимодействие учителя и ученика.

Подчеркивается важность внутренней и внешней мотивации, регулярной практики, а также значимость эмоциональной поддержки со стороны учителя и близких. Отмечается, что эффективная коммуникация и индивидуальный подход способствуют успешному обучению и развитию музыкальных навыков. Применение данных аспектов в практике может значительно улучшить результаты и повысить удовольствие от обучения.

Ключевые слова: Фортепиано, мотивация, самодисциплина, эмоциональная поддержка, учитель, ученик

Мақалада фортепианода оқуға әсер ететін негізгі психологиялық аспектілер, соның ішінде мотивация, өзін-өзі тәрбиелеу, эмоционалды қолдау және мұғалім мен оқушының өзара әрекеттесуі қарастырылады. Ішкі және сыртқы мотивацияның, тұрақты тәжірибенің маңыздылығы, сондай-ақ мұғалім мен жақындарының эмоционалды қолдауының маңыздылығы атап өтіледі. Тиімді қарым-қатынас пен жеке көзқарас

музыкалық дағдыларды табысты оқытуға және дамытуға ықпал ететіні атап өтілді. Осы аспектілерді тәжірибеде қолдану нәтижелерді айтарлықтай жақсартады және оқудың ләззатын арттырады.

Тірек сөздер: фортепиано, мотивация, өзін-өзі тәрбиелеу, эмоционалды қолдау, мұғалім, оқушы

Обучение игре на фортепиано — это сложный процесс, который включает не только технические, но и психологические аспекты. Психологические факторы играют важную роль в успехе обучения, влияя на мотивацию, самодисциплину, эмоциональное состояние и взаимодействие между учителем и учеником. В данной статье рассматриваются ключевые психологические аспекты, влияющие на процесс обучения игре на фортепиано, а также предлагаются рекомендации для оптимизации этого процесса.

Мотивация — один из самых важных факторов, влияющих на успех в обучении игре на фортепиано. Существует два основных типа мотивации: внутренняя и внешняя. Внутренняя мотивация возникает из личного интереса и удовольствия от игры на фортепиано. Она является мощным двигателем, который помогает ученику продолжать заниматься, даже когда сталкивается с трудностями. Внешняя мотивация, напротив, связана с внешними факторами, такими как похвала, награды или желание получить признание.

Учитель играет ключевую роль в поддержании и развитии обеих форм мотивации. Одним из эффективных методов является установка ясных и достижимых целей, которые помогают ученику видеть свой прогресс. Кроме того, положительное подкрепление и признание успехов способствуют поддержанию высокого уровня мотивации.

1. Внутренняя мотивация:

- Личное удовлетворение: Ученики, которые находят удовольствие в процессе игры и изучения музыки, склонны более активно и с энтузиазмом подходить к обучению.
- Саморазвитие: Стремление к совершенствованию своих навыков и достижению личных целей.
- Эмоциональное выражение: Возможность выражать свои чувства и эмоции через музыку.

2. Внешняя мотивация:

- Поощрения и награды: Похвала от учителей, родителей и других значимых людей, участие в конкурсах и получение наград.
- Социальное одобрение: Признание и восхищение от окружающих.
- Академические достижения: Получение хороших оценок и сертификатов.

Пути повышения мотивации:

- Становление достижимых целей: Разделение процесса обучения на более мелкие, достижимые этапы.
- Вариативность и интерес: Введение в репертуар разнообразных произведений, которые интересны ученику.
- Поддержка и поощрение: Постоянная поддержка со стороны учителя и окружения.
- Интеграция творчества: Поощрение импровизации и сочинения музыки.

Психологические аспекты:

- Позитивная обратная связь: Важность позитивной обратной связи для поддержания мотивации и уверенности.
- Справление с неудачами: Развитие устойчивости к неудачам и стрессоустойчивости.
- Самооценка: Поддержание здоровой самооценки и уверенности в своих силах.

Таким образом, мотивация является неотъемлемой частью процесса обучения игре на фортепиано и требует внимательного и осознанного подхода как со стороны ученика, так и со стороны учителя.

Самодисциплина необходима для регулярной практики и достижения долгосрочных целей.

Она включает в себя умение планировать своё время, придерживаться расписания и сохранять концентрацию на протяжении занятий. Развитие самодисциплины у ученика

— это процесс, который требует времени и настойчивости.

Одним из способов развития самодисциплины является создание структуры и рутины. Регулярные занятия в одно и то же время помогают сформировать привычку. Учитель может помочь ученику разработать индивидуальный план занятий, который будет учитывать его личные цели и возможности. Также важно научить ученика оценивать свой прогресс и корректировать план занятий по мере необходимости. Этот психологический аспект охватывает несколько важных моментов:

1. Постановка целей и планирование: Обучение игре на фортепиано требует четкого определения краткосрочных и долгосрочных целей. Самодисциплина помогает студенту придерживаться намеченного плана и шаг за шагом двигаться к своим музыкальным целям.

2. Регулярные тренировки: Успех в игре на фортепиано напрямую связан с регулярностью практики. Самодисциплина помогает музыканту выделять время на ежедневные занятия, несмотря на возможные отвлекающие факторы.

3. Управление временем: Эффективное распределение времени между практикой, учебой, работой и отдыхом требует хороших навыков управления временем. Самодисциплина позволяет студенту не откладывать тренировки и избежать перегрузки.

4. Преодоление трудностей: Обучение музыке часто связано с периодами стагнации или разочарования. Самодисциплина помогает справляться с этими моментами и продолжать тренировки, несмотря на временные неудачи.

5. Фокус и концентрация: Для освоения сложных музыкальных произведений требуется глубокая концентрация и внимание к деталям. Самодисциплина способствует развитию этих качеств.

6. Самоконтроль и мотивация: Самодисциплина включает в себя умение мотивировать себя на дальнейшие занятия, даже когда это кажется сложным или скучным. Это помогает сохранять интерес и энтузиазм к обучению.

Таким образом, самодисциплина является важным компонентом психологической подготовки музыканта, способствуя более эффективному и целенаправленному процессу обучения игре на фортепиано.

Эмоциональная поддержка играет важную роль в процессе обучения. Ученики, чувствующие поддержку и понимание со стороны учителя и близких, испытывают меньше стресса и тревоги, что положительно сказывается на их успехах. Эмоциональная поддержка помогает создать комфортную и благоприятную атмосферу для обучения, где ученик может свободно выражать свои чувства и эмоции.

Учитель должен быть внимателен к эмоциональным потребностям ученика. Эмпатия и умение слушать — ключевые качества, которые помогают учителю лучше понимать своего ученика и реагировать на его эмоциональные состояния. Важно также создавать ситуации успеха, где ученик может почувствовать себя уверенно и компетентно. Эмоциональная поддержка играет важную роль в обучении игре на фортепиано и включает несколько ключевых аспектов:

1. Создание комфортной атмосферы: Учитель должен создать обстановку, в которой ученик чувствует себя комфортно и безопасно. Это способствует снижению уровня стресса и тревожности, что положительно влияет на процесс обучения.

2. Поощрение и похвала: Регулярное поощрение и похвала за достижения, даже за небольшие успехи, помогают поддерживать мотивацию и уверенность ученика в своих силах.

3. Поддержка при неудачах: Важно не только отмечать успехи, но и помогать ученику справиться с неудачами. Эмоциональная поддержка в такие моменты помогает избежать чувства разочарования и утраты интереса к занятиям.

4. Личностный подход: Учет индивидуальных особенностей ученика, таких как темперамент, уровень подготовки и личные предпочтения, позволяет настроить процесс обучения таким образом, чтобы он был максимально эффективным и комфортным для конкретного человека.

5. Психологическая готовность: Подготовка ученика к выступлениям или экзаменам,

включая работу над психологической устойчивостью и управлением эмоциями, помогает повысить уверенность в себе и улучшить результаты.

6. Обратная связь: Конструктивная и честная обратная связь, которая направлена на развитие и улучшение навыков ученика, а не на критику, способствует развитию и поддержанию позитивного отношения к обучению.

Эти аспекты эмоциональной поддержки помогают создать благоприятные условия для эффективного и приятного обучения игре на фортепиано.

Взаимодействие между учителем и учеником также является центральным элементом процесса обучения. Эффективная коммуникация, понимание индивидуальных особенностей ученика и адаптация методов обучения — все это способствует созданию позитивного и продуктивного учебного процесса. Учитель должен уметь находить баланс между требовательностью и поддержкой. С одной стороны, важно поддерживать высокий уровень ожиданий и стимулировать ученика к достижению лучших результатов. С другой стороны, необходимо быть готовым к поддержке и помощи в трудные моменты, когда ученик сталкивается с трудностями или неудачами. Вот некоторые из них:

1. Мотивация и интерес: Учитель должен уметь заинтересовать ученика, поддерживать его интерес к музыке и игре на фортепиано. Это может включать выбор репертуара, который соответствует вкусам и уровню ученика, а также создание позитивной и вдохновляющей атмосферы на уроках.

2. Эмоциональная поддержка: Обучение игре на музыкальном инструменте может быть сложным и требовать значительных усилий. Учитель должен уметь поддерживать ученика эмоционально, помогать справляться с разочарованиями и трудностями, внушать уверенность в своих силах.

3. Обратная связь и коррекция ошибок: Эффективное взаимодействие включает конструктивную критику и позитивную обратную связь. Учитель должен уметь корректировать ошибки ученика таким образом, чтобы это не вызывало негативных эмоций, а способствовало росту и развитию.

4. Индивидуальный подход: Каждый ученик уникален, и учитель должен учитывать личные особенности, темперамент, стиль обучения и уровень подготовки каждого ученика. Индивидуальный подход помогает максимально раскрыть потенциал ученика.

5. Развитие самодисциплины и самостоятельности: Важной задачей учителя является не только передача знаний и навыков, но и формирование у ученика навыков самодисциплины и способности к самостоятельной работе. Это включает обучение планированию занятий, постановке целей и самооценке результатов.

6. Коммуникация и взаимодействие: Эффективное общение между учителем и учеником является залогом успешного обучения. Учитель должен быть хорошим коммуникатором, уметь ясно и доступно объяснять материал, слушать ученика и учитывать его мнение.

7. Психологический комфорт: Учитель должен создавать атмосферу, в которой ученик чувствует себя комфортно и безопасно. Это способствует более эффективному обучению и позволяет ученику свободно выражать себя через музыку.

Эти аспекты подчеркивают важность психологического подхода в обучении игре на фортепиано, где взаимодействие учителя и ученика выходит за рамки простого передачи знаний и навыков, формируя основу для успешного и гармоничного музыкального развития.

Заключение:

Психологические аспекты, такие как мотивация, самодисциплина, эмоциональная поддержка и взаимодействие с учителем, играют ключевую роль в обучении игре на фортепиано. Понимание и применение этих аспектов может значительно повысить эффективность обучения и сделать его более приятным для ученика. Учителям важно учитывать психологические особенности своих учеников и адаптировать методы обучения в соответствии с их потребностями и возможностями.

Список использованной литературы:

1. Ascenso, S., Perkins, R., & Williamon, A. (2017). Resounding Meaning: A Perfectionist's Perspective on the Art and Psychology of Piano Performance. *Music Performance Research*, 8, 36-53.
2. Jørgensen, H. (2001). Instrumental Practice and Motivation in Young Musicians: The Role of a Supportive Learning Environment. *British Journal of Music Education*, 18(3), 277-291.
3. McPherson, G. E., & Zimmerman, B. J. (2002). Self-Regulation of Musical Learning: A Social Cognitive Perspective. In R. Colwell & C. Richardson (Eds.), *The New Handbook of Research on Music Teaching and Learning* (pp. 327-347). Oxford University Press.
4. Nielsen, S. G. (2008). Achievement Goals, Motivation and Learning Strategies in Instrumental Music Students. *Music Education Research*, 10(2), 235-247.
5. Sloboda, J. A., & Davidson, J. W. (1996). The Role of Practice in the Development of Performing Musicians. *British Journal of Psychology*, 87(2), 287-309.

**СЫНЫПТАН ТЫС ЖҰМЫС ҮСТІНДЕ
ОҚУШЫЛАРДЫҢ МУЗЫКАЛЫҚ ТАНЫМЫН
ҚАЛЫПТАСТЫРУ ЖОЛДАРЫ**

Канабекова Динара Канатовна
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі»
ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК, тәрбие-
ісі жөніндегі директор орынбасары,
домбыра сыныбының мұғалімі.

«Сыныптан тыс жұмыс үстінде оқушылардың музыкалық танымын қалыптастыру жолдары» тақырыбындағы зерттеу оқушылардың музыкалық білімін арттыру, шығармашылық қабілеттерін дамыту және музыкалық мәдениетке деген қызығушылықтарын ояту мақсатында жүргізілген. Мақалада оқушылардың музыкалық танымдарын кеңейту жолдары қарастырылған. Сыныптан тыс жұмыстың маңызы ерекше, себебі бұл кезеңде оқушылар түрлі музыкалық жанрлармен танысып, шығармашылық потенциалын жүзеге асыра алады.

Исследование на тему «Пути формирования музыкального познания учащихся во внеклассной работе» проводилось с целью повышения музыкальных знаний учащихся, развития их творческих способностей и привития интереса к музыкальной культуре. В статье предусмотрены пути расширения музыкального познания учащихся. Внеклассная работа имеет особое значение, так как на данном этапе учащиеся могут познакомиться с различными музыкальными жанрами и реализовать свой творческий потенциал.

Республикадағы қазақ орта мектептеріндегі оқу-тәрбие жұмысының елеулі бір бөлігі - сыныптан тыс жұмыстар. Дәл осы кезеңде оқушылардың сабақ үстінде алған білімі мен білігін, түрлі әсерлерін тереңдету, жан-жақты кеңейту мақсаты көзделеді. Егер оқушылардың сабақ үстінде менгерген білігі сыныптан тыс жұмыс барысында одан әрі пысықталып, толықтырылып отырмаса, білім бір жақты болып, оның мақсат-міндеттері толық шешімін таппайды. Сондықтан сыныптан тыс жүргізілетін жұмыстың оқу-тәрбие процесінен алатын орны ерекше.

Орта мектеп бағдарламасында музыкалық сауат, жалпы тарихи-мәдени таным мен эстетикалық тәрбие сабақ үстінде жүргізіледі. Оны концерт, кино көріп, радио мен

теледидардан, интернет желісі арқылы түрлі құрылғылармен бағдарламалардан тыңдау арқылы іске асыруға болады.

Сыныптан тыс жұмысты біржақты жүргізуге болмайды. Егемен ел оқушыларының бойындағы танымдық қажеттілік пен музыкалық қабілетін дамыту ісі жүйелі жұмыстарды қажет етеді. Сыныптан тыс жүргізілетін оқу-тәрбиелік жұмыстар оқушылардың танымын, мақсатын, қабілетін басқа да қасиеттерін дамытуы қажет.

Сыныптан тыс жүргізілетін жұмыстар нәтижелі болу үшін оның талаптары мына мақсаттармен ұштасқаны жөн:

Біріншіден, сыныптан тыс жүргізілетін жұмыстарды нақты уақытпен шектеуге әсте болмайды. Ол өтілетін тақырып, үйірме ерекшелігі, оқушылардың жас шамасына байланысты болуы керек. Яғни, оқушылардың жас ерекшелігі, музыканы қабылдауы, өткізушінің шеберлігі, тақырыптың танымдылығына байланысты. Жалпы мектептегі сыныптан тыс музыкалық жұмыстардың уақыт мөлшерін тым көбейтуге болмайды. Бұл жүйе музыканы тыңдау мәдениеті қалыптаспаған оқушыларға қатысты пікір. Сондықтан да уақыт ұзақтығы оқушылардың тыңдалатын тақырыпқа деген ынта - жігерін әлсір етуі мүмкін.

Екіншіден, сыныптан тыс жүргізілетін музыкалық-танымдық үйірмелерді, әнгіме-концерттерді мұғалімдерімен қатар, педагогикалық тәрбиеден өтуші студенттер де өткізе алады.

Үшіншіден, сыныптан тыс үйірмелерге оқушылар өз қалаулары, еркі, және қабілеті бойынша қатысулары қажет. Ол үшін тақырыптың танымдылығымен бірге танымдық табиғатын да ескерген жөн болады.

Төртіншіден, мұндай жұмыстарды аракідік болса да сынып оқушылардың алған білімін қорытындылап, тексеріп отырудың өзге жүйелерін іске қосуға мүмкіндік туады (сауалнама сұрақтарына жауап беру, карточка толтыру, т.б.).

Мектеп бағдарламасы сыныптан тыс жүргізілетін жұмыстарды, халықтық және кәсіби музыка үлгілерінің материалдарды игеру керек деген нұсқау бермейді, сол себепті бұл саладағы жұмыстар әркез оқушылардың психологиялық ерекшеліктеріне сай қабылдау, қызығушылық мүмкіндіктеріне сәйкес жүргізілуі тиіс. Бұл жөнінде көрнекті музыка әдіскері О.А.Апраксина: «Если уроки пения и внеклассные кружковые занятия составляют стержень, вокруг которого объединяются и другие силы, то результаты получаются исключительно плодотворные», - деп жазған.

Мұғалім сабақта және сабақтан тыс игерілетін материалдарды әркез қадағалап, олардың бір-бірін толықтырып отыруына ерекше мән беруі қажет.

Музыкалық іс-шаралар, концерттер, мастер-класстар, музыкалық ойындар мен интерактивті әдістер арқылы оқушылардың музыкалық танымдарын кеңейту жолдары қарастырылып отыруы қажет. Оқу бағдарламасынан тыс өткізілетін мұндай шаралар оқушылардың музыкалық талғамын, стилін және аталған өнер түріне деген қарым-қатынасын сипатын қалыптастыруда шешуші рөл атқарады. Музыкалық танымды қалыптастыру барысында мұғалімнің рөлі зор. Ол оқушыларды заманауи музыкалық ағымдармен таныстыра отырып, олардың өз пікірлерін қалыптастыруына және музыканы түсініп, бағалай білуіне ықпал етуі тиіс. Сондай-ақ, жекелеген музыкалық аспаптарды үйрену, орындаушылық шеберлікті дамыту арқылы балалардың музыкалық білім саласындағы қызығушылықтары мен дағдыларын негізді нығайтуға болады.

Сыныптан тыс жүргізілетін жұмыстар:

Сыныптан тыс жұмыстар – оқушылардың білімдерін тереңдетуге, шығармашылық қабілеттерін дамытуға және әлеуметтік дағдыларын жетілдіруге арналған маңызды іс-шаралар. Бұл жұмыстар білім алушыларға өздерінің қызығушылықтары мен қабілеттерін жүзеге асырудың мүмкіндігін береді. Алайда, тиімді және нәтижелі болуы үшін осы жұмыстарды жүргізуде қолданылатын әдістердің маңызы зор. Төменде сыныптан тыс жұмыстардың нәтижелілігін арттыру үшін пайдаланылатын әдістердің түрлері қарастырылады.

Топтық жұмыс.

Топтық жұмыс – оқушыларды біріктірудің және командалық қызметті дамытуда тиімді әдіс. Оқушылардың бір-бірімен ынтымақтаса жұмыс істеу арқылы дағдылары

нығайып, пікір алмасу мүмкіндігі артады. Топтық жобалар мен тапсырмалар берілсе, олар оқушылардың діни көзқарастарын, идеяларын тыңдап, бірлесіп жұмыс істеуге үйретеді. Сонымен қатар, бұл әдіс жетекшіліктің және көшбасшылық дағдыларын дамытуға мүмкіндік береді.

Ойын әдістері – балалардың қызығушылығын туғызу мен оқу процесін қызықтыратын қуатты әдіс. Сыныптан тыс жұмыстарда ойын әдістерін қолдану оқушылардың белсенділігін, ынта-жігерін арттырып, ақпаратты жеңіл әрі қызықты түрде меңгеруіне мүмкіндік береді. Мысалы, білім беру ойындары, рөлдік ойындар, викториналар мен пікірсайыстар оқушылардың шығармашылық қабілеттерін дамытуға, логикалық ойлауын жетілдіруге және бос уақытты тиімді пайдалануға әсер етеді.

Жобалау әдісі – оқушылардың дағдыларын нығайтып, оның өзекті мәселені шешуге бағытталған. Оқушылардың қызығушылығына сүйене отырып, нақты жобалар әзірлеу оларды белсенді әрекет етуге, зерттеу жүргізуге, шығармашылық әлеуетін ашуға мүмкіндік береді. Жобалау жұмысын ұйымдастыру кезінде оқушыларға өздері шешетін мәселе туралы зерттеу жүргізу, идеялар ұсыну, топ мүшелерімен ынтымақтасу мен пікір алмасу қажеттілігімен танысады.

Шығармашылық іс-әрекеттер – сыныптан тыс жұмыстарда шығармашылық іс-әрекеттерді ұйымдастыру оқушылардың жеке қабілеттерін дамыту үшін маңызды. Сурет салу, музыка, би, театр өнері секілді шығармашылық бағыттарға назар аудару арқылы оқушылар өздерінің қызығушылықтары мен таланттарын аша алады. Шығармашылық жобалар мен көрмелер, өнер сайыстары мен конкурстар оқушылардың өзін-өзі көрсетуіне, тапқырлық көрсетуіне және жаңа дағдыларды игеруге мүмкіндік береді.

Технологияларды интеграциялау – заманауи технологияларды сабақтан тыс жұмыстарда тиімді пайдалану оқушылардың білім алу процесін қызықтырумен қатар, олардың ақпараттық технологияларды меңгеруіне көмек береді. Мысалы, интернет ресурстары, онлайн платформалар мен білім беру бағдарламалары арқылы оқушылар өзекті ақпаратты іздену, зерттеу жүргізу және презентация жасау барысында заманауи технологияларды пайдалана алады.

Оқушылардың музыкалық танымын қалыптастырудың кейбір тарихи-теориялық мәселелері.

Музыканы тыңдап, қабылдау процесінде алдымен көңіл аударатын мәселе, оның мазмұны және мәні.

Кез келген музыкалық шығарма өмірдегі нақты оқиғаға байланысты туады. Соңдықтан, музыканы сезімдік-эмоциялық қабылдаумен қатар, оған саналы түрде мән беріп мазмұнына да жете көңіл аударып отырған жөн. Бұл оқушылардың музыкалық шығарманы терең түсіне білуіне танымының қалыптасып, әр тыңдалған музыка жәйлі белгілі бір тұжырымға келуіне мүмкіндік тудырады. Психолог құбылыстардың мида тұтастай бейнеленуі мамандар мұндай қабылдауды «заттар мен құбылыстардың мидай тұтастай бейнеленуі» деп айтады.

Олай болса, музыкалық туынды тұтас қабылдауға тиіс. Оның көркемдік құралдары, музыкалық тілі туралы білігін дамыту шығарманы талдау кезінде тереңдетіле түседі. Музыкалық шығарманы қабылдап, түсіне білуде қиялдың қызметі ерекше. Оқушының тыңдалатын музыка туралы қиялы неғұрлым кең. Тәжірибесі мен білімі мол болса, танымы соғұрлым тереңдей түспек. Мен мұны қысқа бір тәжірибемен түсіндіре кетсем, Халық күйшісі Құрманғазының «Ақбай» күйін ешқандай танымдық түсініксіз тыңдатқанымызда, ол оқушыларға айта қаларлықтай әсер етпейді. Себебі, оқушылардың Құрманғазы заманы, оның тағдыры туралы түсінігі аз болатын.

Бұл күйді екінші қайтара тыңдаттырудың алдында біз халық композиторының тағдыр-талайы жайлы тартымды әңгімелер айтып, Құрманғазы өмірін нақтылы бейнелейтін түрлі көрнекті құралдар қолданғанымыз арқасында мағлұматтар мен түсінігін кеңейтіп алып, осындай алдын ала дайындықтан кейін оқушыларға күйді екінші рет тыңдатқанымызда олар эмоциялық әсерлікпен, ерекше сезіммен тыңдалады. Демек, оқушылардың тыңдалатын музыкалық туынды туралы түсінігі төмен болса, қабылдауы әлсіз және керісінше болады. Оқушының қиялы мол, бай болса ол соғұрлым музыканы терең қабылдай біледі.

Музыкалық шығарманы қабылдай білудің бір көрінісі зейін. Оқушы тыңдайтын шығармаға зейін қоймайынша, қабылдау процесі нәтижелі болмайды. Сондықтан мұғалім оқушының шығарманы зейін сала тыңдауын қамтамасыз етуі қажет. Бұл реттен оларды қызықтыратын түрлі әңгіме, басқа да тәсілдерді пайдалануымыз қажет. Бұл туралы Ы.Алтынсарин: «Егер балалар бірдемені түсінбейтін болса, онда оқытушы оларды кінәлауға тиіс емес, оларға түсіндіре алмай отырған өзін кінәлауға тиіс», - деп жазған. (Ы. Алтынсарин. Таңдамалы шығармалар Алматы, 1955, 217-бет).

Шығарманы терең қабылдай білудегі ендігі бір шарт оның оқушылардың жас ерекшеліктеріне сәйкес келуі. Шығарма барлық сыр-сипатымен саналы түрде игерілгенде ғана оқушының көркемдік қабілеті дамып, танымы арта түспек. Оқушылардың зейінін дұрыс қалыптастыру үшін музыка әсері терең болуы шарт. Оны жеткізе білу көбіне мұғалімнің жеке шеберлігіне байланысты.

Егер, ол іске ынтасыз кіріссе, оқушылар зейінінде шашыраңқы болып жоспары жүзеге аспайды. Сыныптан тыс жұмыс оқушылардың музыкалық танымын қалыптастыруда маңызды рөл атқаратыны баршамызға аян болды. Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, сыныптан тыс ұйымдастырылған музыкалық іс-шаралар мен шығармашылық бағдарламалар оқу процесіне қосымша тереңдік және әртүрлілік енгізеді. Оқушылар өздерінің музыкалық білімдерін кеңейтіп, тыңдау және орындау дағдыларын дамытуға мүмкіндік алады.

Сыныптан тыс жұмыстар – көп қырлы және кең көлемде білім беруші әдістер. Топтық жұмыс, ойын әдістері, жобалау, шығармашылық іс-әрекеттер және технологияларды интеграциялау – сыныптан тыс жұмыстарды нәтижелі өткізу үшін тиімді әдістердің кейбірі ғана. Оқушыларды қызықтырып, олардың қабілеттерін дамыту үшін педагогтар аталған әдістерді үйлестіріп, дұрыс таңдаған жағдайда сыныптан тыс жұмыстардың нәтижелілігі арта түседі. Тиімді ұйымдастырылған сыныптан тыс жұмыстар білім алушылардың түсініктерін кеңейтіп, олардың тұлғалық және шығармашылық дамуына мүмкіндік береді. Сондықтан, сыныптан тыс музыкалық жұмыстарды жүйелі және жаратылыстану-технологиялық бағытта қарқындықпен дамыту, оқушылардың музыкалық танымын қалыптастырудың нәтижелі жолы болып табылады. Музыка – бұл тек өнер емес, ол адам өмірінің integral элементі, сондықтан оны дамыту арқылы біз жастардың мәдени-руханилық деңгейін арттыра аламыз. Сонымен оқушының музыкалық шығарманы терең қабылдап түсіне білуі үшін сыныптан тыс жұмыстарды, логикалық принциптерге ерекше мән берген жөн демекпін.

Қолданылған әдебиеттер:

1. Апраксина О.А. К вопросу о системе музыкального воспитания в школе. Музыкальное воспитание в школе. 1965. Вып. 4, с. 5.
2. Жарыкбаев К. Психология. Алматы. 1970, 148-бет
3. Ы. Алтынсарин. Таңдамалы шығармалар Алматы, 1955, 217-бет
4. Алиев Ю.Б. Уроки музыки: от замысла к реализации. Книга для учителя, Пособие для учителя. 2019г.

АЙТЫС ӨНЕРІ

Бұлғақов Айтақын Мұхамадиұлы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім
бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК,
Қазақстанның еңбек сіңірген қайраткері,
Жетісу облысының бас ақыны, айтыс
сыныбының мұғалімі

Мектептегі бүкіл оқу процесі баланың ой – өрісін, қиялын, оқу түсінігін дамытып нақты біліммен қаруландырады. Оқушылардың әдеби шығармашылық қабілеттерін үнемі дамытып отырған жағдайда ғана олардың сана сезімі өседі, қиялдау дүниесі дамиды. Осы мақалада айтулы айтысқарлардың айтысынан мысалдар келтіріле отырып, жастарды ақындық дәстүрге, сөзбен сурет салып ой түюге үйретуегі іс-тәжірибе, ой-пікірлер айтылып, тәрбиелеу жолдары анық көрсетілген.

Весь процесс обучения в школе развивает мышление ребенка, воображение, понимание учебы и снабжает его реальными знаниями. Только если литературно-творческие способности учащихся будут постоянно развиваться, их сознание будет расти, а мир воображения будет развиваться. В этой статье на примерах из высказываний известных поэтов наглядно показан практический опыт, мысли и способы приучения молодежи к традициям поэзии, мышлению слов и картинок, пути воспитания.

Оқушылардың шығармашылық талабын ұштай түсуде әдеби кештерінің, тіл әдебиет үйірмелерінің де орны ерекше. Әдебиет үйірмелерінде сөз құдіретін, сөз тәсілін танытуда мектеп оқушылары арасында айтыс өткізу жауқазын жырларының тұсауын кесіп, көпшілік алдына ұсыну, жас буынның өнер жолындағы шабысына шабыт береді. Айтыстың ертеңгі келе жатқан қағидасы табан астында суырып салмалық қасиет болса, жас буындар қатарында осындай өнер иелері өсіп келе жатқандығы көңіл қуантады. Айтыс ақынына қойылатын талап – өлең шумақтарының шымырлығы ойдың ұшқырлығы, сөздің оттылығы әуездігі болса осы мақсат өресінен көрініп жүрген жас ақын шәкірттеріміз де баршылық. Осындай мектеп қабырғасында айтысқа түсіп бағын сынап жүрген жас талант иелерін үлкен сахына төріне қандай дайындықпен шығару керек, сөз саптауымен ойынның ұшқырлығы қандай деңгейде болу керек, тыңдаушысын қандай тапқырлықпен тандандыра алады деген айтыстың қасиетті мәселелері осы мақалалада сөз болады.

Ия, айтысатын «Ақсақал мен қызбен, ақын Қадық екенбіз ғой біз деген», - деп ақын Қадыр-Мырза-Әли айтқандай, жастарды ақындық дәстүрге, сөзбен сурет салып ой түюге үйретуегі іс-тәжірибе, ой-пікірлеріміз де осы мақалада айтылады. Осындай жүйелі бағдарлы мақсатта жұмыс жүргізу нәтижесінде жас ақын шәкірттерімізді сөз сұлулығын оның сезімге әсер ететінін үйретіп жүрмін. Кәзіргі кезде мектеп оқушылары арасындағы айтыстың қанаттануына, жоғары деңгейге көтерілуіне одан әрі жандана түсуіне жас буын ақындарымыздың өнерлерінің ұшталуына, ақыл ойының кемелденуіне білім нәрімен сусындалуына да аға буын өкілдерінің де қосар үлесі мол.

Айтыс өнері үйірмесінің мақсаты – халық өмірін бейнелейтін көркемәдебиет саласының ірі айтыстың албан сипаттары, түрлері мен ерекшеліктері туралы оқушыға толық мағлұмат беру. Оларды сөз мәдениеті талаптарын білуге, жетілдіруге және тілді әлеуметтік қызметіне қарай жұмсай білу дағдысын меңгертуге баулимыз.

Айтыскерлік – болашақтағы қадамдарына жол ашатын, өзін танытатын, адалдыққа тәрбиелейтін қуатты құрал, пәрменді күш екенін түсіндіруіміз керек. Патшаның тағынан,

шешендік, ділмарлық, айтыскерлік өнерді жоғары бағалап, сөз өнерін бүкіл өнердің бастауы деп таныған халық даналығының қыры мен сырына тереңірек ой жібертеміз. Айтыс өнерінің сипаттарын меңгере отырып, төмендегі міндеттерді жүзеге асыру:

- Халқымыздың қадыр – қасиеті, нақыл - терме, аталы сөз, шешендік өнер мен айтыс үрдісін бала бойына сіңіру, оқушылардың айтыс өнеріне деген қызығушылығын арттыру, оны өмір қажетіне айналдыру;

- Айтысқа қатысып жүрген оқушылардың өзіндік орындаушылық ерекшеліктері / дауыс ырғағы, мәнері, сөз ұйқастығы, тіл мәдениет, аспапта ойнауы, мақамы/ т.б. көркемдік талғамын жетілдіру;

- Айтыскер оқушылардың ішкі рухани байлығы мен сырт көрінісінің өзара үйлесімділігін қалыптастыру. Киім кию үлгісін таңдау және ел алдында өзін – өзі ұстай білу мәдениетін үйрете отырып, оқушылардың эстетикалық, этикалық талғамын, мәдениетін, көзқарасын, қатынасын қалыптастыру;

Айтыс өнерін жетілдіру:

1. Ауыз әдебиеті мұраларының зерттеу, жинау, даму тарихына жалпы шолу;

2. Айтыс өлеңдері, оның мақсаты, даму тарихы, айтыстың түрлері және ерекшеліктері.

Айтыстың ірі өкілдері;

3. Айтыс әуенін (мақамын) үйрету. Ақын және музыкалық аспап меңгерту;

4. Айтыс ақындарының ел алдында, сахнада өзін-өзі ұстай білу мәдениеті;

5. Өлең құрылысы, өлең ұйқасы және оның түрлеріне мағлұмат беру;

6. Қайым айтысы, Қыз бен жігіт айтысы, Жұмбақ айтыс, Түре айтысы, Сүре айтысы,

Өтірік өлең айтысы, Тақырыптық айтысы, Қате айтысы, Мысал айтысы;

7. Пікір талас. Айтыс – жарыс. Оқушылар отауы, Айтыс ақындарымен кездеу, Сыр сандық.

Дөңгелек үстел барысында пікір алмасуда ақындардың тақырып аясындағы ой толғамдарын сарапқа салу және айтыстың айшықты өнерін дәріптеудегі алдыңғы толқын ағалардың айтыс барысындағы айла тәсілі, бірі-бірінің қағітілуі, әрі жауаптасудағы тапқырлық, ой ұшқырлығының жылдамдығын оқушыларға үйрету болып табылады.

Көне айтыс және жаңа заман айтыстарының ерекшеліктері менен тақырыптық аясында қозғалған әлеуметтік мәселелерді тілге тиек еткен айтыскерлердің қарлыласын әжуалауы немесе мадақтауы, мадақтай отырып іштен шалуы, сөзден сүріндіруі ақын шеберлігінің, білім мен біліктілігін көрсетеді. Мән, осы тәсілдерді оқушыларға түсіндіре отырып болашақ айтыс ақындарының айтыс техникасын меңгеруге ыңпал жасау.

Мәселен, екі ақынның арасындағы сөз қағысын сараптап көрелік. Құлмамбет пен Жамбылдың айтысында Құлмамбет ақын өзінің бай манаттарын мадақтай жөнелгенде Жамбыл ақын

Адамдықты айт, ерлікті айт, батырлықты айт,

Ел бірлігін сақтаған татулықты айт.

Қарынбайдай сараңдар толып жатыр,

Оны мақтап, әуре болмай, жөніңе қайт! - деп тойтарып тастайды.

Міне, сөз құдіреті. Қызыл тілдің қылыштай жарқылдауы асқақтаған Құлмамбетті тәубесіне түсіреді. Сахына өнер ордасы. Бұл киелі шаңырақтың төріне кез келген адам шыға бермесі тағы да анық. Таланты тасты жарған тарландардың өзі де сахына табалдырығын немене аттайтығыны сол киеліліктен боса керек. Сахынаға шығар алдында толқуы, толғатуы, әрі- сәрі күйге түсуі де заңды құбылыс. Себебі, жүздеген көрерменнің көзі бір өзіне қадалып отырғанын сезінген өнерпаз өзіне жүктелген жауапкершіліктің қаншалықты салмақты екенін сезінеді.

Сахынаға кіргенін, шыққанын, жүргенін-тұрғанын қалт жібермей қадағалап отырған бұқара халықтың сыншыл болатыны да сондықтан. Сахына мен көрермен арасын байланыстырып тұрған қас шебер, яғни, «Өнерпаз» өзінің бойындағы бар өнерін сарқа жұмсап сарыны мен тәрбиесін, қарым-қабілетін, білім мен біліктілігін паш етеді. Демек, айтыс сахынасының да айшықты орыны бар.

Бұл арада барлық сахна бір ғой деушілер де табылар. Бірақ өнерпаз әртүрлі екенін естен шығармау керек. «Әу, дегеннің бәрі әнші, бұраңдағанның бәрі биші» бола алмайтыны

сияқты, жыр-айтқанның бәрі де ақын емес. Толағай топтың алдына шығатын өнерпаз да өн бойына талғаммен қарау керек. Ол «Ағаш көркі жапырақ, адам-көркі шүберек» - дегенге саяды.

Сахынаның сәні, өзінің көркін кіргізіп тұратын ұлттық киім кие білу де өнер. Бұл да - мәдениет. Өкінішке орай көбіне олай бола бермейді. Оқушы айтыскерлер түгілі республикалық додаға барып жүрген үлкен ақындар да қарапайым сым - костюм киіп шыға береді. Бұл сахына мәдениеті.

Иығына шапан іле салып, костюм- шалбар, мойынына галстук байлап сайраған ақын, біріншіден, өзіне сын көзбен қарап отырған көрерменнің көзін бояса, екіншіден өзін-өзі алдағанмен бірдей. Мәселе киімде емес, тауып айтқан сөзінде дегендер де қатты қателеседі. Бұл әсіресе жас толқын ақындарға аса сабақ болу шарт!

Айталық Маңғыстаулық жас ақын - Н.Мұсаев Астаналық А.Қалиевқа:

Бұл ағамның бойында бар-ау кие,

Ол кие болмаса екен жалау кие,

Нарықтың заманына байланысты,

Көбейді көк әулие, сары әулие.

Үстіңнен ақ-шапанды тастамайтын,

Сен осы емеспісің «Ақ әулие» - деп бір түсті киім киген Айбекті түйрейді.

Мұнда Айбек ақын ұлттық киімнің өзіне жарасып тұрғандығын және сахна мәдениетін бұзбай отырғандығын пайдаланып:

Тазартып тамырымның сан жүлгесін,

Ағартсам деп мен жүрмін ардың көшін.

Ағаңды «Ақ әулие» деп жатырсың,

«Ақ әулие» ағаңа аңдап сөйле,

Аузы-басың қисайып қап жүрмесін - дей келіп, ұтымды жауап қайтарады.

Міне бұл екі ақынның арасындағы тайталас.

«Тұрманы түгел тұлпардай, тұмағасы бүтін сұңқардай» сұлулығын сақтай білгенге не жетсін.

Сахына мәдениетінің тағы бір қыры – Әдептілік.

Ел атынан сөйлеп отырған ақынның өзін-өзі ұстай білуі - үлкен жауапкершілік. Екі елдің арасындағы көпірді жалғап тұрған елшідей қарсылас ақынның қас-қабағын бағып, артық – ауыс айтылған сөздеріне шамданбай, сабырлық сақтап, салмақты жауап қайтарып, мақтамен бауыздағандай батылдық танытып, айла-тәсілмен айналып өткен ақынның есімі ел жанында ұзақ сақталады. Мәселен, Кемпірбай:

Ей, соқыр, мен сөйлесем шын емеспе ?

Өзіңе күпірлік сөз күні емес пе?

Жайықтың әкең Қаржау құлы емес пе?

Қызының шешен Жұма күні емес пе?

Жаралған екеуінен мұндай соқыр,

Дегенің сенің күндіз түн емес пе? - деп Шөже ақынның су қараңғылығын соқыр екенін бетіне басады. Бұған Шөже ақын есе жібермейді:

Кемпірбай, мен сөйлесем шын емес пе?

Жайықтың әкем Қаржау құлы емес пе?

Қазының шешем Жұма күні емес пе?

Жаралған екеуінен біздей болып,

Жиені Қазыбектің мен емес пе?

Туыпсың Бөгенбайдан қисық-қият,

Жын қаққан тұқымыңмен сен емес пе? –деп тойтарыс береді. Бұл – көне айтыстың өзіндік ерекшелігі. Мұнда жеке бастың кем – кетігін тізбелейді. Бұл қазақ даласында болған айтыс. Сахына жоқ болғанымен, көрермені бар. «Басы қатты болса, аяғы тәтті болады» - деген халық мақалына сүйенсек, өктемдік танытқан Кемпірбай:

Менсінбей қу соқырды сөйлеймін деп,

Жеңілдім екі аяғым көктен келіп –деп өзінің ағат кеткенін мойындайды. Әдеп сақтай отырып та әдемі айтыс жасауға болады. Оны бүгінгі заман ақындарының бойынан көресің.

Алматы облысының ақыны - О.Досбосынов Астаналық ақын Д.Кәпұлына:

Ораз:Абай атамыз айтпақшы,
Көп сөйлеп бүгін сөзбайын,
Әдебінен озбайын.

Сорайған Дәулеткерейдің,
Теректей бойын теңселтіп,
Дауыл жырмен қозғайын.
Бойыңның емес ойыңның,
Тереңдігін болжайын.

Сағағын жезбен қынаған,
Найзадай тілді толғайын.

Одан әрі асайын,
Адымымды ашайын.

Тілімнен аяп сөзімді,
Бүгін қалай самайын.

Жабы болсаң жабулап,
Аламанға қосайын.

Арқаңа күміс ер салып,

Ақал текедей жасайын – деп, қарсыласының мысын басады. Өмірден түйгені бар,
айтыстың қыр-сырын толық меңгерген Дәулеткерей:

Айналайын ағайын,
Бақытың сенің ашылғай,

Дәулеткерей сөйлесін,
Мына тапалға бас үрмай.

Кеміте сөйлеп келгенмен,
Тебіне сөйлеп келгенмен,

Жалыныңды көрмедім,
Көктен түскен жасындай.

Ораз ақын байқағың,

Тау суындай тасынбай - деген Дәулеткерей әдепті сөйлей отырып арбаны да
сындырмай өгізді де өлтірмей әріптесін сабырлыққа шақырады. Міне, бірі басып айтса,
бірі айту әдептіліктің белгісін сақтайды.

Қорытынды: Көргені бар көңілше түйгені бар ақынға тән қасиет. Бұл айтыс өнеріне
деп қойған жас түлектерге үлкен сабақ болады. «Театр» киім ілгіштен басталады» деп
К.С.Станиславский айтқандай, сахна мәдениетінің мәйегін бойына сіңіргендер шебер де
шешен ақын болады. Айтыс, ұлттық өнер, әдет-ғұрып, салт-дәстүрдің бастауы осы ауыз
әдебиетінде жатыр. Ата-бабалардың салып кеткен сара жолына кейінгі жас толқындар да
көздің қарашығындай сақтай білуі керек.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Жұмалиев, Қ. «Айтыс: қазақ халқының мәдени мұрасы». - Алматы: Қазақстан,
1998.

2. Кенжебай, Б. «Айтыс өнері: дәстүр мен жаңашылдық». - Астана: Елорда, 2010.

3. Мырзатай, Ж. «Қазақ айтыс өнері». - Алматы: Ғылым, 2003.

4. Дүйсенбин, Т. «Айтыс – қазақ поэзиясының бірегейі». - Алматы: Ана тілі, 2015.

УРОК ВОКАЛА КАК ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ПРОЦЕСС (ПРИНЦИПЫ, МЕТОДЫ И ПРИЕМЫ ВОКАЛЬНОЙ РАБОТЫ)

**Сарбалина Г.С., преподаватель вокала,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

В статье рассматриваются ключевые принципы, влияющие на эффективное преподавание вокала, включая использование различных методик, значимость индивидуального подхода и влияние психологической подготовки на развитие вокальных навыков. Особое внимание уделяется роли практических упражнений, таких как распевание, в подготовке голосового аппарата и улучшении качества исполнения. Подчеркивается, что интеграция теоретических знаний с практическими приемами способствует всестороннему развитию учеников и помогает достигать высоких результатов в обучении вокалу.

Ключевые слова: вокал, методика, индивидуальный подход, психологическая подготовка, распевание, исполнительское мастерство.

Мақалада вокалды тиімді оқытуға әсер ететін негізгі қағидаттар, соның ішінде әртүрлі әдістерді қолдану, жеке көзқарастың маңыздылығы және психологиялық дайындықтың вокалдық дағдыларды дамытуға әсері қарастырылады. Дауыс аппаратын дайындауда және орындау сапасын жақсартуда вокалды жаттығулардың, мысалы, распевка, рөліне ерекше назар аударылады. Теориялық білімдерді практикалық әдістермен біріктіру оқушылардың жан-жақты дамуына ықпал ететіні және вокалдық оқытуда жоғары нәтижелерге қол жеткізуге көмектесетіні атап өтіледі.

Тірек сөздер: вокал, әдістеме, жеке көзқарас, психологиялық дайындық, распевка, орындаушылық шеберлік

Проблема музыкального исполнительства в своем историческом становлении в том или ином аспекте находила отражение в трудах Аристотеля, Платона. В трудах Б.В.Асафьева, Б.Л.Яворского, В.В.Медушевского, Е.В.Назайкинского, А.Н.Сохора, Л.А.Баренбойма, Н.П.Корыхаловой, Л.Н.Раабена и др. исполнительское творчество рассматривается как важный фактор и необходимое условие духовно-эстетического воспитания и образования. Вопрос о роли, значении и месте вокального исполнительства в культурно-образовательном пространстве различных народов поднимался в трудах по философии и культурологии (С.Н.Иконникова, Ю.Б.Сетдикова и др.), по этнопедагогике (Г.С.Виноградов, Г.Н.Волков и др.). Проблемам развития певческого голоса и вокально-эстетического воспитания детей посвящены работы Л.Л. Алексеевой, Е.М. Малининой, Д.Е. Огороднова, Г.П.Стуловой, Т.В.Шастиной, Л.В.Шаминой и др. Педагогические условия формирования вокального мастерства учителя музыки исследованы Е.М.Барвинской. Отдельные стороны исследования данной проблемы получили свое отражение в работах казахстанских ученых по музыкальной педагогике (М.Х.Балтабаев, Б.М.Бекмухамедов, Р.Р.Джердималиева, Т.А.Кишкашбаев, А.А.Калыбекова, Ш.Б.Кульманова, С.А.Узакбаева и др.).

Дисциплина «Вокальный класс» в ДШИ фокусируется на вокальной подготовке учащихся, изучая вокальные термины, певческую установку, дыхание в пении, опору звука, высокую позицию звучания, правильную артикуляцию, дикцию и работу резонаторов. Она не только знакомит с основами вокального искусства, но и формирует базу для дальнейшего развития исполнителей, подчеркивая важность понимания и применения основных принципов и методов вокальной работы.

Принципы вокальной работы включают в себя ряд базовых положений, на которых строится весь педагогический процесс. Основоположник научной педагогики

в России, Константин Дмитриевич Ушинский, предложил свои принципы обучения, многие из которых соотносятся с принципами Яна Амоса Коменского. Эти принципы, адаптированные к вокальному обучению, создают прочную основу для развития певческого мастерства.

1. Принцип доступности предполагает, что учебные материалы должны быть адаптированы под умственные и физические возможности учащихся, их уровень знаний и развития. Важно, чтобы информация требовала усилий для усвоения, учитывая связь с жизнью, природой и родным языком ребенка. Этот принцип особенно важен в вокальном обучении, где нужно учитывать природные особенности голоса каждого ученика.

2. Принцип научности свидетельствует о том, что обучение должно опираться на признанные научные методы познания. В вокальной работе это означает использование проверенных методик развития голоса, которые основаны на многолетних исследованиях и практике.

3. Принцип воспитывающего обучения подразумевает, что наука должна воздействовать не только на ум, но и на душу. В вокальном искусстве этот принцип проявляется в единстве процессов обучения и воспитания, где музыкальные упражнения способствуют не только развитию голоса, но и формированию эстетических и духовных качеств.

4. Принцип систематичности и последовательности подчеркивает необходимость объединения получаемых знаний и умений учеников в единую систему. В вокальном обучении это выражается в постепенном переходе от простых упражнений к более сложным вокальным задачам, что способствует формированию прочных навыков.

5. Принцип наглядности говорит о том, что процесс познания окружающего мира более эффективен при использовании прямых наблюдений и включении органов восприятия. В вокальной практике это может выражаться через демонстрацию правильного исполнения педагогом, использование аудио- и видеоматериалов для лучшего понимания учеником.

6. Принцип сознательности, активности и самостоятельности учащихся требует, чтобы ученик проявлял интерес и активность в обучении. Это особенно важно в вокальной работе, где самостоятельная практика и переосмысление полученных знаний играют ключевую роль в развитии голосовых навыков.

7. Принцип народности предполагает, что обучение должно учитывать язык, культуру и привычки учащихся. В контексте вокального искусства это означает опору на народные музыкальные традиции, что позволяет ученикам находить связь между теорией и практикой, а также глубже понимать и интерпретировать музыкальные произведения. Педагогический процесс в вокальной работе, основанный на принципах К.Д. Ушинского, направлен на развитие певческого голоса и творческих способностей учащихся. Эти принципы способствуют формированию технических навыков и эстетического восприятия музыки и культуры. Для их успешного применения необходимы соответствующие методы обучения.

Методы обучения (от др.-греч. μέθοδος — путь) — это способ взаимодействия между учителем и учениками, в результате которого происходит передача и усвоение знаний, умений и навыков, предусмотренных содержанием обучения.

Методы вокального обучения включают в себя широкий спектр подходов, начиная с общедидактических методов, таких как объяснительно-иллюстративный, и заканчивая более специализированными методами, такими как фонетический и эвристический. Объяснительно-иллюстративный метод в вокальной педагогике включает объяснение и демонстрацию звука и голосообразования педагогом. Он опирается на традиционные приемы, описывающие тембр звука через слуховые и другие ощущения, такие как «глухой», «звонкий» и «яркий». Демонстрация педагогом особенно важна для детей из-за особенностей их голосового аппарата. По мере освоения базовых навыков вводятся более сложные методы обучения.

Фонетический метод опирается на речевой опыт учащихся и активизирует работу артикуляторных органов, что особенно важно при обучении детей.

Эвристический метод, в свою очередь, развивает творческое мышление и

самостоятельность учащихся, позволяя им исследовать различные вокальные средства выразительности и создавать собственные интерпретации произведений. Таким образом, выбор и применение различных методов обучения в вокальной практике напрямую влияет на развитие певческих способностей учащихся, способствуя их профессиональному и творческому росту.

Исследовательский метод также играет важную роль в вокальном обучении, особенно на более поздних этапах развития учащихся. Этот метод рассматривается как способ организации поисковой и творческой деятельности обучающихся, направленной на самостоятельный анализ музыкального и поэтического текста, исследование эмоционального содержания художественного произведения, а также поиск вокальных средств выразительности. Он позволяет учащимся создавать собственные интерпретации произведений, развивая их индивидуальное исполнительское мастерство.

Учитывая специфику музыкального обучения, можно утверждать, что исследовательский метод фактически превращается в творческий метод, так как его применение способствует развитию не только аналитических, но и креативных способностей учащихся, позволяя им выражать себя через музыку на глубоком художественном уровне.

Методы обучения дают нам теоретическую основу, но для эффективного развития вокальных навыков необходимо применять эти методы на практике, что включает в себя использование конкретных приемов вокальной работы.

Одним из ключевых практических элементов вокальной работы является распевание. Этот процесс выполняет три основные функции и играет важную роль в подготовке голосового аппарата к основной вокальной деятельности.

Первая функция распевания схожа с разминкой перед физической тренировкой. Перед началом вокального занятия необходимо подготовить голосовой аппарат, «разогреть» голосовые связки, чтобы они стали более эластичными и управляемыми. В теле голосовых складок находятся мышцы, известные как мускулис вокалис, и именно их нужно разогреть перед началом основной работы. Распевание помогает избежать травматизма, делая связки более послушными и управляемыми.

Вторая функция распевания — выполнение вокальных упражнений, которые разогревают мышцы и голосовой аппарат, а также решают вокальные задачи, такие как расширение диапазона. Постепенный подход к высоким и низким нотам помогает избежать перенапряжения связок. Упражнения развивают музыкальный слух, координацию слуха и голоса, а также формируют навыки артикуляции, дикции, кантилены и ровности диапазона, которые применяются при исполнении произведений.

Третья функция распевания связана с психологической подготовкой певца. Распевание помогает сосредоточиться, настроиться на работу, забыть о посторонних делах и проблемах, сконцентрироваться на вокальном занятии и попасть «на нужную волну». Это важный элемент подготовки, который позволяет погрузиться в процесс и достигнуть лучших результатов.

Особое внимание следует уделить различиям в распевках для разных типов голосов. По сути, распевка для высоких и низких голосов не отличается кардинально. Распевание всегда начинается с середины голосового диапазона. Однако, вокальная работа с детьми требует более щадящего подхода к голосовому аппарату, особенно в мутационный период. Для начинающих певцов упражнения должны быть простыми и небольшими по диапазону, избегая сложных технических задач и чрезмерной интенсивности. Это помогает избежать перегрузки и травм, обеспечивая плавное и безопасное развитие вокальных навыков.

В заключение можно отметить, что комплексный подход к вокальному обучению, включающий как теоретические принципы, так и практические методы и приемы, обеспечивает всестороннее развитие учащихся. Это позволяет не только развивать их вокальные способности, но и формировать глубокое понимание и любовь к музыкальному искусству. В конечном итоге, именно этот подход способствует достижению высокого уровня исполнительского мастерства и воспитанию подлинных художников вокального искусства.

Список использованной литературы:

1. Апраксина О.А. Задачи музыкального воспитания в свете реформы школы // Музыкальное воспитание в школе. Вып. 17. - М., 1986. С.5 – 15.
2. Арчажникова Л.Г. Структура профессиональной деятельности учителя музыки // Подготовка учителя музыки к профессиональной деятельности в школе. Межвузовский сб. науч. тр. – Ярославль, 2003. – 115 с.
3. Кабалевский Д.Б. Воспитание ума и сердца: Книга для учителя. 2-е изд. - М.: Просвещение, 1984, - 206 с.
4. Васильева, Н. В. Формирование музыкально-исполнительской компетентности будущего учителя музыки: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08 / Н. В. Васильева; Магнитог. гос. ун-т. - Магнитогорск, 2007.-22 с.
5. UNC Author Cross-cultural competence of student teachers in music education. //The Journal of the Desert Skies. Symposiums Research in Music Education proceedings, 2009. - P. 128-144.
6. Bright W. Language and Music: Areas for Cooperation // Ethnomusicology. 1963, N 7.
7. Caccini G. Le nuove musiche. N. Y.: H. Willy Hitchcock, 2nd edition, 2009. - 76 p.

МУЗЫКА - ӨМІРДІҢ ГҮЛІ

Меирманова Ажар Капышовна
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ
«Балалар өнер мектебі» МКҚК, вокал пәнінің
мұғалімі.

Гектор Берлиоз – Музыка күллі өнердің ішіндегі ең құдіреттісі ең әсерлісі –деп баға берсе, Мұхтар Әуезов – Әнге әуес, күйге құмар бала жаны сұлу өмірге ғашық болып өседі-деп, әсерлі әуеннің баланың жан-дүниесіне ізгілік, адамгершілік қасиеттерін қалыптастыруына әсер ететінін айтып кетті. Осы мақалада музыка, халық өміріндегі мәні зор, нақышы көмескі тартпаған мәңгілік рухани дүниеміздің орны туралы айтылады.

Гектор Берлиоз сказал, что музыка — самое мощное и впечатляющее из всех искусств. Мухтар Ауэзов отметил, что ребенок, увлекающийся музыкой, вырастает любящим прекрасную жизнь, и что впечатляющая музыка способствует формированию добродетели и нравственных качеств в душе ребенка. В этой статье речь идет о музыке как важной части нашего духовного мира, который играет значительную роль в жизни народа и остается непреходящей ценностью.

Музыка – жүректің үні. Музыка адамзаттың ең бірінші әрі ең ежелгі өнер түрлерінің бірі. Ол тарихтың терең қабаттарында пайда болып, мәдениетіміздің ажырамас бөлігіне айналды. Музыка адамның эмоцияларын, сезімдерін, қуаныштарын, қайғыларын бейнелей алады. Әрбір мелодия, әрбір әуен – бұл адамның ішкі әлемінің бір бөлшегі, жүректің үнін жеткізетін гүлі.

Музыканың әсері музыка тыңдаушыға оң әсер етуімен қатар, оның көңіл күйіне, психологиялық жағдайына әсер ете алады. Мысалы, бақытты, қуанышты сәттерде

тыңдалатын әуендер адамды шабыттандырып, көтеріңкі көңіл-күй сыйласа, ал сәтсіздіктер мен қайғылы кезеңдерде меланхолиялық шығармалар жанның жарасын емдейтіндей болады. Музыка терапиясы сияқты әдістер психологиялық жағынан қиындықтарға душар болған адамдарға көмектесуде кеңінен қолданылады.

Музыка және мәдениет. Музыканың мәдениеттегі рөлі зор. Әрбір халықтың өзіне тән музыкалық дәстүрі, әуені мен ырғақтары бар. Музыка мәдениеттің, тарихтың, халықтың дүниетанымының көрсеткіші болып табылады. Қазақ халқында, мысалы, терме, толғау, жарыссөз сияқты жанрлар халықтың рухани мәдениетіне үлкен үлес қосады. Олар халықтың тарихын, дәстүрін, өмір сүру салтын, ұлттық құндылықтарын сақтап қалуға көмектеседі.

Музыка және әлеуметтік қарым-қатынас. Музыка адамдар арасындағы қарым-қатынасты нығайтуға қызмет етеді. Концерттер, музыкалық фестивальдер, бірлескен ән айту дәстүрлері – мұның бәрі адамдарды біріктіріп, ортақ сезімдер мен эмоцияларды тудырады. Музыка арқылы адамдар бір-бірімен тіл табысып, күрделі жағдайларда қолдау көрсетудің жолдарын іздейді.

Музыка – эмоцияларды жеткізуші. Музыка адамзат тарихында эмоционалды байланыстарды қалыптастырудың ең маңызды құралдарының бірі болып табылады. Адамның қуанышында, қайғысында, сүйіспеншілігінде немесе ренішінде музыка әрқашан жанынан табылған. Оны тыңдау – адам баласының психологиялық жағдайын қолдаудың бір тәсілі. Музыканың эмоционалды әсері терең әрі күшті. Мысалы, белгілі бір мелодияны немесе әнді естігенде ескі естеліктер оралуы, тебіреніс немесе қуаныш пайда болуы мүмкін. Нәтижесінде, музыка адамдардың сезімдерін мәңгілікке қалдырып, сол кеште түскен эмоцияларды қайта жаңғыртады.

Музыканың психологиялық әсері. Музыка психологияның ажырамас элементі болып табылады. Көптеген зерттеулер музыка тыңдау адамның көңіл-күйін жақсартуға, стрессті жеңуге және жалпы психологиялық денсаулықты нығайтуға көмектесетінін көрсетті. Музыканың ритмі мен мелодиясы, әсіресе, стресс жағдайларында тыныштық пен релаксацияны қамтамасыз етеді. Шетелдік зерттеулерде музыкотерапияның артықшылықтары ақпаратталды. Музыкотерапия – ауруларды емдеу, ауыр психикалық мәселелермен күресу немесе эмоционалды күйзелісті жеңу үшін музыканың қолданылуы. Сондықтан музыка адамдардың психологиялық денсаулығын нығайтуда тыңдайтын әсерлі құрал ретінде бағаланады.

Музыка және қоғам. Музыка әлеуметтік қарым-қатынасты дамытуда үлкен рөл атқарады. Концерттер, музыкалық фестивальдер, халықтық мерекелерде орындаған әндер мен билер – барлығы адамдарды біріктіріп, ортақ сезімдерді туындатады. Музыка – бұл біздің тарихымыз, мәдениетімізді белгілейтін және адамдар арасында қарым-қатынас орнататын құрал. Сондай-ақ, музыка әлеуметтік мәселелерді көтеру, халықтың көкейкесті мәселелеріне назар аударту үшін пайдаланылады. Әндер мен музыкалық шығармалар арқылы қоғамдағы әділетсіздік, теңдік, бостандық секілді мәселелер қоғамға жіберілетін декларацияға айналуы мүмкін.

Қазақ халқының ғасырлар бойында жасаған мұрасының саф алтындай маржаны-әндер мен күйлер. Зерттеушілеріміздің мәліметі бойынша, осы кезге дейінгі хатқа түсірілген, жинақталған ән-күйлеріміздің саны он бес мыңнан асады екен. Бұл баға жетпес құнды байлығымыз. Халық музыкасы-уақыт сынына төтеп беріп, өзінің өміршеңдігін дәлелдеп келеді. Халық өміріндегі мәні зор, нақышы көмескі тартпаған мәңгілік рухани дүниеміздің орны ерекше. Бұл өнерімізді ойшыл даналар жоғары бағалаған. Ұлы Абай: «Туғанда дүние есігін ашады өлең, өлеңмен жер қойнына кірер денен» — деп музыканың адам тағдырындағы қызметін мейлінше дәл сипаттаған. С.Торайғыров патша өкіметіне «Әнімді алдың, сәнімді алдың, жанымды алдың» деді. Шәкәрім атамыз: «Әнмен күйдің тілі-күн, ұқпасаң оны саған мін»-деп жазған. Қазақ халқы өнерді сыйлай, қадірлей білген. «Жігітке өнер де өнер, өлең де өнер», «Ақылың болса, жыр тыңда, өнерін сыйлаған өрге шығады, дәстүрін сыйлаған төрге шығады» - дейді халық. Әнмен күйдің бұрынғы және бүгінгі байлығын сөз еткенде, олардың үш түрлі айрықша сипатын бөліп айтуға болатын еді.

Біріншіден, әнмен күй өмір құралы. Халық саздарында елдің бастан кешкен алуан түрлі оқиғаларының тұрмыс кәсібіннің, салт-дәстүрінің іздері жатады.

Екішіден, ән мен күйдің бір ерекшелігі-жамағат көпшілікті тәрбиелеу құралы болуында. Әндерде дүниедегі жақсылық атаулы адамгершілік, әділдік, табандылық, мейірімділік серпіні баса айтылса, кейде керісінше адам атына лайықсыз көріністер: жасандылық, мансапқорлық, опасыздық, күншілдік секілді жайлар таңбаланады.

Үшіншіден әндердің өмірді көркемдікпен тану, тыңдауға эстетикалық ләззат беру қызметі зор. Халық өмірдің қарапайым құбылыстарын биік бейнелерге бөлеп сипаттайды. Сұлу қыз, ер жігіт, адал дос, қыран құс, күркіреген өзен, заңғар тау, жасыл орман, кең жайлау, сары дала, айдын көл бәрі қазақ ән-күйлерінің тақырыбы болып табылады. Халқымыздың рухани қазынасы ән мен күй бүгінгі таңда, тамаша тәрбие көзі болумен қатар, кәсіби музыканың негізгі арқауы екенін естен шығармаған жөн. Міне, халықтың музыка өнеріндегі өте бай рухани қазынамен оқушыларды таныстырып, озық үлгілерін үйрету музыка пәнінің негізгі мақсаты болып табылады.

Музыка адамның өміріндегі маңызды сәттермен тығыз байланысты. Туылған күннен бастап, адам өмірінің түрлі кезеңдерінде, музыка бірге жүреді: тойлар, қуаныштар, жастық шақ, махаббат, тіпті қайғы мен сағыныш мезгілдерінде. Ол кез келген эмоцияны бейнелей алады, адамның ішкі әлемін аша алады. Музыка тыңдау мен орындау – өзімізді түсіну, сезімдерімізді білдірудің бір тәсілі.

Терапиялық әсер. Зерттеулер көрсеткендей, музыка терапияның маңызды элементі болып табылады. Ол стрессті жеңілдетуге, депрессияны төмендетуге және жалпы психикалық денсаулықты жақсартуға көмектеседі. Музыка тыңдау эмоционалдық жағдайымызды өзгертіп, позитивті энергиямен толтыруы мүмкін. Адамдар музыка арқылы өздерін жақсы сезінеді, мидың жұмысын белсендіреді, шығармашылық қабілеттерін дамытады.

Мәдениет пен бірлік. Музыка – мәдениеттің ажырамас бөлігі. Әр халықтың өз музыкалық дәстүрлері, стильдері мен жанрлары бар. Музыка – халықтардың тарихы мен мәдениетін таныстыру құралы. Ол адамдарды біріктіреді, достық, сүйіспеншілік пен ынтымақ сезімдерін қалыптастырады. Концерттер мен фестивальдарда музыка арқылы адамдар бір-бірімен байланыс орнатып, ортақ қызығушылықтарын бөліседі.

Заманауи музыка. Бүгінде музыканың әлемі технологияның дамуына байланысты айтарлықтай өзгерді. Стриминг сервистерінің арқасында әркім өз үндеуін таба алады, әлемнің түрлі өнерпаздары мен жанрларын тыңдай алады. Ақпараттық технологиялардың арқасында музыканттар өз жұмыстарын бүкіл әлемге тарата алады.

Қазақстан Республикасының жан-жақты дамыған жеке тұлғасын қалыптастыруда, елін, жерін сүйетін, намысты қолдан бермейтін, салт-дәстүрін, тілін, тарихын, әдебиетін бойына сіңіруде эстетикалық тәрбиенің маңызы зор. Өйткені, музыка сезімтал болуға, өмірдің әсемдігімен сұлулығын тереңірек білуге, мейірімділікке, әдептілікке, имандылыққа жетелейді.

Басты мақсат-бар мүмкіншіліктерді қарастыра отырып, әдет-ғұрып, салт-сананы оқушылар бойына сіңіретін жалынды да жігерлі ұрпақ тәрбиелеу.

Осы негізде академик А.Жұбановтың «Гимнастика денені қалай түзесе, музыка да адам жанын солай тәрбиелейді» деген ұлы сөзі іске асар еді.

Өзінің эмоциялық әсері арқылы музыка адамзат тарихында, мәдени –тәрбиелік және эстетикалық рөл атқарады. Баланың қабілетін қаншалықты ерте дамытса – соншалықты нәтижелі болмақ. Музыка адам жанын лас нәрселерден тазалайды. Музыка – өмірдің гүлі, ол адамзаттың рухани әлемін байытады, эмоцияларды тербейді, адамдар арасында байланыстың құралы болып табылады. Музыкасыз әлемнің түсі солғын болар еді. Сондықтан музыка өмірімізде әрқашан болады, және оның маңызы ешқашан азаймайды.

Пайдаланылған әдебиеттер:

- 1.Музыка өнері тарихы(1995) Өнер баспасы. М.Жаппасбаев.
- 2.Музыка тарихы (2008) Өнер баспасы. Ж.Нәжімеденов

БАСТАПҚЫ ФОРТЕПИАНОҒА АРНАЛҒАН ЖАТТЫҒУЛАР ЖӘНЕ ОҚЫТУДЫҢ БАСТАПҚЫ КЕЗЕҢІНДЕГІ ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ ҚАБІЛЕТТЕРДІ ДАМУ ФОРМАЛАРЫ

Омарбаева Аякөз Сеилқызы, «Жетісу облысы білім басқармасының Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК фортепиано пәнінің мұғалімі

Фортепианода бастауышты оқыту тақырыбы жаңадан бастаушыларға арналған маңызды аспектілерді қамтиды. Оқытудың басында студенттерді фортепиано техникасының негіздерімен, дұрыс отырғышпен, қолдың дұрыс қойылуымен және ноталарды оқу негіздерімен таныстыру маңызды. Негізгі назар координация мен ритмиканы дамытуға, сондай-ақ музыкалық грамматиканы түсінуге аударылады. Оқыту барысында қарапайым жаттығулар мен бастаушыларға арналған репертуар пайдаланылады, бұл өзіне деген сенімділікті және музыкаға деген қызығушылықты арттырады. Сондай-ақ, сабақтардың оң және ынталандыратын атмосферасын қалыптастыруға ерекше назар аударылады, бұл материалды тиімді меңгеруге және музыкалық қабілеттерді дамытуға көмектеседі.

Тірек сөздер: Фортепиано, бастапқы кезең, ойын техникасы, ноталық грамматика, координация, ритм, жаттығулар, бастаушыларға арналған репертуар, музыкалық қабілеттер, ынталандыру.

Тема начального обучения игре на фортепиано охватывает ключевые аспекты, необходимые для успешного освоения инструмента новичками. В начале обучения важно познакомить учащихся с основами фортепианной техники, включая правильную посадку, постановку рук и основы чтения нот. Основное внимание уделяется развитию навыков координации и ритмики, а также пониманию музыкальной грамоты. В процессе обучения используются простые упражнения и репертуар, подходящий для начинающих, что помогает формировать уверенность и интерес к музыке. Особое внимание также уделяется созданию положительной и мотивирующей атмосферы на занятиях, что способствует более эффективному освоению материала и развитию музыкальных способностей.

Ключевые слова: Фортепиано, начальный этап, игровая техника, нотная грамматика, координация, ритм, упражнения, репертуар для начинающих, музыкальные способности, стимулы.

Музыкантты кәсіби оқытудың маңызды кезеңдерінің бірі-оқушының аспаппен алғашқы танысуы болатын бастапқы кезең. Көп нәрсе бұл жұмыстың қалай жүргізілгеніне байланысты және ондағы кемшіліктер тіпті жылдар өткен соң да әсер етуі мүмкін. Оқытудың бастапқы кезеңі ең күрделі және жауапты. Бұл оқушының музыкаға, аспапқа, сабаққа деген барлық көзқарасының негізі. Бұл барлық кейінгі музыкалық дайындықтың негізі. Мұғалімнен жоғары музыкалық біліктіліктен басқа ерекше психологиялық, ерік-жігер мен адамгершілік қасиеттердің болуы талап етіледі.

Мұғалімнің құрметі мен беделі мұғалімнің жеке басы үлкен рөл атқаратын ерте кезеңде ерекше маңызды. Оқушының сабаққа деген көзқарасы көбіне осыған байланысты. Кішкентай оқушылармен сабақ жүргізетін мұғалім сабақта жайбарақат, қуанышты атмосфера құра білуі, олардағы ойын көңіл-күйін сақтап, қиялын оята білуі керек. Сонымен бірге мұғалім музыканы үйретіп қана қоймай, сонымен бірге музыканы тәрбиелеуге міндетті. Музыка сабақтарын баланың өміріне табиғи жолмен енгізу өте маңызды, оны әдеттегі балалар өмірінен алшақтатпай, сонымен қатар баланың болмысынан

балаға жағымды және қажет болып көрінетін ештеңені (сүйікті ойындар, ойыншықтар) вытыстырмай. Бала кейінірек Еңбек міндеттерін біледі, алдымен оған музыканың керемет, жұмбақ елін ашып, баланың табиғатын бұзбай сүйеге көмектесу керек.

Бастапқы міндеттердің ішіндегі ең бастысы – «от жағу», баланы музыка тілін өзінің жасына байланысты табиғи «ойын кезеңінен» алыстатпай игеруге деген ұмтылыспен «жұқтыру» болғандықтан, сабақты қызықты ойын түрінде құру қажет. Бастауыш сынып оқушыларымен жұмыс істеу кезінде ескеруге қажетті бірнеше жалпы психофизикалық белгілерді ажыратуға болады.

Біріншіден, бұл жастағы балалар ұзақ уақыт бойы кез-келген мәселеге назар аудара алмайды. Сондықтан сабақтың мазмұны әр түрлі және түрлі-түсті болуы керек, сондықтан уақыт өте келе баланың қызығушылығы әлсіремейді.

Екіншіден, сәбилер қызығушылығымен ерекшеленеді, оны қанағаттандыру керек.

Үшіншіден, бала жаңа нәрселерді оңай қабылдайды, бірақ сонымен бірге тез ұмытады. Бұл мүмкіндікті санау керек және үнемі өткен материалға оралуды ереже ретінде қабылдау керек.

Төртіншіден, балалардың ойлау процесі оларға көптеген ақпаратты қабылдауға және игеруге мүмкіндік бермейді, әсіресе оны шоғырландырған кезде. Сондықтан асығыс, жылдам реакцияға мәжбүрлеу теріс салдарға әкеледі, өйткені ол алаңдаушылық, қорқыныш, асығыс әкеледі.

Бесіншіден, кішкентай балалар нақты бейнелерде ойлауға бейім. Осыдан қағида шығады: алдымен айтыңыз, содан кейін қандай да бір бейнелі белгіні енгізіңіз.

Бала фортепианода ойнауды жаңа ойын-сауық ретінде қабылдауы керек. Мұғалімнің міндеті-бұл ойын-сауықты бағыттау. Ол үшін баланың қиялын оятатын барлық нәрсені қолдануға болады: музыкалық материал мен сурет, мәтіні (жақсырақ балалардың өздері немесе мұғалімнің көмегімен құрастырылған), ойынға ілеспе әңгіме, басқатырғыштар.

Мысалы: 1. Күшті-әлсіз. 2. Көңіл-күйді болжау (бесік жыры, Наурыз, найзағай, арқанмен ойнау). 3. Дыбыстар «қол ұстасу» және «секіру» дыбыстары.

Пьесалар мен жаттығулар балалардың аңғал - ертегі қабылдауына оңай қол жетімді болуы керек және қол қою, алғашқы пианистік дағдыларды игеру немесе музыкалық нотаны меңгеру болсын, нақты тапсырманы орындауға бағытталған. Ерте сабақтардағы шарттардың бірі-оқушының жанашырлығын тарту. Мұғалімнің жеке басы оған жақын болмаса, бала музыканы жақсы көреді деп үміттеніп алмайды. Баланың толық ашылуы үшін кездейсоқ жағдай жасау маңызды. Бұл ең маңызды міндеттердің бірін - музыкалық ойлар мен сезімдерді жеткізу үшін қол бостандығы мен табиғи қозғалыстарды шешуге көмектеседі.

Кішкентай балалармен сабақ бастағанда, ең алдымен, оларды тым ауыр нәрсемен қорқытпауға тырысу керек. Қызығушылық пен қалау бәрінен гөрі оқудағы сәттіліктің кепілі болып табылады. Музыкаға деген қызығушылықпен ояңған кезде, ол музыкантқа қажетті, нақты деректердің көрінісі мен дамуына көмектеседі: есту, есте сақтау, және т.б. Музыкамен алғашқы кездесулерде қызығушылыққа қол жеткізе отырып, баланы біртіндеп кәсіби дағдылардың тар шеңберіне енгізуге болады. Кәсіби оқытуға көшкен кезде, ең алдымен, балаға қажетті білімді мүмкіндігінше оңай және түсінікті түрде ұсынуға тырысу керек. Олардың негіздерімен бірге музыкалық ойлау қалыптасады және жұмысқа деген ерік-жігер тәрбиеленеді. Балаларды музыкамен таныстыру олар үшін қол жетімді және түсінікті музыкалық материалдан басталуы керек. Сабақтың әдісі мен ерекшелігін көбінесе баланың өзі ұсына алады.

Біздің сабақтарымыз музыкант үшін маңызды барлық оқу жағдайларын бір уақытта дамытуға негізделуі керек. Әр сабақ мыналарды біріктіреді: 1) пернетақтамен танысу, 2) гимнастика және қол қою, 3) есту, ритақ, есте сақтау қабілеттерін дамыту, 4) музыкалық нота негіздері.

Пернетақтамен танысу. Аспаптың құрылымын қарастыра отырып, оқушы алдымен пернетақтамен танысады, регистрлерді үйренеді: төменгі, жоғарғы, оларды жануарлардың дауыстарымен, әртүрлі музыкалық аспаптардың тембрлерімен салыстырады. Оқушы мұғалімнің көмегімен үйреніп, фортепианода бір саусақпен ойнай алатын мұндай

ұқсастықтар мен кез - келген әнді таңдау балаға дыбыстардың оңға, солға - төмендейтінін есте сақтауға және болашақта өзгеру белгілерін игеруге көмектеседі. Балаға фортепианоның сезімталдығы туралы айту зиян тигізбейді. Ол дәрекі қарауды ұнатпайтындығы және өткір соққыға ол өткір, естуге жағымсыз дыбыспен жауап беретіні туралы. Осыған байланысты, дыбыс шығарудың алғашқы әрекеттері кезінде баланы қолдың икемділігін қадағалап, дыбысты тыңдауға үйрету керек. Баланың назарын пернелердің екі түсіне аудару керек, қара пернелерді топтастыруды және пернетақтаны октавалық топтарға бөлуді түсіндіру керек. Қара пернелерге келетін болсақ, оқушы ақ түсте еркін жүре бастағанға дейін біз оларды «құпиялар» деп атаймыз. Кейінірек балаға октаваның тондарға-жартылай тондарға бөлінуін түсіндіру керек, оқытудың алғашқы қадамдары үшін қара пернелердегі ойын өте ыңғайлы, өйткені олар түсімен және орналасуымен ерекшеленеді. Қара кілт оқшауланғандықтан, қалғандары жиналған кезде оны бір саусақпен «алу» оңайырақ.

Пианисттің қозғалыстарын ұйымдастыру мәселесіне өз тәжірибесінде мұғалім және пианист А. Шмидт - Шкловская көп көңіл бөлді. «Пианисттік дағдыларды тәрбиелеу туралы» брошюрасында ол ойын аппаратының барлық бөліктерінің позасы мен өзара әрекеттесуін дұрыс қалыптастыруға көмектесетін көптеген жаттығуларды ұсынады. Құралдың артында тыныш, ыңғайлы және тұзу отыру керек, тек алға қарай сәл иілу керек. Иықтар төмен, тыныс алу тегіс және бос. Аяқтың жақсы тірегі позаны сақтауға көмектеседі. Осы 6-7 жас аралығындағы балалар үшін аяқтың астына қажетті биіктікті таңдау маңызды.

Бұл позаның дамуына әртүрлі жаттығулар көмектеседі:

Тұру: а) қолдарыңызды корпустан алыстатыңыз және оларды ерікті түрде түсіріңіз, саналы түрде олардың құлауының толық пассивтілігіне назар аударыңыз. б) қолдарыңызды созып, қолдарыңызбен айналдырыңыз иықтың абсолютті еркіндігі сезімімен денелер мен бастың үстінде буындар. в) иықтарыңызды көтеріп, кенеттен оларды оңай және еріксіз түсіріңіз.

Отыру: а) шынтығыңызды екінші қолыңыздың алақанына тіреп, білектеріңізді жылжытыңыз жоғары-төмен, бір қозғалыспен, шеткі нүктелерде тоқтаусыз. б) шынтықты екінші қолдың алақанына тіреп, білек шеңберлерін сипаттаңыз. в) үш ортаңғы ұзартылған саусақпен сүйеніп, щеткаңы іліп қойыңыз үстелдің шеті. Қол шынтықтағы ауырлық сезімімен еркін ілінеді. Оны апарыңыз корпустың жағы (саусақтар үстелде қалады, содан кейін кенеттен төмен түседі және аялдамаға дейін өз бетінше тербелуге мүмкіндік беріңіз). Ойын кезінде негізгі жүктемені иық, арқа, кеуде және иық белдеуінің ең күшті және ең қиын бұлшықеттері көтереді. Көбінесе бұл бұлшықеттердің қысылуы пианисттің жұмысына кедергі келтіреді. Фортепианодағы ең жақсы қол позициясы-оны оңай және тезірек өзгертуге болады.

Әлсіз саусақтар бүгілуі мүмкін. Мұның себебі-қатты, табиғи емес дыбыспен ойнауға деген ұмтылыс-демек, шамадан тыс қысым. Қажет болса, қолдың доғасы сынған, дөңгелектелген жалқау саусақтарды тудыратын жалпы «саусақтарды жинау» ұсынысын қолданғаннан гөрі тыныш ойнаған дұрыс. Оқушыға дыбыссыз, жұмсақ пернені басу жаттығуын беру керек.

Қаттылық щеткалары. Триллерді баяу қарқынмен ойнау керек, білекпен айналмалы қозғалыс жасау. Білектің қаттылығы. Тремолоны баяу қарқынмен ойнау керек, алақанды асыра ашып. Бесінші саусақтың қаттылығы. Оқушылардың назарын осы кемшілікке аударғанда, олар әдетте бесінші саусақтарының физикалық әлсіздігіне сілтеме жасайды. Кейде бұл дұрыс. Бірақ бесінші саусақтардың әлсіздігі музыкалық және физикалық ерекшеліктен туындайды. Төртінші және бесінші саусақтарға арналған зерттеулер мен бесінші саусақтардан басталатын тізбектер ойнатылуы керек. Қол мен білек икемді болуы керек, бұл тіректің бір саусақтан екінші саусаққа ауысуын жақсы сезінуге мүмкіндік береді, ал болашақта (legato-ның кеңейтілген тізбектерін ойнағанда) әуезді сызықтардың жалпы бағыты.

Сабақ - бұл әрдайым қызықты ойын. Оның көмегімен Сіз баланың шығармашылық бастамасын, ойлау қабілетін оятуға тырысуыңыз керек, оқушыға ноталар музыканың барлық құпиясын қамтитынын түсіндіріңіз. Осы мақсатқа жетуде келесі әдістер

пайдалы болуы мүмкін: Оқушыны жаңа музыкалық материалмен таныстыра отырып, Сіз оған пьесаның бейнесін тудыратын нәрсені салуды ұсына аласыз. Ерте жас кезеңі шығармашылықты дамыту үшін ең қолайлы болғандықтан, маңызды міндеттердің бірі - балаларды жазуға ынталандыру. Кем дегенде бірнеше әндер немесе пьесалар жасау қуанышына қатысқан бала өзі орындайтын шығармаларға басқаша қарайды, музыканы басқаша тыңдайды және естиді. Сіз әр пьесада екі-үш атау ойлап таба аласыз, жақсырақ мінезіне қарама-қарсы және олардың сипатына сәйкес орындай аласыз.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Мухамедова, А. Ә. – «Фортепиано ойнаудың негіздері» (2021).
2. Сейтқасымова, Н. Б. – «Музыкалық білім беру: теория және практика» (2019).
3. Құдайбергенова, Г. – «Бастауыш музыкалық білім беру әдістемесі» (2020).
4. Назарова, Л. – «Фортепиано үшін оқулық: жаңадан бастаушыларға арналған» (2018).
5. Нұрмағанбетова, Ә. – «Музыкалық сауаттылық және оның оқыту әдістері» (2022).

ШЕРТПЕ КҮЙЛЕРІНІҢ ОРЫНДАУШЫЛЫҚ МӘДЕНИЕТІ

Кішікбаева Алма Қабдікәрімқызы
Жетісу облысы Талдықорған қаласы, Балалар
өнер мектебі МКҚК, домбыра сыныбының
мұғалімі

Мақалада шертпекүй жанрына мән бере отырып, қазақ халық музыкасының бай дәстүрлері қарастырылған. Философиялық мазмұны терең, қазақ музыка мәдениетінде елеулі орын алатын шертпе әуендерге ерекше мән берілген. Мақалада шертпе күйдің пайда болу тарихы, даму кезеңдері, орындау тәсілдері мен стильдері талданады. Қорытындылай келе, шертпе күйлердің қазіргі қазақ мәдениетіндегі орны айқындалып, олардың одан әрі даму жолдары ұсынылды.

В статье рассматриваются богатые традиции казахской народной музыки, с акцентом на жанр шертпе-кюй. Особое внимание уделено мелодиям шертпе, обладающим глубоким философским содержанием и значимым местом в казахской музыкальной культуре. В статье анализируются история возникновения шертпе -кюй, этапы их развития, а также методы и стили исполнения. В заключении определяется роль шертпе-кюев в современной казахской культуре и предлагаются пути их дальнейшего развития.

Ғаламдық жаһандану жағдайындағы жаңа қоғамда орын алған ірі экономикалық өзгерістер мен технологиялық жетістіктер – қоғам дамуының қозғаушы күші болып табылатын білім жүйесіне орасан ықпалын тигізіп отыр. Әлемдік қауымдастықтың біртұтас білім кеңістігін қалыптастыруға бағытталған ортақ мүддеге барынша әрекеттенуі – жалпыадамзаттық және ұлттық құндылықтарды бойына сіңірген саналы да парасатты тұлғаны тәрбиелеу қажеттігін алға тартып отыр. Музыка өнері жеке тұлғаны қалыптастырудың құралы екендігін А.Құнанбаев айта келе: «құлақтан кіріп, бойды алар, әсем ән мен тәтті күй...» деп айтқан екен. Күй - өнердің ұлттық тілге, мемлекеттік шекараға бағынбайтын жанры болып саналады. Алайда барлық өнер туындылары тәрізді музыкалық шығармалар да ұлттық таным мен түсініктен бастау алып, туған халқының мұңы мен арманын бейнелегенде ғана шынайы сипатқа ие болады.

Шертпе күйлерінің орындаушылық мәдениеті

1.1 «Күй» атты қазақтың аспаптық музыкасының зерттелуі

Ұлттық өнерге қызығушылықтың тәлім-тәрбие бастаулары тарихи дәуірлер көшінде заман талаптары мен құбылыстарының өзгерістеріне қарай өзінің даму мен қалыптасу генезисінің ерекшеліктерімен сипатталып отырды.

М. Қашқаридың: «..Ұлым, менің өсиетіммен жанды аузыңа қаратқын. Ғалым болып, білімді ел ішіне таратқын..»,- деген тағылымдық өсиеттер арқылы, жас ұрпақтың тағдыры мен болашағына деген алаңдаушылығын білдіреді. Ал, халық тәлімгері атанған Қайқауыстың «Кодекс куманикус» атты еңбегінде: «...ей перзентім...дүниедегі басқа заттарды өз өрнегің сияқты танып түсіне біл. Аллаһ тағала, адамзатты жаратты. Оған өмір сүруге қажетті өнер, білім, саясат ағымдарын жаратты. Сені жан-діліңмен жақсы көріп, тәрбиялап жүрген ата-анаңның көңілін қалдырма. Білім – ақылдың ажар көркі. Аңдасаң – ақыл деген қымбат нәрсе. Оны ұры алып кете алмайды, отқа жанып, суға ақпайды..»,- деген астарлы ұғымдары арқылы ұлттық тәлім-тәрбие тамырларының тереңде жатқанын пайымдайды.

Күй-қазақ халқының аспаптарына (домбыра, шертер, қобыз, сыбызғы, сазсырнай т.б.), күйші-композиторларына, орындаушыларына, тыңдаушыларына тең дәрежелі. Ол жас-кәріні, қыз-баланы, бай-кедейді және т.с.с. таңдамайтын күллі қауымға ортақ дүние. Бұл құбылыс қазақ адамының шерін тарқататын және ойын жеткізетін қару болғандықтан, кішкентай бала, бойжеткен немесе қария шал шертетін күй деп бөлінбеген. Музыкалық

және беймузыкалық компоненттердің топтасуы күй өнеріндегі жанрлық жүйе мәселесінің шешілуіне және анықталуына ыңғайлы, әрі қолайлы болғандықтан осы қалпында назарға алынады. Олар күйтану саласында күрделі мәселелерді құрайды, оның әр қайсысы жеке-жеке сұрыпталғандықтан, тұтас зерттелуі тыс қалғаны белгілі болды.

Күйдің аты, шығу себебі мен тарихы, атқаратын міндеттері, орындалу кезеңдері, орындаушы мен тыңдаушылар арасындағы қарым-қатынасы, орындаушылар сағы және т.с.с. жатады. Күй жанрының «күй» аталуынан адамзаттың ішкі-күйін шерткені байқалады. Оның өзегінде ұлт мәдениетінің терең сырлары, халықтық дүниетанымы мен биік сезімдері, көркемдік танымы өрілген.

Күй жанрының аты өз аталуын ауыстырмайтын, аударылмайтын және өзгеріске ұшырамайтын дүние. Мысалы, еуропа музыкасының күйге өрелес жанрлары – симфония, марш, романс, опера, балет, фуга, токкато және т.б. қандай тілге аударсаң да өзінің төлтума түріндегі аталуын жоғалтпай, сақтап қалады. Бұл мәселені қозғау себебіміз бір кездері күй «аспапты пьеса» күйдің атына нұсқамайды, тіпті онда күй туралы айтылып жатқанын білмейсің. Жалпы «аспапты пьеса» дегенде композитордың шығармашылығындағы «Мимолетность», «Песня без слов», «Цикл миниатюр», «Ноктюрн» және т.б. туындылар еске түседі. Қазақтың бұл асыл қазынасы күй жанрын айтқанда түркі халықтарының ұлттық жанрлары мақам, мугам, маком, шашмаком деңгейінде болуы тиіс.

Филология саласында күй аңыздарының құрылымдық-тақырыптық қасиеттері бойынша А.Сейдімбек: 1.Тарихи оқиғаларға арналған күй аңыз-дары; 2. Күйші-композиторлар өміріне қатысты күй аңыздары; 3. Тұрмыс-салтқа байланысты туған күй аңыздары; 4. Арнау күйлерінің аңыз-әңгі мелері; 5. Қоршаған орта, табиғат туралы күй аңыздары; 6.

Жан-жануарлар туралы күй аңыздары - деп, бөледі [4].

П.В. Аравин бағдарламалық тұрғысынан карап бес топқа беледі: 1. Опи-сание картин родной природы; 2. Изображение животных, птиц, верховой езды, «портретные характеристики коня»; 3. Бытовые кюи; 4. Кюи - порт-реты; 5. Кюи, посвященные отображению обобщенно-психологического состояния.

С.Ә.Кузембаева домбыра, қобыз, сыбызғы күйлерінің тақырыптық және жанрлық ерекшелігіне қарай өз жүйесін ұсынады: 1. Аңыз күйлерге Қорқыттың күйлерін жатқызады; 2. Тарихи күйлер «Ел айрылған», «Сексен ер», «16 жыл», «Жеңіс» және т.б.; 3. Тұрмыстық-отбасылық, салт-дәстүр күйлері; 4. Философиялық күйлер «Қарабас», «Асан Қайғы», 5. Тартыс күйлер «Нар идірген»; 6. Арнау күйлер адамға, жан-жануарларға, табиғатқа; 7. Лирикалық күйлер.

Қазақтың аспапты музыкасында жанр ұғымының негізгі мәнін жоғалтпай барабар түсінігінің сақталуында теориялық және әдістемелік материал ақпараттануы лазым. Күй өнерінің спецификациясын аңғара Орта Азия монодия мәдениетінің методологиясы назарға алынуы мақсатқа сәйкес шешімнің қабылдануында орында болады.

Солардың ішінде күйтанушылардың еңбектерінен жанр ұғымына көркемдік шығарманың (яғни күйді), күйшілік дәстүрлердің, атқаратын міндеттерінің, шығу тарихының, күйдің атының, ладтың және жалпы саланың теңесетіндігі белгілі болды.

Жанр дефинициясы әр түрлі деңгейде көрінді, оларды сұрыптағанда, жалпы ғылымда оны анықтауда бір ғана тұрғыны ұстанғаны анықталды.

Күйдің шығу себебі, тарихи және атқаратын міндеті көшпенді жұртшылығының тұрмысымен сабақтасатынын көрсетті, сол арқылы біріншісінде күйлердің аңыз-әңгімелерін алдыға шығарсақ, екіншісінде күйдің психологиялық, әлеуметтік, эстетикалық, философиялық тұрғы басшылыққа алынады. Соның негізінде күйлердің атқаратын міндеттерін шартты түрде берілген – магиялық, ғұрыптық, тәрбиелік, ақпараттық, әсерлік сияқты тараптардан зерттеу керек. Музыкалық ерекшеліктерді саралай күйдің жанрлық стилі анықталды, оның дәйектелуі адам бойындағы ой, сөз және қимыл қабілеттерімен байланысты анықталуды қажет етеді.

Олар жанрлық бастамаға сәйкес келеді. Күйлердің музыкалық сипаттамаларының осы үш бастамаға негізделуі жанрлық стильдің пайда болуына септігін тигізеді, соның нәтижесінде ой қабілетінен – бейнелеу және суреттеу, сөз шеберлігіне – речитативті,

баяндау, ал қимылдан – екпінді мен көріктеу сипаттамалары анықталады. Біріншісінде музыкалық ерекшеліктерімен еліктеу (мелизм, фактура, қағыс) арқылы жасалады, екіншісінде сөздің немесе сөйлемнің музыканың негізіне салынуы (ырғақ, екпін, өлшем алдыға шығады), үшіншісінде оң қол және сол қолдың көмегімен көркейту үшін іске асатын музыкалық ерекшеліктері (қағыс және мелизм, қосымша қимылдар) нақтыланады. Осы тұрғыдан алғанда күйдің өзі жанр болатыны пайымдалады. Ол жанр болып, оның жанрлық стилін анықтағандықтан жалпы стиль мәселесі назарға алынғанды талап етеді. Күй өнерінің ішкі болмысынан айшықталған төкпе және шертпе орындаушылық дәстүрлерден ыдырайтын жүйеден аймақтық, жеке мектеп, авторлық стильдермен қатар, тарихи кезеңдік және жанрлық стильдер межеленеді. Домбыра дәстүріндегі стильдік ерекшелік, басқа да өнер салаларындағыдай, оны шығаратын немесе орындайтын тұлға шығармашылығын сипаттайтын көрсеткіш болғандықтан, адамның эмоциялық ерекшелігін дарытады.

Соның нәтижесінде стильдік топтасу әр қырлы және иерархиялық деңгейде жасалады. Төкпе және шертпе дәстүрлердің стильдік ерекшелігін музыкалық болмысындағы әуен, құрылым, қағыс, ырғақ, екпін ерекшеліктерімен қатар, жалпы олардың терминологиясы ажыратылады.

Мәселен, күйдегі түрлі әдістер мен бейнелеу құралдары өзіне сәйкес белгілі бір жанрда ғана көрініс табады. Біз күйлердің аттары әртүрлі екендігіне қарамауымыз керек. Әрі күйлердің көздеген мүдде-мақсатына қарап оның жанрын айыра білуге тырысуымыз керек.

Демек, «жанр» дегеніміз белгілі бір мақсатты, белгілі бір әдіс-тәсілдермен бейнелеуді көздеу. Ал салалар-ішкі жанрлар (протожанр) болса, олар адам ойындағы көрініс тауып сыртқы шыққан мінез-құлқы, мақсаты, ниеті, дәлірек айтсақ архетиптер.

Бұл тараптан күйлерді буынды, буынсыз, дербес түрде және полифониялық туыңдылар деп бөлеміз, бірақ бұлай бөлу күйдің жанрлық сипаттары болмайды. Қазіргі кездегі күй мен ән туралы түсінікте олардың ара-қатынасын жанр деп шатастыру бар. Немесе жанр деген ұғым бұл жерде дұрыс түсінілмей қалған. Ән мен күй екеуі екі түрлі сала. Бірақ жанр емес. Мәселен, трагедия, комедия, лирика – жанрлар. Ал ән мен күйді музыкалық шеңбердегі екі жанр деп тану бізге түсініксіз. Бұлар дыбыстық табиғаты бар өнердің екі түрі, екі саласы, мақсаттарына сәйкес түрлі жанрларға тарамдала береді.

Ән басқа, күй басқа. Ән екі аяқты, күй жалғыз аяқты. Мәселен, көне абсолютті мифологияда «күй» тарихы дүние өзінен-өзі түнілді, ақсады, жетімдікке ұрынды, сол кезде бебеулеп, маздап, қозданып шықты делінеді. Айталық, жалғыз аяқты Папай-Аға, яки, Қорқыт-Ата сөзі жетіспеген ой, немесе күйдің пролейобейнесі. Сондықтан күй дегеніміз сыртқы әсерді жырлайтын ашық мәтінге идеограмма.

Қазақ музыка өнерін басқа қолтаңбалы өнер түрлерімен салыстыра келе мынадай тұжырымды қорытулар жасады.

Яғни, күй мен әуеннің түпкі тегі, генезисі, олардың формасында нақты сараланып кеткен түрлері емес, әу бастан жаратылысы бөгделеніп, жеке туған егіз дүние.

Қазіргі жаһандану заманында өзіміздің төл рухани күй өнері мұрасы арқылы жас ұрпақтың тәрбиеленуіне тигізері ықпалы зор. Сондықтан халқымыздың өткен ғасырдағы өмір тіршілігі мен тұрмысын, кеңес өкіметіндегі елдің жай-жапсарын білуде күй өнері үлкен дерек көзі болып табылады. Ізденістер бағыты педагогикалық тұрғыдан күй өнеріндегі басқа да теориялық сұрақтардың басын ашты, атап айтқанда, домбыра өнеріндегі жанр және стиль мәселелері мен олардың типологиялық жүйесін айқындады.

Еліміздің білім, тәрбие беру ісіндегі басты мақсат – рухани жан дүниесі биік, жеке тұлға қалыптастыру. Ал тұлғаны музыкаға тәрбиелеу дегеніміз – оқушының бойында белгілі бір қызығушылықты ояту, қажетті құндылық бағдарын, соның ішінде пайдалы іс-әрекеттерді қалыптастыру, дарындылық көзін ашу.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1 Жұбанов Қ. Шығармалар мен естеліктер құраст. Ақырап Жұбанов. – Алматы: Өнер, 1990. – 208б.

2 Назайкинский Е.В. Стиль и жанр в музыке Учеб. Пособие для студентов высш. Учеб. Заведений. М.: Гуманит. Изд. Центр ВЛАДОС, 2003. – 248с.

- 3 Әуезов М.О. Уақыт және әдебиет. Алматы: ҚМКӘБ, 1962. 428 б.
- 4 Сейдімбек А. Қазақтың күй өнері. Монография. Астана: Күлтегін, 2002. 832 б.
- 5 Аравин П.В. Казахские кюи в записи А.Затаевича // А.В.Затаевич Исследования, воспоминания, письма и документы. Алма-Ата: Казахское государственное издательство Художественной литературы, 1958. С.134-159.
- 6 Күзембаева С.А., Егинбаева Т.Ж. Лекции по истории казахской музыки. Алматы: Таймас, 2005. 232.
- 7 Қазақтың музыкалық фольклоры. Алматы: Ғылым, 1982. 264 б.
- 8 Есенұлы А., Елеусізқызы Г. Күй-қастерлі әуез. Алматы: Өлке, 1997. 216 б.
- 9 Қазақ халқының дәстүрлі музыкасы (Қазақстан композиторлар одағы, Құрманғазы атындағы қазақ ұлттық консерваториясы, жаңа музыкалық газеті), Алматы, 2005. 557 б.
- 10 Мухамбетова А.И. Народная инструментальная культура казахов. Генезис и программность в свете эволюции форм музицирования: автореф. дис. к. иск.: 10 00 02. Л., 1976. 26 с.
- 11 Соколов О.В. К проблеме типологии музыкальных жанров // Проблемы музыки XX века. Горький: Волго-Вятское книжное издательство, 1977. С. 13-58.
- 12 Сарыбаев Б. Функции синкретического музицирования в дореволюционном Казахстане // Известия АН КазССР. Сер.филол. 1988. №1 С.63-69.
- 13 «Мәңгілік сарын» Қазақ күйлерінің антологиясы (музыкалық редакторлар: Ж. Шәкәрім, Б. Мұптекеев, С. Ақмолда, аннотация жазғандар: С. Еламанова, Б. Бәбіжан – Алматы: «Қазақстан» Records фирмасы, 2005.

ВОКАЛДЫҚ ШЕБЕРЛІКТІ ДАМУДЫҢ ЗАМАНАУИ ӘДІСТЕРІ

Малисова Гүлсім Малиқызы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім
бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК,
вокал пәнінің мұғалімі

Вокалдық шеберлікті дамуудың заманауи әдістері әншінің дауысы мен техникасын жетілдіруге бағытталған. Негізгі әдістерге вокалдық жаттығулар, дұрыстыны алу техникасы, эмоциялық интерпретация, жазба анализі, сондай-ақ онлайн платформалар арқылы сабақтар кіреді. Бұл әдістер әншілерге өз мүмкіндіктерін арттырып, әртүрлі жанрларда жұмыс істеуге мүмкіндік береді. Технологияларды қолдану арқылы дауысты талдап, кемшіліктерді түзету заманауи вокалдық шеберлікті дамууда маңызды рөл атқарады.

Современные методы развития вокального мастерства направлены на улучшение голоса и техники певца. Основные методы включают вокальные упражнения, правильную технику дыхания, эмоциональную интерпретацию, анализ записей, а также занятия через онлайн-платформы. Эти методы помогают певцам раскрыть свои возможности и работать в разных жанрах. Использование технологий для анализа голоса и исправления недостатков играет важную роль в развитии современного вокального мастерства.

Бүгінгі таңда вокал өнері өте танымал болып келеді және көптеген адамдарды қызықтырады. Вокалдық өнерді меңгеру үшін тек балалар ғана емес, өздерін үлкен сахнада көргісі келетін ересектер де қызығушылық танытады. Бір қызығы, бұған әр түрлі

жастағы және мамандықтағы адамдар келеді. Біз бірнеше тенденцияларды байқадық: эстрадалық вокалда өз дауыстарын жоғары деңгейде пайдаланатын білім алушылар өте аз. Бұл бірқатар себептерге байланысты: қате тыныс алу, дыбысты дұрыс шығармау, дауыс гигиенасының дұрыстығы. Сондықтан біз эстрадалық вокалдық әдістемелерді қарастырып, біз үшін ең лайықтысын анықтаймыз.

Вокалды педагогикада орындаушыларда вокалдық дағдыларды қалыптастыру туралы мәселені зерттеу мен әр түрлі әдістерге сәйкес жаңадан келген эстрадалық орындаушыларға вокалдық дағдыларды қалыптастыруға қатысты мәселені жеткіліксіз білу арасындағы қайшылықты ажыратуға болады. Зерттеу мәселесі-бастаушы вокалистер үшін вокалдық дағдылардың көпшілігіне бағытталған тиімді техниканы табу және таңдау.

Зерттеу мақсаты: теориялық тұрғыдан негіздеу және тәжірибелік-іздігіру арқылы сабақ барысында жаңадан бастап жатқан әншілер үшін вокалдық дағдыларды қалыптастыруға арналған жаттығулар жиынтығын тексеру.

Зерттеу пәні - вокалдық дағдыларды қалыптастыруға арналған жаттығулар жиынтығы.

Зерттеу гипотезасы: бастаушы орындаушыларда вокалдық дағдыларды қалыптастыру тиімді болады, егер: бастаушы орындаушының жеке және жас қабілеттерін ескерсе және вокалдық жаттығулар кешенін қалыптастырса.

Зерттеу мақсатына сәйкес келесі міндеттер анықталды:

1. Заманауи эстрадалық вокалдық әдістерге талдау жасау.
2. Вокалдық техниканың өзгешілігі мен ерекшеліктерін қарастыру.
3. Жаңадан бастаушыларға арналған вокалдық жаттығулар жиынтығын қалыптастыру. Зерттеу тақырыбы бойынша тәжірибелік-іздігіру жұмыстарын жүргізу. Зерттеудің әдіснамалық негізі: Л. Б. Дмитриев, А. Г. Менабени, Г. П. Стулова дауысының даму теориясы мен әдістемесінің негізгі ережелері; О. Н. Канареева, А. В. Карягина, Брэт Менинг, Сет Риггс, Л. Фабиан, И. П. Цуканова эстрадалық вокалды оқытудың әдістемелік ережелері.

Оқушының оқу бағдарламасын вокалды-техникалық және орындаушылық деңгейге сәйкес таңдаймыз. Ән айту жүктемесі тұрақты және қалыпты болуы керек. Егер сабақта оқушы сау дауыстық аппаратпен шаршаса немесе ән айту оған қиынға түссе, себебін анықтаңыз және дауысты қою әдісін қайта қарастырған жөн. Қазіргі эстрадалық ән орындауында дауыстың күші мен кең ауқымы қажет емес. Өте қызықты тембр, жақсы музыкалық қабілеттер және сүйкімді сахналық кейіп әбден жеткілікті. Джаз ән айтқысы келетіндер үшін дауыстың «әдемі» тембрі қажет емес, бірақ ән дауысының кең ауқымы қажет және импровизация қабілеті міндетті шарт болып табылады.

Жаттығулар есте оңай сақталуы керек. Олар техникалық тұрғыдан жақсы дамиды, тыныс алу жеткілікті болады, тұрақты интонация қалыптасады, біртекті тембр мен динамика оңай сақталады. Мен дыбысты бір ұзақ деммен «тарту» керек жаттығуларға кеңес бермеймін. Бұл өте қиын және көмейді «қысып» алуға болады. Тәжірибе жаттығулардың, гаммалардың және арпеджионың орташа екпінде және жылдам қарқында тиімділігін көрсетті. Дауыстың жеңілдігі мен икемділігі дамытылады, дыбыстың күшеюі мен еселеуі алынып тасталады.

Біз келесі әдістер туралы айтып отырмыз: тыныс алу (диафрагма, тірек), дикция, кеуде регистрі, бас регистрі, көмей, әр түрлі регистрлердегі вокалдық әдістер (субтон, сөйлеу мәнерінде ән айту, халықтық дыбыс, фальцет, академиялық дыбыс – есінеу, йодль, діріл, мелизмдер, жұмсақ таңдай, қатты таңдай, аралас, өтпелі ноталар), жаттығулар, шығарманы талдау, микрофонмен жұмыс, актерлік шеберлік.

Бүгінгі таңда көптеген вокалдық әдістер мен тәсілдер бар. Дауысты бөлу - ең танымал вокалдық әдістердің бірі-дауысты бөлу. Бұл әдіс басқа дыбыстың бір бөлігі таза дыбыспен араласады, мысалы, шу. Осылайша, тыныс алудың бірыңғай ағымы екіге бөлінеді. Эстрадада вокалдағы келесі дауысты бөлу түрлерін кездестіруге болады:

- драйв;
- субтон;
- микст;
- глиссандо;

- обертоңдық (көмеймен) ән айту;
- йодль;
- фальцет;
- вибрато;
- штробас.

Бұдан әрі дауысты бөлудің бірнеше әдістерін қарастырайық.

Дауысты бөлудің негізгі әдістері – ол скриминг және қырылдау. Бұл вокалдық әдістер жалған дауыстық желбезегінің бөлінуі бар әдістер болып саналады. Скриминг қатты айқайға жақын. Ол металкор және дэткор, блек- металл сияқты бағыттарда қолданылады. Қырылдау мен скримингтің өзіндік кіші топтары бар:

- грим – сыбыр дыбыстар;
- харш – қырыл скриминг;
- скримо – таза есірік айқай
- шрай – есірік сипаттағы үілдеу

Вокалда дауысты бөлу техникасын, яғни скримингті мұғалімнің бақылауымен бастау керек және арнайы жаттығулар жасау керек, әйтпесе дауыстық желбезегі зақымдалуы мүмкін. Уақыт өте келе, қатты дыбыстарды оңай шығаруға болады, бұл болашақта музыканың әртүрлі бағыттарын игеруге көмектеседі.

Обертоңды ән айту. Сондай-ақ, белгілі «көмеймен ән айту». Әдетте көмеймен ән айту негізгі тоннан (төменжиілікті «ызылдау») және табиғи масштабтағы тонмен қозғалатын жоғарғы дауыстан тұрады (әдетте 4 – 13 обертоң қолданылады). Ауыздың, көмейдің және жұтқыншақтың резонанстық қуыстары пішінін өзгерту кезінде дыбыс компоненттері күшейіп обертоңдар жақсы естіледі.

Көмеймен ән айту - дауысты бөлудің бір түрі. Әншінің дауысы төмен жиілікті және әуеннің негізгі дыбысына бөлінеді, яғни жоғары дауыс. Оған ономатопея кіреді. Дауыстың көмегімен орындаушы судың шуын, жануардың айқайлауын, құстың ысқырығын және т.б. айтып бере алады. Мысалы, бұл әдіс Моңғолияда, Тувада және Тибетте қолданылады (бұл әдісті тибеттіктерден, буряттардан және т.б. естуге болады) бұл әдіс халық орындаушыларына тән, бірақ көбінесе сахнада қолданылады, мысалы, фолк-рок музыканттары қолданылады.

Мысалы, НТВ-арнасында өткен «Сен супер» жобасында Демберел Ооржак жеңімпаз атанды. Ол Тува Республикасында дүниеге келген және ұлты тувандық. Ол көмеймен ән айту әдісін қолданады. Кейде мұндай әдіс рок-музыкада, андеграундте және эксперименттік вокал бағыттарында кездеседі.

Мамандар көмеймен ән айту әдісінің төрт түрін ажыратады:

- сыгыт – шыңғырық ысқырығы
- каргыраа – түйеге еліктеу
- эзен-гилээр – ерекше әуенмен ысқырықтың бір түрі
- борбаннадыр – тіреу дыбысы, жұмсақ, тыныш дыбыс

Көптеген басқа түрлері де бар. Көмеймен ән орындайтын Азияның әр халқы мен этникалық тобының өзіндік кіші түрлері бар деп айта аламыз. Бұл адамдар үшін көмеймен ән айту тек вокал ғана емес, сонымен бірге табиғатпен үйлесуге мүмкіндік беретін медитация құралдарының бірі.

Дауысты дұрыс бөлу үшін Сіз кәсіби мамандармен дайындалуыңыз керек.

- резонаторларды дұрыс қолдану және оларды ауыстыру;
- дауыстың «серпілуі» біртіндеп орындалады;
- жалған желбезектерін белсендіру;
- ауқымын кеңейту;
- дауысты бөлу әдісін қолданған кезде айқайлауға болмайды.

Осылайша, вокалдағы дауысты бөлу тәсілі өте қызықты әдіс. Бұл сіздің вокалдық шығармашылығыңызды түрлендіруге көмектеседі.

Субтоң – тыныспен ән айту. Субтоң - бұл ән айту кезінде вокалдағы дыбыстың тыныспен бөлінуі. Бұл техниканы барлық эстрада әншілері қолданады. Субтоң кезінде ауызды кең ашып, тынысты бақылап, ауаны әдеттегіден көп мөлшерде тарту керек. Ол бүкіл фразаны орындау үшін жеткілікті болуы керек. Жаттығу кезінде оттегін үнемді

пайдалану маңызды.

Глиссандо – нотадан нотаға бірқалыпты ауысу.

Фальцет – тіреусіз ән айту. Вокалдық жаттығулар кезінде диапазонды жоғары ноталарға қарай кеңейтуге мүмкіндік береді.

Иодль – «Тироль әні» деп те аталады. Ол «тірекпен» ән айтудан фальцетке күрт көшуден тұрады. Мысалы, осы әдісті қолданатын Диана Анкудинованы алайық. Иодль - дауыс регистрлерінің тез ауысуымен, яғни кеуде және фальцет дыбыстары кезектесіп келетін сөзсіз ән айтудың ерекше тәсілі. Тирольдіктердің бұл жанрға қабылдаған атауы – йодль (йодлер, йодлинг) дыбыстық еліктеуіш болып табылады. Әдетте, Альпі әншілері «Hodaro», «Iohodraeho», «Holadaittijo» сияқты дыбыс комбинациясының ерекше мәнерінде ән айтады. Бұл вокалдық техника әлемнің көптеген мәдениеттерінде кездеседі.

Штробас. Бүгін сіз желбезекті жылытуға және босаңсуға көмектесетін әдісті үйренесіз. Сондай-ақ, осы техниканың арқасында сіз ысқырықпен ән айтуды үйрене аласыз. Бұл әдіс Штробас деп аталады. Бұл қалыпты дауыспен айтуды болмайтын өте төмен ноталар. Дыбыс өте ерекше, сондықтан ол музыкада сирек қолданылады. Мысалы, Бритни Спирстің «Oops, Ididitagain» әнінде. Штробас біздің вокалдық желбезегінің артында және алдында орналасқан жалған желбезектерінің ауытқуы нәтижесінде пайда болады. Жаттығу кезінде жалған желбезек тербеліп, дауыс желбезегі босаңсытады. Штробас жасауды үйрену үшін оянғаннан кейін бірден дауысыңызды еске алсаңыз. Сөздер қарлығандай естіледі, бұл Штробас. Бұл дене мен дауыс желбезегінің мүмкіндігінше босаңсығандықтан. Дыбысты жарқыратып, оны аздап күшейту үшін мұрынды сәл көтеріп, сәл күлімсіреу керек. Бұл дыбысты «А» дыбысына шығаруға тырысыңыз. Мойын аймағында желбезектің жанында жылыну сезімі пайда болуы мүмкін. Енді дыбысты штробастағы «А» дыбысына дейін созып көріңіз.

Штробас үздіксіз сырылға қол жеткізген кезде, сырылмен интонациялауға тырысыңыз. Яғни, дауыстың дыбысын күшейту және өшіру, оның биіктігін өзгерту. Егер сіз біздің «эстрада» жұлдыздары әндерінің көпшілігіне қарасаңыз, онда тіпті оларда кейбір тән әдістерді естисіз - жоғары ноталарда жеңіл фальцет дыбысына ауысу (әсіресе әйелдер үшін), «жартылай» ән айту. Орташа және төмен ноталардың дауысы (субтондар), экспрессивті «сықырлау», дыбыстық шабуылдардағы «ырылдау» (гроул және фрай), бірқалыпты орындау, вокалдық айқай (бэлтинг) және белгілі бір вокал аясында пайда болған басқа да стильдік әдістер. Және де іс-тәжірибе, әрине, вокалдық тәжірибе туралы ұмытпау керек.

Қорытындылай келе, вокалдық шеберлікті дамытудың заманауи әдістері әншілерге дауысты жетілдіру, техникалық дағдыларды шыңдау және эмоциялық интерпретацияны жақсарту үшін маңызды құралдар ұсынады. Тыныс алу техникасы, вокалдық жаттығулар, жазбаларды талдау және онлайн платформалар арқылы білім алу сияқты әдістер вокалистердің кәсіби өсуіне ықпал етеді. Бұл әдістерді қолдану арқылы әншілер өз мүмкіндіктерін кеңейтіп, әртүрлі музыкалық жанрларда сәтті өнер көрсете алады.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. «Қазақ фольклоры мен қазақ әдебиетінің очерктері» 1933 жылы, авторы: М.Баталов пен М.С.Сильченко.
2. «Әдебиет энциклопедиясы» Мәскеу баспасы 1929 жылы.
3. «Отандық түркітанушылардың биобиблиографиялық сөздігі» (1974) авторы академик А.Н.Кононов.
4. «Ақаңның елу жылдық тойы» мақаласы 1923жылы авторы: Мұхтар Әуезов.
- 5.Тарихи тұлғалар. Танымдық - көпшілік басылым. Мектеп жасындағы оқушылар мен көпшілікке арналған. Құрастырушы: Тоғысбаев Б. Сужикова А. – Алматы. «Алматыкітап баспасы», 2009 ISBN 978-601-01-0268-2.
6. Қазақ тілі. Энциклопедия. Алматы: Қазақстан Республикасы Білім, мәдениет және денсаулық сақтау министрлігі, Қазақстан даму институты, 1998 жыл, 509 бет. ISBN 5-7667-2616-3.

КЛАССИЧЕСКАЯ МУЗЫКА

**Дюсембекова Сауле Омоновна,
преподаватель фортепиано,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

Классикалық музыка — өткеннің мұрасы ғана емес, ерекше эмоциялар тудыратын өнер түрі. Бұл термин орта ғасырлардан бастап бүгінгі күнге дейінгі шығармаларды қамтиды. 18–19 ғасырларда классика тек бай және білімді

адамдарға арналған еді, бұл оны элитамен байланыстыратын. 20 ғасырда жағдай өзгеріп, классикалық музыка кең жұртшылыққа танылды. Бүгінде оны кез келген жерден естуге болады, бірақ оның күрделілігін және әсемдігін түсіну әркімнің қолынан келе бермейді.

Тірек сөздер: Классикалық музыка, дәстүр, шығарма, үйлесімділік, опера, эмоция жанры, құрал, тақырып, тарих, Еуропа, орындау, шығармашылық, композиция, дәуір.

Классическая музыка — это не только историческое наследие, но и искусство, вызывающее уникальные эмоции. Этот термин охватывает работы, созданные от средневековья до нашего времени. В 18–19 веках классика была доступна только состоятельным и образованным слоям общества, что обусловило её ассоциацию с элитой. В 20 веке ситуация изменилась: классическая музыка стала популярной среди широких масс. Сегодня её можно услышать повсеместно, но истинное понимание и оценка сложности и красоты произведений остаются доступными не каждому.

Ключевые слова: Классическая музыка, культура, произведение, гармония, опера, жанр эмоции, инструмент, тема, история, Европа, исполнение, творчество, сочинение, эпоха.

Введение: Классическая музыка представляет собой величественное отражение эмоционального и духовного развития человечества начиная с античных времён и достигнув своего расцвета в эпоху классицизма. Этот жанр музыкального искусства стал не только символом высоких художественных и культурных достижений, но и важным элементом европейской музыкальной традиции. С течением времени классическая музыка претерпела значительные изменения, адаптируясь к социальным и культурным условиям различных эпох. Сегодня она продолжает вдохновлять и оказывать влияние на различные сферы искусства и культуры. Понимание её эволюции, принципов и влияния позволяет глубже оценить её значимость и актуальность в современном контексте.

Цели:

Исследовать историческое развитие классической музыки: Анализировать эволюцию классической музыки от средневековых напевов до современности, выявить ключевые этапы и влияния различных эпох на её развитие.

Оценить принципы эпохи классицизма: Изучить основные принципы и формы, характерные для эпохи классицизма, и их влияние на развитие музыкальных жанров и форм.

Изучить вклад венских классиков: Определить вклад Йозефа Гайдна и Вольфганга Амадея Моцарта, а так же Людвига ван Бетховена в становление венской классической школы и развитие музыкальных форм и жанров.

Анализировать влияние классической музыки на культуру и современное искусство: Рассмотреть, как классическая музыка оказала влияние на кино, поп-культуру и современные музыкальные жанры, а также оценить её роль в культуре и искусстве XXI века.

Классическая музыка, безусловно, представляет собой величественное зеркало

эмоционального и духовного развития человечества. В своей сущности она служит не только средством самовыражения, но и путем раскрытия глубинных чувств и скрытых способностей личности. Эта музыка, которая зародилась еще в античности и получила своё окончательное развитие в эпоху классицизма, остаётся непревзойденным символом высоких художественных и культурных достижений.

На сегодняшний день классика — это настоящая сокровищница, которая по крупинкам собирала лучшие музыкальные творения всех времен. История классики — отражение истории развития всего человечества, которое от примитивных мотивов древности и напевов пришло к совершенной, мелодичной, уникальной классической музыке.

Историческое развитие и определение: Термин «классическая музыка» охватывает широкий временной диапазон, начиная от средневековых напевов и заканчивая произведениями современности. На протяжении веков классическая музыка развивалась в соответствии с изменениями в обществе и культуре. В эпоху классицизма (18–19 века) классическая музыка была доступна преимущественно состоятельным и образованным слоям общества, что обусловило её ассоциацию с элитой. Однако с конца 19 века и особенно в 20 веке, ситуация изменилась: классическая музыка стала популярной среди широких масс, хотя истинное понимание и оценка её глубины и красоты остаются доступными не каждому.

Эпоха классицизма и её принципы: Эпоха классицизма в музыке связана с принципами, сформулированными в античной драматургии. В музыке эти принципы проявились в особом подходе к композиции, который включал требования ясности, равновесия и логичности. Классическая музыка этого периода опиралась на строгую структурную упорядоченность, а также на принципы трёх единств, заимствованные из античной драмы: единства времени, места и действия. Эти принципы наилучшим образом реализовывались в операх и других жанрах, связанных с литературными первоисточниками.

Инструментальная музыка начала активно развиваться в этот период. Принципы равновесия и логической ясности привели к созданию новых музыкальных форм и жанров, таких как соната, инструментальный концерт и симфония. В отличие от полифонии, которая преобладала в раннем барокко, классическая музыка утвердила гомофонное письмо, где голоса делились на главный и аккомпанирующие. Это изменение было особенно заметно в операх, где гомофонное письмо позволяло более выразительно передавать эмоциональное состояние персонажей.

Венская классическая школа и её вклад: Основные достижения эпохи классицизма были обобщены и завершены в творчестве венских классиков — Йозефа Гайдна и Вольфганга Амадея Моцарта, а так же Людвига ван Бетховена. Эти композиторы стали основателями венской классической школы, которая оказала огромное влияние на развитие музыкальных форм и жанров. В их произведениях были закреплены и стандартизированы формы сонаты, симфонии и инструментального концерта. Также в их музыке нашли своё отражение различные камерные ансамбли, такие как струнный квартет и фортепианное трио.

Периоды развития классической музыки: Периоды развития классической музыки не всегда чётко определены, так как границы эпох часто пересекались и не совпадали в разных странах. Например, поздние произведения ренессанса могут содержать элементы раннего барокко, а произведения позднего барокко — элементы классицизма. Поэтому точная датировка начала и конца того или иного периода является предметом обсуждения. Обычно выделяют несколько ключевых периодов: ранний барокко, поздний барокко, классицизм, ранний романтизм и поздний романтизм и 20 век.

Оценочный смысл и влияние: Понятие «классическая музыка» со временем стало включать и предшественников венской классической школы, таких как Иоганн Себастьян Бах, Георг Фридрих Гендель и Антонио Вивальди. Эти композиторы также стали ассоциироваться с «высоким» искусством и стали частью традиционного концертного

репертуара. Музыка, признанная классической, должна выдержать испытание временем и получить признание не только в стране её создателя, но и за её пределами. В 20 веке классическая музыка приобрела особое значение и стала важной частью не только академического, но и популярного искусства. Многие композиторы, такие как Дмитрий Шостакович, сочетали работу в академических жанрах с созданием музыки для массового слушателя. Классическая музыка также оказала влияние на кинематограф и популярную музыку, где её элементы можно найти в произведениях самых разных жанров. Типологический смысл и современное понимание: Типологически классическая музыка часто определяется как «академическая» музыка, связанная с традиционными жанрами и формами, сформировавшимися в Европе в 17–19 веках. Это включает оперу, симфоническую, камерную и органную музыку, а также некоторые жанры духовной музыки. В этом контексте «классическая» музыка подразумевает определённые жанры и формы, которые исполняются традиционным инструментальным составом.

Значение термина «классическая музыка» варьируется в зависимости от языковой культуры. Например, в английском языке он может относиться как к «золотому веку» музыки от Баха до Бетховена, так и к музыке периода классицизма. В других языках, таких как немецкий и французский, термин «классическая музыка» также имеет несколько значений, отражая историческую и оценочную компоненты.

Исторически сложившаяся неоднозначность понятия «классическая музыка» характерна для большинства европейских языков. Английское словосочетание (англ. *classic music*) появилось ещё в Оксфордском словаре английского языка 1836 года издания и было связано с попыткой «канонизировать» период от Баха до Бетховена как «золотой век». При этом «классический» период в музыке (классицизм эпохи Просвещения, примерно 1750—1830 годы) также именуется «classical».

Симфонический оркестр и его развитие: Симфонический оркестр, как его принято воспринимать сегодня, сформировался в партитурах Людвига ван Бетховена и продолжил развиваться в 19 веке. Оркестр, состав которого изначально включал струнные смычковые инструменты, деревянные духовые и медные духовые, расширился за счёт добавления новых инструментов, таких как контрафагот и тромбоны. В 20 веке появились новые инструменты, такие как арфа и туба, что позволило расширить звуковые возможности оркестра.

Влияние на культуру и современное искусство: Классическая музыка оказала значительное влияние на различные аспекты культуры. В 19 веке её элементы часто использовались в популярной опере, а в 20 веке классическая музыка стала частью кино и поп-культуры. Множество фильмов, от художественных до анимационных, используют фрагменты классических произведений, иногда адаптируя их для современных нужд. В современном роке и прогрессивном роке классическая музыка также оставила свой след, особенно в таких группах, как Yes и Genesis, а также в симфоническом металле.

Таким образом, классическая музыка представляет собой не только историческое наследие, но и живую традицию, которая продолжает развиваться и оказывать влияние на различные жанры и сферы искусства. Её ценность и уникальность остаются актуальными, обеспечивая вдохновение и глубокие эмоции для слушателей всех поколений.

Классическая музыка, как важное культурное и художественное явление, продолжает оказывать глубокое влияние на музыкальное искусство и культуру в целом. Историческое развитие этого жанра, начиная с ранних эпох до современности, демонстрирует его способность адаптироваться к изменениям в обществе и культуре, сохраняя при этом свою уникальную выразительность и глубину. Принципы эпохи классицизма, воплощённые в произведениях венских классиков, стали основой для дальнейшего развития музыкальных форм и жанров. Влияние классической музыки распространилось за пределы традиционного концертного репертуара, затрагивая современные музыкальные и культурные сферы. Таким образом, классическая музыка остаётся живой традицией, которая вдохновляет и продолжает формировать культурные тенденции, подтверждая свою значимость и актуальность на протяжении веков.

Список используемой литературы

1. Классика // Словарь музыкальных терминов. 2012;
2. Советская энциклопедия, 1976. — Т. 3. — 1104 с.;
3. «История музыки от древности до наших дней» – В. В. Шевчук Комплексный обзор истории музыки, охватывающий все основные эпохи, включая классицизм и его развитие.
4. Чередниченко Т. В. Музыка в истории культуры.;
5. Долгопрудный: «Аллегро-пресс», 1994. — 344 с.;
6. «Развитие классики как отражение истории души человечества»
7. «Классическая музыка: Краткий справочник» – С. П. Кульчицкий Справочник, содержащий основные сведения о классической музыке, её жанрах и представителях.
8. «Венская классическая школа» – Д. М. Волков
9. Специфическое исследование, посвящённое венским классикам и их влиянию на развитие музыки.

ОСОБЕННОСТИ ПРЕПОДАВАНИЯ НА ДУХОВОМ ИНСТРУМЕНТЕ

**Алимбетова Сауле Уменовна,
преподаватель по классу флейты,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

В статье рассматриваются ключевые особенности преподавания на духовых инструментах, включая технику дыхания, звукоизвлечение, технику пальцев и интерпретацию музыкального материала. Основное внимание уделяется значению правильной техники дыхания и звукоизвлечения, а также важности индивидуального подхода к ученикам и их социальному развитию через участие в ансамблях. Рассматриваются методические рекомендации по улучшению навыков игры и уходу за инструментом. Преподавание духовых инструментов требует комплексного подхода и всесторонней поддержки учащихся для достижения высоких результатов.

Ключевые слова: духовые инструменты, техника дыхания, звукоизвлечение, работа в ансамбле, техника пальцев, история музыкальных инструментов, музыкальные традиции.

Мақала үрмелі аспаптарда сабақ беру ерекшеліктерін, оның ішінде тыныс алу техникасы, дыбыс шығару, саусақ техникасы және музыкалық материалды интерпретациялауды қарастырады. Негізгі назар тыныс алу мен дыбыс шығарудың дұрыс техникасына және оқушыларға жеке көзқарас пен ансамбльдерге қатысу арқылы әлеуметтік дамуға беріледі. Ойын дағдыларын жақсарту және аспапқа күтім жасау бойынша әдістемелік ұсыныстар қарастырылады. Үрмелі аспаптарда сабақ беру кешенді көзқарасты және оқушыларды толық қолдауды талап етеді.

Тірек сөздер: Үрмелі аспаптар, дұрыс тыныс алу техникасы, дыбыс шығарудың техникасы, ансамбльде жұмыс істеу, саусақ техникасы, музыкалық аспаптардың тарихы, музыкалық дәстүрлер.

Духовые инструменты имеют долгую и интересную историю, уходящую корнями в древние цивилизации. Эти инструменты, производящие звук за счет вибрации воздуха, обладают уникальным звучанием и играют важную роль в музыкальных традициях разных

культур. История духовых инструментов начинается в древности. Одним из первых видов духовых инструментов были трубки из дерева, кости или бамбука, использовавшиеся в древних цивилизациях. В Месопотамии и Древнем Египте археологи обнаружили изображения и артефакты, связанные с простыми духовыми инструментами, такими как флейты и трубы. В Древней Греции и Риме духовые инструменты, такие как аулос (две деревянные трубки с двойными тростниками) и труба, играли важную роль в музыкальных и церемониальных мероприятиях. Эти инструменты использовались как в театральных постановках, так и в военных маршевых. Средневековая Европа увидела развитие различных типов духовых инструментов. В XIII-XV веках появляются первые оркестровые духовые инструменты, такие как корнеты и шофары, которые стали предками современных медных труб. В это время также начали развиваться деревянные духовые инструменты, такие как флейта и гобой. В эпоху Ренессанса (XIV-XVII века) духовые инструменты получили дальнейшее развитие. Мастера начали создавать более сложные инструменты, такие как труба и саксофон, которые стали неотъемлемой частью музыкальных ансамблей. В этот период появились первые ансамбли духовых инструментов, что привело к более сложной и многообразной музыкальной практике. В эпоху барокко (XVII-XVIII века) духовые инструменты достигли высокого уровня технического совершенства. Это время ознаменовалось появлением таких инструментов, как фагот и валторна, а также развитием техники игры на них. В XIX веке духовые инструменты претерпели значительные изменения, связанные с промышленной революцией и развитием технологий. Была усовершенствована конструкция медных инструментов, таких как трубы и тромбоны, что позволило добиться более чистого и мощного звучания. Появились новые инструменты, такие как саксофон, который был изобретен Адольфом Саксом в 1840-х годах. XX век принес еще большее разнообразие в мир духовых инструментов.

Появились новые материалы, такие как пластик и синтетические материалы, которые использовались для изготовления инструментов. Современные духовые инструменты стали более доступными и разнообразными, а также нашли свое место в различных музыкальных стилях и жанрах. История духовых инструментов демонстрирует их эволюцию от простых древних инструментов до сложных современных устройств. Эти инструменты продолжают играть важную роль в музыкальной культуре, обеспечивая разнообразие звучания и выражения. Понимание их истории помогает глубже оценить богатство музыкальных традиций и инноваций, которые сформировали духовые инструменты такими, какими мы их знаем сегодня.

Преподавание на духовых инструментах требует глубокого понимания специфики каждого инструмента и тонкостей музыкального процесса. Духовые инструменты, включая трубы, кларнеты, флейты и саксофоны, имеют уникальные требования к технике игры, дыханию и музыке в целом. Эта статья подробно рассмотрит ключевые особенности преподавания на духовых инструментах, включая технические и педагогические аспекты.

Одной из самых важных особенностей преподавания на духовых инструментах является акцент на технике дыхания. Дыхание играет центральную роль в создании звука, его тембре и динамике. Правильное дыхание позволяет музыканту контролировать поток воздуха и поддерживать стабильный звук. Преподаватели должны уделять внимание обучению учащихся правильному использованию диафрагмы и поддержанию хорошей осанки. Это включает в себя занятия по управлению дыханием, которые помогают развить дыхательную выносливость и контроль над воздушным потоком. Упражнения для развития дыхательных навыков могут включать практику на длинных нотах, дыхательные упражнения с задержкой и техники контроля давления воздуха. Преподаватели также должны обучать учеников, как правильно расслаблять и напрягать дыхательные мышцы, что напрямую влияет на качество звука.

Звукоизвлечение на духовых инструментах требует мастерства и точности. Основной элемент здесь — это работа губ и языка, которые воздействуют на воздушный поток, создавая звук. Преподаватель должен уделить внимание обучению правильной постановке губ, технике артикуляции и использованию языка для четкого и чистого звукоизвлечения. Важным аспектом является обучение правильному использованию

«вибратор», которое помогает создать более выразительный и насыщенный звук. Это может быть достигнуто через различные упражнения, направленные на развитие контроля над колебаниями голоса и дыхания. Звукоизвлечение на духовых инструментах — это процесс создания музыкального звука путём вибрации воздуха внутри инструмента. Эта техника является основополагающим элементом игры на духовых инструментах и включает в себя несколько ключевых аспектов. Основной принцип звукоизвлечения на духовых инструментах заключается в том, что звук создаётся за счёт вибрации воздуха. В большинстве духовых инструментов вибрация происходит через тростник, металлический мундштук или через непосредственно изменяющуюся форму полости инструмента. Для деревянных инструментов, таких как кларнет или саксофон, звук создаётся вибрацией тростника, который прикреплён к мундштуку. В медных инструментах, таких как труба или тромбон, звук возникает в результате вибрации губ в мундштуке. Правильная техника дыхания критически важна для качественного звукоизвлечения. Игроки на духовых инструментах должны научиться использовать диафрагму для контроля потока воздуха. Глубокое и ровное дыхание обеспечивает стабильное звучание и позволяет контролировать силу и продолжительность звука. Артикуляция, то есть способ произнесения звуков, также играет важную роль в звукоизвлечении. Это может включать различные техники, такие как легато (связное звучание) и стаккато (чёткое, отрывистое звучание). Управление динамикой — от тихих до громких звуков — требует хорошего контроля дыхания и умения адаптировать силу воздушного потока. Правильный уход за духовым инструментом также влияет на качество звукоизвлечения. Регулярная чистка, настройка и проверка состояния тростников или мундштуков помогают сохранить инструменты в хорошем рабочем состоянии, что, в свою очередь, влияет на чистоту и точность звука. Звукоизвлечение на духовых инструментах требует сочетания правильной техники дыхания, умения управлять артикуляцией и динамикой, а также регулярного ухода за инструментом. Освоение этих аспектов позволяет музыканту достигать богатого и выразительного звучания, что является ключевым для успешного исполнения на духовых инструментах.

Духовые инструменты требуют точности и координации в работе пальцев. На каждом инструменте существуют свои особенности в управлении клапанами или отверстиями, и обучение этой технике требует особого внимания. Преподаватель должен предложить ученикам специальные упражнения для развития моторики пальцев, улучшения скорости переключения между клапанами и точности в исполнении. Также важно учитывать анатомические особенности учащихся, чтобы предложить подходящие рекомендации по удобному и эффективному расположению пальцев. Использование упражнений, направленных на развитие координации и скорости, таких как гаммы и арпеджио, помогает развить необходимую технику игры.

Музыкальное образование включает не только технические навыки, но и развитие музыкального понимания. Преподаватель должен помочь ученикам освоить музыкальную теорию, интерпретацию и выразительность. Работа над произведениями различных стилей и эпох помогает учащимся развивать чувство ритма, гармонии и мелодии. Интерпретация музыкального материала требует от учащихся понимания структуры произведения, темпа и настроения. Преподаватель должен обучить студентов анализировать музыкальный текст, использовать динамические изменения и разрабатывать индивидуальный подход к каждому произведению. Это может включать работу над фразировкой, тембром и эмоциональным содержанием музыки. Каждый ученик имеет свои уникальные потребности и способности, и преподавание духовых инструментов требует индивидуального подхода. Преподаватель должен учитывать уровень подготовки ученика, его технические и музыкальные особенности, а также личные интересы и цели.

Индивидуальный подход может включать адаптацию учебных материалов и методик в зависимости от прогресса ученика, выбор репертуара, который соответствует его интересам, и помощь в преодолении конкретных трудностей. Важно также предоставлять регулярную обратную связь и мотивировать учащихся к продолжению занятий и улучшению своих навыков.

Игра в ансамбле — важный аспект обучения на духовых инструментах. Участие в

ансамбле помогает развивать навыки сотрудничества, координации и взаимодействия с другими музыкантами. Преподаватель должен поощрять участие учеников в ансамблях и оркестрах, что способствует развитию социальных навыков и умению работать в команде. Работа в ансамбле требует от учеников умения слушать и адаптироваться к музыкальному окружению, поддерживать ритм и динамику общего исполнения. Это также помогает развивать чувство ансамблевого взаимодействия и музыкального общения.

Регулярная практика и правильный уход за инструментом являются важными аспектами обучения. Преподаватель должен обучить учащихся основам ухода за духовым инструментом, таким как чистка, смазка и настройка. Это помогает поддерживать инструмент в хорошем состоянии и обеспечивает его долгосрочное использование. Установка регулярного расписания практики и создание эффективного учебного плана также способствуют успешному обучению. Преподаватель должен помогать учащимся ставить реалистичные цели, следить за их прогрессом и мотивировать к постоянной практике.

Преподавание на духовых инструментах требует комплексного подхода, учитывающего технические, музыкальные и педагогические аспекты. От разработки техники дыхания и звукоизвлечения до индивидуального подхода и работы в ансамбле — каждый элемент играет важную роль в успешном обучении. Преподаватель должен обеспечивать учащимся всестороннюю поддержку и помощь в развитии их музыкальных способностей, что способствует достижению высоких результатов и глубокому пониманию духовых инструментов.

Список использованной литературы:

1. Белов, А. В. (2015). Техника игры на духовых инструментах. Москва: Музыка.
2. Горбунова, Е. Н. (2018). Основы дыхательной техники для духовых инструментов. Санкт-Петербург: Алетейя.
3. Козлов, И. М. (2020). Педагогика духовых инструментов: теория и практика. Екатеринбург: Уральское университетское издательство.
4. Макарова, Н. С. (2019). Эффективные методы обучения игре на флейте и других духовых инструментах. Новосибирск: Издательство РАН.
5. Сидоров, В. П. (2021). Современные методики преподавания на духовых инструментах. Казань: Казанское университетское издательство.
6. Бендер, И. (2015). История музыкальных инструментов. М.: Музыка.
7. Герман, Л. (2012). Древние духовые инструменты. СПб. Наука.
8. Джонсон, Р. (2018). Эволюция духовых инструментов: от древности до современности. Лондон: Oxford University Press.
9. Морозов, В. (2010). Музыкальные инструменты эпохи Ренессанса и барокко. М.: Издательство Московской консерватории.
10. Райдер, С. (2017). История духовых инструментов в классический и современный период. Нью-Йорк: Routledge.

МУЗЫКАЛЫҚ ҚАБІЛЕТТІ ДАМЫТ

Айткалиев Ардак Кайсарович, «Жетісу облысы білім басқармасының Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК фортепиано пәнінің мұғалімі

Бұл мақалада музыкалық қабілеттерді дамыту жолдары мен әдістері қарастырылады. Музыкалық қабілеттер ритм сезімі, есту қабілеті, интонация, музыкалық жады және эмоциялық сезімталдық секілді негізгі аспектілерден тұрады. Мақалада музыка тыңдау, музыкалық аспаптарда ойнау, ән айту, музыкалық теорияны меңгеру, импровизация және композиция жасау секілді әдістердің музыкалық қабілетті дамытуға тигізетін пайдасы талқыланады. Сондай-ақ, музыкалық қабілеттерді дамытудың когнитивтік, әлеуметтік және эмоционалдық артықшылықтары аталып өтіледі.

Мақала музыкамен айналысудың адамның шығармашылық және рухани дамуына әсерін көрсетеді.

В данной статье рассматриваются пути и методы развития музыкальных способностей. Музыкальные способности состоят из таких основных аспектов, как чувство ритма, слуха, интонация, музыкальная память и эмоциональная чувствительность. В статье обсуждаются преимущества таких методов, как прослушивание музыки, игра на музыкальных инструментах, пение, овладение музыкальной теорией, импровизация и композиция, для развития музыкальных способностей. Также будут отмечены когнитивные, социальные и эмоциональные преимущества развития музыкальных способностей. Статья отражает влияние занятий музыкой на творческое и духовное развитие человека.

Музыка – адам өмірінің ажырамас бөлігі. Ол эмоцияларымызды білдіріп, ой-санамызды тереңдетіп, рухани әлемімізді байытады. Музыкамен айналысу адамның жалпы дамуына, соның ішінде эмоционалдық, когнитивтік және әлеуметтік дағдылардың қалыптасуына айтарлықтай әсер етеді. Осы мақалада музыкалық қабілетті дамыту жолдарын қарастырамыз.

1. Музыкалық қабілеттің негізгі аспектілері.

Музыкалық қабілет бірнеше негізгі аспектілерден тұрады:

Ритм сезімі – музыкалық шығарманың ырғағын, оның құрылымын сезіну қабілеті.

Есту қабілеті – дыбыстарды ажыратып, есте сақтау қабілеті.

Интонация – дыбыстарды дәлме-дәл қайта өндіру қабілеті.

Музыкалық жады – музыкалық фразаларды, әуендерді есте сақтау.

Эмоциялық сезімталдық – музыканың эмоционалдық әсерін сезіну және түсіну қабілеті.

2. Музыкалық қабілетті дамыту әдістері

Музыкалық қабілетті дамыту үшін бірнеше тиімді әдістер бар:

1. Музыка тыңдау: Музыка тыңдау арқылы адам әртүрлі жанрлар мен стильдерді танып біледі, ритм мен интонацияны ажыратады, музыкалық жадысы дамиды.

2. Музыкалық аспапта ойнау: Музыкалық аспапта ойнау ритм сезімін, есту қабілетін, қол-көз үйлесімдігін және интонацияны жақсартуға көмектеседі.

3. Ән айту: Ән айту – интонацияны, тыныс алуды және дауыс контролін дамытудың тамаша әдісі. Бұл сонымен қатар сөздердің дұрыс айтылуын және сөйлеу қабілетін жақсартуға ықпал етеді.

4. Теориялық білім: Музыкалық теорияны меңгеру ноталарды оқу, гармония, музыкалық формаларды түсіну қабілеттерін дамытады.

5. Импровизация және композиция: Импровизация жасау және жаңа әуендер құрастыру шығармашылық ойлауды, интуицияны және эмоциялық көркемдік ойды

дамытуға септігін тигізеді.

3. Музыкалық дамудың артықшылықтары

Музыкалық қабілетті дамыту адамның жалпы дамуына үлкен әсер етеді. Мұндай артықшылықтарға мыналар жатады:

Когнитивтік даму: Музыкамен айналысу ми құрылымдарының дамуына ықпал етеді, есте сақтау, логика және шоғырлану қабілеттерін арттырады.

Әлеуметтік дағдылар: Ортақ музыкалық тәжірибелер адамдарды біріктіреді, командалық жұмыс дағдыларын дамытады.

Эмоционалдық интеллект: Музыка эмоцияларды сезіну және білдіру қабілетін жақсартады, ішкі әлемді түсінуге көмектеседі.

4. Музыкалық қабілетті дамытуға арналған кеңестер

Күнделікті музыка тыңдауды әдетке айналдырыңыз, әртүрлі жанрлар мен композиторларды зерттеңіз.

Музыкалық аспапта ойнауды немесе ән айтуды үйреніңіз.

Музыкалық теорияны меңгеруге уақыт бөліңіз.

Музыкалық импровизация және композицияға тәжірибе жасаңыз.

Музыка – бұл шығармашылық пен рухани дамудың ерекше құралы. Музыкалық қабілеттерді дамыту арқылы біз өзіміздің ішкі әлемімізді байытып, өмірімізді көркемдете аламыз.

Қорытынды: «Музыкалық қабілетті дамыту»

Музыкалық қабілетті дамыту – адамның когнитивтік, эмоционалдық және әлеуметтік дамуына ықпал ететін маңызды үдеріс екені баршамызға аян. Музыка тыңдау, аспапта ойнау, ән айту, музыкалық теорияны меңгеру және импровизация сияқты әдістер музыкалық қабілеттерді жетілдіруге көмектеседі. Бұл қабілеттерді дамыту шығармашылық ойлауды, өзін-өзі білдіруді және эмоционалдық интеллектіні арттырады. Музыкамен айналысу адамның жалпы танымдық және сезімталдық дамуына оң әсер етеді. Ол күнделікті өмірге қуаныш пен шабыт қосып, ішкі әлемнің тереңдігін ашуға көмектеседі. Сондықтан музыкалық қабілеттерді дамыту – бұл рухани байлыққа қол жеткізудің, өзін-өзі танудың және шығармашылық әлеуетті жүзеге асырудың маңызды жолы.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Гарднер, Х. (1993). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books. Бұл кітапта Гарднер музыкамен айналысу адамның интеллектінің әртүрлі түрлерін қалай дамытуға көмектесетінін зерттейді.

2. Леонтьев, А.Н. (2001). *Деятельность. Сознание. Личность*. М.: Академия. Леонтьевтің еңбектерінде музыкалық іс-әрекеттің психологиялық аспектілері және оның тұлғаның дамуына әсері талданады.

3. Зайцева, И.А. (2018). *Музыкальное воспитание и развитие творческих способностей детей*. М.: Гуманитарный центр. Музыкалық тәрбие мен оның балалардың шығармашылық қабілеттерін дамытудағы рөлі туралы оқу құралы.

4. Слонов, И.А. (2015). «Музыкальная импровизация как средство развития креативности у детей». *Психология искусства*, 7(2), 45-54.

Мақалада музыкалық импровизацияның балалардағы шығармашылық ойлау мен креативтілікті дамытудағы рөлі зерттелген.

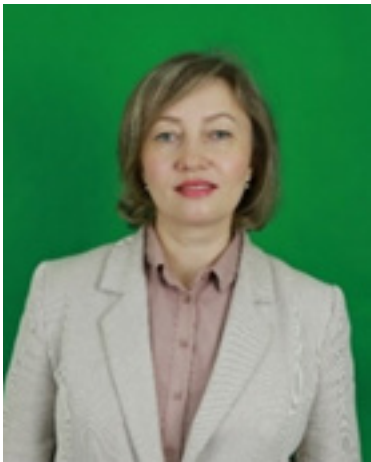
5. Schellenberg, E.G. (2004). «Music Lessons Enhance IQ». *Psychological Science*, 15(8), 511-514.

Музыкалық сабақтардың когнитивтік даму мен IQ көрсеткіштеріне әсері туралы ғылыми мақала.

6. Hallam, S. (2010). «The Power of Music: Its Impact on the Intellectual, Social and Personal Development of Children and Young People». *International Journal of Music Education*, 28(3), 269-289.

Музыканың балалар мен жасөспірімдердің интеллектуалдық, әлеуметтік және жеке дамуындағы ықпалы туралы зерттеу.

7. Бұл әдебиеттер тізімі музыкалық қабілетті дамыту саласындағы теориялық және практикалық мәселелерді зерттеу үшін пайдалы ақпарат көздері болып табылады.

РАБОТА ХОРОВОГО КЛАССА В ДЕТСКОЙ ШКОЛЕ ИСКУССТВ

**Чистякова Л.Л. руководитель хора,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

Тема «Работа хорового класса в детской школе искусств» раскрывает значимость хорового пения для всестороннего развития детей. Хоровой класс способствует формированию музыкального слуха, чувства ритма и гармонии, развивает командный дух и дисциплину. В процессе обучения дети осваивают различные музыкальные жанры, участвуют в концертах и конкурсах, что способствует развитию их творческих способностей и уверенности в себе. Хоровая деятельность также способствует социализации и формированию дружеских отношений среди учащихся.

Ключевые слова: хоровое пение, детский хор, вокальная техника, репертуар, гармония, сольфеджио, артикуляция, интонация.

«Балалар өнер мектебіндегі хор сыныбының жұмысы» тақырыбына аннотация балалардың жан-жақты дамуы үшін хор әнінің маңыздылығын ашады. Хор сыныбы музыкалық есту қабілетін, ритм мен гармония сезімін қалыптастыруға көмектеседі, командалық рух пен тәртіпті дамытады. Оқу процесінде балалар әртүрлі музыкалық жанрларды меңгереді, концерттер мен байқауларға қатысады, бұл олардың шығармашылық қабілеттерін және өздеріне деген сенімдерін дамытуға ықпал етеді. Хорлық қызмет сондай-ақ оқушылар арасында әлеуметтік байланыстарды қалыптастыруға және достық қатынастарды дамытуға көмектеседі.

Тірек сөздер: хор әні, балалар хор, вокалдық техника, репертуар, гармония, сольфеджио, артикуляция, интонация.

Работа хорового класса в детской школе искусств — это уникальный процесс, который сочетает в себе музыкальное образование, развитие творческих способностей и социальную адаптацию детей. Хоровое пение не только способствует формированию музыкального вкуса, но и развивает такие качества, как дисциплина, командный дух и эмоциональная выразительность. В данной статье мы рассмотрим основные аспекты работы хорового класса, его цели, методы обучения и значимость в жизни ребенка.

Хоровая работа в детских школах искусств играет ключевую роль в музыкальном образовании. Хоровые классы позволяют детям развивать вокальные навыки, чувство ритма, музыкальный слух и способность работать в команде. Существует несколько типов хоров, каждый из которых имеет свои особенности и цели. Рассмотрим основные виды хоров, которые можно встретить в детских школах искусств.

Детский хор. Возрастная категория: Обычно состоит из детей от 6 до 12 лет. Особенности: Детский хор фокусируется на базовом вокальном обучении и формировании музыкального слуха. В репертуар входят простые и мелодичные произведения, которые помогают детям развивать чувство ритма и интонации. Занятия в детском хоре часто включают игровые элементы и упражнения для развития дыхания и постановки голоса. Важно также учитывать возрастные особенности детей, их уровень подготовки и интересы при выборе репертуара.

Юношеский хор. Возрастная категория: Для детей старшего возраста, обычно от 12 до 18 лет. Особенности: Юношеский хор ориентирован на более сложные музыкальные произведения и развитие вокальных техник. В репертуаре могут быть как классические произведения, так и современные композиции. Важной частью работы юношеского хора является подготовка к выступлениям на конкурсах, фестивалях и концертных программах. В этот период также происходит изменение голоса у подростков, что требует особого

подхода к технике пения.

Смешанный хор. Возрастная категория: Может включать детей разных возрастных групп. Особенности: Смешанный хор состоит из различных возрастных групп и включает как мальчиков, так и девочек. В таком хоре особое внимание уделяется гармонии и взаимодействию разных голосов. Репертуар может быть разнообразным, от классических произведений до современных музыкальных произведений. Смешанные хоры часто участвуют в более сложных музыкальных проектах и имеют разнообразные программы.

Младший камерный хор. Возрастная категория: Обычно 10-15 лет. Особенности: Камерные хоры, как правило, имеют меньший состав по сравнению с массовыми хорами, что позволяет более внимательно работать над каждым голосом и детально прорабатывать музыкальные произведения. Младшие камерные хоры часто фокусируются на произведениях, требующих высокой степени музыкальной и вокальной подготовки.

Эстрадный хор. Возрастная категория: Может быть разной, в зависимости от программы и состава. Особенности: Эстрадный хор занимается исполнением популярных и эстрадных произведений. В репертуаре могут быть как современные хиты, так и адаптированные версии известных песен. Основное внимание уделяется сценическому мастерству и исполнению музыкальных произведений в живом, энергичном стиле. Часто такие хоры участвуют в концертных программах, шоу и других развлекательных мероприятиях.

Цели хорового класса: основные цели хорового класса в детской школе искусств можно разделить на несколько категорий:

1. Музыкальное развитие: Основной задачей является развитие музыкальных навыков детей. Это включает в себя обучение нотной грамоте, развитие слуха, ритма и интонации.

2. Социальная адаптация: Хоровое пение способствует формированию навыков командной работы. Дети учатся взаимодействовать друг с другом, слушать и понимать партнера.

3. Эмоциональное развитие: Музыка — это мощный инструмент для выражения эмоций. Работа в хоре помогает детям развивать эмоциональную выразительность и учит их передавать чувства через музыку.

4. Культурное обогащение: Хоровое пение дает возможность детям познакомиться с различными музыкальными стилями и жанрами, а также с культурным наследием разных народов.

Структура занятия: занятия в хоровом классе имеют свою структуру, которая включает в себя несколько этапов:

1. Разминка: Начинается занятие с физической и вокальной разминки. Это помогает детям расслабиться, настроиться на работу и подготовить голосовые связки.

2. Обучение нотной грамоте: На этом этапе преподаватель вводит детей в основы нотной грамоты, объясняет основные музыкальные термины и понятия.

3. Работа над репертуаром: Основная часть занятия посвящена изучению и репетиции песен. Преподаватель выбирает репертуар с учетом возрастных особенностей и уровня подготовки детей.

4. Индивидуальная работа: Важно уделять внимание каждому ребенку. Преподаватель может проводить индивидуальные занятия или давать советы по улучшению вокальных данных.

5. Заключительная часть: В конце занятия проводится обзор выполненной работы, обсуждаются успехи и трудности, а также даются рекомендации на будущее.

В работе хорового класса применяются различные методы обучения, которые помогают достигать поставленных целей:

1. Игровые методы: Использование игр и упражнений делает процесс обучения более увлекательным. Дети легче усваивают материал и остаются мотивированными.

2. Имитация и подражание: Дети учатся, подражая преподавателю или более опытным участникам хора. Это помогает им быстрее освоить новые навыки.

3. Групповая работа: Работа в группе способствует развитию навыков взаимодействия. Дети учатся слушать друг друга, что является важным аспектом

хорового пения.

4. Использование современных технологий: Внедрение технологий, таких как аудио- и видеозаписи, помогает детям лучше понимать и анализировать свое исполнение.

Преподаватель как наставник: роль преподавателя в хоровом классе очень важна. Он не только передает знания, но и становится наставником для детей. Хороший преподаватель умеет создать доверительную атмосферу, где каждый ребенок чувствует себя комфортно и может проявить свои таланты.

Создание поддерживающей атмосферы: Преподаватель должен создать атмосферу, в которой дети могут свободно выражать свои эмоции и творческие идеи. Это включает в себя позитивное подкрепление, конструктивную критику и поддержку на всех этапах обучения.

Индивидуальный подход: Каждый ребенок уникален, и преподаватель должен учитывать индивидуальные особенности и потребности каждого ученика. Это может включать в себя адаптацию методов обучения, помощь в развитии слабых сторон и поддержку в трудные моменты.

Развитие креативности: Преподаватель должен стимулировать креативность детей, предоставляя им возможность экспериментировать и проявлять свои музыкальные идеи. Это может включать в себя работу над авторскими произведениями, импровизацию и участие в музыкальных проектах.

Постоянное профессиональное развитие: Хороший преподаватель постоянно совершенствует свои навыки и знания. Это может включать участие в мастер-классах, конференциях, изучение новых методик и подходов в обучении.

Значимость хорового класса в жизни ребенка: хоровой класс в детской школе искусств имеет огромное значение для развития ребенка. Он способствует всестороннему развитию личности, помогает формировать навыки, которые будут полезны на протяжении всей жизни.

Развитие навыков командной работы: Работа в хоре учит детей взаимодействовать с другими, делиться ответственностью и работать на общий результат. Эти навыки полезны в любой сфере жизни, будь то учеба, работа или личные отношения.

Укрепление самооценки: Успехи в хоровом пении, участие в конкурсах и концертах способствуют укреплению самооценки ребенка. Ощущение достижения и признания помогает детям верить в себя и свои возможности.

Развитие дисциплины и ответственности: Регулярные репетиции, соблюдение графика и выполнение заданий помогают детям развивать дисциплину и ответственность. Эти качества важны для успешного обучения и достижения целей.

Культурное обогащение: Знакомство с различными музыкальными стилями и жанрами, изучение культурного наследия разных народов расширяет кругозор детей и способствует их культурному развитию.

Эмоциональная поддержка: Хоровое пение помогает детям справляться с эмоциями, стрессом и напряжением. Музыка может быть источником утешения и радости, а также помогает развивать эмоциональную устойчивость.

Работа хорового класса в детской школе искусств представляет собой важный аспект музыкального образования, оказывающий глубокое влияние на развитие ребенка. Хоровое пение способствует не только музыкальному, но и социальному и эмоциональному развитию. Через совместное исполнение музыкальных произведений дети учатся взаимодействовать, работать в команде и выражать свои эмоции. Применение разнообразных методов обучения, таких как игровые элементы, вокальные упражнения и анализ музыкальных произведений, помогает детям развивать их голосовые и музыкальные навыки, а также понимать музыкальные произведения на более глубоком уровне.

Роль преподавателя в этом процессе крайне значима: он не только обучает детей технике исполнения, но и выступает в роли наставника, поддерживающего и вдохновляющего своих учеников. Правильное руководство и внимание к индивидуальным потребностям каждого ребенка способствуют их гармоничному развитию и формированию уверенности в себе.

Таким образом, хоровой класс в детской школе искусств играет ключевую роль в

формировании гармоничной личности, готовой к новым вызовам. Он не только развивает музыкальные способности, но и способствует всестороннему личностному росту, что делает его важным элементом образовательного процесса.

Список использованной литературы:

1. Попов В.В. «Методика преподавания хорового класса в детской школе искусств». В этой книге рассматриваются основные методы и подходы к обучению хоровому пению в детских школах искусств.
2. Петрова Н.И. «Хоровое искусство в школе: теория и практика». В книге освещаются как теоретические основы, так и практические аспекты работы с детским хором.
3. Смирнова И.А. «Основы хорового пения в образовательной практике». В этом пособии подробно описаны методические подходы к хоровому обучению в детских образовательных учреждениях.
4. Рябцев С.Н. «Хоровой репертуар для детей: сборник методических рекомендаций». В книге представлены рекомендации по подбору репертуара и его адаптации для детских хоров.
5. Кузнецов М.В. «Работа с детским хором: теория, методика, практика». Издание посвящено как теоретическим, так и практическим аспектам работы с детским хором.
6. Бескровная, В.А. «Методика хорового обучения» (издание включает методические рекомендации и примеры для работы с детскими хорами).
7. Маслов, А.И. «Основы музыкальной педагогики» (книга, содержащая разделы о хоровом пении и музыкальном образовании).

РОЛЬ ФОРТЕПИАНО В ВОСПИТАНИИ РЕБЕНКА: РАЗВИВАЮЩИЙ ПОТЕНЦИАЛ И ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ ЗНАЧЕНИЕ

Шмидт Н.В. преподаватель по фортепиано, ГККП «Детская школа искусств» ГУ Отдел образования по городу Талдыкорган Управления образования области Жетісу»

Фортепиано-это не просто музыкальный инструмент, а важный фактор в воспитании и развитии ребенка. Влияние фортепиано на развитие детей сложно переоценить, поскольку оно затрагивает множество аспектов, таких как когнитивные способности, моторные навыки, эмоциональное развитие и социальные навыки. В этой статье мы подробно рассмотрим, как фортепиано влияет на всестороннее развитие ребенка и его педагогическое значение.

Фортепиано - бұл жай ғана музыкалық аспап емес, баланы тәрбиелеу мен дамытудағы маңызды фактор. Фортепианоның балалардың дамуына әсерін шамадан тыс бағалау қиын, өйткені ол танымдық қабілеттерді, моторлық дағдыларды, эмоциялық даму мен әлеуметтік дағдыларды қамтиды. Бұл мақалада біз фортепианоның баланың жан-жақты дамуына және оның педагогикалық маңызына қалай әсер ететінін егжей-тегжейлі қарастырамыз.

Развивающий потенциал игры на фортепиано

1. Когнитивное развитие. Игра на фортепиано способствует развитию умственных способностей ребенка. Музыкальные занятия улучшают концентрацию, память и внимание. Исследования показывают, что обучение игре на музыкальных инструментах связано с повышением способности к абстрактному мышлению и решению задач.

2. Развитие моторики. Игра на фортепиано требует координации движений рук и глаз. Это развивает мелкую моторику, точность и синхронизацию движений, что важно

для общего физического развития ребенка.

3. Эмоциональное развитие. Музыка помогает ребенку выражать и понимать свои эмоции. Игра на инструменте может быть средством снятия стресса и способствовать эмоциональной стабильности. Ребенок учится передавать свои чувства через музыку, что развивает эмоциональный интеллект. Играть на инструменте может быть полезно в периоды стресса и эмоциональных перегрузок, поскольку музыка имеет успокаивающее действие и может помочь ребенку справиться с негативными эмоциями.

4. Социальные навыки. Взаимодействие с учителем и другими учениками, участие в музыкальных ансамблях или конкурсах развивает коммуникативные навыки и учит работать в команде. Эти социальные взаимодействия способствуют развитию коммуникативных навыков, умения работать в команде и взаимодействовать с другими. Участие в музыкальных ансамблях или конкурсах помогает ребенку преодолеть страх перед публикой и повысить уверенность в себе. Кроме того, совместные музыкальные занятия и выступления могут стать важным аспектом социальной жизни ребенка, укрепляя его связи с окружающими и развивая умение взаимодействовать в различных социальных ситуациях. Это важно для успешной социализации и адаптации в обществе.

Педагогическое значение фортепиано в воспитании

1. Формирование дисциплины и ответственности. Регулярные занятия требуют от ребенка дисциплины и ответственности. Постоянные тренировки, выполнение домашних заданий и подготовка к выступлениям способствуют формированию привычек, которые пригодятся в любой сфере жизни.

2. Развитие креативности. Игра на фортепиано предоставляет возможность для творческого самовыражения. Ребенок может создавать свои собственные музыкальные произведения, импровизировать и экспериментировать с различными стилями, что способствует развитию креативности.

3. Поддержка академических достижений. Музыкальное образование связано с улучшением академических результатов. Навыки, развиваемые во время занятий музыкой, такие как структурирование и анализ информации, полезны в учебной деятельности.

4. Укрепление семейных связей. Занятия музыкой могут стать важной частью семейной жизни. Совместные прослушивания музыкальных произведений, обсуждение успехов ребенка и участие в музыкальных мероприятиях укрепляют семейные связи и создают эмоциональную близость.

Музыкальные события, такие как концерты или домашние выступления, становятся поводом для семейных встреч и совместного времяпрепровождения. Это способствует созданию теплых и поддерживающих отношений в семье, что важно для эмоционального благополучия ребенка.

Практические аспекты обучения игре на фортепиано

Обучение игре на фортепиано — это сложный и многогранный процесс, который требует внимания к деталям, терпения и систематического подхода. Правильная организация уроков и поддержка со стороны родителей и преподавателя играют ключевую роль в успешном освоении этого инструмента.

1. Выбор подходящего учителя

1.1 Квалификация и опыт. При выборе преподавателя важно обратить внимание на его квалификацию и опыт работы. Хороший учитель фортепиано должен иметь соответствующее образование и опыт преподавания, а также умение работать с детьми разного возраста и уровня подготовки. Рекомендуется выбирать преподавателя с положительными отзывами и рекомендациями, а также с профессиональным подходом к обучению.

1.2 Методология преподавания. Разные преподаватели могут использовать различные методики обучения. Убедитесь, что методика преподавания соответствует возрасту и уровню подготовки вашего ребенка. Некоторые педагоги ориентируются на классическое обучение, другие — на современные методики, такие как игровые или интерактивные подходы. Важно, чтобы методология способствовала интересу ребенка к музыке и поддерживала его мотивацию.

1.3 Установление контакта. Не менее важно, чтобы между преподавателем и

учеником сложился хороший контакт. Преподаватель должен быть терпеливым и уметь находить подход к каждому ребенку. Эмоциональная поддержка и позитивный подход к обучению помогают ребенку чувствовать себя уверенно и развивать интерес к занятиям.

2. Организация регулярных занятий

2.1 Установление расписания. Регулярность занятий — ключ к успеху в обучении игре на фортепиано. Установление четкого расписания помогает ребенку привыкнуть к систематическому обучению и развивает дисциплину. Расписание должно быть удобным и соответствовать возрасту ребенка, чтобы избежать перегрузки и поддерживать интерес к урокам.

2.2 Продолжительность занятий. Продолжительность уроков должна быть адаптирована к возрасту и уровню концентрации ребенка. Для младших учеников достаточно 30-40 минут, в то время как для старших детей и подростков время урока может быть увеличено до 60 минут. Важно обеспечить, чтобы занятия были достаточно длинными для достижения результатов, но не слишком утомительными.

2.3 Планирование домашних заданий. Домашние задания играют важную роль в закреплении знаний, полученных на уроках. Учитель должен давать задания, соответствующие уровню подготовки ребенка, и учитывать его возможности и интересы. Важно, чтобы домашние задания были разнообразными и включали как технические упражнения, так и работу над музыкальными произведениями.

2. Создание поддерживающей среды

2.1 Музыкальная атмосфера в доме. Создание музыкальной атмосферы в доме способствует развитию интереса к музыке. Регулярное прослушивание музыкальных произведений, обсуждение музыкальных стилей и участие в культурных мероприятиях могут стать дополнительным стимулом для ребенка. Важно, чтобы музыка была не только частью занятий, но и неотъемлемой частью повседневной жизни.

2.2 Поддержка родителей. Поддержка родителей играет ключевую роль в обучении игре на фортепиано. Родители должны проявлять интерес к достижениям ребенка, посещать его выступления и активно участвовать в музыкальной жизни семьи. Хвалите ребенка за его успехи, будь то успешное исполнение произведения или прогресс в обучении. Поддержка и признание со стороны семьи помогают поддерживать мотивацию и уверенность в себе.

2.3 Оборудование и условия. Наличие качественного инструмента и удобных условий для занятий также важны для успешного обучения. Фортепиано должно быть настроено и исправно, а пространство для занятий должно быть удобным и свободным от отвлекающих факторов. Создание комфортной и поддерживающей обстановки помогает ребенку сосредоточиться на уроках и достигать лучших результатов.

4. Использование современных технологий

4.1 Образовательные приложения и программы. Современные технологии могут значительно упростить процесс обучения. Существуют различные образовательные приложения и программы, которые могут помочь ребенку в изучении нот, ритма и музыкальной теории. Использование таких инструментов может сделать процесс обучения более интерактивным и увлекательным.

4.2 Онлайн-уроки и ресурсы. В условиях современного мира онлайн-уроки и ресурсы становятся все более популярными. Они предоставляют возможность учиться у лучших преподавателей независимо от географического положения и предоставляют доступ к разнообразным образовательным материалам. Онлайн-уроки могут быть полезны как дополнительное средство обучения, особенно если ребенок не может посещать занятия вживую.

4.3 Запись и анализ исполнения. Запись музыкальных произведений и анализ исполнения могут быть полезными для оценки прогресса и выявления областей, требующих улучшения. С помощью современных технологий можно записывать выступления ребенка и прослушивать их, чтобы выявить ошибки и разработать стратегии для их исправления.

5. Вовлечение ребенка в музыкальную жизнь

5.1 Участие в конкурсах и выступлениях. Участие в музыкальных конкурсах и выступлениях помогает ребенку развить уверенность в себе и преодолеть страх перед публикой. Такие мероприятия могут стать важным мотиватором для продолжения обучения и способствуют развитию исполнительских навыков.

5.2 Обсуждение музыкальных произведений. Обсуждение музыкальных произведений и их анализ могут помочь ребенку лучше понять музыку и развить аналитические способности. Это также способствует развитию интереса к музыкальной теории и композиции, что может дополнительно мотивировать ребенка заниматься музыкой.

Фортепиано, как музыкальный инструмент, играет значимую роль в воспитании ребенка. Оно не только развивает когнитивные и моторные навыки, но и способствует эмоциональному и социальному развитию. Педагогическая ценность игры на фортепиано заключается в формировании дисциплины, креативности и поддержки в учебной деятельности. Таким образом, обучение игре на фортепиано — это не просто занятие для удовольствия, но и важный элемент всестороннего развития ребенка, который оставляет значительный след в его жизни.

Заключение:

Статья исследует роль фортепиано в воспитании ребенка, подчеркивая его развивающий потенциал и педагогическое значение. Анализируются аспекты когнитивного развития, моторики, эмоционального и социального роста, а также влияние на формирование дисциплины и креативности. Рассматривается, как занятия фортепиано поддерживают академические достижения и укрепляют семейные связи. Особое внимание уделяется практическим аспектам обучения и рекомендациям для родителей, способствующим успешному музыкальному развитию ребенка и его всестороннему личностному росту.

- Фортепиано - Фортепиано
- Воспитание ребенка - Баланы тәрбиедеу
- Развивающий потенциал- Дамытушылық әлеует
- Педагогическое значение- Педагогикалық маңызы
- Когнитивное развитие- Когнитивті даму
- Моторика- Моторика
- Эмоциональное развитие- Эмоциялық даму
- Социальные навыки- Әлеуметтік дағдылар
- Академические достижения- Академиялық жетістіктер
- Семейные связи- Отбасы байланыстары

Используемая литература

1. Гаррард, Д. С. (2018). «Психология музыкального обучения и развития». М.: Наука.
2. Каллен, В. С. (2019). «Развивающие аспекты музыкального обучения у детей». СПб.: Питер.
3. Робинсон, Дж. Л. (2021). «Эмоциональное и социальное развитие через музыку». М.: Речь.
4. Смит, А. М. (2020). «Фортепиано как инструмент когнитивного развития». Казань: Фолиант.
5. Харрис, Л. А. (2017). «Влияние музыкального образования на академические успехи детей». Алматы: Білім.
6. Шаповалов, И. В. (2022). «Музыка и личностное развитие: теоретические и практические аспекты». М.: Академический проект.

ПРЕИМУЩЕСТВА ИГРЫ НА ГИТАРЕ ДЛЯ ДЕТЕЙ И МЕТОДЫ ЕГО ОБУЧЕНИЯ

Юнанов Ю.П. преподаватель по классу гитары, ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу Талдыкорган Управления образования области Жетісу»

Игра на музыкальных инструментах, таких как гитара, оказывает значительное положительное влияние на развитие детей. Она способствует улучшению моторики, когнитивных способностей, эмоционального состояния и творческих навыков. В статье рассматриваются ключевые преимущества игры на гитаре, такие как развитие мелкой

моторики, когнитивных функций, эмоциональной устойчивости и уверенности в себе. Также обсуждаются эффективные методы обучения, включая индивидуальный подход, игровые методы, постепенное усложнение задач, использование современных технологий, участие в ансамблях и регулярная практика. Эти методы помогают сделать обучение увлекательным и способствуют всестороннему развитию ребенка.

Ключевые слова: игра на гитаре, обучение детей, музыкальное развитие, когнитивные способности, эмоциональное развитие, моторика, творческие способности, уверенность в себе, обучение музыке, детское развитие

Музыкалық аспаптарды, соның ішінде гитарды ойнау балалардың дамуына үлкен оң әсерін тигізеді. Бұл балалардың моторикасын, когнитивтік қабілеттерін, эмоционалды күйін және шығармашылық дағдыларын жақсартады. Мақалада гитара ойнаудың негізгі артықшылықтары, соның ішінде ұсақ моториканы, когнитивтік функцияларды, эмоционалдық тұрақтылықты және өзіне деген сенімділікті дамыту туралы баяндалады. Сондай-ақ, тиімді оқыту әдістері, оның ішінде жеке көзқарас, ойын әдістері, тапсырмаларды біртіндеп күрделендіру, заманауи технологияларды қолдану, ансамбльдерде қатысу және тұрақты практика қарастырылады. Бұл әдістер оқытуды қызықты әрі тиімді етеді, балалардың жан-жақты дамуына ықпал етеді.

Тірек сөздер: гитарада ойнау, балаларды оқыту, музыкалық даму, когнитивті қабілеттер, эмоционалдық даму, моторика, шығармашылық қабілеттер, өзіне сенімділік, музыка үйрену, балалардың дамуы

Гитара — один из самых популярных музыкальных инструментов в мире, но её история насчитывает многие столетия и охватывает различные культуры и эпохи. Корни гитары можно проследить до древних цивилизаций, где использовались инструменты, напоминающие современные струнные инструменты. Первые прототипы гитары появились в Древнем Египте и Месопотамии около 3000 лет до нашей эры. Эти инструменты имели корпус из дерева и струны, изготовленные из кишок животных. Позднее, в Древней Греции и Риме, появились лиры и кифары, которые также могут считаться предшественниками современной гитары. Слово «гитара» происходит от греческого «kithara», но ближайшим прототипом гитары считается арабский инструмент «уд», который был завезён в Испанию во времена мусульманского завоевания Пиренейского полуострова в VIII веке. Уд имел грушевидную форму и не имел ладов, но его конструкция и использование стали основой для создания последующих инструментов. С течением времени в Испании уд эволюционировал в «виуэду» и «гитару мориску», которые стали основой для развития европейских струнных инструментов. В эпоху Возрождения, примерно в XV-XVI веках, гитара приобрела прямоугольный корпус и пять пар струн, что приблизило её к современному виду. XVII веку гитара получила шестую струну и сохранила этот вид до наших дней. В XVIII и XIX веках гитара стала популярной в Испании, а затем

и в других странах Европы. В этот период мастера, такие как Антонио Торрес Хурадо, внесли значительные улучшения в конструкцию инструмента, увеличив размер корпуса и усовершенствовав систему крепления струн, что значительно улучшило звук гитары. В XX веке гитара стала одним из ведущих музыкальных инструментов благодаря широкому использованию в различных жанрах музыки, от классики до рока и джаза. Изобретение электрогитары в 1930-х годах ещё больше увеличило популярность инструмента, сделав его неотъемлемой частью современной музыки.

Игра на музыкальных инструментах, таких как гитара, оказывает глубокое и многогранное влияние на развитие детей. Музыка не только способствует улучшению когнитивных способностей, таких как память и внимание, но и играет ключевую роль в эмоциональном развитии ребенка, помогая ему справляться со стрессом и выражать свои чувства. Изучение гитары развивает мелкую моторику, координацию и творческие навыки, что способствует всестороннему развитию личности. В этой статье мы подробно рассмотрим основные преимущества игры на гитаре, такие как улучшение моторики, когнитивных функций и эмоционального состояния, а также обсудим наиболее эффективные методы обучения. Мы акцентируем внимание на значении индивидуального подхода, игровых методах и использовании современных технологий, которые делают процесс обучения увлекательным и продуктивным.

Цели: 1. Изучение преимуществ игры на гитаре: Определить и подробно рассмотреть ключевые преимущества игры на гитаре для детей, включая развитие моторики, когнитивных способностей, эмоционального состояния и творческих навыков.

2. Анализ когнитивного и эмоционального воздействия: Исследовать, как занятия на гитаре способствуют когнитивному развитию ребенка, улучшая память, внимание и аналитические способности, а также как музыка помогает в эмоциональной регуляции и развитии эмоционального интеллекта.

3. Оценка методов обучения: Обсудить наиболее эффективные методы обучения игре на гитаре, включая индивидуальный подход, игровые методы, постепенное усложнение задач, использование современных технологий и участие в ансамблях.

4. Рекомендации для практики: Предоставить рекомендации по организации занятий на гитаре, включая частоту практики, установление режима занятий и способы поддержания интереса ребенка к обучению.

5. Поддержка всестороннего развития: Показать, как обучение игре на гитаре может способствовать всестороннему развитию ребенка, включая его личностный и художественный рост, уверенность в себе и социализацию.

Преимущества игры на гитаре для детей

1. Развитие моторики и координации: Игра на гитаре требует использования обеих рук для выполнения различных задач одновременно. Правая рука отвечает за извлечение звуков, а левая – за постановку аккордов. Это способствует развитию мелкой моторики и координации движений, что полезно для общего физического развития ребенка.

2. Когнитивное развитие: Исследования показывают, что дети, которые занимаются музыкой, быстрее развивают математические способности, улучшают память и внимательность. Гитарные упражнения требуют концентрации, что положительно сказывается на развитии умственных способностей ребенка.

3. Эмоциональное развитие: Музыка помогает детям выражать свои чувства и эмоции. Игра на гитаре может служить средством для снятия стресса и улучшения настроения. Это также способствует развитию эмпатии и улучшению социального взаимодействия.

4. Развитие творческих способностей: Гитара предоставляет детям широкие возможности для самовыражения. Сочинение мелодий и импровизация развивают творческое мышление, что важно для всестороннего развития личности.

5. Усиление уверенности в себе: Овладение новым навыком, таким как игра на гитаре, способствует росту самооценки. Дети учатся ставить перед собой цели и достигать их, что укрепляет их уверенность в своих силах.

Методы обучения игре на гитаре

Интерактивные уроки, которые используют мобильные приложения и онлайн-платформы для изучения аккордов и ритмов в игровой форме.

Индивидуальный подход позволяет адаптировать темп и стиль обучения под конкретного ребенка. Каждый ребенок уникален, и темп обучения может варьироваться. Индивидуальные занятия с учителем позволяют подстроить программу обучения под нужды конкретного ребенка, учитывая его интересы и особенности восприятия.

Разделение на этапы предполагает постепенное усложнение задач, начиная с базовых аккордов и простых мелодий, переходя к сложным композициям.

Коллективные занятия стимулируют интерес через ансамблевое музицирование.

Использование знакомого репертуара мотивирует ребенка, позволяя учиться на любимых песнях.

Обратная связь от учителя помогает скорректировать технику и вдохновляет на дальнейшее обучение.

Игровой метод: Обучение через игру — один из самых эффективных способов заинтересовать детей. Это может включать в себя использование песен, знакомых ребенку, а также развивает их музыкальные навыки в непринужденной атмосфере.

Постепенное усложнение задач: Начинать обучение следует с простых аккордов и мелодий, постепенно переходя к более сложным произведениям. Это помогает детям накапливать уверенность и ощущение достижения, а также избегать чувства перегрузки. Постепенное усложнение задач позволяет ребенку видеть свой прогресс и поддерживать интерес к занятиям.

Использование современных технологий: Внедрение технологий, таких как онлайн-уроки, обучающие приложения и видеоуроки, может сделать обучение более разнообразным и доступным. Технологии позволяют детям самостоятельно повторять материал, а также использовать ресурсы для анализа своей игры и получения обратной связи. Это также может поддерживать интерес ребенка и стимулировать его развитие.

Участие в ансамблях и группах: Игра в ансамбле или группе может стать отличным способом развить музыкальные навыки и социальные взаимодействия. Совместные занятия с другими детьми помогают развивать чувство ритма и гармонии, а также учат работать в команде. Выступления и совместные репетиции создают дополнительную мотивацию и укрепляют музыкальные навыки. Регулярные занятия и практика: Постоянство и регулярность занятий являются ключевыми для достижения успеха в обучении игре на гитаре. Регулярная практика позволяет детям поддерживать и развивать свои навыки, а также помогает в освоении новых техник и произведений. Установление режима занятий и практика каждый день способствует прогрессу и уверенности в своих силах.

Игра на гитаре предоставляет детям широкий спектр преимуществ, играя ключевую роль в их всестороннем развитии. От развития мелкой моторики и когнитивных навыков до эмоционального и творческого роста — каждый аспект игры на этом инструменте приносит ощутимую пользу. Гитарное обучение помогает улучшить координацию движений, развивает внимание, память и аналитические способности, а также служит мощным средством для эмоционального самовыражения и снятия стресса.

Эффективные методы обучения, такие как индивидуальный подход, игровые методы, постепенное усложнение задач и использование современных технологий, делают процесс обучения более увлекательным и адаптированным к потребностям каждого ребенка. Эти методы помогают поддерживать высокий уровень мотивации и способствуют успешному освоению навыков.

Участие в ансамблях и регулярная практика играют важную роль в укреплении музыкальных способностей и развитии уверенности в себе. Музыкальные занятия формируют у ребенка способность работать в команде, развивать креативное мышление и ставить перед собой цели.

В целом, игра на гитаре является важным инструментом, который способствует гармоничному развитию ребенка, помогая ему достигать личностного и художественного роста.

Список литературы:

1. Гоноболин, Ф. Н. «Психология музыкального развития детей». Москва: Просвещение, 1980.
2. Завалишина, Д. В. «Музыкальная психология». Санкт-Петербург: Лань, 2002.
3. Лукачёва, Е. В. «Методика музыкального воспитания детей дошкольного возраста». Москва: Академия, 2007.
4. Громыко, А. Н. «Музыкальная педагогика: теория и практика». Москва: Владос, 2001.
5. Драгунова, Т. В. «Игровые методы обучения музыке». Москва: Искусство, 1985.
6. Шахнарович, А. М. «Психология музыкального восприятия» Москва: Наука, 1986.
7. Горохов, М. В. «Основы гитарной педагогики» Москва: Музыка, 1991.
8. Смирнова, Е. О. «Развитие творческих способностей у детей через музыку» Вестник практической психологии образования, 2013.
9. Guitar: An American Life – Tim Brookes. (2005)
10. The Guitar and Its Music: From the Renaissance to the Classical Era – James Tyler, Paul Sparks. (2002)
11. The Classical Guitar: Its Evolution and Its Players Since 1800 – Maurice J. Summerfield. (1992)

ЭСТРАДНЫЙ ВОКАЛ В МУЗЫКАЛЬНОЙ ШКОЛЕ: ПУТЬ К САМОВЫРАЖЕНИЮ И РАЗВИТИЮ ТАЛАНТА

Дуйсембина Жулдыз Бржановна, преподаватель вокала, ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу Талдықорган Управления образования области Жетісу»

Эстрадный вокал в музыкальной школе — это уникальная возможность для детей и подростков развивать вокальные навыки и сценическое мастерство. Обучение включает разнообразные техники, работу с репертуаром, артистизм и умение взаимодействовать с аудиторией. Занятия способствуют раскрытию творческого потенциала, развитию уверенности и эмоционального интеллекта, что важно не только для музыкальной карьеры, но и для личностного роста и самовыражения.

Музыкалық мектептегі эстрадалық вокал — балалар мен жасөспірімдер үшін вокалдық дағдылар мен сахналық шеберлікті дамытуға арналған бірегей мүмкіндік. Оқу бағдарламасы әртүрлі техника, репертуармен жұмыс, артистік шеберлік және аудиториямен өзара әрекеттесуді қамтиды. Сабақтар шығармашылық әлеуетті ашуға, сенімділік пен эмоционалдық интеллектті дамытуға ықпал етеді, бұл музыкалық мансап үшін ғана емес, сонымен қатар жеке өсу мен өзін-өзі көрсету үшін де маңызды.

Эстрадный вокал — это направление вокального искусства, которое захватывает своей динамичностью, эмоциональностью и разнообразием. В последние годы обучение эстраднему вокалу стало особенно популярным в музыкальных школах, так как оно предоставляет уникальные возможности для детей и подростков развивать свои вокальные и сценические способности, а также получать навыки, которые могут быть полезны в жизни.

Особенности эстрадного вокала.

Эстрадный вокал отличается от других вокальных жанров своей свободой исполнения и разнообразием техник. В отличие от классического академического вокала, где акцент делается на чистоту и точность звука, эстрадный вокал позволяет исполнителям экспериментировать с различными стилями, импровизировать и находить уникальные способы интерпретации произведений.

Эстрадный вокал также включает в себя элементы актерского мастерства, так как исполнителю важно не только качественно петь, но и уметь передать эмоции и создать определённый образ на сцене. Таким образом, обучение эстраднему вокалу в музыкальной школе не ограничивается только вокальными упражнениями — оно охватывает и сценическое мастерство, и работу с микрофоном, и умение взаимодействовать с аудиторией.

Программа обучения в музыкальной школе

Программа обучения эстраднему вокалу в музыкальной школе является многоаспектной и направлена на развитие широкого спектра навыков у учащихся. Основное внимание уделяется следующим аспектам:

1. Развитие вокальной техники. Занятия начинаются с изучения основных принципов вокальной техники: правильного дыхания, постановки голоса, звукоизвлечения и дикции. Учащиеся учатся контролировать свой голос, развивать диапазон, устойчивость и силу звука. Это включает в себя как работу над вокальными упражнениями, так и исполнение произведений разных жанров.

2. Работа с репертуаром. Важно, чтобы ученики могли исполнять разнообразные музыкальные произведения, от поп-музыки и джаза до рока и блюза. Такой подход позволяет развить чувство стиля и найти собственное звучание. Педагоги помогают выбирать репертуар, который соответствует уровню подготовки ученика и его вокальным данным, а также помогает расширять его музыкальные горизонты.

3. Артистизм и сценическое поведение. Одной из ключевых задач эстрадного вокалиста является умение вести себя на сцене. Уроки включают элементы актерского мастерства, умение выражать эмоции и передавать их зрителю. Это помогает ученикам стать более уверенными в себе и учит их взаимодействовать с аудиторией.

4. Работа с микрофоном и звукоусилительной аппаратурой. Важной частью обучения является умение работать с микрофоном, так как от этого во многом зависит качество звучания. Ученики учатся правильно держать микрофон, регулировать его положение и понимать основы работы с различными типами звукоусилительной аппаратуры.

5. Коллективное пение и ансамблевое исполнение. Кроме сольных выступлений, ученики часто участвуют в хоровых и вокально-инструментальных ансамблях. Это развивает чувство ритма, гармонии и ансамблевой работы, помогает научиться слушать других музыкантов и работать в команде.

Преимущества занятий эстрадным вокалом

Занятия эстрадным вокалом в музыкальной школе несут в себе множество преимуществ, которые выходят далеко за рамки музыкального образования. Рассмотрим некоторые из них:

1. Развитие музыкальных способностей. Обучение эстраднему вокалу помогает развить слух, чувство ритма, музыкальную память и другие ключевые навыки, которые важны для любого музыканта. Ученики учатся понимать музыку на глубинном уровне, что способствует их общему культурному развитию.

2. Уверенность в себе и публичные выступления. Регулярные выступления на школьных концертах и конкурсах помогают ученикам преодолеть страх сцены и развить уверенность в своих силах. Это важный аспект, который помогает не только в музыкальной карьере, но и в жизни, ведь уверенность в себе — ключевой навык в любом деле.

3. Творческое самовыражение. Эстрадный вокал предоставляет широкие возможности для самовыражения. Ученики могут выбирать репертуар, который им близок, интерпретировать песни по-своему и передавать через них свои эмоции и чувства. Это способствует развитию креативного мышления и помогает раскрыть индивидуальность.

4. Эмоциональный интеллект. Обучение вокалу и выступления на сцене помогают лучше понимать свои эмоции и эмоции других людей. Это развивает эмоциональный интеллект, который важен в общении и взаимодействии с другими людьми.

5. Физическое развитие. Занятия вокалом также способствуют физическому развитию. Правильное дыхание, осанка, работа над дикцией и артикуляцией требуют определенной физической подготовки. Пение помогает развить легкие, улучшает кровообращение и общее состояние организма.

Подготовка к выступлениям и конкурсам

Важной частью обучения эстраднему вокалу в музыкальной школе является подготовка к выступлениям и конкурсам. Такие мероприятия позволяют ученикам применить на практике все, чему они научились, почувствовать себя настоящими артистами и получить обратную связь от зрителей и жюри.

Участие в конкурсах и фестивалях стимулирует учеников к дальнейшему развитию и совершенствованию своих навыков. Это также важный опыт, который помогает справляться с волнением и стрессом, учит адаптироваться к разным сценическим условиям и требованиям.

Выступления на сцене позволяют ученикам почувствовать себя частью большого творческого процесса, ощутить радость от аплодисментов и получить удовольствие от того, что их талант находит отклик у зрителей. Это мотивирует их на новые достижения и помогает осознать значимость упорной работы и дисциплины.

Индивидуальный подход в обучении

Один из ключевых аспектов успешного обучения эстраднему вокалу в музыкальной школе — это индивидуальный подход. Каждый ученик уникален, и важно учитывать его особенности, уровень подготовки и цели.

Педагоги работают над тем, чтобы создать комфортную и поддерживающую атмосферу на занятиях, где каждый ученик чувствует себя уверенно и мотивированно. Они помогают ученикам преодолевать трудности, ставить перед собой новые задачи и достигать их, развивая при этом не только вокальные способности, но и личностные качества.

Эстрадный вокал и его влияние на будущее

Обучение эстраднему вокалу в музыкальной школе может оказать значительное влияние на будущее учеников. Даже если они не выберут карьеру профессионального музыканта, навыки и опыт, полученные в процессе обучения, будут полезны в разных сферах жизни.

Многие выпускники музыкальных школ, занимавшиеся эстрадным вокалом, находят себя в различных творческих профессиях, таких как актеры, радиоведущие, дикторы или даже педагоги. Умение петь, выступать на публике и взаимодействовать с аудиторией помогает в любой профессии, требующей уверенности в себе, умения общаться и находить общий язык с разными людьми.

Кроме того, музыкальное образование способствует развитию дисциплины, целеустремленности и усидчивости, что важно для достижения успеха в любой области.

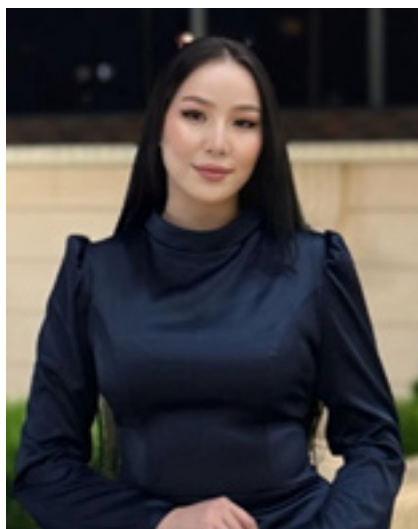
Заключение

Эстрадный вокал в музыкальной школе — это не просто обучение пению, это целый мир творчества и самовыражения, который помогает детям и подросткам раскрыть свой потенциал и найти свой путь в жизни. Это возможность развивать не только музыкальные способности, но и личностные качества, которые будут полезны в любом деле. Независимо от того, станет ли ученик профессиональным вокалистом или будет петь для души, занятия эстрадным вокалом обязательно оставят яркий след в его жизни и помогут стать увереннее, открытее и успешнее.

Эстрадный вокал в музыкальной школе — это уникальная возможность для детей и подростков развивать вокальные навыки и сценическое мастерство. Обучение включает разнообразные техники, работу с репертуаром, артистизм и умение взаимодействовать с аудиторией. Занятия способствуют раскрытию творческого потенциала, развитию уверенности и эмоционального интеллекта, что важно не только для музыкальной карьеры, но и для личностного роста и самовыражения.

Список использованной литературы:

1. Алексеев, В. Н. Основы вокальной педагогики: учебное пособие. М.: Музыка, 2010.
2. Критская, Е. Д. Методика преподавания вокала в музыкальной школе. СПб.: Композитор, 2015.
3. Лебедев, А. П. Эстрадный вокал: от азов к вершинам мастерства. М.: Искусство, 2008.
4. Смирнов, Ю. Н. Психология творчества и сценического мастерства. М.: Высшая школа, 2012.
5. Тарасова, Н. А. Вокал для всех: методические рекомендации для педагогов музыкальных школ. СПб.: Лань, 2014.
6. Холодов, И. В., и Кузнецова, О. А. Педагогика искусства: эстрадный вокал и работа с микрофоном. Екатеринбург: Уральский университет, 2017.
7. Шевченко, М. И. Сценическое искусство: теория и практика. М.: ГИТИС, 2009.
8. Шорина, В. А. Эмоциональный интеллект в обучении вокалу: психологический подход. М.: Психология, 2013.

КАК ИГРАТЬ ПРОИЗВЕДЕНИЯ КОМПОЗИТОРОВ-РОМАНТИКОВ (ИЗ ОПЫТА ПЕДАГОГА-ПИАНИСТА)

**Смагулова А.К, преподаватель фортепиано,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

В статье рассматриваются проблемы освоения фортепианного романтического репертуара преимущественно в музыкальной школе, но затрагиваемые проблемы актуальны также для среднего и высшего звена музыкального образования: интонационная выразительность, использование разных регистров рояля, rubato, педализация.

Ключевые слова: фортепианная музыка, романтизм, исполнительство, педализация, педагогика.

Мақалада негізінен музыкалық мектепте фортепианолық романтикалық репертуарды меңгеру мәселелері қарастырылады, бірақ қозғалған мәселелер орта және жоғары музыкалық білім беру деңгейлері үшін де өзекті: интонациялық көркемдік, рояльдің әртүрлі регистрлерін пайдалану, rubato, педализация.

Тірек сөздер: фортепиано музыкасы, романтизм, орындаушылық, педализация, педагогика.

Как показывает повседневная педагогическая практика, все этапы профессионального музыкального образования тесно связаны между собой. Преподаватели ДМШ, музыкального училища и консерватории часто сталкиваются с весьма сходными проблемами - разница лишь в глубине их постановки и трудности изучаемого репертуара. К сожалению, иногда в средние и даже в высшие учебные заведения (особенно периферийные) поступают люди, не получившие в школе необходимых навыков и знаний. Им труднее учиться, с ними труднее работать, отведенное для занятий время нерационально расходуется на заполнение пробелов в их начальном образовании, а иные из этих пробелов не удается ликвидировать полностью.

Это значит, что на музыкальной школе лежит огромная ответственность: сформировать основы профессионализма, которые затем получают дальнейшее развитие. «Школы - фундамент музыкальной культуры, а не «низшее звено», как их порой именуют», - писал профессор И. З. Зетель. Добавим к этому, что школы - фундамент профессионального музыкального образования, и от того, насколько правильно он заложен, зависит прочность и стройность всего «здания» последующего обучения. Поэтому настоящие рекомендации посвящены вопросам именно школьного этапа музыкального образования.

Формирование профессиональных навыков у ученика происходит в процессе работы над произведениями разных эпох и стилей. Почему в данном случае избраны сочинения романтиков XIX века? Дело в том, что музыка этих композиторов занимает весьма заметное место в педагогическом репертуаре детской музыкальной школы. Причин тому несколько. В эпоху романтизма, вследствие определенных социально-исторических условий, одним из господствующих музыкальных жанров стала инструментальная миниатюра, связанная с традицией бытового музицирования.

Композиторы-романтики оставили нам много небольших по размерам и нетрудных фортепианных пьес, доступных детским исполнительским возможностям (не говоря уже о специально созданных для детей «Альбоме для юношества» Шумана и «Детском альбоме» Чайковского). Тяготение к образной конкретности, свойственное романтическому искусству,

вызвало к жизни множество программных сочинений, которые, естественно, понятнее юным музыкантам, нежели более обобщенные по своему образному содержанию произведения композиторов XVIII века. Очень часто романтическая образность связана со сказочными, фантастическими персонажами, что всегда возбуждает интерес у детей. Распространенным в эпоху романтизма становится обращение композиторов к танцевальным жанрам - причем это были уже не старинные аллеманды, куранты, контрадансы и т. п., не вызывающие у современных детей никаких ассоциаций, а более близкие и понятные им по характеру вальсы, польки, мазурки. Искусству романтизма (в том числе музыкальному) присущ обостренный интерес к отечественной культуре: не случайно именно в эту эпоху заявили о себе новые национальные школы - русская, польская, норвежская, венгерская, чешская и др. Вот почему на смену более «унифицированному музыкальному языку эпох барокко и классицизма» пришли ладомелодическое разнообразие тематизма, его ясная национальная основа, использование национальных музыкальных жанров. Благодаря также и этому обстоятельству, музыка композиторов-романтиков наполняется большей образно-смысловой конкретностью, что делает ее понятной, а потому привлекательной для детей.

Программные сочинения романтиков, часто связанные с фольклором, национально окрашенные, содержащие иногда яркие звукоизобразительные приемы, развивают Фантазию детей. А поскольку музыкальное восприятие и исполнительство требуют, как указывал Шопен, не только соображения, но и воображения (а может быть, в первую очередь - воображения), становится очевидной та польза, которая приносит ученикам музыкальной школы работа над романтическим репертуаром.

Здесь необходимо подчеркнуть важную роль образной речи педагога, его умение ярко и доходчиво объяснить ученику содержание музыки, конкретизировать программу, данную в общем виде в названии пьесы. «В живой педагогической практике, - пишет Д. Д. Благой, - слово должно... не только указывать на ошибки и неточности, не только декларировать те или иные выводы, правила, но и пояснять, раскрывать, дополнять их образными сравнениями, ассоциациями, метафорами и т. п.»

Каждый великий композитор обладает своим индивидуальным, неповторимым творческим почерком, и при работе над сочинениями любого из них перед учеником (а значит, и перед педагогом) возникает необходимость решать какие-то специфические задачи. Однако можно выделить некоторые общие проблемы, с которыми мы сталкиваемся при изучении в классе романтической фортепианной музыки. О них и пойдет речь в дальнейшем. Как известно, одной из характернейших черт музыкального романтизма было стремление наполнить звучание инструментов эмоциональным теплом и экспрессией, свойственными человеческому голосу. Вокализация инструментального (в том числе фортепианного) исполнительства в значительной мере достигается через интонационную выразительность, близкую пению. Если мы попробуем спеть какую-нибудь музыкальную фразу, то обязательно почувствуем, что некоторые мелодические обороты (широкие скачки, ходы на уменьшенные или увеличенные интервалы) поются труднее, требуют словно какого-то прицела внутреннего слуха, а следовательно - затраты не большого дополнительного времени на их точное интонирование. Сыграв ту же мелодию на рояле, но соблюдая при этом законы вокала (то есть как бы слегка «растягивая» интонационные обороты, которые труднее спеть), мы придадим ей гибкость и естественность. Прислушаемся повнимательнее к игре хорошего пианиста - и непременно заметим, что именно благодаря подражанию вокальной манере произнесения мелодий его исполнение воспринимается нами как выразительное и содержательное. Профессор Г. М. Коган в одной из своих статей указывает, что воспитание интонационной осмысленности, интонационной выразительности исполнения необходимо на самых ранних стадиях обучения: «Знакомясь с постановкой дела в различных музыкальных школах и училищах нашей страны, я обратил внимание на то, что большинство педагогов... требует прежде всего тщательного соблюдения архитектурных пропорций, метрических соотношений, зафиксированных в нотном тексте. Только после этого, удостоверившись, что все ноты расставлены «по своим местам»... педагог приступает к

работе над «выразительным смыслом» фразы. Но часто это уже поздно. Интонационные связи между «рассаженными по клеткам» звуками оказываются разорванными раньше, чем ученик успел их почувствовать и осознать. Такой подход к делу мне кажется ошибочным... При исполнении музыки (так же, как и при ее восприятии) первое, важнейшее условие - это понимание ее интонационного смысла».

Как воспитать ученика это понимание? Думается, что наиболее простой и эффективный путь к нему лежит через пение. Предложите ученику спеть мелодию пьесы, а потом несколько раз спеть и сыграть ее одновременно - но так, чтобы играющая рука следовала за голосом, как бы ощущая все трудные, то есть более напряженные интонационные обороты, требующие небольшого временного «растяжения». Затем, когда этот этап работы пройден, можно отказаться от пения вслух; ученик, уже услышавший и почувствовавший интонационные связи между звуками исполняемой мелодий, не утратит это ощущение, и его игра станет более выразительной и осмысленной.

Кроме того, необходимо добиться, чтобы ученик «выжимал» из рояля певучий звук не столько силой мышц, сколько весом руки, опирающейся на палец. Если ученик почувствует, как вес «переливается» (именно «переливается», «перетекает», а не «переходит», «перепрыгивает») из пальца в палец, то такой прием звукоизвлечения послужит хорошей основой для овладения штрихом *legato* - едва ли не самым трудным из фортепианных штрихов. Что же касается положения самих пальцев при подобном способе игры, то здесь представляется глубоко верной точка зрения Листа, считавшего, что «никогда не следует опираться ни на кончик пальца, ни на ноготь, а на подушечку, отчего она волей-неволей расплющивается, а положение пальца делается более удобным». По свидетельству очевидцев, именно так - чуть вытянутыми пальцами - играл К. Н. Игумнов, чье исполнение славилось необыкновенно певучим и красивым звуком.

Огромную роль в этой работе играет формирование слухового опыта. Слушая много музыки, ученик постепенно начинает ощущать, а затем и осознавать выразительную сущность ритма. Поэтому очень важно, чтобы ребенок, занимающийся музыкой, посещал концерты, прослушивал пластинки. Чрезвычайно велико, а может быть и первостепенно, значение педагогического показа на уроке. Ученики (особенно маленькие) всегда склонны к подражанию, к копированию исполнительской манеры педагога. А это значит, что игре педагога следует быть безупречной во всех отношениях, и особенно сточки зрения хорошего вкуса. Мы упомянули об этом в связи с проблемой *rubato* потому, что владение музыкальным временем, ощущение меры ритмических отклонений от темпа - как раз та область, где указанное качество проявляется, пожалуй, в наибольшей степени.

Принцип гармонической педализации стал и источником особой красочности, возникающей благодаря смешиванию на одной педали аккордовых и неаккордовых звуков, что создает необыкновенно поэтичную звуковую атмосферу, словно окутывая мелодию, набрасывая на нее тонкую и ажурную вуаль (характерный прием такого использования педали встречаем в «Утешении» № 3 Листа). К сожалению, некоторые педагоги опасаются подобной педализации, считая ее «грязной», и заставляя учеников непременно ее «вычищать». Однако такая «санитарная» (как иронически назвал ее профессор К. Н. Игумнов) педаль может лишить музыкальное произведение всей его прелести, разрушая образ, задуманный композитором, превращая прекрасную музыкальную «картину» в унылый и сухой «чертеж». Хотелось бы, чтобы юные пианисты уже на школьном этапе обучения начинали осознавать и чувствовать красочные возможности педали - этого выразительного средства фортепиано.

Говоря о фортепианной красочности, достигаемой с помощью педализации, следует сказать несколько слов и о применении левой педали. На наш взгляд, желательно приучать учеников к использованию также и этого средства рояля - средства, обладающего специфическими, незаменимыми колористическими свойствами. Романтические средства, с их яркой выразительностью и ясной образностью, позволяют воспитывать в будущих музыкантах такое необходимое качество как артистизм.

Итак, произведения композиторов-романтиков XIX века, будучи весьма популярными в репертуаре учеников детских музыкальных школ, являются прекрасным

педагогическим материалом для формирования многих необходимых профессиональных навыков. Они пробуждают творческое воображение и фантазию детей, служат хорошей базой для воспитания потребности в интонационно осмысленном, эмоциональном исполнении музыкальных произведений, способствует осознанию выразительных функций гибкого музыкального ритма, развивают слышание тембрового многообразия фортепиано, дают возможность научить певучему звукоизвлечению, позволяют заложить основы художественной педализации.

Список использованной литературы:

1. Асафьев Б. Музыкальная форма как процесс.- 2-е изд. - Л.: Музыка, 1971.
2. Бах К. Ф. Э. Опыт истинного искусства игры на клавире // Музыкальная эстетика Западной Европы XVII-XVIII веков. - М.: Музыка, 1971. -С. 281-297.
3. Благой Д. Образная речь педагога // Советская музыка. -1966.-№6 - С. 81-84.
4. Буасье А. Уроки Листа. - М.: Композитор,1964.
5. Бузони Ф. [Комментарии] // Бах И. С. Клави́р хорошего строя. - М.; Л.: Музгиз, 1941. - Ч. 1.
6. Голубовская Н. Искусство педализации. - М.;Л.: Музыка, 1967.
7. Зетель И. Кто учит музыке? // Советская Рос-сия. - 1984. - 5 января.
8. Кирсанова В. Каток или скрипка? // Советская культура. - 1963. - 26 марта.
9. Коган Г. Об интонационной содержательности фортепианного исполнения // Советская му-зыка. - 1975. - № 11. - С. 94-96.
10. Мильштейн Я. Советы Шопена пианистам.- - М.: Музыка, 1967.
11. Мильштейн Я. Ф. Лист. - М.: Музгиз, 1956.
12. Нейгауз Г. Об искусстве фортепианной игры.Записки педагога. - М.: Музгиз, 1958.
13. Перельман Н. В классе рояля. - Л.: Музыка,1975.
14. Ройзман Л. Спрашивают педагоги-практики; Вопросы фортепианной педагогики. - М.: Музы-ка, 1967. - Вып. 2. - С. 25-67.
15. Фейнберг С. Пианизм как искусство. - М.: Музыка, 1965.
16. Цыпин Г. Обучение игре на фортепиано. - М. Просвещение, 1984.

ДОМБЫРА ТАРТУ ТЕХНИКАЛАРЫ

Омарқұлова Назира Нұрғалиқызы
Жетісу облысы, Талдықорған қаласы, ММ
«Балалар Өнер мектебі» МКҚК, Домбыра
сыныбының мұғалімі

Мақалада домбыраның тарихы, аспаптың құрылымы және оның дыбыс шығару ерекшеліктері баяндалды. Сонымен қатар, домбырада ойнау үшін қажетті техникалық дағдылар, перне басу, дыбыс регистрі және басқа да орындаушылық әдістері жан-жақты талқыланды. Ойналатын шығармалардың стилі мен жанрлары, ансамбльдік орындау және жекелей ойын тәсілдері де назардан тыс қалмады.

В статье изложена история домбры, структура инструмента и особенности его звучания, технические навыки, необходимые для игры на домбре, звуковой регистр и другие методы исполнения. Не остались без внимания стиль и жанры исполняемых произведений, ансамблевое исполнение и индивидуальные приемы игры.

Домбырадай тұңғық, домбырадай шежіре, домбырадай абыз құдірет қайда бар? Домбыра қазақ халқын тарихын оның өнерін дүние жүзіне танытты. Ұлттық өнеріміз оның ішінде аспаптық музыка – қасиетті күйлеріміз. Домбыра үйрету әдісі арнайы пән ретінде 1980 жылдардан оқытыла басталды. Бұған дейін музыка мектептерінде, колледждерде дәріс берілді. Домбыра өнерінің, оны үйрену, үйретудің ұзақ ғұмырнамалық тарихы бар. Ол сонадан жеткен дәстүрлі құйма - құлақ әдісі. Кәсіби домбырашы болу бәріне міндет емес, бірақ домбыраны білу бар қазаққа қажеттілік. №08 (140), тамыз 2024 жыл 5 №1 бөлім.

Әдістемелік түсініктеме Домбырашының отырысы және аспаптың орналасуы Дыбыстың таза әрі құлаққа жағымды шығуы домбырашының отырысына және аспаптың дұрыс орналасуына тығыз байланысты. Домбыра үйренушілеріне орындықта дұрыс отыру мен аспапты дұрыс ұстауды үйрету өте мән берелік жұмыс. Домбырашыны орындықтың алдыңғы жартысына, оң аяқты сол аяқтың үстіне қойып (ұлдар үшін: сол аяқтың тізесінің үстіне оң аяқ тобығының сәл жоғарғы тұсы орналасуы керек) отырып ойнайды. Қыз балалардың отырысының ұлдарға қарағанда сәл өзгешелігі бар, бұл ұлдар мен қыздардың киім ерекшелігіне байланысты. Үйренуші аспапты қысылмай, қымтырылмай меңгеруі үшін киімі денеге тар болмай, емін- еркін отыруы қажет. Әсіресе екі иықты түсіріп, еңкеймей, тік отыруға жаттыққан жөн. Орындықта дұрыс отырмау, мысалы, еңкіш отыру, шалқак отыру немесе қырын отыру домбырашыға ыңғайсыздық тудырып, сол қолдың дұрыс орналаспауына, оң қолдың білезік буынының дұрыс қалыптасуына, шынтақтың денеге қысылып, иықтың бір-бірінен жоғары болуына әкеп соқтырады. Домбырашының сол аяғы еденге нық басылып, денесін тік ұстауы керек. Алғашқы үйрену кезінде басын аздар алға қарай еңкейткені жөн, өйткені орындаушы домбыра пернелерін және өз отырысының дұрыс немесе терістігін қадағалап отыруы керек.

Домбыраның басы сол иықтың деңгейіне дейін көтеріліп, шанақтың төменгі бүйірі оң аяқтың үстіне орналасады да, ал жоғарғы бүйірі кеудеге тақалып тұруы керек. Оң қолдың шынтағы қақпақтың ішекке дейінгі бөлігіне тиектің сыртқы жағынан орналасады. Домбыраның сабы (гриф) сол қолдағы сұқ саусақтың үшінші буыны мен бас бармақтың екінші буынының аралығында ұсталып, бас бармақ екінші (ортаңғы) саусақтың тұсына дәл келіп тұруы керек. Бұл жағдай домбырашының негізгі отырысы болып есептеледі. Кейде отырыстың биік немесе аласалығына байланысты негізгі отырыстың өзгеріп кетпеуі үшін, домбырашының, орындаушы бойына лайық (төмен немесе жоғары) болуы шарт. Оң және сол қолдардың жеңіл де әрі жылдам қозғалыстары аспапты дұрыс ұстауға тығыз

байланысты. Оң және сол қолды аспапта орналастыру тәртібі оң қолдың шынтақ буыны домбыраның жоғары бүйіріне, ішекке дейінгі жерге қақпақтың бетіне орналасады.

Оң қолдың білек буыны сәл иіліп 60 градус шамасында бұрыш жасап орналасады. Бас бармақ сұқ саусақпен ұштасып, бос ұсталады да, қалған саусақтар сұқ саусақтың бағытымен бір-біріне бос жалғасып жатады. Саусақтар мен алақанның арасында сәл қуыс қалуы керек. Саусақтарды бытыратып немесе бірбірінен алшақ ұстағанда дыбыс өте әлсіз шығады. Себебі қағыс қағуға тек бармақ пен сұқ саусақтың күші жеткіліксіз, сондықтан қалған саусақтар сұқ саусақпен жалғасып, қосымша күш беруі керек. Оң қолдың бұлай орналасуын қос ішекті бір мезгілде ойнағанда пайдаланады, ал әрбір ішекте жеке-жеке ойнағанда оң қол сәл басқаша орналасады.

Оң қолдың басынан шынтақ буынына дейінгі бөлігі қақпақтың бойынан ішектің үстіне орналасады да, ал шынтақ буыны қақпақ пен шанақтың қырына таяу орналасады. Бас бармақ үстіңгі көлбеу орналасып, ал сұқ саусақ сәл бүгілген цкүйінде орналасады. Шертпе дәстүріндегі күйлерді орындағанда оң қолдың жоғарыда айтылған позициялық қалпы сәл өзгеріп, сұқ саусақпен қағыс қаққанда алақан жазылып кетеді. Мұнда саусақтардың шашырамай, бірге жүргенін қадағалау қажет. Сол қол шынтақ буынынан бүгіліп, сол қолдың басынан иыққа дейінгі аралықта 60 градус шамасында бұрыш жасап, домбыраның сабына (грифке) орналасады. Домбыраның сабы сұқ саусақпен бас бармақтың ұсталып, ал қалған саусақтар сұқ саусақтың бағытымен қос ішектің үстіне бос орналасады.

Жалпы оң қолдың саусақтары қалай жиналып тұратын болса, сол қолдың саусақтары да солай орналасуы керек. Айырмашылығы: оң қолдың саусақтары төмен, ал сол қолдың саусақтары жоғары қарай бағытталған. Домбыраның сабы сол қолдың алақанына тимеуге тиіс, домбыра сабы меналақанның арасы қуыс болуы шарт.

Егер домбыраның сабы алақанға тиіп тұрса, сол қолдың білезік буыны қысылып қалады да, саусақтардың қозғалысына кедергіжасайды. Пернелерді басқанда сол қолдың саусақтарының тырнаққа жақын жеріндегі жұмсақ етімен және перненің дәл үстінен баспай, пернеден сәл төмендеу жерінен дәл басу керек. Бұл дыбыстың таза, әрі сапалы шығуын қамтамасыз етеді. Оқушының отырысындағы жиі кездесетін кемшіліктер. 1. Домбыра пернесіне алдынан қарау. 2. Домбыраның мойынын кейін тарту. 3. Сол қолдың шынтағын көтеру. 4. Сол иықты көтеру. 5. Білезік буын көтеріледі. 6. Саусақтар домбыраға толық қойылмайды, кейін ысырылады. 7. Төменгі ішектегі әлсіз дыбыстар осыдан шығады. 8. Бармақтың пернеден аса бүгілуі. 9. Оң аяқ төмен түседі. 10. Оң қолдың шынтағы домбыра түймесіне тіреп төмен ұстайды. 11. Оң қол білезік буыны көтеріледі. 12. Салмақтың бәрі оң шынтақта қалады. 13. Домбыраның басы сол иықтан жоғары көтеріледі. 14. Оқушының оң жаққа қисаюы омыртқа жүйесі, дене бітімі бұзылуына әкеліп соғады. Ырғақтық суреттерді меңгеру тәсілдері Ырғақтың музыкада алатын орны ерекше. Домбырадан сабақ беру барысында ырғақты түсіндіруге өте көп көңіл бөлінуі қажет. Оқушыны сабақ кезінде біртіндеп жаңа ырғақтық суреттерді меңгере беруі керек. Мысалы, бірінен кейін бірі келіп отыратын ширектік, сегіздік, оналтылық ноталарды, затакт, пунктирлі ырғақ, синкопалық ырғақ т.с.с. түсініп ойнау қажет. Оқу жоспарын жасау барысында оқытушы бұл жұмысқа сабақтың көпшілік уақытын бөлуі керек. Бастапқы оқыту барысында оқушының дәлме-дәл санап ойнауын қадағалап отырған жөн. Ырғақты қалыптастыру кезеңінде оқытушы оқушының қандай кезде дұрыс санамай отырғанын ескеріп оны тез түзетуге шара қолдануы керек. Оқушының әсіресе пауза санамауы, нота ұзақтығын қысқартып ойнауы, дуоль, триоль, т.с.с. динамикалық тәсілдерді пайдаланбауы, шығарманы ойнау кезінде жылдамдатып немесе жәйлатып қалуы, синкопада немесе шығарманың қиындау жерлерінде мүдіріп қалуы, шығарманың әрбір фразаларын аяқтауды жылдамдатып кетуі – міне осылардың барлығы ырғақты дұрыс меңгере алмауынан болады. Сондықтан әңкүйді алғаш талдағанда өте жәй екпінде, бір қалыпты санатып үйреткен жөн. Сондай-ақ, оқушының орындаушылық тәсілдерді меңгеру барысында сан түрлі ырғақпен жаттыққаны жөн. Мысалы, тремоло, пицикако т.с.с. штрихтары бар шығармалар екпіні жағынан да жәй, жылдам немесе орташа болып дамуы керек. Қорыта айтқанда, домбырашының техникалық өсуі дегенді - әртүрлі штрих, ырғақ, екпінді еркін меңгерген шеберлік жиынтық деп түсіну керек. Музыкалық шығармамен жұмыс. Музыкалық шығарманы талдау, композитордың ойын, тілін, түсіндіру оқытушы үшін үлкен міндет. Оқытушы

ең алғаш шығарманы талдағанда композитор жөнінде, не халық ән-күйлерін жеке аспаптарға лайықтап өңдегендер жөнінде оқушыға түсіндіріп беріп, оны өзі аспапта ойнып көрсетіп берсе, ол үлкен ұстаздық жетістік болып саналады. Оқушысын аспапта дұрыс меңгерумен қатар өз бетімен дайындалуға үйретіп, музыкалық қабілетін үнемі арттырып, орындаушылық өнерге ынталандыру оқытушы үшін нәтиженің көзі болып есептеледі. Оқушыға өзіндік дайындалу кезінде ең алдымен онта текстін дұрыс игеру жүктелуі керек. Ол үшін оқушыға жәй екпінде, ырғақ жағынан дәл ұстап, шығарманың қиын жерлерін бөліп алып дайындалу т.с.с. тапсырмалар жүктеледі. Міне осы тапсырмалар игерілген мезгілде ғана шығармамен жұмыс істеу басталады. Бұл: оқытушының түсіндіруі, композитор жөніндегі түсінік, динамикалық теңеулер, музыкалық шығарманың формасы, құрылысы, тональдік өзгерістерді т.с.с. көптеген факторлардан тұрады. Оқытушы бұл факторларды музыкалық шығармаларда талдау, музыкалық форма, гармония, методика т.б. сабақтарға үлкен көңіл бөлу арқылы оқушыға дұрыс жеткізе білуі керек. Музыкалы шығарманы үйрету барысында бірден орындауға қиын тиетін жерлерін меңгеру үшін оқытушы тарапынан нақтылы әдіс-амалдар көрсетілгені жөн.

Оқушыға шебер орындаушылардың таспадағы жазбасын тыңдатудың да мәні зор. Оқушының үй жұмысы. Оқытушының басты міндеттерінің бірі – оқушының үйдегі дайындығын ұйымдастыру. Үйдегі дайындық күнбе-күнболғуы шарт. Бір күн демалыс жіберуге болмайды. Алғашқы кезде күнбе-күнгі дайындық оқушы үшін өте қиын болады. Сондықтан, оқушының ынтызарын аудару үшін жеңіл меңгеретін, оның түсінігіне ыңғайлы тапсырмалар берген жөн. Жұмысты өте ауырлатып жіберуге болмайды. Егер оқушы тапсырманы орындамаған жағдайда, сол тақырыпты қайталап, тереңірек түсіндіру – оқытушының үлкен міндеті. Оқушының үйдегі жұмысының орындалу барысын сабақ сайын сұрап, қанша уақыт және қандай тәртіппен дайындалғанын біліп отыру керек.

Оқушының әр шығарма туралы өз көзқарасы, түсінігі болады. Оқытушы үшін мұны біліп отыру өте маңызды. Өз бетінше жұмыс істеуге оқушының жеке талғамы, өзіндік ой тұжырымы әрқашан қолдап, жебеп отыруды қажет етеді. Оқушының ішкі сезімі, шығармашылық қабілеті үйдегі дайындық барысында айқын көрінеді. Сондықтан үй тапсырмасын бергенде оқушының табиғи қабілетіне, мүмкіншілігіне, ой-өрісіне, талғамына аса назар аудару керек. Нотаны бірден оқып, үйрену Нотаны бірден оқуға жаттығуды домбырашының дұрыс отырысы меңгеріп, екі қол қозғалыстарын қалыптастырғаннан кейін бастаған жөн. Бұл жаттығу берілген ноталық үлгіні әрі жәй екпінде, әрі ырғақты сақтап, санап ойнағанда ғана нәтижелі болады. Бірден оқуға жіберілген ноталар ойнауға, әрі санап отыруға ыңғайлы болып, оқушы білетін қағыстармен орындалады.

Шығарманы бірден оқып, ойнау барысында гармониялық үндестікті бұзбай, аппликатуралық ерекшеліктерін өзгертпей, берілген мінездемеге сәйкес орындауға тырысу керек. Шығарманы бірден оқып, ойнауға басты мән біріліп, оған ұстаз тарапынан арнайы уақыт бөлінуі қажет. Үйге берілген тапсырмалардың ішінде бірден оқып, үйренуге арналған шағын ән-күйлердің ұмытылмағаны абзал. Осындай ән-күйлерге оқушы өзінің аппликатурасын, қағыстарын қайтып орындаса, әрі қызықты, әрі әсерлі болары сөзсіз. Гамма және арпеджиомен жұмыс жасағанда дыбыстың таалығына, құндылығына, ритмикалық дәлдігіне үлкен көңіл бөлген жөн. Мұғалімнің негізгі міндетінің бірі әрбір оқушының жеке оқу жоспарын жасау. ол баланың қабілет ерекшеліктеріне сәйкес күйлері мен пьесаларды дұрыс таңдап алуға негізделеді. Домбыраны ойнаудың осы күні екі орындаушылық дәстүрі бар: 1. күй орындау дәстүрі. 2. фортепианоның сүйемелдеуімен ойналатын көркем шығармаларды ойнау дәстүрі. Оқушылардың орындау шеберліктерін арттыруға күй сипаты жаттығулардың, әр түрлі қағыстарға, гаммалар және арпеджиолар ойнаудың әсері мол. Оқушының үлгерімі, көбінесе, оның үйдегі дайындық жұмысының дұрыс ұйымдастыруына тікелей байланысты. Бағдарламада оқу жоспарында көрсетілген көркемшығармалардың мазмұны, орындау әдістері әрдайым тиянақты талданып отырады, шеберлікті жетілдіретін түрлі жаттығулар гаммалар, т.б. техникалық шығармалар біртіндеп, сатылап үйретіледі. Музыкалық сауатын кеңейтіп теориялық білімімен орындау мәдениетін қалыптастыра түседі. Оқушы орындайтын шығармаларды бірте-бірте

күрделендіріп оларды кідіріс жасамай ойнайтындай дәрежеге жетуі керек. Қорытынды: Домбыра аспабында ойнаудың әдіс-тәсілдері — бұл мәдениетіміздің терең тамырларын көрсететін шеберлік. Ол тек техникалық дағдыларды емес, сондай-ақ шығармашылық ойлау мен музыкалық интерпретацияны қажет етеді. Домбыра өнерін меңгеру — бұл ұзақ жол, бірақ ол адамдар арасында мәдени байланысты нығайту, ұлттық дәстүрлерді сақтау мен дамыту үшін маңызды. Осы өнерді дамыту арқылы біз ұлттық мәдениетімізді байыта түсеміз.

Пайдаланған әдебиеттер:

«Домбыра үйрену мектебі» С.Бүркітов, А.Жайымов, Б.Ысқақов Алматы «Өнер» 1992 ж. [17- 19].

«Домбыра үйрену әдістері» К. Сахарбаева Алматы 2009 ж. [60-61], [87-88]
«Домбырадан сабақ беру методикасы» Х.Тастанов «Жазушы» баспасы Алматы 1970 ж. [5-6].

«Күй- қастерлі әуез» А.Тоқтаған, Г.Елеусізқызы Алматы «Өлке» 1998 ж. [3-4].

МУЗЫКАЛЫҚ ДАРЫНДЫЛЫҚТЫ ДАМУ

Жарманова Еркем Қуандыққызы, «Жетісу облысы білім басқармасының Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК прима-қобыз пәнінің мұғалімі

Музыкалық дарындылық — адамның музыкалық қабілеттерін, шығармашылық ойлауын, эмоцияларын білдіруін және музыкалық шығармаларды орындау қабілетін білдіретін табиғи талант. Қазіргі заманда музыка әлемі әмбебап мәдениетке айналғандықтан, музыкалық дарындылықты дамыту көптеген адамдар үшін маңызды болып табылады. Бұл мақалада музыкалық дарындылықты дамыту жолдары, сондай-ақ, музыкалық білім мен тәрбие, практика мен өзін-өзі дамыту мәселелері кеңінен қарастырылады.

Музыкальный талант – природный талант, выражающий музыкальные способности человека, творческое мышление, выражение эмоций, умение исполнять музыкальные произведения. Поскольку в наши дни мир музыки стал универсальной культурой, развитие музыкальных талантов важно для многих людей. В данной статье широко рассматриваются пути развития музыкального таланта, а также вопросы музыкального образования и воспитания, практики и саморазвития.

Музыкалық дарындылық — адамның музыкаға деген табиғи қабілеттері мен талантын білдіретін ерекше феномен. Бұл дарындылықтың негізі бұрыннан бері адамзат тарихында қызығушылық тудырып келеді. Музыка — әлемнің тілін, эмоцияларды, мәдениетті және өнердің көрінісін білдіретін бірегей құбылыс. Музыкалық дарындылық адамды шығармашылықпен, эмоционалдық байлықпен, эстетикалық тәжірибемен байланыстырады.

1. Музыкалық дарындылықтың мәні мен ерекшеліктері. Музыкалық дарындылықтың мәні. Музыкалық дарындылықтың мәні — адамның музыкалық дыбыстарды түсіну, оларды құрастыру, орындау және есту қабілетіндегі ерекшеліктерімен байланысты. Музыка — шығармашылықтың нәтижесі, ал музыкалық дарын — бұл шығармашылықтың алдын-ала пайда болуы. Дарынды балалар мен ересектер тыңдау, орындау, жазу және

музыкалық тілмен сөйлей алу қабілеттерін көрсетуі мүмкін. Музыкалық дарындылық — адамның ішкі дүниесін, сезімдерін, мәдениеттердің байланысын білдіретін маңызды аспект. Бұл дарындылықты дамыту мақсатында білім мен тәрбие, практика мен тәжірибе, әлеуметтік орта мен жанашырлық болуы қажет. Әрбір адам музыкалық дарындылықты дамыту арқылы өз эмоцияларын, шығармашылықтарын және әсемдігін аша алады. Қазіргі уақытта музыкалық дарындылықты дамыту — адамдар арасында мәдени байланысты нығайтып, ұлттық дәстүрлерді ояту және жаңа шығармашылық көзқарас қалыптастырудың негізі болып табылады. Музыка — адамды біріктіретін, рухани әлемін байытатын жаратылысқа толы құдіретті өнер. Музыкалық дарындылық — бұл адамның музыкаға деген табиғи қабілеттерінің жиынтығы, ол дыбыс, ритм, тон, мелодия, гармония, музыкалық формалардың аясында көрінеді. Музыкалық дарындылықты дамыту үшін, әрбір адам өзіндік ерекшеліктерін, басым қасиеттерін, жан дүниесін ескеріп, өзінің мақсатын анықтап алады.

1.1. Дарындылыққа әсер ететін факторлар.

- «Генетикалық фактор»: Адамның музыкалық дарындылығы оның генетикалық кодымен тікелей байланысты болуы мүмкін. Тарихта көптеген атақты музыканттар мен композиторлардың отбасынан шыққандарын көруге болады.

- «Әлеуметтік орта»: Қоршаған орта, отбасы, мектеп, музыкалық мектептер мен концерттер барлығы да музыкалық дарындылықтың дамуына әсер етеді. Музыкалық ортаның қолдауы мен ынталандыруы адамның өнерге деген қызығушылығын арттыра алады.

- «Жеке тәжірибе»: Музыкалық тәжірибе, яғни музыкамен шұғылдану, концерттерге қатысу, өз идеяларын жүзеге асыру музыкалық дарындылықты айқындатып, дамытады.

1. Музыкалық білім мен тәрбие.

Музыкалық дарындылықты дамыту үшін білім мен тәрбие маңызды рөл атқарады.

2.1. Музыкалық білім. Музыкалық білім — дарынды жастарды дамытудың негізгі құралы. Музыка жөніндегі білім беру, әдетте, музыкалық аспаптарда ойнау, вокал, теориялық негіздер мен музыканы талдау кіретін бағдарлама негізінде жүргізіледі.

- «Музыкалық мектептер мен колледждер: Кәсіби даярлаудың алғашқы деңгейі — музыка мектептері мен колледждер. Олар студенттерді дәріс, сабақ және практикалық жұмыс арқылы музыкалық біліммен қамтамасыз етеді.

- «Жекеленген оқу: Жеке музыкалық сабақтар, үйрену барысында интернационализация мен индивидуализация — жас музыканттардың дамуына үлесін қосады.

2.2. Тәрбиенің рөлі. Музыкалық тәрбие — музыкалық аспаптарды меңгеруде, өнерге бойлау мен сезімдерді білдіруде, шығармашылық ойлауды дамытуда жетекші рөл атқарады. Тәрбие музыкалық тәлім-тәрбие, жауапкершілік, еңбекқорлық және шыдамдылық қасиеттерін қалыптастыру арқылы жүзеге асады.

- «Жеке белсенділік»: Кез келген музыкалық шығарманы орындауда белсенділік — орындаушының шығармашылық дамуы үшін маңызды.

- «Көркемдік білім: Музыкалық тыңдау өжеттілігін арттырады, әр түрлі стильдер мен жанрларға тереңірек енуді, шығармалардың мазмұнын түсінуді қамтамасыз етеді.

3. Практика мен тәжірибе. Музыкалық дарындылықты дамытуда практика мен тәжірибенің маңызы зор. Бұл кезеңде әр музыкант өзіне тиісті бағдарламаларды, құралдарды және дағдыларды дұрыс таңдап алуы қажет.

3.1. Режим мен жоспар.

- «Тұрақты жаттығу режимі»: Музыкалық аспаптарда ойнаулар жүйелі болуы тиіс. Жаттығу уақытын, ритмін және жиілігін белгілеу — дарынды дамытуда маңызды.

- «Даму жоспары»: Арнайы мақсаттар мен мақсатқа жету үшін даму жоспарын құру — әр музыканттың дамуына үлкен септігін тигізеді. Жоспарлар мен тапсырмалар орындалуда прогресстің болуы дарынды өсіреді.

Музыкалық дарын: табиғат пен тәрбие. Музыкалық дарын — бұл адамның музыкаға, дыбыстарға, ритмдерге, әуендерге қызығушылығы мен қабілеті. Музыкалық қабілет шынында да туа біткен болуы мүмкін, бірақ оны дамыту мен жетілдіруге көп күш жұмсау қажет. Психологтардың пікірінше, музыкалық дарынды дамыту сыртқы факторларға, яғни

білім беру процесіне, тәжірибеге, ілімге, сонымен қатар оқу мен ойынға байланысты. Табиғи дарын: Кей адамдардың музыкалық дыбысты, ритмді сезіну қабілеті жоғары болады. Олар тез әрі оңай музыка тыңдап, ойындар мен шығармаларды есте сақтайды. Тәрбиелік аспект: Музыкалық тәрбиенің маңызы зор. Жоғары музыкалық білім алған, музыкаға әуес ата-аналар, песішілер, тренерлер дарынды балалардың қабілетін дамыта алады. Олардың жаңа дағдылар мен білімдер алуына, сонымен қатар музыкалық әлемді терең түсінуге көмектеседі.

2. Музыкалық дарынды дамытудың жолдары. Музыкалық дарынды дамыту үшін көптеген жолдар мен тәсілдер бар. Олардың әрқайсысы өзінше маңызды, бірақ бірлігімен жұмыс істегенде нағыз нәтижелерге қол жеткізуге мүмкіндік береді.

2.1. Музыкалық білім беру. Музыкалық білім беру – музыкалық дарынды дамытудағы бірінші қадам. Музыкалық білімді алудың негізі – музыкалық мектеп, консерватория, музыка мектептері мен колледждер. Бұл мекемелер педагогтар мен музыканттардан кәсіби білім мен тәжірибе алуға мүмкіндік береді.

Музыка теориясы: Музыкалық білімнің негізін музыка теориясы мен музыкалық сауаттылық құрайды. Нота жазу, ритм, интервалдар, гармония және композиция сияқты негізгі мәселелерді түсіну – маңызды. Музыка теориясын білу – шығармашыл процесс үшін қажет.

Практикалық сабақтар: практикалық сабақтарда аспапты ойнау, вокал және ансамбльдерге қатысу арқылы оқушылар музыкалық ойын шеберлігін дамытуда. Музыкалық аспаптарға деген қызығушылықты арттыру үшін аспаптарды әртүрлі музыкалық стилдерде ойнап үйрету қажет.

2.2. Жеке дәрістер мен сабақтар. Жеке сабақтар музыкалық дарынды дамытуда маңызды рөл атқарады. Оқушы мен мұғалім арасындағы өзара қарым-қатынас оқушыларға арнайы міндеттер мен мақсаттар қоюға мүмкіндік береді. Тиімді кері байланыс: Жеке сабақтардың артықшылықтары – жеке назар мен кері байланыс. Мұғалім музыканттың күшті және әлсіз жақтарын анықтап, дамыту үшін қажетті жұмыс жоспарын құрастыруға көмектеседі. Тиімді әдістемелер: Әрбір оқушының ерекшеліктеріне байланысты, мұғалім әртүрлі әдістерді қолдана алады: класикалық әдістер, арт-терапия, қазіргі заманғы технологиялардың интеграциясы.

3.2. Шығармашылық тәжірибе.

Композиторлық жұмыс: Шығармашылық болуы – музыканттар арасында маңызды ұғым. Өздерінің музыкалық туындыларын жазу, композицияларды әзірлеу, аранжировкаларды енгізу – дарынды дамытуда ықпал етеді.

Импровизация: Импровизация өнері адамдарға тәжірибелерін арттыру, жаңа идеялар мен тың қырларын аша отырып, музыканы еркін сезінуге мүмкіндік береді.

4. Музыкалық дарынды дамыту жолдары.

4.1. Мұғалімнің рөлі. Мұғалімдер – музыкалық дарындылықты дамытуда маңызды рөл атқарады. Олар оқушыларды үйлесімділік, шығарма, жеке пәндер мен дағдылардың кезінде бағыттап отырып, өздерінің шексіз тәжірибесін береді.

4.2. Музыкалық ансамбльдер. Музыкалық ансамбльдерге, оркестрлер мен хормен жұмыс істеу – музыканттардың әртүрлі стильдермен танысып, достарымен ортақ мақсаттарға жету мүмкіндігі болып табылады.

4.3. Білім беру бағдарламалары мен курстар. Заман талабына сай, оқу бағдарламалары мен курстар өзгеріп, жаңартылып отырады. Қазақстанда өте көп музыкалық университеттер мен колледждерде жоғары деңгейдегі білім алыстан басқа, қажетті дағдыларды да меңгеруге үйретеді.

4.4. Конкурс пен фестивальдер. Музыкалық дарындылықты дамытуда концерттер, фестивальдер мен конкурстар қатысу – жас музыканттарға өзінің қабілеттерін көрсету, біліктіліктерін арттыруға зор мүмкіндік береді.

5. Эмоция мен креативтілік.

Музыка – эмоцияның әрі өзін-өзі білдірудің қуатты құралы. Музыкалық дарындылықты дамыту барысында, орындаушы өз эмоцияларын музыкасымен көрсетуге тырысуы керек. Бұл музыканың өнердегі маңыздылығын арттырады. Креативтілік – музыкалық шығармашылықтың маңызды бөлігі. Тек дайын композицияларды

орындаумен шектелмей, жаңа музыкалық идеялар мен туындыларды жасауды үйрену керек. Импровизация — музыкалық дағдыларды дамытуда маңызды құрал.

6. Психологиялық факторлар.

Музыкалық дарынды дамыту процесі психологиялық факторларды да ескеруді қажет етеді. Жоспарлау, мақсат қою, және өз-өзін жігерлендіру — бұл аспапта немесе вокалда жоғары деңгейге жетуге көмектесетін қажетті қасиеттер. Психологиялық кедергілер мен үрейлерді жеңу, өзін-өзі бағалау мен сенімділікті қалыптастыру да маңызды.

Қорытынды:

Музыкалық дарындылық — өнердің ғана емес, адамның жан дүниесінің де ажырамас бөлігі. Оны дамыту — білім беру, тәрбие, практика мен тәжірибе арқылы жүзеге асады. Музыкалық өнер — адамды рухани әлем мен мәдениетке жақындатып, өмірдің мәнін түсінуге, өмірдің әр сәтінде музыканы сезінуге мүмкіндік береді. Кез келген адам музыкалық дарынды дамыту жолындағы үдерістерді жүзеге асыра алады. Ең бастысы — нағыз қызығушылық, шабыт, еңбекқорлық пен шынайы махаббат. Музыкалық білім мен тәжірибенің синтезі дарынды қуатпен шоғырлап, өз интеллектіміз бен жан дүниеміздің тереңдігіне жаңа қырларын ашады. Музыкалық дарындылықты дамыту — жеке тұлғаны қалыптастырып, әлемге және өзін-өзі түсінуге мүмкіндік береді. Сайып келгенде, музыка — бұл ғаламның ең мейірімді, шексіз және терең сәттерін сезіну, тарихи мәдениет жадында қалдыру және жеке тұлғаның өзіндік қабілеттерін ашу жолы.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Калиева, А. Ш. - «Музыкалық дарындылықтың мәні мен дамуы». Алматы: Қазақ университеті, 2015.
2. Сүлейменова, Г. М. - «Музыка пәнін оқыту әдістемесі». Астана: Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, 2018.
3. Есинов, А. А. - «Қазіргі замандағы музыкалық білім беру: теория мен тәжірибе». Алматы: Раритет, 2017.
4. Байзақова, Ш. Т. - «Дарынды жастарға арналған музыкалық педагогика». Астана: Қазақстан Республикасының білім және ғылым министрлігі, 2016.
5. Нұржанова, Б. С. - «Дарынды балалармен жұмыс: Жобалық бағдарлама». Алматы: Қазақстандық музыка баспасы, 2019.
6. Ауқымбаев, Е. А. - «Музыка және эмоция: Музыкалық дарындылықты дамыту». Тараз: ТарМУ, 2014.
7. Хасенова, А. Е. - «Музыкалық шығармашылық және шығармашылық ойлау: Ақпараттық-технологиялық тәсілдер». Астана: Сәтбаев университеті, 2021.
8. Кәрібаев, С. М. - «Қазақ халқының музыкалық мәдениеті мен этнографиясы». Алматы: Абай атындағы Қазақ ұлттық педагогикалық университеті, 2013.
9. Шамиева, Л. П. - «Музыкалық өнер саласында дарындылықты дамыту: Тәжірибелік нұсқаулық». Шымкент: Оңтүстік Қазақстан мемлекеттік университеті, 2020.
10. Петрова, Н. В. - «Музыкалық шығармашылықты дамытудың инновациялық әдістемелері». Мәскеу: Музыка баспасы, 2012.

ВЛИЯНИЕ МУЗЫКИ НА ВОСПИТАНИЕ РЕБЕНКА

**Азанов Д.В, преподаватель фортепиано,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу
Талдықорган Управления образования области Жетісу»**

В статье рассмотрены различные аспекты влияния музыки на личностное и интеллектуальное развитие в детском возрасте; воспитание ребенка с учетом музыкальных факторов оказывающие влияние на его эмоциональное, когнитивное, социальное и культурное развитие.

Ключевые слова: Музыка, ребенок, эмоции, развитие, влияние, навыки, мышление, самовыражение, традиции.

Мақалада музыканың балалық шақтағы тұлғалық және интеллектуалдық дамуына әсер етуінің әртүрлі аспектілері қарастырылады; баланы оның эмоционалды, танымдық, әлеуметтік және мәдени дамуына әсер ететін музыкалық факторларды ескере отырып тәрбиелеу.

Түйін сөздер: Музыка, бала, эмоция, даму, әсер ету, дағды, ойлау, өзін-өзі көрсету, дәстүр

Музыка — это универсальный язык, который сопровождает человечество на протяжении тысячелетий. Ее влияние на различные аспекты человеческой жизни неоспоримо и глубоко, и это особенно заметно в детском возрасте, когда формируются основы личностного и интеллектуального развития. Воспитание ребенка с учетом музыкальных факторов может оказать существенное влияние на его эмоциональное, когнитивное, социальное и культурное развитие. В этой статье мы подробно рассмотрим, как музыка влияет на воспитание ребенка и как ее можно эффективно использовать для поддержки и стимулирования роста и развития.

1. Эмоциональное развитие

Музыка имеет мощное воздействие на эмоциональное развитие ребенка. Она помогает детям понимать и регулировать свои эмоции, а также выражать их в безопасной и конструктивной форме.

1.1 Эмоциональное самовыражение и регулирование

Музыка позволяет детям осознавать и выражать свои эмоции. Песни, мелодии и ритмы могут отражать различные эмоциональные состояния, от радости до грусти. В раннем возрасте дети могут реагировать на музыку интуитивно, что помогает им осваивать основные эмоциональные реакции.

Младенцы, например, часто успокаиваются под мягкую и спокойную музыку, что помогает им расслабиться и заснуть. Более старшие дети могут использовать музыку для обработки сложных эмоций, таких как страх или тревога. Пение или прослушивание музыки могут быть утешительными и поддерживающими в трудные моменты.

1.2 Музыка как средство эмоциональной терапии

Музыка также может использоваться в качестве терапевтического инструмента для работы с детьми, имеющими эмоциональные и психологические трудности. Музыкальная терапия помогает детям развивать навыки самовыражения и само размышления, а также улучшать эмоциональную регуляцию и общее самочувствие.

2. Когнитивное развитие

Музыка оказывает глубокое влияние на когнитивное развитие ребенка. Она способствует улучшению памяти, внимания и способностей к обучению, а также развивает аналитическое и критическое мышление.

2.1 Развитие памяти и внимания

Музыкальные занятия и прослушивание музыки могут значительно улучшать память и внимание. Мелодии и ритмы помогают детям запоминать информацию через ассоциации

и повторения. Например, песни с рифмами и структурированными текстами способствуют улучшению вербальной памяти.

Кроме того, игры с музыкальными инструментами помогают развивать концентрацию и внимательность. Когда дети учатся играть на инструментах, они должны следить за ритмом, мелодией и гармонией, что требует значительного уровня сосредоточенности и координации.

2.2 Развитие языковых и математических навыков

Музыка оказывает положительное влияние на развитие языковых навыков. Песни и музыкальные игры способствуют расширению словарного запаса и улучшению произношения. Также важным аспектом является развитие фонематического слуха, который критически важен для чтения и письма.

Музыка также способствует пониманию математических концепций. Ритмы и музыкальные структуры часто включают в себя элементы, связанные с дробями и последовательностями, что помогает детям понимать и применять математические принципы.

2.3 Развитие креативности и критического мышления

Музыка стимулирует творческое мышление и развивает креативные способности. Создание собственных музыкальных произведений, импровизация и композирование способствуют развитию оригинального мышления и способности решать проблемы. Музыкальные занятия позволяют детям экспериментировать с различными звуками и ритмами, что развивает их способность к инновационному мышлению.

3. Социальное развитие

Музыка играет важную роль в социальном развитии детей. Она способствует формированию социальных навыков, улучшению коммуникации и укреплению межличностных связей.

3.1 Развитие социальных навыков

Участие в музыкальных группах, хорах и ансамблях помогает детям развивать социальные навыки, такие как сотрудничество, умение работать в команде и уважение к другим. Музыка требует от детей взаимодействия с другими участниками, что способствует развитию навыков общения и социальной адаптации.

3.2 Уверенность в себе и самовыражение

Музыкальные выступления и концерты дают детям возможность продемонстрировать свои достижения и таланты. Это помогает повысить их уверенность в себе и гордость за свои успехи. Публичные выступления учат детей справляться с волнением и стрессом, что способствует их личностному росту.

3.3 Эмпатия и понимание других

Музыка помогает детям развивать эмпатию и понимание эмоций других людей. Слушание музыки из разных культур и традиций позволяет детям осознавать и уважать разнообразие человеческих переживаний и культурных выражений.

4. Культурное развитие

Музыка является важным аспектом культурного воспитания. Она помогает детям осознавать и ценить культурное наследие, а также развивает интерес к культурному многообразию.

4.1 Изучение культурных традиций

Прислушивание музыки из разных культур и участие в музыкальных традициях способствует расширению кругозора детей и помогает им понимать и уважать разнообразие культурных традиций. Это способствует формированию открытого и терпимого мировосприятия.

4.2 Создание музыкальных традиций

Создание и поддержание семейных музыкальных традиций помогает укреплять семейные связи и создавать положительное окружение для развития ребенка. Совместное пение, игра на музыкальных инструментах и участие в музыкальных мероприятиях создают особую атмосферу, которая способствует укреплению семейных уз и созданию

положительных воспоминаний.

5. Практическое применение: Как включить музыку в воспитание

Включение музыки в воспитание ребенка может быть простым и радостным процессом. Вот несколько рекомендаций по эффективному использованию музыки для поддержки развития ребенка:

5.1 Раннее вовлечение

Начните включать музыку в жизнь вашего ребенка еще до его рождения. Слушание успокаивающей музыки во время беременности может иметь положительное влияние на развитие ребенка. После рождения продолжайте использовать музыку для создания комфортной и успокаивающей обстановки.

5.2 Музыкальные занятия

Запишитесь на музыкальные занятия или уроки игры на инструменте. Выбирайте программы, которые соответствуют возрасту и интересам вашего ребенка. Музыкальные занятия не только развивают музыкальные навыки, но и способствуют развитию других важных аспектов.

5.3 Семейные музыкальные традиции

Создайте музыкальные традиции в вашей семье. Пойте песни вместе, играйте на музыкальных инструментах или просто наслаждайтесь музыкой в домашних условиях. Это поможет укрепить семейные связи и создать положительную атмосферу для развития ребенка.

5.4 Культурное разнообразие

Включите в прослушивание музыки разнообразные жанры и культурные традиции. Это поможет вашему ребенку развивать интерес к разным культурам и расширять его музыкальный кругозор.

5.5 Поощрение творчества

Позвольте вашему ребенку создавать собственную музыку и экспериментировать с различными звуками и ритмами. Это стимулирует развитие креативности и индивидуальности.

Заключение:

Музыка оказывает глубокое и многогранное влияние на развитие ребенка. Она способствует эмоциональному, когнитивному, социальному и культурному развитию, помогая ребенку осознавать и выражать свои чувства, улучшать память и внимание, развивать социальные навыки и расширять культурный кругозор. Включение музыки в воспитание ребенка предоставляет множество возможностей для его гармоничного развития и обогащения его жизни. Музыка — это не только источник удовольствия, но и мощный инструмент для поддержки роста и развития ребенка.

Список использованной литературы:

1. Туйгильдин И.У. Текст научной статьи по специальности «Науки и образования» «Влияние музыки на формирование личности ребенка» 2011г.
2. Марина Корсакова «Мозг и музыка. Как чувства проявляют себя в музыке и почему». 2022г.
3. Филип Бол «Музыкальный инстинкт. Почему мы любим музыку» 2021г.

ҚАЗАҚТЫҢ ҰЛТТЫҚ АСПАБЫ «ҚАСИЕТИ ДОМБЫРА»

Керейбаева Айнур Рымтайқызы
Жетісу облысы, Талдықорған қаласы, ММ
«Балалар Өнер мектебі» МКҚК, Домбыра
сыныбының мұғалімі

Домбыра – қазақ халқының мәдени мұрасының ең құнды жәдігерлерінің бірі. Оның ғасырлар бойғы тарихы қазақ халқының мәдениеті мен дәстүрін айқындап, ұрпақтан ұрпаққа жеткізген. Домбыраның екі ішекті, шағын, бірақ ғажайып үнді аспап ретіндегі танымалдылығы мен ұлттық өнердегі орны ерекше. Бұл аспап қазақ халқының тұрмыс-тіршілігімен біте қайнасып, олардың қуанышы мен қайғысын, арманы мен үмітін, ерлігі мен махаббатын суреттеген.

Домбыра – один из древнейших музыкальных инструментов казахского народа, несущий в себе глубокую историческую и культурную значимость. В статье рассматривается происхождение домбры и её эволюция, а также анализируются различные методы и стили игры на домбре в разных регионах Казахстана. Особое внимание уделено западно-казахстанским традициям «төкпе» кюев, южно-восточным «шертпе» кюям и лирическим кюям северных и центральных областей. Домбра, будучи неотъемлемой частью казахской культуры, на протяжении веков отражала духовный мир народа, его традиции и обычаи.

Мазмұны

1. Домбыра аспабының шығу тарихы
 - 1.1 Домбыраның ежелгі замандардағы орны
 - 1.2 Археологиялық және тарихи деректер
 - 1.3 Домбыраның түрлері мен олардың дамуы
2. Қазақстанның әр өңіріндегі ойнау әдіс-тәсілдері
 - 2.1 Батыс Қазақстанның төкпе күйлері
 - 2.2 Оңтүстік және Шығыс Қазақстанның шертпе күйлері
 - 2.3 Солтүстік және Орталық Қазақстанның күй дәстүрі
3. Қорытынды
4. Пайдаланылған әдебиеттер
 1. Домбыра аспабының шығу тарихы
 - 1.1 Домбыраның ежелгі замандардағы орны.

Домбыра аспабының тарихы туралы мәліметтер өте көне заманнан бастау алады. Ежелгі қазақ жерінде өмір сүрген көшпелі халықтардың музыкалық мәдениетінде домбыраға ұқсас аспаптар болғаны туралы деректер бар. Бұл аспаптар арқылы халық өз тарихын, рухани байлығын, мәдениетін сақтап, ұрпақтан ұрпаққа жеткізген. Домбыра тек музыка аспабы ғана емес, халықтың ұрпақ сабақтастығын, рухани байланысын нығайтатын құрал болған.

1.2 Археологиялық және тарихи деректер.

Домбыраның шығу тарихын зерттеу барысында археологиялық қазбалар мен тарихи деректер маңызды рөл атқарады. Мәселен, қазақ жеріндегі ежелгі қалалар мен қорғандарда табылған музыкалық аспаптардың қалдықтары домбыраның ертеден қолданылып келе жатқанын дәлелдейді. Сонымен қатар, қазақтың эпостық жырлары мен тарихи аңыздарында да домбыраның ерекше орын алғанын байқауға болады. Бұл деректер домбыраның халық арасындағы беделінің қаншалықты жоғары болғанын көрсетеді.

1.3 Домбыраның түрлері мен олардың дамуы.

Домбыраның қазіргі кезде көптеген түрлері бар. Әрбір түрінің өзіне тән ерекшеліктері бар және олар әр аймақта әртүрлі қолданылады. Мысалы, екі ішекті домбыра – ең кең тараған түрі, бірақ кейбір аймақтарда үш ішекті домбыра да қолданылады. Домбыраның

формасы, көлемі, шанақтың пішіні де әртүрлі болуы мүмкін. Бұл аспаптың әртүрлілігі оның бүкіл қазақ жерінде кеңінен таралуына және әр аймақтың өзіндік орындаушылық дәстүрін қалыптастыруына мүмкіндік берді.

2. Қазақстанның әр өңіріндегі ойнау әдіс-тәсілдері

2.1 Батыс Қазақстанның төкпе күйлері

Батыс Қазақстан өңірі домбыра ойнау дәстүрі бойынша ерекше орын алады. Бұл аймақта төкпе күйлер кеңінен тараған. Төкпе күйлер әдетте жедел, ширақ орындалады және олардың әуендері батырлық, ерлік тақырыптарына арналған. Батыс Қазақстанның домбырашылары орындау техникасында жылдамдық пен шеберлікке ерекше мән береді. Бұл күйлердің ерекшелігі – оларды орындау барысында домбырашының саусақтары домбыраның шанағында өте шапшаң қозғалады, бұл орындаушыдан үлкен шеберлікті талап етеді.

2.2 Оңтүстік және Шығыс Қазақстанның шертпе күйлері

Оңтүстік және Шығыс Қазақстанның домбыра ойнау дәстүрі шертпе күйлерге негізделген. Шертпе күйлер терең ойлы, мелодиялық, баяу әуенді болып келеді. Бұл күйлерді орындау барысында домбырашы ішекті жеңіл шерттіп, әуенді нәзік, сезімтал етіп жеткізеді. Шертпе күйлерде көбінесе жеке тұлғаның ішкі сезімдері, оның өмірлік тәжірибесі мен дүниетанымы бейнеленеді. Бұл күйлердің әуендері табиғаттың сұлулығын, адамгершілікті, махаббатты суреттеуге арналған.

2.3 Солтүстік және Орталық Қазақстанның күй дәстүрі

Солтүстік және Орталық Қазақстан аймақтарының домбыра ойнау дәстүрі де өзіндік ерекшеліктерге ие. Бұл өңірлердің күйлері көбінесе табиғатпен, оның әсемдігімен байланысты тақырыптарды қамтиды. Музыка баяу, бірқалыпты ырғақта орындалады және көбінесе лирикалық мазмұнда болады. Орындау техникасы қарапайым, бірақ әрбір дыбыстың мағынасы терең және ойлы. Бұл күйлерде даланың кеңдігі, еркіндік, табиғаттың тыныштығы мен әсемдігі бейнеленген.

Қорытынды

Домбыра аспабы – қазақ халқының мәдени мұрасының ажырамас бөлігі. Оның тарихы қазақ халқының мәдениеті мен рухани өмірімен тығыз байланысты. Домбыраның әр аймақтағы орындау әдіс-тәсілдері оның халық өміріндегі ерекше орнын айқындайды. Батыс Қазақстанның төкпе күйлері, Оңтүстік және Шығыс Қазақстанның шертпе күйлері, Солтүстік және Орталық Қазақстанның лирикалық күйлері – бәрі де қазақтың бай музыкалық мұрасын көрсетеді. Бұл аспапты меңгеру және оны келешек ұрпаққа жеткізу – әрбір қазақ үшін маңызды міндет.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Ахметова М. «Домбыра өнері: тарихы және қазіргі заман». Алматы: Ана тілі, 2010.
2. Еспенбетова А. «Қазақтың музыкалық мұрасы». Астана: Фолиант, 2012.
3. Бегалыұлы С. «Төкпе күйлер: қазақтың дәстүрлі музыкасы». Шымкент: Білім, 2014.
4. Мұқанов Т. «Қазақтың шертпе күйлері». Алматы: Қазақ университеті, 2016.
5. Рысқұлбеков Ж. «Қазақ күйлері: жанрлық ерекшеліктері». Қарағанды: Болашақ, 2018.

БЕЙНЕЛЕУ ӨНЕРІН ОҚЫТУДЫҢ МАҚСАТТАРЫ МЕН МІНДЕТТЕРІ

Нияз Аида Сағымханқызы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ
«Балалар өнер мектебі» МКҚК, көркемсурет
сыныбының мұғалімі

Мақалада бейнелеу өнерінің оқушылардың дамуына әсері қарастырылған. Онда бейнелеу өнерінің балаларға эстетикалық тәрбие беруі, қоршаған ортаны тануға, логикалық ойлауға үйретуі, адам өміріндегі практикалық мәні, сондай-ақ кеңістікті ойлау, образдық елестету және қиялды дамытудағы рөлі талданған.

В статье рассматривается влияние изобразительного искусства на развитие учащихся. Анализируется роль изобразительного искусства в эстетическом воспитании детей, обучении их распознаванию окружающей среды, логическому мышлению, практическому значению в жизни человека, а также развитию пространственного мышления, зрительного воображения и воображения.

Егеменді Қазақстанның қазіргі даму бағыты жалпы білім беретін мектепте жас ұрпақты нарықтық заман талаптары мен мәдениеттің даму деңгейіне сай дайындауды қажет етеді. Жалпы білім беретін орта мектептерде барлық оқу пәндерін оқыту, жеке пәндердің өзіндік ерекшеліктерін ескере отырып, еліміздің болашақ азаматтарын дайындау мен тәрбиелеу мақсатын қояды. Сондықтан бейнелеу өнері сабақтары, жас ұрпақтарды іс-әрекетке және іс-әрекет технологиясын түсінуге бағытталуы тиіс.

Еліміздің перспективалық бағыттарына сәйкес бейнелеу өнерінің оқу курсы өзінің мақсатын мынандай құрылымда айқындайды: 1. Балалардың дүниетанымын қалыптастыра отырып, олардың эстетикалық көзқарасына дұрыс бағыт, олардың эстетикалық талғамын дамыту, эстетикалық тәрбие беру. 2. Балаларға қоршаған ортаны тануға жәрдемдесіп, олардың байқампаздығын дамыту, логикалық ойлауға үйрету, көргендерін саналы ой елегінен өткізе білуге үйрету. 3. Бейнелеу өнерінің адам өміріндегі практикалық мәнін ашып көрсету, сурет өнерін еңбек қызметінде қолдана білуге үйрету. 4. Сурет өнерінің элементарлық негізі туралы оқушыларға білім беру. 5. Оқушылардың шығармашылық қасиеттерін дамыту, өмір шындығын эстетикалық қабылдауға дұрыс бағдар беру, кеңістікті ойлауын, образдық елестетуін және қиялын дамыту. 6. Бейнелеу өнерінің қызметіне деген сүйіспеншілігі мен қызығушылығын қалыптастыру.

Бейнелеу өнері адамның дамуына өте бай мүмкіндік туғызады. Бұл істе әсіресе сурет салудың орны ерекше. Сурет салу заттардың формасын талдауға және оны ұқыпты бақылауға үйретеді, дүниені тануға жәрдемдеседі, ойлауға және эстетикалық дамуға көмектеседі. Сурет өнері көру есін, кеңістікті ойлауды дамытып, образды елестету қабілетін арттырады. Ол нақты есептеуге, табиғат әсемдігін тануға, ойлау мен сезу икемділігін арттырады. Бейнелеу өнерінің сабақтары өздерінің оқу-тәрбие жұмыстары бойынша да, түрлеріне байланысты да әр түрлі болып келеді. Мектеп бағдарламасында оқу сабақтарының төрт түрі қарастырылады, олар: нұсқаға қарап сурет салу, сәндік сурет салу, тақырыптық сурет салу, өнер туралы әңгіме. Нұсқадан қарап сурет салу сурет және кескіндеме жұмыстарымен айналысуды көздейді, сәндік сурет салу – ою-өрнектерді көркем конструкциялау, ою-өрнек элементтерін құрастыру және т.б. жұмыстарын қарастырады. Өнер туралы әңгімеде оқушылар кескіндеме, графика, мүсін, сәулет ескерткіштерімен және сәндік қолданбалы өнер шығармаларымен танысады. Бұл аталған әрбір сабақ жеке тұлғаның эстетикалық тәрбиесіне, шығармашылық қабілеттерінің дамуына, дүниетанымына, жан жақты дамуына ықпал етеді.

Мектептегі бейнелеу өнерін оқытудың теориясы философия, мен эстетикаға, педагогика мен психологияға, және бейнелеу өнерінің теориясы мен практикасына сүйенеді. Бұл

жалпы білім беру мен тәрбиенің мақсаттары мен міндеттерінің орындалу әдістемесінің ғылыми негізделуін қамтамасыз етеді. Бейнелеу өнерін оқыту мақсаттарының бірі көркемдік білім мен қатар эстетикалық тәрбие беру. Эстетикалық тәрбие-өмірдегі, табиғаттағы, өнердегі, ғылымдағы және қоғамдағы әсемдікті оқушылардың қабылдауын тәрбиелеу.

Эстетикалық тәрбие – бұл адамды тек қана өнерге тарту емес, өмірдегі әсемдіктің барлық түрлері мен формаларына тарту болып табылады. Эстетикалық тәрбиенің мәні, әрбір адамның қызықты әдемі өмір сүруі, әсемдік қандай түрде кездесетіндігін түсініп, көре білуге үйренуі. Эстетикалық тәрбие адамның шығармашылық қызметіндегі рөлі ете ауқымды. Өмірге деген эстетикалық қатынас адамға жігер беретін алғашқы негіз болып, еңбектің рухани қанағатқа жеткізетін қуаныш көзіне айналуына ықпал етеді. Эстетикалық тәрбие үдерісінде адамның эстетикалық көзқарасы, сезімі, талғамы және идеалы қалыптасады. Эстетикалық тәрбие адамды игілікті істерге, әсемдікке, адамгершілік істерге бастайды. Бейнелеу сабақтарының міндеті-эстетикалық тәрбиенің әртүрлі әдістерімен эстетикалық эмоциясын тудыра отырып әсемдікке тарта отырып, шығармашылық мүмкіндік тудыра отырып, оқушылардың әсемдік талғамын тәрбиелеу болып табылады. Әсемдіктің барлық қыр сырын түсіну мен сүйе білу әр бір адамға рухани байлығы үшін ғана емес, еңбекте де жаңа жетістекке жету үшін қажет. Ол қандай мамандық иесі болмасын ол әсемдіктің нәзіктігін түсіне де, көре де білуі тиіс.

Мектеп оқушысын белсенді өмірге дайындау жан -жақты білім және тәрбиемен қатар оның жеке қабілеттерін дамыту әсемдік заңдылықтары арқылы өмір сүріп, жаңаны жасауға үйренуін көздейді. Балалардың әсемдікке деген талғамдарын ояту үшін бейнелеу өнері пәнінің мұғалімі балалардың назарын өмірдегі сұлулыққа аударып, оларды байқауға, сезуге, қабылдауға, сүйе білуге, қуана білуге үйретуі тиіс. Әсемдік талғам адамның туғаннан пайда болатын қасиеті емес, ол дамиды.

Оны дамытатын бейнелеу өнерінің мұғалімі. Мұғалім балаларға табиғаттағы түстердің реңдерінің формалардың сан алуандығын көрсетеді. Нұсқасына қарап отырып табиғатты, ағаш жапырақтарын, гүлдерді салу барысында, зат формасын оқып үйрену кезінде балалар табиғатқа, олардағы бояулар мен формалардың алуан түрлігіне онан сайын қызыға түседі.

Сурет салу адамға өмірді жан -жақты көре білуге үйретеді. Сондықтан өмір шындығын көре білу де өз алдына бір өнер. Сурет салумен айналысудың ең басты міндеті — балаларға қоршаған өмір шындығын тануға көмектесу, олардың байқағыштығын дамыту, оларды дұрыс көре білуге үйрету. Сурет сабағында балалар қоршаған заттарды, олардың алуан түрлі формаларымен, түстерімен, өлшемдерімен және басқа да ерекшеліктерімен, танысуға тиіс. Бұл таныстық зат туралы елестетулерінің нақты және толық болуына ықпал етіп, көру әсерін кеңейте түседі. Бейнелеу процесі оқушыға бұрын бірақ рет шала көрген затты терең зерттеуге мүмкіндік туғызады. Сурет салу кезінде оқушы заттың формасын, құрылымын, пропорцияларын, түстер мен реңдік қатынастарын кеңістікте орналасуын зерттейді, сол арқылы оларды ұтымды да жан-жақты, терең де нақты қабылдауға үйренеді. Сурет салуға оқыту өзара байлынысты екі міндетті шешуге ықпал етеді; Олар: оқушылардың көру арқылы қабылдауын дамыту және олардың көргендерін ой елегінен өткізу дағдыларын қалыптастыру. Баланың байқағыштығын дамыту – күрделі іс - әрекет, сонымен бірге ол оқыту әдістемесі үшін ең маңызды міндет. Баланың байқампаздығын дамыту жас кезінде, әсіресе адам қоршаған өмір шындығын жаңадан тани бастағанда маңызды. Ғалымдар қоршаған ортаны танудағы көру арқылы қабылдау басты орын алатындығын көрсеткен. Сондықтан көруді дамытуды мектеп жасынан, жас шақтан бастап қолға алу қажет.

Ересек адамдардың өзі заттың форма құрылысындағы ерекшеліктерді, оның ұсақ бөлшектерін, форма сипатын көбінесе аңғара бермейді. Мұғалімнің міндеті балаларды осы қиындықтан шығару. Бейнелеу өнері сабақтарының міндеті нақтылы зейінге, ойлауға және зат формасына нақты талдау жасауға үйрету. Бейнелеу өнерін оқытудың бір мақсаты-сурет сала білу адамға кең көлемдегі іс әрекет мүмкіндігін беретіндігін оқушыға ұғындыру. Мұғалім алғашқы сурет сабағында оқушыларға сурет өнерінің адам өміріндегі рөлін ашып көрсетуі тиіс. Сурет салу кез келген іс-әрекетке, кез келген мамандыққа қажет.

Сурет салудың қарапайым бағдарын меңгеру адамға машина деталдарының суретін салуға, үй құрылысының жоспарын жасауға, қарапайым заттардың формасын салуға жәрдемдеседі. Сурет салу ғалымдарға да жәрдемін тигізген. Ғалым Ш.Уалихановқа сурет салу Қашқарияға барған сапарында көп жәрдемін берген. Ол бұл сапарда этнографиялық сипаттағы көптеген суреттер салғандығы белгілі. Бейнелеу өнерінің сауаттылығының негіздерін меңгеру әскерилерге, әскери барлаушыларға, космонавттарға да жәрдем беретіндігін олардың жазған естеліктерінен оқуға болады. Сурет салу сондай-ақ агрономға, шоферға, станоктағы жұмысшыға, хирургке де күрделі істер атқаруға жәрдемдескен. Бұлармен қатар сурет салудың жобасы архитекторларға, конструкторларға қажеттігі көпшілікке мәлім. Бұл жас ұрпақты өмірге дайындаудағы суреттің практикалық мәнін көрсетеді.

Бейнелеу өнерін оқытудағы басты тағы бір міндеті – оқушыларға реалистік суреттің қарапайым негіздерін, сурет салудың ептейліктері мен дағдыларын меңгеру болып табылады. Мұғалім балаға қарандашты қолға қалай ұстау керек екендігін, сызықты қалай жүргізу қажеттігін, қағаз бетіне заттардың көлемін қалай бейнелеу керектігін көрнекті түрде салып көрсетеді. Сонымен қатар ол сурет салуға қажетті әр түрлі материалдармен, құралдармен таныстырып, суретті қандай әдістемелік бірізділікпен орындау қажеттігі жайлы айтып түсіндіреді. Бейнелеу өнері сабағында оқушы суреттегі тональдық қатынастар туралы түсінік алып, зат көлемін беруде тоналдық қатынастарды бере білуге қылақаламмен, қажетті бояу түсін алу үшін бояуларды араластыруға үйренуі тиіс. Мұндай техникалық дағдылар адамға еңбекте қажет іс-әрекеттер. Түсті көре білу және оны бояумен қағаз бетінде бере білу, жазықтың бетін тегіс етіп бояу халық шаруашылығының барлық саласында қолданылады.

Сурет салу мақсатқа бағытталған жұмыс. Сурет сала отырып оқушы белгілі бір мақсатқа жетуге ұмтылады. Бірақ оның алдында көптеген кедергілер кездеседі. Олар кейде «Менің қолымнан келмейді» деп ойлайды. Бірақ ол бар қабілет мүмкіндіктерін жұмылдыру нәтижесінде белгілі үлгілерімге жететіндігін түсіне бермейді. Оқушының жұмыс үрдісіне ұмтылысын дамыта отырып мектеп қабырғасында біз балаларды ертеңгі өмірге қажетті сапаларды тәрбиелеу іс-шараларын жүзеге асыруымыз қажет. Мектептегі бейнелеу өнері зат формасы туралы анық та, нақты түсініктерінің жинақталуына жәрдемдесе отырып, айқын да нақты ойлауға ықпал етеді, сонымен қатар шығармашылық пен жаңадан ойлап табу қабілетін дамытуға көмектеседі. Бейнелеу өнері сабақтарында оқушылардың образды ойлауын дамыту оқыту міндетінің бірі. Бұл көру арқылы қабылдауды дамыту, байқауға үйрету, көру есінің, образдық қиялынның дамуымен байланысты. Бұл қасиеттер маман жұмысшыларда, техникте, инженерде болуы өте маңызды.

Бейнелеу өнері сабағында мұғалім оқушылардың шығармашылық қабілеттерін дамыту мақсатын қою арқылы, ол балалармен дұрыс жұмыс әдісін таңдап алуы тиіс. Оқушылардың шығармашылық қабілеттерін дамыту барысында мұғалім балалардың қиялын дамытуға көңіл бөлуі тиіс. Адам қиялы адамның көңіл күйімен байланысты, сонымен қатар өнердің өзі көңіл күйге әсер етеді. Сондықтан бейнелеу өнері мұғалімі оқушылардың елестетулерін жинақтау процесін реалдық өмір шындығынан бастап, қиялмен шығармашылықпен өмірмен байланысты жаңа елестетулерге дейін бағыттауға болады. Жаңа ашылымдар, шығармалар жасау үшін қажетті маңызы бар балалардың таң қалу, ырзалық сезім қабілеттеріне қолдау көрсету және сақтау бейнелеу өнерін оқыту мақсатына кіреді. Таң қалу ғылым мен өнерде жаңа ашылымдарға қозғау салатындығына ғалымдар мен суретшілер аса көп мән берген. Бейнелеу өнерін оқытудың маңызды міндеттерінің бірі - оқушыларды өнердің даңқты шығармаларымен таныстыру. Мұғалім өнер туралы әңгіме кезінде графика, кескіндеме, мүсін, сәулет, сәндік қолданбалы өнердің түрлері туралы әңгіме қозғайды. Өнер туралы әңгіме оқушыларды адамзат мәдениетінің даму тарихымен, өнердің даңқты шығармалармен, ұлы суретшілердің өмірі мен шығармашылығымен, белгілі кезеңнің стилімен, бұрынғы және қазіргі даңқты өнер адамдарымен таныстырады. Мұғалім міндеті өнердің мәнін қарапайым, түсінікті, лайықты формада бала санасына дейін жеткізу болып табылады. Ол үшін бейнелеу өнерінің түрлерінің ерекшеліктерін атап көрсетіп, олардың жанрларына түсінік беру қажет. Өнер шығармасының көркемдік ерекшеліктерін талдап, оқушылардың көзқарасы мен ойлау

қабілеттерін қалыптастыру аса маңызды міндет болып табылады. Әңгіме кезінде мұғалім оқушыға өнер шығармасының көркемдік ерекшеліктері мен онан алған әсері туралы ойларын айтуға мүмкіндік туғызады. Бейнелеу өнерімен таныстыру өмірдегі және өнердегі әсемдікті түсінуге, отан мен табиғатты сүйуге бағытталады. Әңгіме барысында мұғалім балалардың назарын өмір шындығының көркемдік бейнеленуі мен орындау техникасына талдау жасау арқылы өнер шығармасын тани білуге үйретеді.

Қорытынды

Атап өтілген оқу –тәрбие міндеттерін жүзеге асыру үшін мұғалімге өнерді таныстырудағы белгілі жүйені ұстанып, оқушылармен жұмыс жүргізудің әртүрлі әдістерін қолдану қажет. Әрбір оқу сабақтары өзінің лайықты әдіс пен іс-әрекетке деген ерекше қатынасты қажет етеді. Бұл қызметте әсіресе дәрістерді өткізуге деген тапқырлық пен педагогтық шеберлік маңызы орын алады. Мұғалім оқушыларға өнерді таныстыруда үлгерімге жеткізу үшін оқушылардың меңгеретін білімі мен дағдыларының көлемін біліп оқушылармен қандай жұмыс әдістерін таңдап алу керектігін білуге тиіс. Бұл міндеттер бейнелеу өнерін оқытудың бағдарламасында қарастырылған. Бірақ оқу бағдарламысы мұғалім қызметінің ерекшеліктерін көрсетпейді. Ең бастысы бағдарлама туралы білім формалды емес, ойластырылған, теориялық білімдерге сүйенген білім болуы тиіс.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі.

1. Әлмұхамбетов Б., Бакенов Ж. Сурет салу және бояумен жұмыс істеу әдістері. – А., 1987
2. «Бүгінгі Қазақстан» Республика суретшілерінің шығармаларында. Алматы. Өнер. 1983ж.
3. Қазақстан акварелі «Өнер» Алматы, 1989
4. Щипанов А.С. «Әуесқой жас суретшілер мен мүсіншілерге» Алматы «Мектеп» 1989.
5. Ғаламтор сайттары.

ОСВОЕНИЕ ПЕРВОНАЧАЛЬНЫХ НАВЫКОВ ИГРЫ НА ФОРТЕПИАНО. ПОСТАНОВКА РУК. ПОСАДКА

Гарбузова О.П, заведующая отделением фортепиано, преподаватель фортепиано ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу Талдықорган Управления образования области Жетісу»

Статья посвящена исследованию начальных этапов обучения игре на фортепиано, акцентируя внимание на постановке рук и правильной посадке за инструментом. Освоение базовых навыков игры на фортепиано является ключевым моментом для дальнейшего музыкального развития учащегося. В работе рассматриваются основные принципы, методы и упражнения, направленные на формирование правильной техники игры, начиная с постановки рук и посадки, которые играют важную роль в предотвращении травм и обеспечении комфортного и естественного исполнения. Особое внимание уделено анализу типичных ошибок начинающих пианистов и способам их исправления. Материалы данной работы могут быть полезны преподавателям музыки, начинающим пианистам и всем, кто интересуется основами фортепианной техники.

Ключевые слова: Освоение навыков, игра на фортепиано, постановка рук, посадка за инструментом, начальные этапы обучения, правильная техника

Мақала фортепианода ойнаудың алғашқы кезеңдерін үйренуге арналған, онда қолды дұрыс қою мен аспапта дұрыс отыруға ерекше назар аударылады. Фортепианода ойнаудың негізгі дағдыларын меңгеру оқушының болашақтағы музыкалық дамуы үшін маңызды кезең болып табылады. Жұмыста қолды қою және отыруға байланысты негізгі қағидалар, әдістер мен жаттығулар қарастырылады, олар жарақаттанудың алдын алу және ыңғайлы әрі табиғи орындауды қамтамасыз ету үшін маңызды рөл атқарады. Жаңадан бастаған пианистердің типтік қателіктері мен оларды түзету жолдарына ерекше көңіл бөлінген. Бұл жұмыстың материалдары музыка оқытушыларына, фортепианода ойнауды бастағандарға және фортепиано техникасының негіздеріне қызығушылық танытқандарға пайдалы болуы мүмкін

Тірек сөздер: Фортепианода ойнау, алғашқы дағдыларды меңгеру, қолды қою, отыру, негізгі қағидалар, жарақаттың алдын алу

Ни для кого не секрет, что техническая оснащенность ученика — это залог его будущего пианистического развития. Если вы хотите вырастить хорошего музыканта, то его техникой нужно заниматься с самых первых шагов, я бы даже сказала с самого первого урока. Этому пример - моя методическая исследовательская практическая работа, целью которой является поделиться опытом работы с начинающими преподавателями, повышение уровня обучения игре на фортепиано, обобщение моего личного опыта работы. Надеюсь, что моя методика поможет решить такие задачи, как повышение уровня преподавания в классе специального фортепиано, дать более углубленное понимание важности правильной постановки рук и посадки за инструментом. Показать начинающим преподавателям пример поиска методически грамотных и верных решений проблем, возникающих при обучении детей игре на фортепиано.

Во-первых, посадка! И свобода. Правильная постановка рук — залог ваших будущих успехов или промахов. Посадкой, свободой, постановкой рук я занимаюсь с самого первого урока, но делаю это ненавязчиво, в приемлемой форме для детей — игровой. Наша задача с самого начала не загромоздить ученика сложностями и трудностями, а небольшими, постепенными, для него незаметными шагами познакомить с инструментом, изучить азы нотной грамоты, проследить за правильной посадкой и постановкой рук. При этом

сама интонация урока должна быть доброжелательной, дружеской, доверительной. Такая обстановка способствует открытости, раскрепощенности, свободе вашего ученика — элементам, необходимым для успешного начала занятий.

Приступать к постановке рук можно уже на самом первом уроке. Делать это ненавязчиво, исподволь, превращать всю работу за инструментом в так называемую «лепку рук». Первые пьесы педагог проигрывает и показывает ребенку сам, разучиваются они «с рук». Главное внимание нужно обратить на извлечение звука.

Первые три упражнения связаны с рассказом о регистрах фортепиано. Низкий регистр. Песенка: «Мишка ножкой топ-топ-топ». Играю свободными левой и правой руками ученика третьими пальцами ноты «до» большой и малой октавы. Передача «тяжелых шагов» из одной руки в другую учит вашего подопечного использованию веса собственных рук. Высокий регистр. Песенка: «Дождик, дождик кап-кап-кап» Играю свободными руками ученика ноты «до» и «ми» третьей октавы. Образ капель дождя учит играть округлым, определенным звуком, точными смелыми движениями рук сверху. Средний регистр, я его называю «мамин голос» — регистр, в котором мы можем петь. Песенка. «Милая мама моя» Играю отдельно каждой рукой ученика ноты «ми, ре, до» первой октавы. Ласковая песенка про маму учит мягкому прикосновению к клавишам, певучему звуку.

К таким важным для пианиста элементам, как использование веса собственных рук, локтевое и кистевое снятие, игра крепкими пальцами или певучим звуком, можно прикоснуться уже на первом занятии и сделать это незаметным для вашего воспитанника. Обязательно использую в работе собственный показ, а также самостоятельное повторение учеником. Все эти элементы мы закрепляем и развиваем в дальнейшей работе, на каждом последующем уроке. Упражнения постепенно разнообразим и усложняем. «Радуга», «Пчелка», «Считалочка», «Капельки», «Пружинка», «Мостики», «Котята» подводят ученика к игре гамм и аккордов.

«Радуга» — учит использовать вес руки, глубокому погружению и мягкому снятию. «Пчелка» — рука, как пчелка, летает с цветка на цветок. Опускается мягко, «чтобы не стряхнуть пыльцу». Взлетает легко. «Капельки», «Пружинка» — при помощи этих упражнений отрабатываем точное, смелое взятие звука и свободное кистевое снятие. Рука опускается плавно сверху с опорой на кончик пальца. Важно найти ощущение легкой, активной упругости всей руки (в запястье, локте и плече). Возникает ассоциация с «пружинкой». Следует избегать как вялого, пассивного извлечения звука, так и резкого, грубого. «Мостики» — в первую очередь необходимы для постановки 1-5 пальца, а также укреплению, формированию округлого свода кисти руки, учат играть два звука одновременно, предвосхищают игру аккордов. При игре двойными нотами: 1-5, 1-3, 2-4, 3-5, необходимо уделять большое внимание освобождению кисти руки, так как эти упражнения могут спровоцировать большую зажатость. Постоянно следует напоминать о правильном положении локтя — «пружинки» при игре квинт. Благодаря этому укрепляется 5 палец (он ни в коем случае не должен «лежать» на клавише), а также обеспечивается правильная постановка 1 пальца, что крайне важно для дальнейшего развития технического аппарата ученика. «Котята» — это первый опыт игры legato 3-2, 2-3 пальцами. Подробно останавливаемся на исполнении мотива из двух звуков под лигой. Опорный звук берется сверху, всем весом руки. Второй звук — легкий — берется на снятие руки. При этом пальцы «переступают» с одной клавиши на другую активно, но без толчка. Затем добавляем 1-ый: 3-2-1, продолжаем 3-4, 4-3. Затем присоединяем 5-ый: 3-4-5 и заканчиваем 5-4-3-2-1, 1-2-3-4-5 пальцами. Завершаем знакомство со штрихом legato игрой гаммы До Мажор в одну октаву, учим подкладыванию первого пальца и перекладыванию третьего, четвертого.

Все предлагаемые упражнения рекомендую выполнять на каждом уроке частично или полностью, все внимание направлять на качество выполнения заданий, желателно упражнения подкреплять игрой пьес, чередовать с считыванием нот, изучением музыкальной грамоты. Такое пристальное, внимательное отношение к постановке руки, посадке за инструментом объясняется тем, что на ранней стадии обучения закладывается

основа беглости пальцев. Правильное использование веса руки, умение его распределять (опора-освобождение) является, по сути, основой фортепианной техники.

В качестве практического примера привожу методическую разработку своего открытого урока на тему: «Освоение первоначальных навыков игры на фортепиано», целью которого является показать работу с учеником на самом первом уроке.

Первый этап обучения является решающим для всей дальнейшей судьбы музыканта.

Г. Нейгауз говорил, что таланты создавать нельзя, но нужно создавать среду для их проявления и роста. Музыка необходимо учить в раннем возрасте всех детей, независимо от того, откроется ли в ребенке к четырем, пяти годам музыкальная одаренность. Часто бывает, что способности проявляются не сразу. Очень важно вводить занятие музыкой в жизнь ребенка естественным путем, не отрывая его от привычной детской жизни (в виде игры). Большую роль в первый период обучения играет домашнее окружение.

Счастлив тот ребенок, у которого дома есть родные, стремящиеся помочь малышу «перейти любую канавку». Педагог, ведущий занятия с маленькими учениками, должен создавать на уроках непринужденную игровую атмосферу. При этом он обязан не только учить музыке, но и воспитывать музыкой.

Работа с учеником

1. Знакомство. Определение способностей.

При первом знакомстве очень важно раскрепостить ребенка, расположить его к общению, сделать более открытым. Для этого необходима дружелюбная атмосфера урока. Внутренняя раскрепощенность ребенка ведет к его свободной, раскованной игре на фортепиано. А это наша наипервейшая задача. Какими приемами может воспользоваться педагог для достижения этой цели? На первом занятии педагог старается в какой-то мере определить способности ребенка, его музыкальные данные: слух, ритм, память, эмоциональное восприятие музыки и внутренний посыл-отклик на ее содержание. Для этого педагог пользуется методом словесного общения: «Расскажи, спой знакомую песню, прочитай любимые стихи, прослушай и повтори мелодию, прохлопай ритмический рисунок, угадай, сколько звуков я играю». Таким образом, педагог не только определяет способности ребенка, а ближе знакомится с ним и помогает ему быть свободным, раскованным на уроке.

2. Знакомство с инструментом и музыкальным звуком.

Второй этап урока - это знакомство с инструментом. Здесь педагог пользуется практическим методом с использованием словесных пояснений и вовлечением ребенка в процесс работы. В этой части урока педагог должен рассказать об инструменте, показать, как он устроен, откуда появляется и рождается звук. Музыкальный звук — это самый важный элемент второго этапа урока. Знакомство со звуком должно объяснить связь его механического происхождения, исполнения и наше восприятие звука. С первого урока важно приучать слушать музыкальный звук, продолжительность его звучания, громкость, высоту, различную штриховую окраску, помогающую выразительно исполнить музыкальное произведение. Как, на первом же уроке, можно воплотить столь большие музыкальные задачи? Первое, что вы должны сделать, когда начинаете знакомить ученика с фортепиано, - попросите его прикоснуться к клавише, то есть сыграть и послушать звук, рассказать, какой он - громкий или тихий, высокий или низкий, решительный или ласковый. Г. Нейгауз в своей книге «Об искусстве фортепианной игры» писал: «Первичной ячейкой фортепианной игры считаю взятие лишь одной ноты, которая может быть сыграна очень по-разному. При помощи игры одной ноты не только устанавливаются временные соотношения, но и дается возможность для работы над несколькими контрастными звуковыми образами». Вот почему так необходимо с первого же урока приучать ученика слушать звук, свое исполнение, вырабатывать правильное прикосновение к клавише. Хочешь, чтобы инструмент откликнулся на твое желание сыграть решительно или ласково, старайся прикоснуться к клавише по-разному, крепко или мягко. При знакомстве ученика с инструментом педагогу необходимо самому исполнить несколько разнохарактерных пьес, помогающих охарактеризовать звуковую палитру инструмента, его низкий, средний и высокий регистры. Начиная с этого же этапа работы, мы учим ребенка различать

звук по высоте и связывать это с характерными музыкальными образами. В работу по характеристике регистров нужно вовлекать и ребенка, как словесно, так и в исполнении пьес.

3. Знакомство с клавиатурой и начало изучения нотной грамоты.

Третий этап урока - это знакомство с клавиатурой и начало изучения нотной грамоты. Знакомство с клавиатурой начинается с отличия клавиш по цвету. - Вот они - твои новые «друзья» белые и черные клавиши. Дать возможность ребенку посчитать количество клавиш на клавиатуре (в этом возрасте дети любят считать). Таким образом, он вовлекается в самостоятельную работу и начинает осваивать клавиатуру. - У твоих новых друзей есть имена: До, ре, ми, фа, соль, ля, си. Разучиваем песенки про нотки, в которых есть восходящие и нисходящие перечисления клавиш. Например:

- До, ре, ми, фа, соль, ля, си. Едет зайка на такси.

- До, си, ля, соль, фа, ми, ре. Ест морковное пюре.

1. Поем ребенку песенку.

2. Поем вместе с ним.

3. Он поет самостоятельно под ваше сопровождение.

4. Он играет и поет и так далее. То есть прямо на уроке идет многократное повторение, заучивание песенки и клавиш. Здесь вы даете либо одну, либо две песенки, в зависимости от того, насколько ребенок усваивает материал. Далее, показываете, где находятся клавиши на клавиатуре. Многократно заставляете показывать ребенка клавиши, придумывая разные игры, чтобы это занятие для вашего ученика не стало скучным. Если ваш ученик плохо усваивает клавиши, объяснение этой темы можно разделить на два урока.

4. Гимнастика.

И последний, четвертый этап урока - это выполнение зарядки вместе с учеником. В зарядку должны быть включены упражнения на свободу движений. Я в своей работе использую упражнения, которые дает А. Артоболевская в своей книге «Первые шаги в музыке».

Заключение:

Освоение первоначальных навыков игры на фортепиано — это важный и ответственный этап, который закладывает фундамент для дальнейшего музыкального развития. Правильная постановка рук и удобная посадка играют ключевую роль в этом процессе. Регулярные упражнения и внимательное отношение к технике помогут ученикам избежать ошибок и достичь успеха в обучении.

Список использованной литературы:

1. Г. Нейгауз «Об искусстве фортепианной игры».

2. А. Николаев «Школа игры на фортепиано».

3. А. Артоболевская «Первые шаги в музыке».

4. О. Геталова, И. Визная «В музыку с радостью».

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ПРИНЦИПЫ АННЫ ДАНИЛОВНЫ АРТОБОЛЕВСКОЙ НА НАЧАЛЬНОМ ЭТАПЕ ОБУЧЕНИЯ

**Клешнёва А.Н. преподаватель фортепиано,
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

Обращаясь к личности выдающегося педагога Анны Даниловны Артоболевской, мы открываем целый пласт музыкальной культуры высочайшего уровня. А.Д. Артоболевская известна во всем мире. Вместе с тем о ее деятельности и творческом пути имеется крайне мало информации, которая пролила бы свет на ее систему педагогических воззрений и опыт практической работы с детьми в области музыкального образования. В статье раскрывается методика А.Д. Артоболевской, касающаяся развития музыкальных способностей ребенка, которая неразрывно связана с процессом воспитания личности. Опираясь на традиции, сложившиеся в Центральной музыкальной школе при Московской государственной консерватории, Артоболевская умело выявляла способности ученика, находила подход к каждому и максимально раскрывала его талант, направив на верный путь.

Ключевые слова: Артоболевская А.Д., музыка, музыкальные способности, музыкальное образование, постановка рук, методика Артоболевской А.Д., взаимодействие учителя и ученика.

Көрнекті педагог Анна Даниловна Артоболевскаяның тұлғасына жүгінсек, біз ең жоғары деңгейдегі музыкалық мәдениеттің тұтас қабатын ашамыз. А.Д. Артоболевскаяны бүкіл әлем біледі. Сонымен бірге оның қызметі мен шығармашылық жолы туралы оның педагогикалық көзқарастар жүйесі мен музыкалық білім беру саласындағы балалармен практикалық жұмыс тәжірибесін ашатын мәліметтер өте аз. Мақалада Артоболевскаяның жеке тәрбие процесімен тығыз байланысты баланың музыкалық қабілеттерін дамытуға қатысты әдістемесі ашылады. Мәскеу мемлекеттік консерваториясының жанындағы Орталық музыка мектебінде қалыптасқан дәстүрге сүйене отырып, Артоболевская студенттің қабілеттерін шебер анықтап, әркімге көзқарас тауып, дарындылығын барынша арттырып, оны дұрыс жолға бағыттады.

Тірек сөздер: Артоболевская А.Д., музыка, музыкалық қабілеттер, музыкалық білім, қолдың орналасуы, А.Д. Артоболевскаяның техникасы, мұғалім мен оқушының өзара әрекеті.

Анна Даниловна Артоболевская закончила Петербургскую консерваторию, где она и проработала 40 лет в ЦМШ, одна из ключевых фигур методики образования советской фортепианной школы, заслуженный учитель РСФСР.

Музыка - язык души. Занятия музыкой помогают дисциплинировать и приучить себя к систематическому труду. Это один из лучших способов развить терпение, аккуратность в работе, сосредоточенность, волю и характер.

Артоболевская считала, что любой ребенок с любыми музыкальными способностями должен получить начальное музыкальное образование. Определение способностей нужно лишь для того, что бы определить, как и с чего стоит начать обучение. Определение музыкальных способностей включает в себя пение песенки, любой какую знает ребенок, если выбранная песня не помогает определить музыкальный слух, то можно попросить пропеть ученика простые мелодические цепочки.

Например: изобразить «кукушку» пропевая большие и малые терции. Так же можно поиграть в игру с угадыванием регистров используя образы животных верхний регистр

птицы, а нижний медведь и т.д. Однако проверка звуковысотного слуха не единственное испытание, следует проверить и ритмические способности ученика. Можно попросить ученика подвигаться под музыку. Играя при этом на фортепиано внезапно меняющуюся музыку, сначала меняя скорость, потом ритм. Так же Артоболевская обращала внимание на физическое состояние рук. Они должны быть «Мягкими», ладони широкими, с почти отсутствующими перепонками между пальцев; пальцы упругие, подвижный 1 палец.

Начиная занятия с маленькими учениками, главное не спугнуть слишком сложной и непонятной информацией для ребенка. Следует всё преподносить с фантазией, придумывая ко всему ассоциации, использовать различные игрушки, рисунки, проводить урок в игровой форме, что бы вовлечь ученика в урок. После того как ребенок заинтересован, постепенно можно вводить узкий круг профессиональных навыков.

Объяснение клавиатуры Артоболевская преподносила ученикам в игровой форме рассказывая все ее особенности такие как, разновидность клавиш (белые и черные), их группировку по 2 и по 3 черные, название клавиш, высоту звуков, название октав и т.д. В своем сборнике Артоболевская описала возможные варианты объяснения клавиатуры разными стишками, играми и примерами. Например: «Чи-жик» и «Фа-соль». После изучения клавиатуры следует приступить к постановке рук.

Занимаясь тем, что обычно принято называть «постановкой рук», педагог должен научить делать это незаметно, ненавязчиво, в большей степени при помощи своих рук.

Следует сказать ребенку, что его руки должны быть свободными, гибкими, «как шланг для поливки», нужно добиваться, чтобы по всей руке сила распределялась равномерно от плеча до кончиков пальцев.

До первого прикосновения к клавишам следует провести гимнастику. Например упражнения «Шалтай-Болтай», «Мельница» выполняются без инструмента для освобождения корпуса тела и рук. Также проводятся упражнения за инструментом. Важным моментом является правильная посадка за инструмент. Садится следует на полстула, на такой высоте и расстоянии, чтобы удобно было достать до клавиатуры. Очень важно, чтобы ноги ребенка упирались в пол, если ученик еще очень мал, следует подставлять скамеечку.

Так называемой «лепкой рук» Артоболевская рекомендует начинать заниматься с первых занятий игре на фортепиано. Она считала, что нет более податливой рук, чем у ребенка 4-5 лет. Их можно «лепить», как из пластилина. Сначала она освобождала руки ребенка круча ее у запястья, затем клала руку ребенка на резиновый мячик, чтобы рука приняла форму «свода», стала обтекаемой, как купол. После этого приходит время поговорить и о пальцах присваивая каждому соответствующий номер.

При постановке рук нужно рассказать ребенку что рука должна быть свободной, так чтобы все пальцы были в «разъединенном» положении, не слипались «друг с другом». При этом у каждого пальца должны быть видны 3 бугорка кроме первого у него 2. Пока первые пальцы не играют, они должны находиться в свободном состоянии. Для того, чтобы ребенок понял, что прикасаться к клавишам надо кончиком пальца, вертикально опуская его на подушечку, Артоболевская применяла игру «поцелуй с карандашиком». При игре нужно всегда говорить, что рояль должен «петь», а пальцы аккуратно «погружаются» не ударяя клавиши.

В своей работе Артоболевская старалась как можно раньше начать играть на инструменте с учениками, изучая самые простые песенки, играя одними третьими пальцами каждой руки. В донотный период также стоит ознакомить ученика с фактическим извлечением звука, показать механизм фортепиано. После всего этого можно приступить к изучению первых пьес «Вальс собачек», «Живем мы на горках», «Прыг-скок», «Казачок». Ребенок вступает в донотный период игры, когда он знает названия нот на клавишах, но не знает их изображения на нотном стане.

К изучению нотной грамоты нужно подходить осторожно, чтобы не испугать сложностью материала, а наоборот вовлечь в интересную игру-задачу. Артоболевская рассказывала о нотной грамоте, как интересную сказку, вовлекая своих учеников, применяя различные стихи, загадки, песенки, рисунки, игры и т.д. Когда начертание нот становится

для ребенка хорошо знакомым, тогда естественно вырабатывается связь: вижу-слышу-знаю, где брать ноту на клавиатуре.

Многие, а также и Артоболевская считали, что ритму не учат, им заражают. Для детей важнее всего первичное эмоциональное отображение музыки через движения. Поэтому рекомендуют на предварительном этапе заняться музыкальным движением, ритмикой. Затем следует объяснить ребенку длительности нот и пауз. Сведения из области ритма должны перейти в сознание ребенка неразрывно с чувством времени. Первыми помощниками в изучении ритма являются слух и музыкальная память, физическое ощущение движения.

В своем педагогическом общении А. Д. Артоболевская уделяла внимание индивидуально подобранному количеству произведений, то есть плану работы, и была убеждена, что недогрузка или топтание на месте, это результат при котором ученик начинает терять интерес, устаёт, отключается, а тем самым утрачивается пульс и ритм занятия.

Credo Артоболевской максимально знакомить ученика с лучшим, что создано в музыке, без всяких возрастных барьеров. Для неё фраза: «Он это не поймет» - недопустима. Артоболевская не навязывала ученику свой путь, а шла за его стремлениями и направляла его. Это один из важнейших приёмов её педагогического общения. Она стремилась первоначально «заразить» ребёнка своей страстью к музыке.

Список использованной литературы:

1. Артоболевская А.Д. «Первая встреча с музыкой», Издательство «Композитор», г. Санкт-Петербург;
2. Кабалецкий Д. «Как рассказать детям о музыке?» Москва, 1977г.
3. Артоболевская А.Д. Сборник воспоминаний, статей, трудов и писем. Научно методическое издание. Москва, 2015 г.
4. Михайловская Н.М. Музыка и дети. Москва: Советский композитор, 1977 г.
5. Давыдов В.В. Проблемы развивающего обучения: опыт теоретического и экспериментального психологического исследования. Москва: Педагогика, 1986г.

ИННОВАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ ПРЕПОДАВАНИЯ ВОКАЛА

Кайнарбекова Г.К.
преподаватель вокала ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу Талдыкорган Управления образования области Жетісу»

В статье рассмотрены инновационные технологии преподавания, XXI век – век высоких технологий, коммуникаций и инноваций. Активно идет процесс смены образовательных стандартов, меняются способы средства обучения детей включая мотивацию, самодисциплину, эмоциональную поддержку и взаимодействие учителя и ученика. Современным детям - современное образование. А какие они – современные дети? Это дети новой генерации: талантливые, любознательные, хорошо образованные в сфере информационных коммуникаций, это дети с повышенными требованиями к жизни, к образованию, к досуговой деятельности, поэтому и подход к работе с такими детьми в студии сольного пения «Диски» модернизируется, постоянно совершенствуется для обеспечения качественного полноценного образовательного процесса обучающихся с целью получения ими знаний, умений и навыков.

Мақалада оқытудың инновациялық технологиялары, XXI ғасыр - жоғары технологиялар, коммуникациялар мен инновациялар ғасыры қаралды. Білім беру стандарттарын ауыстыру процесі белсенді жүруде, балаларды ынталандыру, өзін-өзі ұстау, мұғалім мен оқушының эмоциялық қолдауы мен өзара іс-қимылын қоса алғанда, оқыту тәсілдері өзгеруде. Қазіргі заманғы балаларға - қазіргі заманғы білім беру. Ал қазіргі балалар қандай? Бұл жаңа буынның балалары: талантты, білімді, ақпараттық коммуникация саласында жақсы білімді балалар, олар өмірге, білімге, бос уақытқа деген талаптары жоғары балалар, сондықтан «Дисктер» жеке ән салу студияларында осындай балалармен жұмыс істеу тәсілі жаңғыртылуда, білім алушылардың білім, іскерлік және дағдыларды алуы мақсатында сапалы толыққанды білім беру процесін қамтамасыз ету үшін үнемі жетілдірілуде.

Современная образовательная среда - это условия, в которых каждый ребенок развивается соразмерно своим способностям, интересам и потребностям. С раннего возраста дети чувствуют потребность в эмоциональном общении, испытывают тягу к творчеству. Именно в период детства важно реализовать творческий потенциал ребенка, сформировать творческие навыки, приобщить детей к искусству, которое способствует развитию творческой фантазии. Каждый ребенок находит возможность для творческого самовыражения личности через музыку или танец.

Симбиоз традиций и инноваций в педагогических подходах на занятиях с вокальным коллективом сегодня заслуживает особого внимания. Опыт моей детской вокальной работы наглядно демонстрирует взаимодействие традиционных и инновационных методов развития вокальных способностей обучающихся:

Традиционные методы - это пояснения и разъяснения по изучению вокальной техники, построения и разучивания песен, изучения истории становления и развития вокального искусства, общее эстетическое развитие обучающихся.

Инновационные методы - это современные технологии развития вокальных способностей, в основе своей использующие интерактивные и интернет ресурсы для развития профессиональной и творческой активности, сплочения коллектива.

Интернет ресурсы и интерактивные мультимедиа, используемые в вокале - это передовая форма современного музыкального образования, основное направление прогрессивных педагогических технологий.

1. Технология обучения в сотрудничестве.

Это традиционная технология, позволяющая организовывать и проводить занятия в различных форматах взаимодействия и сотрудничества.

В моей практике, для достижения наибольшей эффективности работы вокального коллектива и высокого творческого результата, использую следующие формы занятий:

- индивидуальная форма – занятия, в которых участвует 1 человек. Нарбатывается вокальная техника, звукоизвлечение, дикция, артикуляция, дыхание и др. вокальные приемы. Работа в звуко извлечений входят техники: fry, Belting. Mix, twang, riff, subton, whistle.

- Фрай «Вокальный хруст» - это очень важная вокальная концепция. Вокальный фрай является еще одним из наших вокальных регистров, они не совсем звучат так же, как большинство более спетый регистры.

- Вокальный фрай – это грудной, самый низкий регистр, нужно учиться как для техники и стиля. Вокальный фрай помогает нам с медиальным компрессием. Свободное соединение резонаторов через форингиальный звук.

- Бэлтинг- это ротовое резонирование. Это миф, который витает в воздухе. Плотная и спортивная координация. Тяжелый механизм, там больше голосовых связок собираются вместе более толстым, сильным способом. Это то, что дает ему такой мощный звук. Это то, что иногда дает «желе». Похожие на силовые тренировки.

- Великий Бэльтер знает, как переключать передачи в микс.

- Микс – это смесь силы и гибкость. Если поешь слегка, но не терять часть своей основной силы, это главный доминирующий микс.

- Твэнг – это звонкий звук, которое получается в результате сужения черполовидного надгортанного сфинктера.

- Легкий способ найти звук пародируя персонажей. Очень важно найти его в разговорном, а затем с ним петь.

- Рифф- пента тоническая шкала, 5 тонов, эта серия импровизационных заметок. Это вообще своего рода классическая музыка.

- Субтон –это звучание голоса с явно слышимыми воздушными шумами. В западной вокальной терминологии такое понятие заменяется «фальцет» вне зависимости от высоты регистра.

- Вистл – это свистковый регистр, самый высокий. Звук выше фальцета. Напоминает звук свистка. Свистковый регистр типичен для детских голосов.

- Свистковый регистр соответствует нотам четвертой – пятой октавы. Им обладают оперные и эстрадные певцы и певицы как Мэрая Кэри, Адам Лопес, Димаш Кудайбергенов.

- Мэрая Кэри – 27 марта 1969 года, американская певица, автор песен, музыкальный продюсер. Самый успешный альбом «Emotions», в 1991 году премия «Грэмми» за лучшее женское вокальное исполнение.

В своей практике я использую не только традиционные формы и приемы, также, все чаще и чаще применяю на занятиях такие методы, как:

Метод информационных технологий

Он включает в себя: изучение методики работы с Интернет–технологиями (знакомство и исследование сети Интернет, посещение и изучение вокальных сайтов, изучение специальной литературы и необходимой информации по вокалу);

использование метода проектов и творческих заданий на занятиях вокалом с применением средств you tube (конвертирую с you tube видео на аудио, скачиваю нужные записи в нужном формате, использование обучающих видео, использование некоторых распевок для развития уровня техники вокала.

Психологический метод работы

Новой программе «Развитие творческой свободы и эмоциональной раскрепощенности детей на сцене» обучает юных вокалистов педагог-психолог. На первом занятии дети узнали какими бывают страхи, что при этом чувствует человек и как можно бороться с этим чувством. Метод работы с психологом начался с 1 сентября 2020г.

Технология портфолио.

- Портфолио – портфель индивидуальных образовательных достижений. Этапы работы с портфолио - планирование, подготовительный этап, проведение, анализ.
- Работа над созданием электронного портфолио позволяет каждому обучающемуся увидеть себя как человека способного и компетентного, идущего в ногу с современными технологиями, развивает умение истинно оценивать себя - научиться давать позитивную оценку и находить положительные стороны своей работы, научиться конструктивно критиковать отрицательные моменты представления презентации. Все это развивает умение сотрудничать, умение искать пути решения поставленной задачи, развивает исследовательские умения.

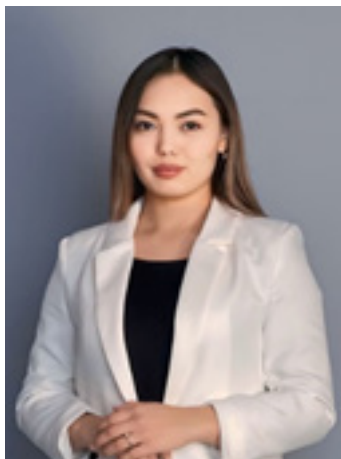
Технология мотивации.

Важная мотивация для детей, которые занимаются вокалом это участие в концертах, конкурсах и фестивалях!

И в заключении хочется отметить, что использование интерактивных технологий и интернет ресурсов в дополнительном образовании бесспорно одна из самых эффективных форм передачи знаний и умений, обучения и воспитания. Центральным звеном данного обучения является демонстрация оригинальных практических и теоретических методов освоения определенного содержания вокала, передачи педагогического мастерства при активном взаимодействии всех участников педагогического процесса и позволяющая демонстрировать новые возможности педагогики для современного развития обучающегося.

Список использованной литературы:

1. Герасимова, Н. В. (2016). Современные подходы к преподаванию вокала в музыкальных учебных заведениях. Москва: Музыка.
2. Куликова, Е. А. (2018). Инновационные методы обучения вокалу в контексте современной музыки. Санкт-Петербург: Лань.
3. Смирнова, Т. В. (2017). Технологии музыкального образования: новшества и традиции. Казань: Казанский государственный университет.
4. Ложкова, И. Ю. (2019). Психология вокального исполнения: современные аспекты. Ростов-на-Дону: Издательство «Ростов».
5. Шевченко, А. И. (2020). Интерактивные технологии в преподавании вокала. Новосибирск: НГУ.
6. Куркова, А. С. (2021). Методические подходы к обучению вокалу в условиях цифровизации образования. Владивосток: ДВФУ.
7. Аникеева, В. Ю. (2022). Использование мультимедийных технологий в вокальном обучении. Екатеринбург: Уральский государственный университет.
8. Тихомиров, Д. Н. (2018). Современные технологии и методы преподавания вокала: опыт и перспективы. Тверь: Тверской государственный университет.

ДОМБЫРА АСПАБЫНДА ОЇНАУДЫҢ ӘДІС-ТӘСІЛДЕРІ

Серикболқызы Айбарша
“Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі” ММ
“Балалар өнер мектебі” МҚКК Домбыра пән
мұғалімі

Бұл жұмыста домбыра тартудың негізгі әдістері мен тәсілдері, олардың ұлттық мәдениетті сақтап, келешек ұрпаққа жеткізудегі маңызы қарастырылған. Бұл аспапта орындаушының шеберлігі мен дара стилін жетілдіру жолдары да қарастырылады. В данной работе рассматриваются основные методы и приемы игры на домбре, их значение для сохранения национальной культуры и передачи её будущим поколениям. Также обсуждаются способы совершенствования мастерства и индивидуального стиля исполнителя на этом инструменте.

Домбыра өнерінің, оны үйрену, үйретудің ұзақ ғұмырнамалық тарихы бар. Ол сонадан жеткен дәстүрлі құйма - құлақ әдісі. Кәсіби домбырашы болу бәріне міндет емес, бірақ домбыраны білу бар қазаққа қажеттілік. Әдістемелік түсініктемер Домбырашының отырысы және аспаптың орналасуы дыбыстың таза әрі құлаққа жағымды шығуы домбырашының отырысына және аспаптың дұрыс орналасуына тығыз байланысты. Домбыра үйренушілеріне орындықта дұрыс отыру мен аспапты дұрыс ұстауды үйрету өте мән берелік жұмыс. Домбырашыны орындықтың алдыңғы жартысына, оң аяқты сол аяқтың үстіне қойып (ұлдар үшін: сол аяқтың тізесінің үстіне оң аяқ тобығының сәл жоғарғы тұсы орналасуы керек) отырып ойнайды. Қыз балалардың отырысының ұлдарға қарағанда сәл өзгешелігі бар, бұл ұлдар мен қыздардың киім ерекшелігіне байланысты. Үйренуші аспапты қысылмай, қымтырылмай меңгеруі үшін киімі денеге тар болмай, емін- еркін отыруы қажет. Әсіресе екі иықты түсіріп, еңкеймей, тік отыруға жаттыққан жөн.

Орындықта дұрыс отырмау, мысалы, еңкіш отыру, шалқақ отыру немесе қырын отыру домбырашыға ыңғайсыздық тудырып, сол қолдың дұрыс орналаспауына, оң қолдың білезік буынының дұрыс қалыптасуына, шынтақтың денеге қысылып, иықтың бір-бірінен жоғары болуына әкеп соқтырады. Домбырашының сол аяғы еденге нық басылып, денесін тік ұстауы керек.

Алғашқы үйрену кезінде басын аздар алға қарай еңкейткені жөн, өйткені орындаушы домбыра пернелерін және өз отырысының дұрыс немесе терістігін қадағалап отыруы керек. Домбыраның басы сол иықтың деңгейіне дейін көтеріліп, шанақтың төменгі бүйірі оң аяқтың үстіне орналасады да, ал жоғарға бүйірі кеудеге тақалып тұруы керек. Оң қолдың шынтағы қақпақтың ішекке дейінгі бөлігіне тиектің сыртқы жағынан орналасады. Домбыраның сабы (гриф) сол қолдағы сұқ саусақтың үшінші буыны мен бас бармақтың екінші буынынның аралығында ұсталып, бас бармақ екінші (ортаңғы) саусақтың тұсына дәл келіп тұруы керек. Бұл жағдай домбырашының негізгі отырысы болып есептеледі. Кейде отырыстың биік немесе аласалығына байланысты негізгі отырыстың өзгеріп кетпеуі үшін, домбырашының, орындығы бойына лайық (төмен немесе жоғары) болуы шарт. Оң және сол қолдардың жеңіл де әрі жылдам қозғалыстары аспапты дұрыс ұстауға тығыз байланысты. Оң және сол қолды аспапта орналастыру тәртібі Оң қолдың шынтақ буыны домбыраның жоғары бүйіріне, ішекке дейінгі жерге қақпақтың бетіне орналасады. Оң қолдың білек буыны сәл иіліп 60 градус шамасында бұрыш жасап орналасады. Бас бармақ сұқ саусақпен ұштасып, бос ұсталады да, қалған саусақтар сұқ саусақтың бағытымен бір-біріне бос жалғасып жатады. Саусақтар мен алақанның арасында сәл қуыс қалуы керек.

Саусақтарды бытыратып немесе бір-бірінен алшақ ұстағанда дыбыс өте әлсіз шығады. Себебі қағыс қағуға тек бармақ пен сұқ саусақтың күші жеткіліксіз, сондықтан қалған саусақтар сұқ саусақпен жалғасып, қосымша күш беруі керек.

Оң қолдың бұлай орналасуын қос ішекті бір мезгілде ойнағанда пайдаланады, ал әрбір ішекте жеке-жеке ойнағанда оң қол сәл басқаша орналасады. Оң қолдың басынан шынтақ буынына дейінгі бөлігі қақпақтың бойынан ішектің үстіне орналасады да, ал шынтақ буыны қақпақ пен шанақтың қырына таяу орналасады. Бас бармақ үстіңгі көлбеу орналасып, ал сұқ саусақ сәл бүгілген күйінде орналасады. Жалпы оң қолдың саусақтары қалай жиналып тұратын болса, сол қолдың саусақтары да солай орналасуы керек. Айырмашылығы: оң қолдың саусақтары төмен, ал сол қолдың саусақтары жоғары қарай бағытталған.

Домбыраның сабы сол қолдың алақанына тимеуге тиіс, домбыра сабы меналақанның арасы қуыс болуы шарт. Егер домбыраның сабы алақанға тиіп тұрса, сол қолдың білезік буыны қысылып қалады да, саусақтардың қозғалысына кедергіжасайды. Пернелерді басқанда сол қолдың саусақтарының тырнаққа жақын жеріндегі жұмсақ етімен және перненің дәл үстінен баспай, пернеден сәл төмендеу жерінен дәл басу керек (6-шы және 7-ші суреттер). Бұл дыбыстың таза, әрі сапалы шығуын қамтамасыз етеді. Оқушының отырысындағы жиі кездесетін кемшіліктер.

Домбыра пернесіне алдынан қарау, домбыраның мойынын кейін тарту, сол қолдың шынтағын, иығын көтеру, білезік буын көтеріледі, саусақтар домбыраға толық қойымайды, кейін ысырылады, төменгі ішектегі әлсіз дыбыстар осыдан шығады, бармақтың пернеден аса бүгілуі, оң аяқ төмен түседі, оң қолдың шынтағы домбыра түймесіне тіреп төмен ұстайды, оң қол білезік буыны көтеріледі, салмақтың бәрі оң шынтақта қалады, домбыраның басы сол иықтан жоғары көтеріледі.

Оқушының оң жаққа қисаюы омыртқа жүйесі, дене бітімі бұзылуына әкеліп соғады. Ырғақтық суреттерді меңгеру тәсілдері Ырғақтың музыкада алатын орны ерекше. Домбырадан сабақ беру барысын да ырғақты түсіндіруге өте көп көңіл бөлінуі қажет. Оқушыны ырғаққа тәрбиелеу – жалпы шығарма екпінін сезінуді жетілдіру, тактідегі ұзақтықты тез қабылдауды қамтиды. Оқушыны сабақ кезінде біртіндеп жаңа ырғақтық суреттерді меңгере беруі керек. Мысалы, бірінен кейін бірі келіп отыратын ширектік, сегіздік, оналтылық ноталарды, затакт, пунктирлі ырғақ, синкопалықырғақ т.с.с. түсініп ойнау қажет. Осымен оқушы өзінің ырғақ жөніндегі түсінігін қалыптастырады.

Оқу жоспарын жасау барысында оқытушы бұл жұмысқа сабақтың көпшілік уақытын бөлуі керек. Бастапқы оқыту барысын да оқушының дәлме-дәл санап ойнауын қадағалап отырған жөн. Ырғақты қалыптастыру кезеңінде оқытушы оқушының қандай кезде дұрыс санамай отырғанын ескеріп оны тез түзетуге шара қолдануы керек. Оқушының әсіресе пауза санамауы, нота ұзақтығын қысқартып ойнауы, дуоль, триоль, т.с.с динамикалық тәсілдерді пайдаланбауы, шығарманы ойнау кезінде жылдамдатып немесе жәйлатып қалуы, синкопада немесе шығарманың қиындау жерлерінде мүдіріп қалуы, шығарманың әрбір фразаларын аяқтауды жылдамдатып кетуі – міне осылардың барлығы ырғақты дұрыс меңгере алмауынан болады. Сондықтан ән-күйді алғаш талдағанда өте жәй екпінде, бір қалыпты санатып үйреткен жөн.

Сондай-ақ, оқушының орындаушылық тәсілдерді меңгеру барысында сан түрлі ырғақпен жаттыққаны жөн. Мысалы, тремоло, пицикако т.с.с. штрихтары бар шығармалар екпіні жағынан да жәй, жылдам немесе орташа болып дамуы керек. Қорыта айтқанда, домбырашының техникалық өсуі дегенді - әртүрлі штрих, ырғақ, екпінді еркін меңгерген шеберлік жиынтық деп түсіну Қазақстан ұстазы 40 керек. Музыкалық шығармамен жұмыс. Музыкалық шығарманы талдау, композитордың ойын, тілін, түсіндіру оқытушы үшін үлкен міндет. Оқытушы ең алғаш шығарманы талдағанда композитор жөнінде, не халық ән-күйлерін жеке аспаптарға лайықтап өндегендер жөнінде оқушыға түсіндіріп беріп, оны өзі аспапта ойнып көрсетіп берсе, ол үлкен ұстаздық жетістік болып саналады.

Оқушысын аспапта дұрыс меңгерумен қатар өз бетімен дайындалуға үйретіп, музыкалық қабілетін үнемі арттырып, орындаушылық өнерге ынталандыру оқытушы үшін нәтиженің көзі болып есептеледі. Оқушыға өзіндік дайындалу кезінде ең алдымен онта текстін

дұрыс игеру жүктелуі керек. Ол үшін оқушыға жәй екпінде, ырғақ жағынан дәл ұстап, шығарманың қиын жерлерін бөліп алып дайындалу т.с.с. тапсырмалар жүктеледі. Міне осы тапсырмалар игерілген мезгілде ған шығармамен жұмыс істеу басталады. Бұл: оқытушының түсіндіруі, композитор жөніндегі түсінік, динамикалық теңеулер, музыкалық шығарманың формасы, құрылысы, тональдік өзгерістерді т.с.с. көптеген факторлардан тұрады.

Оқытушы бұл факторларды музыкалық шығармаларда талдау, музыкалық форма, гармония, методика т.б сабақтарға үлкен көңіл бөлу арқылы оқушыға дұрыс жеткізе білуі керек. Музыкалы шығарманы үйрету барысында бірден орындауға қиын тиетін жерлерін меңгеру үшін оқытушы тарапынан нақтылы әдіс-амалдар көрсетілгені жөн. Сондай-ақ, шығарманы құрылымдық – фразалық құрамына сәйкес әуелі жеке-жеке дайындап, сосын ғана толық орындағаны өте тиімді. Тіпті кейбір қиын тұстарына арнайы жаттығулар берілгені дұрыс. Міне, осы жаттығулар орындалғаннан кейін, шығарманың негізгі желісін түсініп, шарықтау шегі мен көркемдік мәнін ашуға кірісу керек. Бұл жерде оқытушының өзіндік орындау шеберлігі іске асуға тиіс. Оқушыға шебер орындаушылардың таспадағы жазбасын тыңдатудың да мәні зор. Оқушының үй жұмысы.

Оқытушының басты міндеттерінің бірі – оқушының үйдегі дайындығын ұйымдастыру. Үйдегі дайындық күнбе-күнболғуы шарт. Бір күн демалыс жіберуге болмайды. Алғашқы кезде күнбе-күнгі дайындық оқушы үшін өте қиын болады. Сондықтан, оқушының ынтызарын аудару үшін жеңіл меңгеретін, оның түсінігіне ыңғайлы тапсырмалар берген жөн. Жұмысты өте ауырлатып жіберуге болмайды. Оқушының әр шығарма туралы өз көзқарасы, түсінігі болады. Оқытушы үшін мұны біліп отыру өте маңызды. Оқушының ішкі сезімі, шығармашылық қабілеті үйдегі дайындық барысын-да айқын көрінеді.

Сондықтан үй тапсырмасын бергенде оқушының табиғи қабілетіне, мүмкіншілігіне, ой-өрісіне, талғамына аса назар аудару керек. Нотаны бірден оқып, үйрену Нотаны бірден оқуға жаттығуды домбырашының дұрыс отырысы меңгеріп, екі қол қозғалыстарын қалыптастырғаннан кейін бастаған жөн. Бұл жаттығу берілген ноталық үлгіні әрі жәй екпінде, әрі ырғақты сақтап, санап ойнағанда ғана нәтижелі болады. Осындай ән-күйлерге оқушы өзінің аппликатурасын, қағыстарын қайтып орындаса, әрі қызықты, әрі әсерлі болары сөзсіз. Домбыра үйрету әдістері Бұл жинақ Домбыра өнері сұранысының үйрету бағыттарының, сұраныстың әр қилы болуына байланысты үш арнада қарастырылды.

1. Домбыраны сан жүйесімен үйрету. Домбыраны үйрнеуді ниет еткен, рухани тектілігі, таудай талабы бар жандарға сан жүйесімен үйрету. Есте сақтау қабілеті қалыптаспаған үйренушіге тиімді әдіс. Бұл тез үйренумен қатар нота сауатын қажетсінбейтін домбырашыға арналады. Сонымен қатар жас балаларға үйрету кезеңінде нота уақыт алады.

2. Құйма-құлақ бұл дәстүрлі күй үйрету мектебі. Құйма - құлақ әдісі жалпы домбыра үйрету мектебінің өзегі. Бұл қасиет музыка маманының әрқайсысында болу шарт, көбінесе табиғаттан беріледі. Құйма құлақ әдісін ғасырлық тарихы бар. Ол заманда да, қазірде күй ғұмыр боп өскен ауыл баласы құлақпен қабылдаған, қолын қойып ешкім үйретпеген. Үйрету әдісінің қиыны, бірақ ең тиімдісі.

3. Кәсіби, нота сауаты. Домбырашы мамандығын қалаған әрбір азаматтың үйрену жолы. Музыка мектептерінің ұстанар бағыты, дәстүрлі құйма-құлақ әдісі нота сауаты мен қатар жүргізіледі. Әдістердің қайсысы болса да ешбір маманға кедергі келтірмейді. Кәсіби жүйе үшін нотамен үйрену қажет. Домбыра да қолданылатын негізгі қағыстардың түрлері Домбырада қолданылатын қандай қағыстың түрі болмасын, бәрі дерлік дыбыс шығарудың тәсілдері болып есептеледі. Домбырадағы қағыстардың өзіндік атаулары бар.

Домбырада күрделі шығармаларды орындауға байланысты классикалық аспаптардан алынған қағыс түрлері де қолданылады. Олар жалпы «штрихтар» деп №04 (136), сәуір 2024 жыл 41 №1 бөлім аталынып, бірнеше түрге бөлінеді.

Домбырада қолданылатын әдістердің ішінде акцент, глиссандо, стаккато, портаменто сияқты штрихтар да бар. Акцент – көрсетілген дыбысты жеке, бөліп (салмақ түсіре) орындауды берілсе, глиссандо – екі нотаның арасын тремоло арқылы жалғастыра, домбыра сабымен жылжыта ойнауды көрсетеді. Стаккато – дыбысты өте қысқа, бөліп-бөліп

орындауды көрсетсе, ал, портаменто – дыбыстардың арасын үзбей, сол қолды көтермей орындау екрек екенін білдіреді.

Домбырашының оң қол шеберлігі осы әдістерді меңгеруге байланысты болады. Оңай қағыстан күрделі қағыстарға қарай біртіндеп жаттығу керек. Оң қол шеберлігін арттыру үшін арнайы жаттығу, этюд тер қолданған жөн. Домбыра үнінің сапасы, дыбыс көркемдігі тікелей оң қол шеберлігіне де байланысты, сондықтан оқушы бұл әдістерге мұқият дайындалуы керек. Оқушы шеберлігінің өсіп, даму жолдары ең жауапты да, қиын жұмыстың бірі оқушының сол қол саусақтарының шеберлік жылдамдығын өсіру. Бұл үшін күнбе-күнгі сабақта гамма, этюд, әртүрлі жаттығуларды пайдалану керек. Әр музыкант үшін қол жүгірту, жаттығу күнделікті әдетке айналуы тиіс.

Жаттығулармен дайындық. Оқудың алғашқы кезеңінде арнаулы жаттығулармен міндетті түрде дайындалу керек, себебі, бұл жаттығуларсыз оқушы дұрыс дыбыс шығара білуді, қолдың буындарының дұрыс қозғалысын қалыптастыруды жақсы меңгере алмайды. Бір ескертетін жәй: оқушының сол қол буындарының бір қалыпты жылжып, ретпен қозғалысын қадағалау, гамма, арпеджиомен жаттығу техникалық өсудің бірден – бір жолы. Гамма және арпеджиомен жұмыс жасағанда дыбыстың талығына, құндылығына, ритмикалық дәлдігіне үлкен көңіл бөлген жөн. Мұғалімнің негізгі міндетінің бірі әрбір оқушының жеке оқу жоспарын жасау. Ол баланың қабілет ерекшеліктеріне сәйкес күйлері мен пьесаларды дұрыс таңдап алуға негізделеді. Музыкалық сауатын кеңейтіп теориялық білімімен орындау мәдениетін қалыптастыра түседі. Оқушы орындайтын шығармаларды бірте-бірте күрделендіріп оларды кідіріс жасамай ойнайтындай дәрежеге жетуі керек.

Қорытынды

Домбыраның ойнау әдіс-тәсілдері Қазақстанның әр өңірінде өзіндік ерекшеліктерге ие болып, халықтың мәдениетінің, тұрмысының және тарихының бірегейлігін көрсетеді. Бұл аспаптың әртүрлілігі оның қазақ халқының рухани өміріндегі маңызын арттыра түседі. Домбыра арқылы ұлттың жан дүниесін жеткізу және оны келешек ұрпаққа жеткізу – әрбір қазақ үшін маңызды міндет.

Пайдаланған әдебиеттер:

1. «Домбыра үйрену мектебі» С.Бүркітов, А.Жайымов, Б.Ысқақов Алматы «Өнер» 1992 ж. [17-19]
2. «Домбыра үйрену әдістері» К. Сахарбаева Алматы, 2009 ж. [60-61], [87-88]
3. «Домбырадан сабақ беру методикасы» Х.Тастанов, «Жазушы» баспасы Алматы 1970 ж. [5-6]
4. «Күй- қастерлі әуез» А.Тоқтаған, Г.Елеусізқызы

ЖАТТЫҒУЛАР АРҚЫЛЫ ОРЫНДАУШЫЛЫҚ ШЕБЕРЛІКТІ ЖЕТІЛДІРУ

Жекебаев Бейбіт Құсаинұлы
Жетісу облысы Талдықорған қаласы,
Балалар өнер мектебі МКҚК, Домбыра
сыныбының мұғалімі

Домбыра — қазақ халқының рухани мұрасы болып табылатын ұлттық музыкалық аспап. Ол әртүрлі жанрдағы шығармаларды орындау мүмкіндігін беретін ерекше дыбысқа ие. Алайда, домбыраның барлық қыр-сырын меңгеру үшін тұрақты түрде жаттығу қажет.

Орындаушылық шеберлікті жетілдіру үшін жүйелі жаттығулар мен арнайы әдістемелерді қолдану маңызды рөл атқарады. Бұл мақалада домбырада орындаушылық шеберлікті дамытуға арналған негізгі жаттығулар мен олардың ерекшеліктері қарастырылады.

Домбра - национальный музыкальный инструмент, являющийся духовным наследием казахского народа. Он обладает уникальным звуком, позволяющим исполнять произведения разных жанров. Однако, чтобы освоить все тонкости домбры, необходимо регулярно тренироваться. Важную роль для совершенствования исполнительского мастерства играет применение системных упражнений и специальных методик. В данной статье рассматриваются основные упражнения для развития исполнительского мастерства на домбре и их особенности.

Орындаушылық шеберлікті дамытудағы жаттығулардың маңызы.

Жаттығулар — музыкалық аспапта ойнаудың негізгі элементтері. Олар орындаушының техникасын жетілдіру, қолдардың икемділігін арттыру, жылдамдық пен дәлдікті жақсарту мақсатында қолданылады. Домбырада жаттығуларды дұрыс орындау, ырғақты сезіну, және дыбыс сапасын бақылау шеберлікті жоғарылатуға көмектеседі. Тұрақты жаттығулар орындаушының физикалық қабілеттерін дамытып, домбырадағы күрделі шығармаларды жоғары деңгейде орындауға жол ашады.

Жаттығулармен дайындық. Оқудың алғашқы кезеңінде арнаулы жаттығулармен міндетті түрде дайындалу керек, себебі, бұл жаттығуларсыз оқушы дұрыс дыбыс шығара білуді, қолдың буындарының дұрыс қозғалысын қалыптастыруды жақсы меңгере алмайды. Бір ескертетін жәй: оқушының сол қол буындарының бір қалыпты жылжып, ретпен қозғалысын қадағалау, гамма, арпеджиомен жаттығу техникалық өсудің бірден – бір жолы. Гамма және арпеджиомен жұмыс жасағанда дыбыстың талығына, құндылығына, ритмикалық дәлдігіне үлкен көңіл бөлген жөн. Мұғалімнің негізгі міндетінің бірі – әрбір оқушының жеке оқу жоспарын жасау. Ол баланың қабілет ерекшеліктеріне сәйкес күйлері мен пьесаларды дұрыс таңдап алуға негізделеді. Музыкалық сауатын кеңейтіп теориялық білімімен орындау мәдениетін қалыптастыра түседі. Оқушы орындайтын шығармаларды бірте-бірте күрделендіріп оларды кідіріс жасамай ойнайтындай дәрежеге жетуі керек.

Саусақ икемділігін арттыруға арналған жаттығулар.

Домбыраның пернелері бойымен саусақтардың икемді және жылдам қозғалуы — жоғары деңгейдегі орындаушылық шеберліктің негізгі көрсеткіші. Саусақ икемділігін дамыту үшін төмендегі жаттығуларды орындауға болады:

1. Хроматикалық гаммалар:

Хроматикалық гамма орындау — әрбір пернені бірінен кейін бірін басып, жоғары және төмен бағытта ойнау. Бұл жаттығу саусақтардың дәлдігі мен икемділігін арттырады.

Бастапқыда баяу қарқынмен бастау керек, кейін жылдамдықты біртіндеп арттыру қажет. Әрбір саусақтың реттілігін сақтау маңызды.

2. Қарапайым гаммалар мен арпеджио:

Мажор және минор гаммаларын орындау саусақтардың үйлесімділігін арттырады. Гаммаларды жоғарыдан төмен және керісінше ойнау арқылы саусақтардың дұрыс орналасуын және әр перненің нақты басылуын қамтамасыз етуге болады. Арпеджио жаттығулары да осы мақсатта қолданылады.

3. Саусақтарды бөлек жаттықтыру:

Әрбір саусақты жеке жаттықтыру, әсіресе әлсіз саусақтарды (мысалы, шынашақ) дамыту маңызды. Бір ішекте саусақтарды алма-кезек басып, олардың икемділігін арттыруға болады.

Қолдың жылдамдығы мен дәлдігін арттыруға арналған жаттығулар

Орындаушылық шеберліктің тағы бір маңызды аспектісі — қолдардың жылдамдығы мен дәлдігі. Бұл қабілеттерді жетілдіру үшін арнайы жаттығулар орындау қажет:

1. Үштік және төрттік ноталар:

Бір пернеден үштік немесе төрттік ноталарды орындап, кейін жылдам келесі пернеге көшу. Бұл жаттығу қолдың жылдамдығын арттырып, саусақтардың қозғалысын жетілдіреді. Әр саусақты біркелкі және нақты басу керек.

2. Секвенциялар:

Қысқа әуендік мотивтерді жоғары және төмен бағытта қайталау. Бұл жаттығу саусақтардың жылдамдығы мен дәлдігін ғана емес, сонымен қатар орындаушының есте сақтау қабілетін де жақсартады.

3. Тездетілген арпеджио:

Арпеджионы тез қарқынмен орындау арқылы қолдың икемділігін арттыруға болады.

Бұл жаттығу саусақтардың үйлесімділігін және жылдам қозғалу қабілетін дамытады.

Тремоло техникасын дамыту.

Тремоло — домбыра ойнаудың бірегей техникасы, ол бір ішекті үздіксіз шалып, дыбыс шығарады. Тремоло техникасы орындаушының қолының шеберлігі мен сезімталдығын көрсетеді. Тремоло техникасын меңгеру үшін келесі жаттығуларды орындау ұсынылады:

1. Баяу тремоло: Алғашқыда баяу қарқынмен бір ішекті шалу арқылы тремоло орындауға тырысу. Бұл жаттығу арқылы қолдың қозғалысын және әрбір шалудың біркелкілігін қадағалау керек.

2. Жылдамдықты арттыру: Біртіндеп қарқындылықты арттыра отырып, тремоло орындауды жалғастыру. Жаттығудың мақсаты — тремолоның біркелкілігін сақтай отырып, жылдамдықты арттыру.

3. Әр түрлі ішектердегі тремоло: Бір ішекте емес, әр түрлі ішектерде тремоло орындау арқылы қолдың икемділігін арттыру. Бұл тәсіл тремоло кезінде әр ішектің дыбыс сапасын бақылауға мүмкіндік береді.

Ритм және динамика жаттығулары

Домбырада ойнау кезінде ритм мен динамика орындаушылық шеберліктің маңызды элементтері болып табылады. Ритмді және динамиканы дұрыс сезіну орындаушының музыкалық экспрессиясын көрсетеді.

1. Ритмдік үлгілерді орындау: Түрлі ритмдік үлгілерді орындау, мысалы, синкопа немесе акценттерді ауыстыру арқылы ритмді сезіну қабілетін арттыруға болады. Бұл жаттығу орындаушының музыкалық сезімталдығын жақсартады.

2. Динамикамен ойнау: Бір әуенді әр түрлі динамикалық деңгейде (piano, forte) орындап, дыбыс күшін бақылауды үйрену. Бұл жаттығу арқылы дыбыс ауқымын кеңейтіп, әуеннің мәнін терең түсінуге болады.

3. Акценттер мен паузалар: Әуенде акценттер мен паузаларды дұрыс қойып, олардың ритмдік және экспрессивтік маңызын түсіну. Бұл жаттығу әуеннің құрылымын жақсы меңгеруге көмектеседі.

Күйлерден үзінділер жаттығулары

Қазақтың дәстүрлі күйлері домбыра орындаушылығында ерекше орын алады. Күйлерден

қысқа үзінділер алып, оларды қайталап ойнау орындаушылық стилді түсінуге және қолды үйретуге көмектеседі. Күйлердің әртүрлі ритмдік және мелодиялық құрылымдары орындаушының техникасын арттыруға ықпал етеді.

1. Күй үзінділерін баяу қарқынмен орындау: Алдымен күйлерден үзінділерді баяу қарқынмен орындау ұсынылады. Бұл тәсіл саусақтардың нақты орналасуын және дыбыстардың дұрыс шығуын қамтамасыз етеді.

2. Қарқынды біртіндеп арттыру: Уақыт өте келе қарқындылықты арттыру арқылы күй үзінділерін орындауды жалғастыру. Бұл жаттығу қолдың жылдамдығын және жалпы орындаушылық шеберлікті арттырады.

3. Әр түрлі күй стилдерін меңгеру: Әртүрлі стильдегі күйлерді ойнап, олардың ерекшеліктерін түсіну. Бұл тәсіл орындаушының музыкалық репертуарын кеңейтіп, әртүрлі орындаушылық техникасын меңгеруге көмектеседі.

Қосымша кеңестер мен әдістемелер

1. Метрономды қолдану: Метрономды қолдану жаттығу кезінде ритмді ұстауға және бірқалыпты ойнауға көмектеседі. Метроном арқылы жаттығу орындаушының уақытты дұрыс сезінуін қалыптастырады.

2. Күнделікті жаттығу: Қысқа, бірақ жүйелі күнделікті тәжірибе шеберлікті айтарлықтай жақсартады. Күніне 15-30 минут тұрақты түрде жаттығу орындаушылық қабілеттің артуына үлкен әсер етеді.

3. Әр түрлі техникалық жаттығуларды біріктіру: Жаттығуларды әр түрлі комбинацияларда орындау, мысалы, гаммалар мен тремолоны қатар қолдану арқылы қолдың икемділігін және техникалық қабілеттерін арттыруға болады.

4. Өзіңді тыңдау: Жаттығуларды орындау кезінде өз дыбысыңызды тыңдап, оны талдау маңызды. Өз дыбысыңызды ести білу және оның сапасын жақсартуға тырысу орындаушылық шеберлікті арттыруға көмектеседі.

Қорытынды

Орындаушылық шеберлікті дамыту жүйелі түрде жүргізілген жаттығулар мен әдістемелерді қолдану арқылы ғана мүмкін болады. Жаттығулар домбырашының саусақ икемділігін, қозғалыс жылдамдығын, қолдың үйлесімділігін және ритмді сезіну қабілетін арттырады. Хроматикалық гаммалар, арпеджио, тремоло, ритмдік үлгілер мен күйлерден үзінділер секілді жаттығулар саусақтардың үйлесімділігін, қолдың жылдамдығын, техникалық қабілеттілігін дамытып, орындаушының музыкалық экспрессиясын күшейтеді.

Пайдаланылған әдебиеттер:

Жайымов А «Домбыра үйрену мектебі». А Жайымов, С Бүркітов, Б Ысқақов. - Алматы: Өнер, 1992.-240 бет.

Тұрсынов, Ә. «Домбыра өнері». Алматы: Қазақ университеті, 2017.

Әбілқасымов, Ж. «Домбырамен орындаушылық шеберлік». Алматы: Арман-ПВ, 2019.

Жұманов, С. «Домбыра арқылы музыкалық орындаушылық шеберлікті дамыту». Қазақ музыкасы, том 3, 2020, 12-18 беттер.

Қасымов, М. «Домбырамен орындаушылық әдістемелер». Музыкалық зерттеулер, саны 2, 2021, 25-30 беттер.

Нұрмұратов, А. «Домбыра өнерінде орындаушылық шеберлік пен әдістемелер». Диссертация. Қазақ ұлттық өнер университеті, 2022.

ҚАЗАҚ МУЗЫКА ӘДЕБИЕТІНІҢ ТАРИХЫ

Қырықбаева Сания Қуанышқызы
«Жетісу облысы білім беру басқармасының Талдықорған қаласы
бойынша білім бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК,
сольфеджио пәнінің мұғалімі

Мақалада қазақ музыкасының әдебиеті туралы айтылады. Қазақ музыкасы халықтың мәдениетінің ажырама бөлігі ретінде қарастырылып, оның ұлттық болмысы мен тарихи мәні танылады. Музыкалық шығармалар, аспаптық өнер, халық әндері мен күйлері арқылы ұрпақтан-ұрпаққа жалғасып келе жатқан рухани мұраның маңыздылығы көрсетіледі. Сонымен қатар, Абай Құнанбайұлы, Құрманғазы Сағырбайұлы, Дина Нұрпейісова сияқты ұлы тұлғалардың өзаға музыка әдебиетіндегі орны мен олардың ұлттық музыкаға қосқан үлестері қарастырылады.

Тірек сөздер: Қазақ музыкасы, халық әндері, ұлттық аспаптар, Құрманғазы, Абай Құнанбайұлы, рухани мұра, халық әндері, музыка, дәстүрлі музыка, күй өнері, музыка әдебиеті.

В статье говорится о казахской музыкальной литературе. Казахская музыка рассматривается как неотъемлемая часть культуры народа, анализируется ее национальная самобытность и историческое значение. Значимость духовного наследия, передающегося из поколения в поколение, проявляется через музыкальные произведения, инструментальное искусство, народные песни и напевы. Кроме того, рассматривается место таких великих личностей, как Абай Кунанбайулы, Курмангазы Сагырбайулы, Дина Нурпеисова в казахской музыкальной литературе и их вклад в национальную музыку.

Ключевые слова: Казахская музыка, народные песни, национальные инструменты, Курмангазы, Абай Кунанбайулы, духовное наследие, народные песни, музыка, традиционная музыка, музыкальное искусство, музыкальная литература

Қазақтың музыкалық әдебиеті – бұл ғасырлар бойы қалыптасқан бай мәдени мұра. Қазақ халқының рухани дүниесі, өмірлік философиясы мен дәстүрлі құндылықтары музыкалық шығармаларда кеңінен көрініс табады. Осы мақалада біз қазақ музыкалық әдебиетінің даму кезеңдерін, оның негізгі жанрлары мен шығармаларын, сондай-ақ әйгілі композиторлар мен орындаушылардың үлестерін қарастырамыз. Қазақ музыкасының тарихи дамуы қазақ халқының музыкалық мәдениеті ежелгі замандардан бастау алады. Әр түрлі тарихи кезеңдерде музыка қазақ халқының өмірінде ерекше орын алып, рухани және әлеуметтік маңызды рөл атқарды. Қазақтың дәстүрлі музыкалық жанрлары, атап айтқанда күй, терме, жыр және айтыс, халықтың тұрмыс-тіршілігін, тарихи оқиғаларын және рухани құндылықтарын бейнелеген. Күй — қазақтың дәстүрлі музыкасының ерекше жанры. Бұл аспаптық музыканың түрі, көбінесе домбыра немесе қобыз аспаптарында орындалады. Әрбір күйде белгілі бір ой, оқиға немесе сезімдер шынайы көрініс табады. Қазақ күйшілері өз туындыларын ұрпақтан-ұрпаққа жеткізіп, ерекше әуендері мен ырғақтарын сақтап келген. Танымал күйшілердің бірі – Құрманғазы Сағырбайұлы, оның күйлері қазақ музыкалық әдебиетінің классикасына айналды. Дәстүрлі музыкалық аспаптар қазақ музыкасы дәстүрлі музыкалық аспаптармен тығыз байланысты. Олардың ішінде домбыра, қобыз, сыбызғы және шертер ерекше орын алады.

Домбыра – қазақ халқының мәдени символы ретінде кеңінен танымал. Бұл аспап күй мен әндерді орындау үшін пайдаланылады. Қобыз – көне дәуірден келе жатқан, рухани мәні терең аспап, көбінесе шамандық рәсімдермен байланыстырылады. Домбыра - қазақ мәдениетінің символы, домбыра – қазақ халқының ұлттық аспабы. Екі ішекті бұл аспап ғасырлар бойы халықтың музыкалық мұрасын жеткізіп келе жатыр. Домбыра арқылы қазақ халқының қуанышы мен қайғысын, арманы мен үмітін жеткізуге болады.

Көптеген қазақ күйшілері, мысалы, Тәттімбет, Дәулеткерей, Дина Нұрпейісова, домбыраның шебер орындаушылары ретінде танымал болды. Кеңес дәуіріндегі қазақ музыкасы кеңес үкіметі кезінде Қазақстанда музыкалық әдебиеттің жаңа кезеңі басталды. Бұл кезеңде қазақтың ұлттық дәстүрлері жалпы кеңестік мәдениетке интеграцияланып,

жаңа жанрлар мен формалар пайда болды. Соның ішінде симфониялық музыка мен операға ерекше көңіл бөлінді. Қазақтың дәстүрлі музыкалық мотивтері негізінде жаңа шығармалар жазылып, композиторлар мен музыканттар жаңа биіктерді бағындырды.

Осы кезеңнің танымал композиторларының бірі – Ахмет Жұбанов. Ахмет Жұбанов және қазақ операсы. Ахмет Жұбанов – қазақтың әйгілі композиторы және музыка қайраткері. Ол алғашқы қазақ опералары мен симфонияларының авторы. Оның «Абай» операсы қазақ музыкалық әдебиетінің дамуына үлкен үлес қосып, ұлттық музыканың жаңа деңгейге көтерілуіне ықпал етті. Жұбанов сонымен қатар алғашқы қазақ оркестрлері мен музыкалық ансамбльдердің құрылуына да үлес қосты. Қазіргі қазақ музыкалық әдебиеті дәстүр мен жаңашылдықты үйлестіре отырып, өз дамуын жалғастыруда. Композиторлар мен орындаушылар жаңа музыкалық бағыттарды зерттеп, түрлі стильдермен тәжірибе жасап жатыр. Классикалық шығармалармен қатар, этно-джаз, этно-рок сияқты жаңа жанрлар да танымал болуда, бұл жанрлар қазақтың дәстүрлі музыкасын қазіргі заманның музыкалық мәдениетіне енгізуге ықпал етуде.

Этно-джаз және этно-рок, қазақ музыкасының жаңа көкжиектері. Соңғы жылдары Қазақстанда этно-джаз және этно-рок сияқты жаңа музыкалық бағыттар дамыды. Бұл бағыттар дәстүрлі қазақ мотивтерін қазіргі заманғы музыкалық стильдермен үйлестіреді. «Ұлытау» және «Арқайым» сияқты топтар ұлттық аспаптарды заманауи аранжировкалармен біріктіріп, ерекше музыкалық стильдерін қалыптастырды.

Қазақтың музыкалық әдебиеті – бұл замандардан келе жатқан, дамып және жаңғырып отыратын мәдени мұра. Дәстүрлі жанрлар мен аспаптар, әсіресе күй мен домбыра, қазақ халқының мәдени кодының маңызды бөлігі болып қала береді. Сонымен қатар, қазіргі заманғы композиторлар мен орындаушылар қазақ музыкасының жаңа көкжиектерін ашып, оның жаһандық мәдениетке интеграциялануына ықпал етуде. Қазақ музыканттарының әлемдік музыкалық мәдениетке қосқан үлесі орасан зор, және олардың шығармашылығы жаңа ұрпақтарға шабыт беріп келеді.

Қазақ музыкалық әдебиеті – ұлттық мәдениеттің маңызды және бай салаларының бірі. Бұл сала қазақтың дәстүрлі музыкалық өнерін, оның тарихын, теориясын және практикасын зерттейді. Қазақ музыкалық әдебиеті арқылы халықтың мәдениеті мен рухани құндылықтары сақталып, жаңа ұрпаққа жеткізіледі. Осы мақалада біз қазақ музыкалық әдебиетінің тарихы, негізгі ерекшеліктері мен көрнекті тұлғалары туралы кеңінен тоқталамыз.

Қазақ музыкалық әдебиетінің тарихы терең және күрделі. Бұл сала халықтың музыкалық мұрасын зерттеп, жинақтап, оның дамуын бақылауға арналған. Қазақтың дәстүрлі музыкасы өте ерте заманнан бастау алады. Музыкалық әдебиеттің алғашқы нұсқалары ауызша дәстүрлер арқылы сақталып, түрлі жыр-дастандар, халық әндері мен күйлер түрінде келді. Қазақтың музыкалық әдебиеті фольклордан бастап, XIX ғасырдың соңында және XX ғасырдың басында жазбаша түрде қалыптасқан. Осы кезеңде қазақтың музыкасын зерттеген және оған әдеби тұрғыдан баға берген көптеген ғалымдар мен ақындар пайда болды.

Қазақтың Ұлы Ақындары мен Композиторлары. Қазақ музыкалық әдебиетінің қалыптасуында белгілі ақындар мен композиторлардың рөлі ерекше. Олар өз шығармаларында ұлттық музыкалық дәстүрлерді насихаттап, оны жаңа деңгейге көтерді. Абай Құнанбаев – қазақтың ұлы ақыны және композиторы. Абайдың шығармалары қазақ музыкасының негізін қалаушы ретінде саналады. Оның әндері мен өлеңдері халықтың мәдени құндылықтарын дәріптеп, ұлттық сана-сезімді көтерді. Абайдың музыкалық мұрасы ұлттық музыкада үлкен із қалдырды.

Жамбыл Жабаев – қазақтың халық ақыны әрі композиторы. Оның термелері мен толғаулары қазақ музыкасының ажырамас бөлігіне айналды. Жамбылдың шығармаларында халықтың тұрмыс-тіршілігі, әлеуметтік мәселелері және ұлттық бірлік туралы ойлар көп кездеседі.

Махамбет Өтемісұлы – қазақтың батыр ақыны әрі жыршысы. Махамбеттың өлеңдері мен жырлары қазақтың музыкалық дәстүрлерінің тереңдігі мен байлығын көрсетеді. Оның шығармалары ұлттық музыка мен әдебиеттегі күрделі мәселелерді қозғайды.

Бейімбет Майлин – қазақтың көрнекті жазушысы әрі ақыны. Бейімбет Майлиннің

шығармаларында ұлттық музыканың рөлі мен маңызы туралы көптеген көркем бейнелер мен ойлар бар. Оның әдеби шығармалары қазақ музыкалық әдебиетінің теориялық аспектілерін зерттеуге үлкен ықпал етті.

Музыкалық аспаптар мен жанрлар қазақ музыкалық әдебиеті ұлттық музыкалық аспаптарды сипаттау мен талдауды да қамтиды. Қазақтың дәстүрлі музыкалық аспаптары әр түрлі жанрлар мен стильдерді көрсетуге мүмкіндік береді. Олардың ішінде домбыра, қобыз, сырнай, жетіген сияқты аспаптар маңызды орын алады. Домбыра — қазақтың ең танымал музыкалық аспаптарының бірі. Оның көмегімен орындалатын күй мен әндер қазақтың музыкалық дәстүрінің негізін құрайды. Домбыраның әдеби сипаттамалары мен оның орындау техникасы қазақ музыкалық әдебиетінің зерттеу нысаны болып табылады. Қобыз — терең әрі сазды үнімен ерекшеленетін аспап. Қобыздың тарихи және мәдени маңызы туралы музыкалық әдебиетте көптеп мәліметтер бар. Қобыздың көмегімен орындалатын шығармалар қазақтың фольклорлық музыкалық мұрасының маңызды бөлігі болып табылады. Жетіген — аспаптық музыканың түрлі жанрларында қолданылатын аспап. Жетігеннің музыкалық сипаты мен оның қазақтың дәстүрлі музыкалық мәдениетіндегі рөлі музыкалық әдебиетте кеңінен зерттеледі.

Қазақ музыкасының теориялық тұстары қазақ музыкалық әдебиеті музыканың теориялық аспектілерін зерттейді. Бұл салада музыкалық ритмдер, мелодиялар, гармониялар мен форма мәселелері қарастырылады. Қазақ музыкасының теориясы мен практикасы ұлттық музыкалық дәстүрлердің сақталуы мен дамуын қамтамасыз етеді. Мелодиялар мен Ритмдер — қазақ музыкасының негізгі элементтері. Қазақ музыкалық әдебиетінде халық әндері мен күйлеріндегі мелодиялық құрылымдар мен ритмдердің ерекшеліктері талданады. Бұл зерттеулер қазақ музыкасының өзіндік сипаттамаларын анықтап, оны басқа мәдениеттерден ерекшелеп көрсетеді. Гармониялар мен Формалар — музыкалық әдебиетте композициялық құрылым мен музыкалық формалардың зерттелуі де маңызды.

Қазақтың дәстүрлі музыкалық жанрларының гармониялық және формалық ерекшеліктері музыкалық әдебиетте жан-жақты талданады.

Қазақ музыкалық әдебиетінің заманауи үлгісі. Қазіргі кезде қазақ музыкалық әдебиеті жаңа бағыттарға бет бұруда. Заманауи зерттеулер мен шығармалар ұлттық музыканың жаңашылдыққа деген қажеттіліктерін қанағаттандырып, оны жаһандық музыкалық контексте танытуға бағытталған. Музыкалық әдебиетте ұлттық және халықаралық деңгейдегі музыкалық үрдістерді зерттеу және жаңа бағыттарды ұсыну маңызды рөл атқарады. Қазіргі қазақ музыкалық әдебиеті көптеген зерттеулер мен шығармаларды қамтиды. Бұл салада жаңа зерттеу әдістері мен әдеби үлгілерді енгізу арқылы қазақтың музыкалық мұрасын жаңаша тұрғыдан қарастыруға мүмкіндік туады.

Қорытынды:

Қазақ музыкалық әдебиеті ұлттық музыкалық мәдениеттің маңызды аспектілерін қамтиды. Бұл сала қазақтың дәстүрлі музыкалық мұрасын зерттеп, сақтауға бағытталған. Ұлы ақындар мен композиторлардың шығармалары, музыкалық аспаптар мен жанрлар, теориялық тұстар мен заманауи үлгілер — қазақ музыкалық әдебиетінің негізін құрайды. Қазақ музыкалық әдебиеті арқылы халықтың мәдениеті мен рухани құндылықтары сақталып, жаңа ұрпаққа жеткізіледі.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Жұбанов, А. Қ. - Қазақ композиторларының өмірі мен шығармашылығы. Алматы: Жазушы, 1963.
2. Тұрсынбек, К. - Қазақтың музыкалық мәдениеті: дәстүр және жаңашылдық. Алматы: Өнер, 2001.
3. Сарыбаев, Б. - Қазақтың музыкалық аспаптары. Алматы: Өнер, 1981.
4. Шманов, Е. - Қазақ күй өнері: тарихы мен тағылымы. Алматы: ҚазҰУ баспасы, 2010.
5. Мырзабекова, Ж. - Қазақ музыкасы және заманауи бағыттар. Алматы: Атамұра, 2017.
6. Құрманғалиева, Г. Б. - Қазақстанның музыкалық мәдениеті: тарих және қазіргі заман. Астана: Фолиант, 2012.

ЗАМАНАУИ ТЕХНОЛОГИЯЛАРДЫ САБАҚ БАРЫСЫНДА ТИІМДІ ПАЙДАЛАНУ

Иғламова Іңкәр Жұмабиденқызы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Таддықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ
«Балалар өнер мектебі» МКҚК, вокал пәнінің
мұғалімі

Бұл мақалада заманауи технологиялардың білім беру процесіндегі ролі мен тиімді пайдаланылу мүмкіндіктері қарастырылады. Өзекті мәселелер ретінде ойын технологияларының және бағалау жүйесінің сабақ барысында қолданылуы сипатталады. Заманауи технологияларды пайдалану оқушылардың оқу мотивациясын арттырып, білім сапасын жақсартады, концепцияларды жақсы түсінуге мүмкіндік береді. Сонымен қатар, бұл технологиялардың оқытушыларға оқыту әдістерін жаңартуға, қызықты әрі интерактивті сабақтар өткізуге көмектесетіні айтылған.

В данной статье рассматривается роль и возможности эффективного использования современных технологий в образовательном процессе. В качестве актуальных вопросов характеризуется применение в ходе занятий игровых технологий и системы оценивания. Использование современных технологий повысит мотивацию учащихся к обучению, улучшит качество образования, позволит лучше понять концепции. Также отмечено, что эти технологии помогают преподавателям обновлять методы обучения, проводить интересные и интерактивные занятия.

Кез келген заманда білім алу мен оқыту әдістері уақыт өте келе өзгеріп отырады. Бүгінгі күні заманауи технологиялардың дамуы білім беру процесінің тиімділігі мен сапасын арттыруда жаңа мүмкіндіктер береді. Заманауи технологияларды сабақ барысында тиімді пайдалану – оқушылардың білім деңгейін көтеру, қызығушылығын арттыру, және білім беруді жаңарту үшін аса маңызды. Заманауи технология оқытудың жаңа тәсілдері мен әдістерін қажет етеді. Қазіргі кезде әрбір оқушы телефон, планшет, ноутбук секілді гаджеттерді, мобильді құрылғыларды қолданады. Сондықтан осы құрылғыларды оқытуда тиімді пайдалана отырып, сол арқылы оқу процесін жан-жақты тиімді әрі әсерлі етіп өткізе аламыз. Оқыту үрдісінде ақпараттық технологияны қолдану білім сапасын жақсартуға көмектеседі. Сонымен бірге кейде қол жетпейтін көрнекіліктерді пайдалануға, білім мен мәліметтерді әр түрлі формада ұйымдастыруға, қажетті модульге тез арада қол жеткізуге көмектесе алады.

Қазақстан Республикасының «Білім туралы» Заңының 8-бап 7-тармағында: «Оқытудың жаңа технологияларын енгізу, білім беруді ақпараттандыру, халықаралық ғаламдық коммуникациялық желілерге шығу» деп, міндеттеліп айқын көрсетілген. Қазіргі ғылым мен техниканың шарықтаған шағында көрнекіліктердің қай түрі болсын молынан пайдалану мүмкіндік бар. Яғни, оқытудың мұндай жүйесінің құралы компьютер болып табылады. Мектепте компьютермен жұмыс істеу өте пайдалы. Өйткені нашар оқитын оқушының өзі компьютермен жұмыс істеуге қызығады, себебі балаға компьютер білмеген жерін көрсетіп, көмекке келеді. Заман талабына сай техникалық құралдарды сабақта қолдану — мұғалім жетістігіне апаратын тиімді жол.

Компьютер арқылы оқыту мынадай міндеттерді қамтиды:

- оқушылардың компьютерлік сауаттылығын ашу;
- оқыту-тәрбиелеу үрдісіндегі ақпараттық алмасу сипатын айқындау;
- дайын бағадарламаларды қолдана білу шеберлігін арттыру;
- ойлау қабілетін дамыту;

Компьютер, ноутбук арқылы оқушылардың пәнге деген танымдық қызығуын арттырып, тиянақты білім алуына жағдай туғызуға болады. Сабақ үстінде өз бетінше берілген тапсырмаларды орындау барысында оқушының оған қызығуы арта түседі. Сабақ барысында компьютерді қолданудың жақсы жақтары: түрлі-түсті иллюстрациялар, анимациялар есте сақтау процесі үшін тиімді.

Сабақ оқытудың жаңа компьютерлік жүйесін пайдаланудың мынадай ұтымды жақтарын атап көрсетуге болады: оқушылардың ойлану дәрежесіне қарай, материалдық қабылдау ерекшелігіне байланысты әрбір оқушы үшін жеке-жеке компьютерде бағдарлама құрып, оқушылармен дербес жұмыс жасауға болады; компьютер арқылы нашар оқитын оқушылардың өзінің пәнге деген қызығушылығы артады; компьютерді сабақта пайдалану уақытты үнемдейді

Өз жұмысында компьютерді қолданған мұғалім өзінің өткізетін сабағының сапасын арттырып, оқушылардың танымдылық қызметін ұйымдастыруды белсенді түрде жүргізеді. Бұл жағдайда мұғалімінің міндеті оқушыларға әр түрлі жаттығуларды орындауда компьютер көмегі мен мүмкіндігін көрсету өз бетімен компьютерді қолдануды үйрету болып табылады. Сондай-ақ компьютерлік ойындардың да тиізіер пайдасы зор. Сабақтың тартымды өтуі, ұтымды тәсілдерді дұрыс қолдана білу бүгінгі мұғалімнен ізденісті талап етеді. Ғылым мен техниканың жедел дамыған, ақпараттар ағыны күшейген заманда ақыл-ой мүмкіндігін қалыптастырып, адамның қабілетін, талантын дамыту мектептің басты міндеті болып тұр. Ең бастысы, мобильді қосымшаларды дұрыс пайдалану. Олар қазіргі мектеп оқушыларының пәнге деген қызығушылығын арттыруға және оқу материялын тез қабылдауды жеңілдетуге көмектеседі. Ендеше өзім сабақ барысында үнемі пайдаға асыратын қолданбаны (приложение) атап көрсетейін.

Кез-келген мұғалім жаңа сабақты бастамас бұрын, үй тапсырмасын сұрайды және журнал бойынша оқушыны тақтаға шығарады. Оқушылар жаттанды тізім бойынша бірінен кейін бірі дайындалып отырады да хақ. Десек те, сабақ басталғаннан оқушылардың назарын өзімізге бұру үшін, Wordwall қолданбасын тікелей ноутбук, компьютер сияқты техника арқылы сайтқа кіріп, фортуна дөңгелегін журнал орнына қолдануға болады.

фортуна дөңгелегін журнал орнына қолдануға болады. Яғни, фортуна дөңгелегіне сыныпта отырған оқушылардың аты жазылады. Кейін дөңгелекті айналдырып (раскрутить батырымасын басу), жебе қай оқушыны меңзесе, сол оқушы тапсырма айтуға тақтаға шығады.

Үй тапсырмасын дәстүрлі емес форматта орындау кез келген оқушының зерікпеуіне, пәнге деген қызығушылығының артуына көмегі тиюі сөзсіз. Ендеше, үй тапсырмасын қызықты әрі түсінікті қортындылау үшін жоғарыда аталған Wordwall қолданбасын пайдалансақ болады. Wordwall қолданбасына кіріп, кез келген үлгіні (шаблон) таңдап тапсырманы енгізсеңіз болады.

Бұл құрылғы (приложение) арқылы сабағыңызды қызықты етіп өткізіп қана қоймай, өткен тақырыпты оқушының бойынша түбегейлі сіңіруге көмегі мол. Бұл бір ғана құрылғы (приложение), бұдан өзге: Quizizz, Quizlet, Kahoot сынды құрылғылар бар. Тіпті ұялы телефон, гаджет арқылы да тапсырмаларды орындауға болады.

Ойын технологиялары. Заманауи технологиялардың тағы бір тиімді қолдану тәсілі – ойын технологиялары. Ойындар арқылы оқу мотивациясы мен қызығушылығын арттыру мақсатында білім беру ойындарын жасауға болады. Бұл оқушылардың бәсекелестік рухын оятады, командада жұмыс істеуге ынталандырады және көптеген ақпаратты жылдам

меңгеруге мүмкіндік береді. Мысалы, математика сабағында логикалық ойындар мен қиындықтарды шешу үшін тапсырмалар арқылы балалар белсенді түрде қатысып, тапсырмаларды орындауға қызығушылық танытады.

Бағалау және кері байланыс. Заманауи технологиялардың тағы бір артықшылығы – бағалау мен кері байланыс жүйесін жақсарту. Оқушылар онлайн тестілер, сауалнамалар, пікірлер мен рефлексиялар арқылы өз білімдерін бағалай алады. Бұл бағалау әдістері оқушылардың алған білімдеріне, деңгейлеріне, сондай-ақ сабақ барысында көрсеткен белсенділіктеріне негізделе отырып, тиімді кері байланыс алуға көмек береді. Мысалы, Kahoot, Quizizz сияқты платформалар арқылы ағымдағы білім деңгейін бақылап, оқушылардың жетістіктерін бағалауға мүмкіндік болады.

Қортынды:

Қазіргі ұстаздар заман талабына ілесіп қана қоймай, көшбастап, заманауи технологиялардың көмегімен үздік атанып, тиісінше ойлау кеңістігі мол білімді саналы, озат шәкірт тәрбиелеу қажет. Ал ол үшін жоғарыда аталған құрылғылар компьютер, ноутбук, ұялы телефон сықылды заманауи технологияларды оқыту барысында тиімді пайдалану, оқытуды заманауи және өзекті етуге мүмкіндік беретінін айтқым келеді. Заманауи технологияларды сабақ барысында тиімді пайдалану білім беру жүйесінің дамуын әрі қарай нығайтады. Оқушылардың оқу процесіне белсенді қатысуын қамтамасыз етіп, олардың білім деңгейін көтереді. Оқушылар мен мұғалімдер арасында жаңа қарым-қатынас орнатып, білім алуды қызықты, оңай әрі тиімді етеді. Білім берудің болашағы заманауи технологияларды білім беру процесінде пайдалану арқылы болатын өзгерістерге байланысты. Ендеше, мұғалімдер заманауи технологиялардың барлық мүмкіндіктерін пайдаланып, білім сапасын арттыруда ерекше роль атқаруы тиіс.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Anderson, T. (2008). *The Theory and Practice of Online Learning*. Athabasca University Press. [Link](<https://www.aupress.ca/books/120226-the-theory-and-practice-of-online-learning>)
2. Davis, D., & Davis, M. (2019). *Education Technology: A Guide for Teachers and Leaders*. Routledge.
3. Meyer, K. A. (2013). *Quality in Online Learning: A Review of the Literature*. *Journal of Distance Education*, 27(2), 167-179. [Link](<https://www.jofde.ca/index.php/jde/article/view/849>)
4. Garrison, D. R., & Anderson, T. (2003). *E-Learning in the 21st Century: A Community of Inquiry Framework for Research and Practice*. RoutledgeFarmer.
5. Royal, K. D. (2016). *The Use of Educational Technology in Higher Education: A Review of the Literature*. *Journal of Educational Technology Systems*, 45(2), 215-225. [Link](<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0047239516649199>)

ПРИМА – ҚОБЫЗ АСПАБЫНЫҢ ШЫҒУ ТАРИХЫНАН ОСЫ ЗАМАНҒА ДЕҮІН ДАМЫП, ЗАНАМАУИ ШЫҒАРМАЛАРМЕН ШАРЫҚТАУЫ

Шапағатова Айтгуль Кадыровна
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі»
ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК прима-
қобыз пәнінің мұғалімі

Прима-қобыз — қазақтың ежелгі музыкалық аспабы қобыздың жаңартылған, заманауи түрі. Бұл аспап қазақ халқының музыкалық мұрасында ерекше орын алады, әрі оның дыбысы мен құрылымы жаңашыл болып табылады. Зерттеу барысында прима-қобыздың пайда болу тарихы, оның дамуы және қазіргі замандағы қолданысы талданады. Сондай-ақ, бұл аспаптың қазіргі қазақ музыкалық мәдениетіндегі орны мен мүмкіндіктері талқыланады. Жұмыс барысында аспаптың ерекшеліктері, оның түрлі жанрлардағы қолданылуы және композиторлар мен орындаушылардың шығармашылықтары сарапталады. Сонымен қатар, аспапты әрі қарай дамыту және халықаралық деңгейде танымал ету ұсыныстары беріледі.

Прима-қобыз – это обновленная, современная версия древнего казахского музыкального инструмента кобыза. Этот инструмент занимает особое место в музыкальном наследии казахского народа, а его звучание и структура новаторские. В ходе исследования анализируется история возникновения прима-кобыза, его развитие и современное использование. Также обсуждаются место и возможности этого инструмента в современной казахской музыкальной культуре. В ходе работы анализируются особенности инструмента, его использование в различных жанрах, творчество композиторов и исполнителей. Кроме того, даются предложения по дальнейшему развитию и популяризации инструмента на международном уровне.

Қобыз — қазақтың көне музыкалық аспабы, оның шығу тарихы ертедегі дәстүрлерге байланысты. Бұл аспаптың көмегімен қазақ халқының тарихи оқиғалары, мәдениеті мен рухани дүниесі бейнеленген. Қобыздың классикалық нұсқасы — ішекпен, жылқы қылы мен ағаштан жасалған, ол ерекше әуезді дыбыстар шығарады. Қазақтың дәстүрлі музыка өнері қобыз аспабымен тығыз байланысты, оны қазақ күйшілері мен бақсылары ерекше қолданған. Алайда, уақыт өте келе аспаптың жаңа түрлері, соның ішінде прима-қобыз, пайда болды.

Прима-қобыз — дәстүрлі қобыздың заманауи өзгерісі. Ол 1930 жылдары консерваторияларда оқытылып, кәсіби музыкалық аспапқа айналды. Аспапты жасауға қазақтың музыкалық дәстүрін сақтап, оны заманауи музыкалық талаптарға сай жетілдіру қажеттілігі себеп болды. Прима-қобыз классикалық музыкаға бейімделген, оның ішектер саны, дыбыстық диапазоны кеңейтілген. Бұл аспап қазіргі заманғы композиторлардың шығармаларында да қолданылады, сонымен қатар эстрадалық және симфониялық оркестрлердің репертуарында маңызды орын алады.

Бұл зерттеудің әдіснамалық негізі ретінде тарихи-мәдениеттану және салыстырмалы талдау әдістері қолданылды. Зерттеудің негізгі дереккөздері — қазақ және шетелдік музыка зерттеушілерінің еңбектері, сондай-ақ заманауи композиторлар мен орындаушылардың шығармалары болды. Сонымен қатар, прима-қобыздың дамуына байланысты музыкалық шығармаларды орындау тәжірибесіне сараптама жасалды.

Әдіснамада музыкалық-теориялық талдау қолданылып, прима-қобызға арналған шығармалардың музыкалық құрылымы мен орындау техникасы зерттелді. Әртүрлі

тарихи кезеңдердегі прима-қобыздың эволюциясы талданып, аспаптың құрылымдық ерекшеліктері қарастырылды. Қобыздың шығу тарихы мен оның заманауи өзгерістері арасындағы байланыс салыстырмалы түрде зерттелді.

Зерттеу бөлімі

1. Прима-қобыздың шығу тарихы

Прима-қобыздың шығу тарихы ХІХ ғасырдың аяғында басталды. Қазақтың ұлттық музыка аспаптарын жаңғырту мақсатында, қобызды классикалық музыканың талаптарына сай етіп өзгерту қажеттілігі туындады. Қобыздың жаңартылған нұсқасы ретінде прима-қобызда дыбыс шығару әдісі жетілдірілді, оны оркестрлерде қолдану ыңғайлы болды. Прима-қобыздың негізгі ерекшелігі — оның құрылымы. Дәстүрлі қобызда екі ішек болса, прима-қобызда төрт ішек орнатылған. Сонымен қатар, дыбыстың тазалығы мен күші классикалық қобызға қарағанда жақсарды. Аспаптың шанағы үлкенірек болып, оның дыбыс шығару мүмкіндіктері кеңейді. Бұл жаңартулар аспапты тек қазақ музыкасы емес, жалпы классикалық музыка репертуарында да қолдануға мүмкіндік берді. Прима-қобыздың пайда болуына дейін қобыз аспабы негізінен қазақ фольклоры мен салт-дәстүрлі әуендерде қолданылды. Бақылар қобызды қасиетті аспап ретінде санап, оның көмегімен емшілік қасиеттерін көрсететін болған. Прима-қобыздың енгізілуімен бұл аспаптың халықтық сипаты сақтала отырып, оның кәсіби музыкалық орындарда қолданылуы кеңейді.

2. Прима-қобыздың дамуы

XX ғасырдың ортасынан бастап прима-қобыз қазақ музыка өнерінде маңызды орын алды. Аспаптың дамуы кезінде қазақ композиторлары оған арнап шығармалар жазып, оны симфониялық және камералық оркестрлерде кеңінен қолданды. Композиторлар прима-қобызға арналған жаңа туындыларды жазып, аспаптың дыбыстық диапазоны мен мүмкіндіктерін зерттеді.

Прима-қобыздың дамуы музыкалық оқу орындарының, атап айтқанда, қазақ ұлттық консерваториясының ашылуымен тікелей байланысты. Прима-қобызды кәсіби түрде оқытатын оқу орындары құрылып, аспапқа арналған арнайы әдістемелер мен оқу бағдарламалары әзірленді. Сонымен қатар, аспап орындаушыларының шеберлігін дамытуға бағытталған байқаулар мен фестивальдер ұйымдастырыла бастады. Прима-қобыздың дамуына қазақ музыкасының кәсіби орындардағы кеңеюі де ықпал етті. Аспап қазақтың ұлттық өнер ұжымдарында ғана емес, сонымен қатар халықаралық деңгейдегі музыкалық байқаулар мен концерттерде де қолданылды. Прима-қобыздың дыбысы симфониялық оркестрлерде, сондай-ақ камералық музыкада да лайықты орын алды.

3. Заманауи шығармалар

Қазіргі заманда прима-қобызға арналған көптеген шығармалар жазылып, аспаптың дыбыстық мүмкіндіктері кеңінен зерттелуде. Қазіргі заманғы композиторлар прима-қобыздың ерекше дыбысына сүйене отырып, әртүрлі музыкалық жанрларда шығармалар жасайды. Прима-қобызға арналған заманауи шығармаларда аспаптың әуендік және ырғақтық мүмкіндіктері толықтай пайдаланылып, ол тек дәстүрлі емес, сонымен қатар заманауи жанрларда да орындалуда.

Мысалы, Құрманғазы атындағы консерваторияда оқытушылар мен студенттер прима-қобызға арналған жаңа шығармаларды зерттеп, орындау тәсілдерін жетілдіріп келеді. Прима-қобыздың дыбысы мен техникалық мүмкіндіктері заманауи музыкалық шығармаларда кеңінен қолданылып, оның фольклорлық және классикалық аспап ретінде қолданылу ауқымы кеңейді.

Практикалық қолдану

Прима-қобыз қазіргі кезде музыкалық білім беру саласында, ұлттық ансамбльдерде, жеке орындаушылар репертуарында кеңінен қолданылады. Оқу құралдары мен әдістемелік нұсқаулықтар арқылы аспапты үйрену мен дамытуға көп көңіл бөлінуде. Прима-қобыздың дамуы үшін арнайы курстар ұйымдастырылып, кәсіби білім беру бағдарламалары жетілдірілуде.

Сонымен қатар, прима-қобыздың қазіргі уақытта халықаралық сахналарда да кеңінен қолданылатыны байқалады. Қазақ ұлттық өнерпаздары шетелдік фестивальдерде

прима-қобыздың ерекше дыбысын танытып, оны қазақ мәдениетінің символы ретінде көрсетіп жүр.

Прима-қобыздың мүмкіндіктері кеңейіп, оны заманауи музыкалық жанрларда қолдану тенденциясы артты. Бұл аспап заманауи симфониялық және эстрадалық оркестрлердің құрамында да маңызды орын алып келеді.

Ұсыныстар: Прима-қобызды дамыту және оның халықаралық деңгейде танымалдылығын арттыру үшін келесі ұсыныстар беріледі:

1. Білім беру бағдарламаларын жетілдіру:

Музыкалық мектептер мен консерваторияларда прима-қобызды оқыту әдістемелерін жаңарту және заманауи шығармаларға бейімдеу.

2. Композиторларды ынталандыру:

Прима-қобызға арналған жаңа шығармалар жазуға композиторларды қолдау және ынталандыру.

3. Халықаралық сахналарға шығару:

Прима-қобыздың ерекшеліктерін шетелдік аудиторияға таныту үшін халықаралық концерттер мен фестивальдерге белсенді қатысу.

4. Зерттеулер жүргізу: Прима-қобыздың дыбыстық үндестігін нығайтып, дамыту.

Қорытынды:

Қобыз — қазақ мәдениетінің маңызды бөлігі, оның шығу тарихы терең тамырларға ие. Археологиялық және тарихи деректерге сүйене отырып, қобыздың ерте кезеңдерден бері музыкалық аспап ретінде пайдаланылып келгендігі белгілі. Қобыздың дамуы мен жетілдірілуі қазақ халқының ұлттық салт-дәстүрлері мен рухани мәдениетімен тығыз байланысты. Кешегі көшпелі өмір салтынан бүгінгі заманға дейін қобыз түрлі өзгерістер мен жаңаруларға ұшырады. Қазіргі заманғы композиторлар қобыз аспабын жаңа шығармаларда белсенді пайдалана отырып, ұлттық музыканың дәстүрлі элементтерін заманауи бағыттармен ұштастыруда. Бұл үрдіс қобыз өнерінің жаңа аренасына шығып, ұлттық мәдениетімізді әлемге танытуға мүмкіндік береді.

Әдебиеттер тізімі:

1. Нұрғалиев С. «Қобыздың тарихы мен мәдениеттегі орны». Алматы: ҚазМУУ баспасы, 2015.

2. Әуезов М. «Көркем әдебиет және музыка». Алматы: Жазушы, 2016.

3. Сейфуллин С. «Қазақтың ұлттық музыкалық аспаптары: тарих және даму». Астана: Фолиант, 2018.

4. Жұбанов А. «Сазды әлем: Қазақ музыкасындағы қобыз». Алматы: К TLC, 2014.

5. Оспанова Г. «Замановаи қазақ музыкасының жаңғыруы». Қарағанды: Нұр-Принт, 2020.

6. Ықтымова Б. «Қобыз және қазіргі заман: музыкалық Эксперименттер». Алматы: Тұран, 2019.

7. Сапарғали А. «Қобыздың дәстүрлі және заманауи Шығармашылығы». Түркістан: Түркістан университеті, 2021.

8. Тұрсынова Ә. «Музыка және мәдениет: қобыз өнерінің дамуы». Шымкент: Шымкент университеті баспасы, 2022.

ИСТОРИЯ СОЗДАНИЯ ФЛЕЙТЫ

**Абельдинов Б.С., преподаватель класса флейты.
ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел
образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»**

Флейта — древний духовой инструмент с богатой историей. Греческая мифология приписывает её изобретение Ардалу, сыну Гефеста. Сначала флейты были простыми свистками, но со временем эволюционировали в свистковые и продольные флейты. Поперечные флейты распространились в Китае, Индии, Японии и Европе. В XIX веке Теобальд Бём усовершенствовал поперечную флейту, введя систему клапанов. Современные флейты изготавливают из различных материалов и играют важную роль в оркестре.

Ключевые слова: Флейта, древний музыкальный инструмент, греческая мифология, ардал, Теобальд Бём, Конструкция, Клапаны, Оркестр, Материалы.

Флейта — көне үрмелі аспап, бай тарихы бар. Грек мифологиясында оны Гефесттің ұлы Ардал ойлап тапқан деп есептеледі. Алғашында флейталар қарапайым свистоктар болған, кейінірек свистокты және ұзын флейталарға айналған. Көлденең флейталар Қытайда, Үндістанда, Жапонияда және Еуропада танымал болды. XIX ғасырда Теобальд Бём оның конструкциясын жаңартып, клапандар жүйесін енгізді. Қазіргі флейталар әртүрлі материалдардан жасалып, оркестрде маңызды орын алады.

Тірек сөздер: Флейта, Көне музыкалық аспап, Грек мифологиясы, Ардал, Теобальд Бём, Конструкция, Клапандар, Оркестр, Материалдар,

История развития флейты Древнейшей формой флейты является свисток. Постепенно в свистковых трубочках стали прорезать пальцевые отверстия, превращая простой свисток в свистковую флейту, на которой уже можно было исполнять музыкальные произведения. Первые археологические находки флейты датируются 35 — 40 тысяч лет до нашей эры, таким образом, флейта является одним из древнейших музыкальных инструментов. Продольная флейта была известна в Египте ещё пять тысяч лет тому назад, и она остаётся основным духовым инструментом на всём Ближнем Востоке. В Европе была широко распространена в 15—17 вв. Продольная флейта, имеющая 5-6 пальцевых отверстий и способная к октавному передуванию, обеспечивает полный музыкальный звукоряд, отдельные интервалы внутри которого могут меняться, образуя различные лады посредством переименования пальцев, закрытия отверстий наполовину, а также изменения направления и силы дыхания.

К концу 17 века поперечная флейта была усовершенствована французскими мастерами, среди которых выделяется Оттетер, которые, в частности, добавили к шести пальцевым отверстиям клапаны для исполнения полного хроматического звукоряда. Поперечная флейта вскоре вытеснила продольную (блок-флейту) и к концу 17 века заняла прочное место в симфоническом оркестре и инструментальных ансамблях.

Между 1832 и 1847 Теобальд Бём усовершенствовал инструмент, который с тех пор уже относительно мало изменился. Он ввёл следующие наиболее важные новшества: 1) расположил большие пальцевые отверстия в соответствии с акустическими принципами; 2) снабдил инструмент системой клапанов и колец, помогающей с помощью 9 пальцев закрывать 15-17 отверстий или даже больше в зависимости от так называемых опций и системы инструмента (немецкой, являющейся оригинальной системой Бёма, или французской, являющейся гибридом системы Бёма и старофранцузской); 3) перешёл на использование металла для изготовления инструмента, что по сравнению с деревянным

инструментом усилило блеск звучания. (Ранее чаще всего использовались деревянные флейты, а также, реже, из стекла и слоновой кости. В результате многочисленных экспериментов с разными материалами Бём пришёл к заключению, что наиболее чистому звучанию способствует серебро, поэтому в наши дни оно входит в состав как сплавов для более дешёвых ученических моделей, так и является добавкой к золоту и платине в наиболее дорогостоящих профессиональных моделях.) Но наибольшая заслуга Бёма заключается в том, что благодаря гениальному клапанному механизму стало возможным исполнение на флейте хроматической гаммы и произведений во всех без исключения тональностях.

Статья: Происхождение и история флейты

Флейта — один из самых древних духовых инструментов. Звуки, исходящие из нее, образуются благодаря расщеплению об грань потока воздуха, вместо применения язычка. В симфоническом оркестре она относится к группе деревянных духовых инструментов. Происхождение и история флейты

Согласно греческой мифологии сын Гефеста — Ардал был изобретателем флейты. Ученые предполагают, что самой древней формой флейты был свисток. Из него постепенно прорезывали отверстия для пальцев, превращая тем самым обычный свисток в флейту. Важным шагом в эволюции флейты явилось изобретение игровых отверстий. Постепенно усовершенствовался и механизм звукоизвлечения. Так, на продольных флейтах появился заостренный край ствола, затем возникло свистковое устройство. Значительно облегчил извлечение звука клювообразный наконечник: более удобный для губ, он вместе с тем образовывал узкую щель, которая позволяла точно направлять воздух на грань поперечного среза внешней стороны инструмента.

В течение многих веков флейта совершенствовалась, пока не приобрела современный вид. Раньше флейта была продольной, и держали её в вертикальном положении. Затем появилась так называемая поперечная флейта, которую музыкант держит горизонтально. Головку флейты стали делать более подвижной, что дало возможность регулировать строй инструмента (XVI – XVII в.в.). А затем ствол флейты стали составлять из трёх частей. Это дало возможность корректировать составные детали при регулировании строя. Преимущество поперечной флейты обуславливалось ещё и тем, что она обладала разным характером звучания в различных регистрах. Продольная же флейта имела нежное, но однообразное звучание. Этот вид флейты, усовершенствованный в середине XIX века немецким флейтистом-виртуозом и композитором Теобальдом Бёмом, который начал изготавливать флейты из металла (часто из серебра), постепенно вытеснил продольную флейту, и сейчас во все оркестры входит именно поперечная флейта. Флейта его конструкции имеет цилиндрическое сверление ствола и более удлиненную по сравнению с простой флейтой головку. Точное определение мензуры инструмента и значительное расширение игровых отверстий привело к возникновению уникальной системы клапанов, расположенных под пальцами настолько удобно, что исполнитель мог легко справиться с труднейшими техническими пассажами. Эти усовершенствования дали возможность извлекать на флейте сильный и интонационно чистый звук, а также свободно воспроизводить звуки третьей октавы. В таком виде флейта существует и в настоящее время. Композиторов всегда привлекало напевное звучание флейты, а позднее, когда инструмент усовершенствовался - богатые виртуозные возможности.

Звук флейты

Звучание флейты подобно волшебству. Самые красивые звуки исходят из среднего регистра.

Стоит сделать акцент на некоторых особенностях звучания инструмента:

1. Звуки из нижнего регистра немного глуховатые, но в то же время мягкие, сердечные и проникновенные
2. Особенность акустики у флейты в том, что во время игры на «пиано» высота звучания понижается, а во время игры на «форте» — звук повышается.
3. Можно изменять характер высоты звуков. Достаточно регулировать на выдохе

силу воздушной струи. Конечно, прибегая к помощи механизму клапанов, закрывая соответствующие отверстия на флейте.

4. Диапазон флейты охватывает расстояние от ноты «До» первой октавы до «До» четвертой октавы.

Разновидности флейты

На сегодняшний день существуют несколько видов флейты, а именно:

Большая флейта, или просто флейта. Представляет собой цилиндрическую трубку длиной около 700 мм, диаметром около 15-20 мм, изготовленную из металла или чёрного дерева. Инструмент состоит из трёх частей – головки, средней и нижней части, или из двух – головки и корпуса. В головке находится амбушюрное отверстие, в нижней части – винт с пробкой для подстраивания инструмента.

Звукоизвлечение на флейте происходит посредством посылы струи воздуха на край амбушюрного отверстия. Диапазон её звучания – от «до» первой октавы до «до» четвёртой октавы. Хроматический звукоряд первой октавы воспроизводится путём поочерёдного открывания игровых отверстий. Хроматический звукоряд второй октавы получается посредством октавного передувания. Звуки третьей октавы извлекаются с помощью сложной аппликатуры. Флейта – инструмент не транспонирующий. Нижний регистр мягкий, глуховатый; средний и часть верхнего очень красивы, обладают нежным и певучим тембром; самые высокие звуки пронзительные, свистящие. По техническим возможностям флейта превосходит все другие деревянные духовые инструменты. На ней легко исполняются диатонические и хроматические гаммы, арпеджио, скачки и трели, различные пассажи в разных штрихах. На флейте без труда удаётся мелкая стаккатная техника, исполнение двойной и тройной атаки звука. Несколько ограничивают беглость пальцев тональности с большим количеством ключевых знаков. Трудно исполнимы трели на самых высоких звуках, а на трёх крайних звуках нижнего регистра вообще не исполнимы.

Малая флейта (флейта пикколо). Получила распространение во второй половине XVIII века. Размер её вдвое меньше по сравнению с большой. Состоит из двух частей – головки и корпуса. По звучанию это самый высокий духовой инструмент. Диапазон звучания – три октавы. Нотируется в скрипичном ключе, звучит октавой выше написанного. Её резкий свист прорезает звучность всего оркестра. Технические данные у неё такие же, что и у большой, но по художественным возможностям она уступает основному инструменту. Раньше флейту пикколо применяли в оркестре лишь в тех музыкальных эпизодах, в которых требовалось изобразить сражение, грозу, свист ветра. Современные композиторы нередко поручают флейте пикколо и мелодические партии.

Альтовая флейта. Отличается от основного инструмента лишь несколькими большими длиной и диаметром трубки. Аппликатура альтовой флейты идентична большой флейте. Альтовая флейта – инструмент транспонирующий (в строе соль), звучит чистой квартой ниже написанного. Изредка встречается альтовая флейта в строе фа, которая звучит чистой квинтой ниже написанного. Альтовая флейта обладает полным широким звуком. Наиболее красивым и ценным является нижний регистр инструмента, который в сравнении с тем же регистром большой флейты имеет более густую окраску. Технические возможности те же, что и у большой флейты. Диапазон звучания – почти три октавы.

Флейта д'амур строя ля. Звучала малой терцией ниже большой флейты и отличалась от последней лишь несколькими большими размерами. Пользовалась большой популярностью с середины XVIII до начала XIX века. Басовая флейта. Изобретена в начале XX века, но до настоящего времени почти не получила применения. Инструмент был сконструирован в двух видах – продольной и поперечной флейты. Трубка басовой флейты в два раза длиннее большой. По способу звукоизвлечения и аппликатуры инструмент сходен с большой флейтой. Диапазон звучания – две с половиной октавы. Нотируется в скрипичном ключе, звучит октавой ниже написанного.

В XX в. возрождается разновидность продольной флейты – блокфлейта. Диапазон звучания – две октавы. Этот инструмент используется при исполнении старинных музыкальных произведений, а также в школьном и домашнем музицировании.

Интересные факты о флейте

1. В древнем Китае флейты изготавливали из кости журавля. Примечательно, что она издавала не только конкретные, отдельные ноты, но мелодии.
2. Самая миниатюрная флейта в мире – это флейта пикколо. Ее размер 50мм в длину и 55мм в ширину. Была придумана пастухами и вырезается из тростника.
3. Самая дорогая флейта согласно журналу Форбс – это флейта фирмы «Powell», изготовленная из чистой платины накануне II мировой войны в 1939 году.
4. Средний вес этого музыкального инструмента составляет 600 грамм.

Использованная литература

1. Николаев, А. В. «История музыкальных инструментов». Москва: Музыка, 2011.
2. Борисова, И. П. «Флейта: от древности до современности». Санкт-Петербург: Литературное агентство, 2015.
3. Смирнова, О. Н. «Флейта и её развитие в музыке». Москва: Академический проект, 2018.
4. Харитонов, В. Г. «Революция в музыке: Теобальд Бём и его время». Новосибирск: Музыкальное издательство, 2020.

МЕТОДИКИ ПРЕПОДАВАНИЯ ХОРЕОГРАФИИ В ДЕТСКОЙ ШКОЛЕ ИСКУССТВ

Есеналиева Т.Б.
преподаватель хореографии ГККП «Детская
школа искусств» ГУ «Отдел образования по
городу Талдыкорган Управления образования
области Жетісу»

В статье рассматриваются методики преподавания хореографии в детской школе искусств. Описываются задачи обучения: физическое, эстетическое и эмоциональное развитие детей. Рассмотрены классическая, игровая, интегрированная и современные методики, каждая из которых нацелена на формирование различных навыков. Акцент сделан на роли педагога, который помогает развивать не только танцевальные навыки, но и личностные качества детей, создавая условия для творческого роста.

Ключевые слова: хореография, методика преподавания, дети, физическое развитие, творчество, классическая методика, педагог.

Мақалада балалар өнер мектебіндегі хореографияны оқыту әдістері қарастырылады. Оқытудағы мақсаттар: балалардың физикалық, эстетикалық және эмоциялық дамуы. Классикалық, ойындық, интеграциялық және заманауи әдістердің әрқайсысы түрлі дағдыларды қалыптастыруға бағытталған. Педагогтың рөліне ерекше назар аударылады, ол балалардың тек би шеберліктерін ғана емес, сонымен қатар жеке қасиеттерін дамытып, шығармашылық өсуге жағдай жасайды.

Тірек сөздер: хореография, оқыту әдісі, балалар, физикалық даму, шығармашылық, классикалық әдіс, педагог

Хореография в детской школе искусств – это не просто обучение танцевальным движениям, а целостная система воспитания, включающая физическое, эстетическое и нравственное развитие ребёнка. Преподавание хореографии требует особого подхода, учитывающего как возрастные, так и индивидуальные особенности учеников. В данной

статье рассмотрим основные методики преподавания хореографии, применяемые в детских школах искусств.

Прежде чем погружаться в обсуждение методик, важно понимать ключевые задачи, стоящие перед преподавателем хореографии:

1. Физическое развитие – танцы способствуют развитию координации, силы, гибкости и выносливости. У детей формируется правильная осанка, укрепляется мышечный корсет.

2. Эстетическое воспитание – хореография помогает развивать у ребёнка чувство прекрасного, способность видеть и создавать красоту через движение.

3. Эмоциональное и личностное развитие – через танец дети учатся выражать свои эмоции и чувства, что помогает развивать эмоциональный интеллект.

4. Культурное просвещение – хореография знакомит детей с культурными традициями разных народов и исторических эпох, расширяя их кругозор.

Методики преподавания хореографии в значительной степени зависят от возрастных особенностей учащихся. Разделение на возрастные группы позволяет выстроить учебный процесс таким образом, чтобы дети получали оптимальную нагрузку и учились в соответствии со своими физическими возможностями:

- Дошкольный возраст (3-5 лет) – в этом возрасте основное внимание уделяется играм, направленным на развитие координации движений и простых танцевальных элементов. Дети учатся чувствовать ритм, запоминать несложные комбинации движений. Главная задача – развить интерес к движению и танцу, при этом обучение должно проходить в игровой форме.

- Младший школьный возраст (6-9 лет) – на этом этапе дети уже способны выполнять более сложные движения, начинают осваивать основы классического танца, работу с пространством и партнёрами. Преподаватели активно используют музыкальное сопровождение для развития чувства ритма и музыкальности.

- Средний школьный возраст (10-12 лет) – в этот период значительно увеличивается техническая сложность танцевальных элементов. Дети начинают осваивать различные стили танцев, акцент ставится на развитие координации, гибкости и выносливости.

- Подростковый возраст (13-15 лет) – на данном этапе дети уже обладают базовыми навыками и могут самостоятельно выполнять сложные хореографические комбинации. Обучение сосредотачивается на развитии артистичности, сценической выразительности и совершенствовании технических навыков.

Существует несколько подходов и методик преподавания хореографии, каждая из которых имеет свои особенности и преимущества:

1. Классическая методика:

Классическая хореография основана на строгих канонах и правилах, которые передаются из поколения в поколение. В основе этой методики лежат следующие принципы:

- Постепенность – обучение начинается с самых простых движений и постепенно усложняется. Важное внимание уделяется правильности выполнения каждого элемента.

- Система упражнений – программа включает базовые упражнения у станка, на середине зала и прыжки. Они позволяют развить у детей правильную осанку, гибкость, пластику, координацию движений.

- Дисциплина и самоконтроль – классическая методика прививает детям чувство ответственности и самодисциплины, так как каждый элемент требует тщательного выполнения.

Преимущество данной методики заключается в том, что она даёт прочную техническую базу, которая необходима для любого танцевального стиля. Недостаток же в том, что классическая методика может казаться слишком строгой и однообразной для некоторых детей, что может снижать интерес к занятиям.

2. Игровая методика:

Игровая методика особенно актуальна для работы с детьми младшего возраста. Преподавание хореографии через игру позволяет сделать процесс обучения более интересным и увлекательным для малышей. В игровой методике используются:

- Музыкально-ритмические игры – дети выполняют танцевальные задания под музыку, что развивает их чувство ритма и музыкальности.

- Ролевые игры – в танце дети перевоплощаются в различных персонажей, что помогает развивать их артистические способности.

- Импровизация – детям даётся возможность импровизировать, придумывая собственные движения, что развивает их творческое мышление.

Игровая методика помогает снять напряжение и боязнь ошибок, дети начинают чувствовать себя более свободно на занятиях.

3. Интегрированная методика:

Интегрированная методика объединяет элементы различных стилей и направлений в хореографии. Это может быть синтез классического танца, современного, народного и даже элементов акробатики. Преимущество этого подхода заключается в том, что он позволяет ребёнку попробовать себя в различных направлениях, что помогает ему найти свой собственный стиль. Преподаватели, использующие интегрированную методику, обращают внимание на индивидуальные особенности каждого ребёнка, помогая ему раскрыть свои сильные стороны.

4. Современные методики и новые подходы:

В последние годы активно развиваются современные методики преподавания хореографии, в которых делается акцент на индивидуальном подходе, использовании новых технологий и создании комфортной атмосферы на занятиях.

- Методика свободной импровизации – акцентируется на самовыражении и творческом подходе, позволяя детям находить собственный язык движений.

- Использование мультимедийных технологий – преподаватели могут использовать видеоматериалы для анализа танцевальных номеров или создания хореографических композиций.

Рассмотрим роль педагога в преподавании хореографии. Успешность преподавания хореографии в детской школе искусств во многом зависит от профессионализма и подхода педагога. Хороший преподаватель должен обладать не только высоким уровнем технической подготовки, но и умением находить подход к каждому ребёнку, поддерживать его интерес к занятиям и развивать творческое начало.

Педагог в области хореографии играет ключевую роль в процессе обучения и развития детей. Его деятельность охватывает несколько важных аспектов:

1. Формирование техники и базовых навыков.

Педагог отвечает за передачу технических знаний и навыков, необходимых для выполнения танцевальных элементов. Это включает постановку правильной осанки, развитие гибкости, координации и силы. Преподаватель должен тщательно следить за техникой выполнения движений, чтобы избежать травм и обеспечить качественное освоение танцевальных форм.

2. Развитие артистических способностей.

Педагог помогает детям раскрыть их творческий потенциал, обучая их выразительности, сценической игре и способности передавать эмоции через движение. Важно научить учеников не только технике, но и способам передачи настроения и характерных черт танца. Важность артистических навыков трудно переоценить, так как они делают танец живым и выразительным. Вот несколько подходов и методов для развития артистических способностей у учеников:

- Работа с эмоциями: Педагог может предложить ученикам упражнения, направленные на выражение различных эмоций через танцевальные движения. Например, можно создать танцевальные этюды на тему радости, грусти или гнева, чтобы дети научились передавать эти чувства через тело.

- Значение жестов и мимики: Важно обучить учеников использовать жесты и мимику, чтобы усилить выражение их движения. Педагог может проводить упражнения, направленные на развитие выразительности лица и тела.

- Импровизационные упражнения: Дети могут выполнять импровизационные задания, где они свободно выражают свои чувства и идеи через танец. Это развивает их креативность и способность адаптироваться к разным ситуациям.

-Синхронизация с музыкой: Практика синхронизации движений с музыкальным ритмом и мелодией помогает развить чувство ритма и музыкальности, что также влияет на артистизм в танце.

- Репетиции и выступления: Регулярные репетиции и участие в выступлениях на сцене помогают детям научиться работать в условиях публичного представления. Это развивает уверенность, сценическую харизму и умение взаимодействовать с аудиторией.

- Обратная связь и самоанализ: После выступлений важно анализировать свои выступления и получать конструктивную обратную связь от педагога и зрителей. Это помогает ученикам понять свои сильные и слабые стороны и работать над их улучшением.

- Изучение различных стилей танца: Ознакомление с различными танцевальными стилями и культурными традициями помогает детям развивать более глубокое понимание танца и его возможностей для артистического выражения.

3. Создание мотивирующей атмосферы.

Хороший педагог создает на занятиях атмосферу поддержки и вдохновения. Он должен мотивировать учеников, признавать их успехи и помогать преодолевать трудности. Это помогает формировать у детей положительное отношение к занятиям и поддерживает их интерес к танцу.

4. Индивидуальный подход.

Каждый ребенок уникален, и педагог должен уметь адаптировать методы преподавания в зависимости от индивидуальных особенностей учеников. Это включает учет их физического состояния, уровня подготовки и личных интересов, что позволяет наиболее эффективно развивать их способности.

5. Развитие социальной и эмоциональной компетенции.

Через хореографию педагог помогает детям развивать навыки работы в команде, ответственность и самоорганизацию. Танцы часто предполагают работу в группе, что способствует развитию социальных навыков и умения взаимодействовать с другими.

6. Поддержка культурного и исторического контекста.

Педагог знакомит детей с историей и культурой различных танцевальных стилей и традиций, расширяя их кругозор и понимание искусства. Это способствует развитию уважения к различным культурам и традициям.

7. Организация выступлений и мероприятий.

Педагог также отвечает за подготовку и организацию танцевальных выступлений и мероприятий. Это включает постановку танцевальных номеров, организацию репетиций и сценическую подготовку, что помогает детям применять свои навыки на практике и получать опыт выступлений на сцене.

Таким образом, роль педагога в преподавании хореографии многогранна и включает не только передачу технических знаний, но и развитие личности ученика, создание вдохновляющей и поддерживающей среды, а также организацию практического применения полученных навыков.

Методики преподавания хореографии в детской школе искусств разнообразны и многогранны. Их выбор зависит от возраста детей, их физических возможностей и интересов. Классическая методика закладывает фундаментальные навыки, игровые элементы поддерживают интерес у младших учеников, а современные подходы помогают раскрыть индивидуальность каждого ребёнка. Успешное обучение хореографии требует сбалансированного подхода, где техника сочетается с творчеством и эмоциональной выразительностью, а главной задачей педагога становится развитие гармоничной личности через искусство танца.

Список использованной литературы:

1. Абдулина, О. А. Педагогика и методика преподавания хореографии. — Москва: Академия, 2017. — 320 с.
2. Ваганова, А. Я. Основы классического танца. — Санкт-Петербург: Искусство, 2009. — 256 с.
3. Князева, Л. И. Игровые методики в хореографическом образовании детей. — Москва: Просвещение, 2015. — 144 с.
4. Лебедев, А. В. Теория и практика преподавания хореографии. — Новосибирск:

НГПУ, 2018. — 212 с.

5. Михайлова, Н. П. Психология танца: эмоциональное развитие через движение. — Екатеринбург: Уральский государственный университет, 2016. — 198 с.

6. Петрова, Е. В. Современные подходы к обучению детей хореографии. — Москва: ВЛАДОС, 2020. — 232 с.

7. Романова, Т. Г. Хореография и детское развитие: интеграционные подходы. — Казань: Фолиант, 2021. — 180 с.

РОЛЬ УДАРНЫХ ИНСТРУМЕНТОВ В РАЗВИТИИ МУЗЫКАЛЬНЫХ СПОСОБНОСТЕЙ ДЕТЕЙ

Мегенов Б.Т.
преподаватель по классу ударных
инструментов, ГККП «Детская школа
искусств» ГУ «Отдел образования по городу
Талдыкорган Управления образования
области Жетісу»

Статья посвящена роли ударных инструментов в детских школах искусств, а также подчеркивает важность изучения казахских народных ударных инструментов для сохранения культурного наследия, развития музыкальных навыков, ритмического слуха, координации и творческого мышления у детей. Рассматривается их влияние на музыкальное и личностное развитие детей. Ударные инструменты способствуют развитию ритма, координации движений, творческих способностей и эмоционального интеллекта. Также подчеркивается важность коллективной игры и ее значение для формирования навыков работы в команде, что играет ключевую роль в музыкальном образовании.

Ключевые слова: ударные инструменты, музыкальное развитие, чувство ритма, координация движений, творческое самовыражение, командная работа, детская школа искусств.

Мақала Балалар өнер мектептеріндегі ұрмалы аспаптардың рөліне арналған, сондай-ақ мәдени мұраны сақтау, музыкалық дағдыларды дамыту, ритақты есту, үйлестіру және балалардың шығармашылық ойлауы үшін қазақ халықтық ұрмалы аспаптарын зерделеудің маңыздылығын атап көрсетеді. Олардың балалардың музыкалық және жеке дамуына әсері қарастырылады. Ұрмалы аспаптар дамуына, қимылдарды үйлестіруге, шығармашылыққа және эмоционалды интеллектке ықпал етеді. Сондай-ақ, музыкалық білім беруде шешуші рөл атқаратын ұжымдық ойынның маңыздылығы және оның командада жұмыс істеу дағдыларын қалыптастырудағы маңызы атап өтіледі.

Тірек сөздер: соқпалы аспаптар, музыкалық даму, ырғақ сезімі, қозғалысты үйлестіру, шығармашылық өзін-өзі көрсету, командалық жұмыс, балалар өнер мектебі.

Музыкальное воспитание играет важную роль в формировании личности ребенка. Одним из самых универсальных и важных аспектов музыкального образования является обучение игре на музыкальных инструментах. Особое внимание в этом контексте заслуживают ударные инструменты. В рамках детских школ искусств (ДШИ) они способствуют не только музыкальному развитию ребенка, но и всестороннему становлению его личности. Ударные инструменты помогают развивать чувство ритма, координацию движений, а также формируют навыки командной работы и творческого самовыражения. В данной статье мы рассмотрим, как обучение игре на ударных инструментах в ДШИ способствует развитию музыкальных и общих способностей детей.

Ударные инструменты — это одна из самых древних и многообразных групп музыкальных инструментов. Они включают как мелодические (ксилофон, маримба,

вибрафон), так и немелодические (барабаны, тарелки, бонго) инструменты. В детских школах искусств часто используются различные виды ударных, что позволяет детям ознакомиться с богатым спектром звучаний и ритмических структур.

Изучение казахских народных ударных инструментов в детских школах искусств (ДШИ) имеет важное значение для сохранения культурного наследия и формирования музыкального мышления у детей. Включение казахских ударных инструментов в программу ДШИ помогает детям не только развивать музыкальные способности, но и сохранять культурные традиции, что делает эти инструменты важной частью образовательного процесса.

Казахская музыкальная культура богата разнообразием народных инструментов, среди которых важную роль играют ударные. Ударные инструменты традиционно использовались в обрядах, праздниках и для сопровождения песен, а также в повседневной жизни казахов-кочевников. Они выполняли ритмическую функцию, подчёркивая динамику музыки и задавая темп. Казахские ударные инструменты, такие как дабыл, дауылпаз, асатаяк и дангыра, являются неотъемлемой частью культурного наследия Казахстана. Их изучение в ДШИ способствует сохранению и передаче традиций следующим поколениям. Дети, изучающие эти инструменты, глубже погружаются в национальную историю и культуру, что помогает формировать чувство идентичности и уважение к своим корням.

Ударные инструменты развивают у детей чувство ритма, координацию движений и слуховое восприятие. Это важные аспекты для их общего музыкального развития. Казахские ударные инструменты имеют уникальные ритмические и звуковые особенности, которые позволяют детям осваивать новые формы музыкального выражения, тренируя их навыки импровизации и творчества. Игра на ударных инструментах в ансамбле или оркестре учит детей работать в коллективе. Они развивают навыки взаимодействия с другими музыкантами, что важно для формирования командного духа и ответственности. Ударные инструменты часто задают ритмическую основу в музыке, что делает их ключевыми для создания гармонии и структуры в коллективной игре. Музыка оказывает положительное влияние на эмоциональное состояние ребенка. Игра на ударных инструментах помогает детям выразить свои эмоции через ритм и звук. Это может быть способом для снятия стресса и улучшения эмоционального благополучия, что особенно важно в подростковом возрасте. Изучение казахских ударных инструментов может открыть перед детьми возможности для дальнейшего обучения и развития в профессиональных музыкальных направлениях. Знание традиционной музыки и инструментов становится основой для создания новых музыкальных стилей, интеграции национальных элементов в современные музыкальные жанры.

1. Дабыл — один из самых древних казахских ударных инструментов. Он представляет собой большой барабан с кожаной мембраной, натянутой на деревянный корпус. Дабыл использовался в военной и охотничьей жизни, его звучание оповещало о начале сражений или опасности. Также его применяли во время проведения важных обрядов и праздников.

2. Дауылпаз — это военный ударный инструмент, который также напоминает барабан. Его отличает яркое и громкое звучание, которое использовалось для передачи сигналов во время боевых действий и организации армии. В повседневной жизни дауылпаз нередко сопровождал танцы и обрядовые церемонии. Его ударная техника требует сильной ритмики и чувства темпа.

3. Шыңдауыл — ещё один казахский ударный инструмент, который является разновидностью барабана. Этот инструмент был меньше по размеру, чем дабыл и дауылпаз, и имел более лёгкий звук. Шыңдауыл использовался в народных играх, обрядах и для сопровождения музыкальных коллективов. В сочетании с другими инструментами он создавал ритмическую основу для ансамблей.

4. Асатау или асатаяк — особый ритуальный инструмент, представляющий собой деревянную палку с металлическими подвесками. Когда музыкант трясёт асатаяк, металлические части ударяются друг о друга, создавая звонкий звук. Этот инструмент применялся в шаманских обрядах, а также для сопровождения традиционных песен и танцев.

5. Кос домбыра, хотя и относится к струнным инструментам, иногда используется

как ударный инструмент. Музыканты играют по корпусу инструмента, создавая ритмические рисунки. Этот приём позволяет добавить ритмический акцент в музыкальные композиции.

6. Сагатаяк – ударный инструмент, представляющий собой палку с колокольчиками или небольшими подвесками, издающими звенящий звук. Сагатаяк использовался в ритуалах и обрядах, а также для создания ритмического сопровождения народных песен и танцев.

Обучение игре на ударных начинается с простейших инструментов — например, бубна или маленького барабана. В процессе обучения дети изучают принципы извлечения звука, ритм и тактику игры. Это позволяет развивать чувство ритма и музыкальный слух, что крайне важно для общего музыкального развития.

Одним из ключевых аспектов обучения игре на ударных инструментах является развитие чувства ритма. Ритм — это основа любого музыкального произведения, и владение ритмическими структурами помогает ребенку лучше воспринимать музыку, осваивать ее закономерности. На занятиях в ДШИ учащиеся учатся чувствовать ритм и координировать свои действия с остальными участниками ансамбля, что особенно важно при совместной игре.

Игра на ударных помогает развивать музыкальный слух и способность различать различные ритмические структуры. Это способствует лучшему восприятию и пониманию музыкальных произведений.

Кроме того, обучение ритмике имеет большое значение для общего когнитивного развития ребенка, так как ритмические упражнения стимулируют работу мозга, повышают концентрацию и внимание. Игра на ударных инструментах требует хорошей координации движений. Управление палочками, ударами по разным частям инструмента, переключение между различными элементами ударной установки — все это развивает моторные навыки ребенка. При обучении детей младшего возраста на начальных этапах обучения особое внимание уделяется простым упражнениям, направленным на улучшение координации движений рук и ног. Такие занятия позволяют детям лучше ориентироваться в пространстве, развивают координацию между зрением и движениями, что также может быть полезно в повседневной жизни. Постепенно, по мере освоения

ударных инструментов, дети начинают овладевать более сложными техниками игры, что способствует развитию мелкой моторики и навыков точности.

Занятия на ударных инструментах также играют важную роль в развитии личностных качеств детей. В первую очередь, они способствуют формированию дисциплины и ответственности. Игра на ударных требует регулярных тренировок и концентрации, что помогает детям учиться планировать свое время и выполнять задачи систематически. Кроме того, игра на ударных инструментах развивает творческие способности ребенка. Каждый инструмент имеет свои уникальные звуковые характеристики, и дети учатся экспериментировать с различными звуками, создавая свои собственные ритмические композиции. Это способствует развитию креативного мышления и уверенности в своих силах. Игра на ударных инструментах в составе ансамбля или оркестра помогает ребенку развить навыки командной работы и коммуникации. Ударник должен четко чувствовать музыку и взаимодействовать с другими музыкантами, что требует умения слушать и понимать других участников коллектива. Это учит детей ответственности за общий результат и развивает способность работать в коллективе.

Помимо чисто музыкальных и физических навыков, обучение игре на ударных имеет важное значение для эмоционального и психологического развития ребенка. Ударные инструменты обладают мощным воздействием на эмоции, так как ритмические и звуковые вибрации влияют на состояние психики. Дети, играющие на ударных, учатся управлять своими эмоциями через музыку. Это помогает развивать эмоциональный интеллект и способность к самовыражению. Многие дети находят в игре на ударных инструментах способ выплеснуть накопленное напряжение или выразить радость, что способствует улучшению психоэмоционального состояния и снижению уровня стресса. Кроме того, ритм оказывает терапевтический эффект. Участие в музыкальной деятельности помогает детям лучше справляться с тревожностью и повышает уровень уверенности в себе. Многие педагоги отмечают, что занятия на ударных положительно влияют на детей, которые испытывают трудности с самоконтролем или концентрацией внимания.

Один из самых увлекательных аспектов игры на ударных инструментах — это участие в ансамбле. В рамках детских школ искусств учащиеся ударных отделений часто играют в ансамблях и оркестрах, где они учатся взаимодействовать с другими музыкантами. В ансамбле ударные инструменты играют ключевую роль, обеспечивая ритмическую основу для всех остальных участников. Работа в коллективе развивает у детей навыки командной работы, ответственность и умение слушать и уважать мнение других. Эти качества важны не только в музыкальной деятельности, но и в повседневной жизни. Совместная игра помогает детям учиться договариваться, распределять роли и принимать коллективные решения.

Занятия на ударных инструментах в ДШИ могут стать основой для будущей музыкальной карьеры. У многих детей, занимающихся в школах искусств, появляется желание продолжить обучение в профессиональных музыкальных учебных заведениях. Ударные инструменты востребованы во многих музыкальных жанрах — от классической музыки до рока, джаза и поп-музыки. Это открывает перед детьми широкий спектр возможностей для творческой самореализации.

Ударные инструменты играют ключевую роль в музыкальном развитии детей в детских школах искусств. Они способствуют формированию чувства ритма, улучшению координации движений, развитию творческих способностей и эмоциональной сферы ребенка. Занятия на ударных также помогают развивать личностные качества, такие как дисциплина, ответственность и умение работать в коллективе. Ударные инструменты не только учат детей музыке, но и помогают им лучше понимать себя и окружающий мир, что делает их неотъемлемой частью музыкального воспитания в детских школах искусств.

Список использованной литературы:

1. Сарыбаев, Б. «Казахские народные музыкальные инструменты». – Алма-Ата, 1989.
2. Краткая энциклопедия Казахская ССР, том 4, Культура– Алма-Ата, 1990.
3. Silk Road Adventures. Статья о казахских музыкальных инструментах.
4. Орлов, В. А. «Психолого-педагогические аспекты музыкального воспитания детей».
5. Школяр, Л. В. «Музыкальная педагогика: современные подходы».
6. Губанова, И. В. «Музыкальное развитие детей: теория и практика».
7. Ковалев, М. Н. «Роль ритма в музыкальном образовании».

РАЗРАБОТКА МУЗЫКАЛЬНОГО СЛУХА НА УРОКАХ СОЛЬФЕДЖИО В ДЕТСКОЙ ШКОЛЕ ИСКУССТВ

Нурмолданова Д.С.
преподаватель сольфеджио ГККП «Детская
школа искусств» ГУ «Отдел образования по
городу Талдыкорган Управления образования
области Жетісу»

Статья посвящена разработке музыкального слуха на уроках сольфеджио в детской школе искусств. В ней рассматриваются основные принципы преподавания, эффективные упражнения для развития слуховых навыков, а также использование современных технологий. Обсуждаются примеры успешных практик и проблемы, с которыми могут столкнуться педагоги. Основное внимание уделяется созданию поддерживающей атмосферы и индивидуальному подходу к каждому ученику.

Ключевые слова: Музыкальный слух, развитие слуха, восприятие музыки, тональность, интонация, слуховая память, музыкальная тренировка.

Мақала Балалар өнер мектебінде сольфеджио сабақтарында музыкалық есту қабілетін дамытуға арналған. Онда оқытудың негізгі принциптері, есту дағдыларын дамытуға арналған тиімді жаттығулар, сондай-ақ заманауи технологияларды қолдану қарастырылады. Табысты тәжірибелердің мысалдары мен тәрбиешілер кездесетін мәселелер талқыланады. Қолдау атмосферасын құруға және әр оқушыға жеке көзқарасқа баса назар аударылады.

Тірек сөздер: музыкалық есту, есту қабілетін дамыту, музыканы қабылдау, тоналдылық, интонация, есту жады, музыкалық жаттығу.

Музыкальный слух – ключевой компонент для любого музыканта, будь то профессионал или любитель. Особенно важно развивать этот навык у детей, обучающихся в детской школе искусств. Уроки сольфеджио играют основополагающую роль в этом процессе, предоставляя учащимся инструменты для более глубокого понимания и исполнения музыки. Эта статья посвящена тому, как правильно организовать и использовать уроки сольфеджио для эффективного развития музыкального слуха у детей. Музыкальный слух включает в себя несколько аспектов: относительный и абсолютный слух, ритмическое восприятие, интонацию и гармоническое восприятие. Значение музыкального слуха для развития личности и музыкального восприятия невозможно переоценить. Музыкальный слух является основой для многих видов музыкальной деятельности, таких как пение, игра на музыкальных инструментах, сочинение музыки и даже простое восприятие музыкальных произведений.

- Абсолютный слух позволяет человеку точно определять высоту звука без опоры на какой-либо эталон. Люди с абсолютным слухом могут назвать ноту, которую слышат, не опираясь на инструмент или другой звук. Абсолютный слух встречается редко, и считается, что его развитие во многом зависит от генетики и раннего музыкального обучения.

- Относительный слух более распространен и проявляется в способности распознавать интервалы между звуками. Люди с хорошим относительным слухом могут легко различать мелодические и гармонические изменения, что очень важно для музыкантов, вокалистов и композиторов.

- Внутренний слух – это способность человека мысленно «слышать» музыку без её реального звучания. Он помогает музыкантам представлять и воспроизводить произведения без использования инструментов или нот.

Музыкальный слух не является врожденным качеством в полной мере. Хотя генетические факторы могут играть роль, регулярные занятия музыкой

способствуют развитию слуха на всех уровнях. Упражнения, такие как пение, игра на музыкальных инструментах и работа с интервалами, помогают улучшать восприятие звуков и их различие. Важно отметить, что музыкальный слух необходим не только для профессиональных музыкантов. Он помогает лучше понимать музыку, наслаждаться ею и даже улучшает когнитивные способности, такие как память и внимание. Музыкальное образование в раннем возрасте способствует развитию слуха, а также формированию других важных навыков, таких как координация и самовыражение.

1. Развитие когнитивных способностей:

Музыкальный слух способствует развитию когнитивных функций у детей. Исследования показывают, что дети с развитыми музыкальными способностями часто лучше справляются с задачами, требующими концентрации, памяти и логического мышления. Музыкальные упражнения, направленные на развитие слуха, тренируют мозг, улучшая способности к восприятию и анализу информации.

2. Эмоциональное развитие:

Музыка оказывает мощное влияние на эмоциональную сферу человека. Развитый музыкальный слух позволяет глубже воспринимать и понимать эмоциональную составляющую музыки, что способствует развитию эмоциональной чуткости и эмпатии. Музыка помогает выражать эмоции, формировать позитивное настроение и справляться с отрицательными эмоциями.

3. Социальные навыки:

Музыкальные занятия, особенно коллективные (например, хоровое пение или игра в оркестре), развивают социальные навыки. Музыкальный слух позволяет лучше взаимодействовать с другими музыкантами, подстраиваться под общий ритм и гармонию. В результате у детей формируются навыки работы в команде, дисциплина и ответственность.

4. Основы музыкального образования:

Музыкальный слух является фундаментом для успешного освоения музыкального образования. Без способности различать высоту звука, ритм и тембр невозможно научиться петь или играть на музыкальных инструментах. Развитый слух позволяет музыкантам интуитивно улавливать ошибки и корректировать их, что ускоряет процесс обучения и повышает уровень мастерства.

5. Креативность и творчество:

Музыкальный слух стимулирует творческое мышление. Он помогает музыкантам создавать новые мелодии, импровизировать и экспериментировать с различными музыкальными элементами. Кроме того, хороший слух открывает возможности для понимания и создания сложных музыкальных произведений.

6. Профессиональное значение:

Для тех, кто выбирает музыку своей профессией, развитый музыкальный слух — это не просто преимущество, а необходимость. Композиторы, дирижеры, аранжировщики, вокалисты и музыканты-инструменталисты нуждаются в высоком уровне слуха, чтобы выполнять свою работу на профессиональном уровне.

Развитие музыкального слуха у детей требует систематического и разнообразного подхода. Существует множество методов, направленных на улучшение способности воспринимать, различать и воспроизводить звуки. Вот основные методы, которые могут быть использованы для развития музыкального слуха:

1. Слушание музыки

Прослушивание музыки различных жанров и стилей развивает у ребенка способность различать тембр, ритм, мелодию и гармонию. Важно, чтобы музыка была разнообразной и включала как классические произведения, так и современные композиции.

- Активное слушание: Задавайте ребенку вопросы о прослушанном произведении, просите описать свои ощущения и выделить определенные звуки или инструменты.

- Сравнительное слушание: Сравняйте разные интерпретации одного произведения или аналогичные по стилю композиции.

2. Пение

Пение — один из наиболее эффективных методов развития слуха. Оно помогает детям лучше понимать высоту звука, интонацию и ритм.

- Имитация: Просите ребенка повторять за вами мелодии или короткие музыкальные фразы. Это помогает развивать слух и вокальные навыки.

- Хоровое пение: Участие в хоре способствует развитию гармонического слуха и навыков коллективного музицирования.

- Обучение на музыкальных инструментах

3. Игра на музыкальных инструментах способствует глубокому пониманию музыкальной структуры и развивает слух.

- Фортепиано: Один из лучших инструментов для развития слуха, так как позволяет детям одновременно видеть и слышать разные высоты звуков.

- Струнные инструменты: Играть на струнных инструментах помогает развить тонкое восприятие высоты звука и гармонии.

4. Ритмические упражнения

Ритм — важная составляющая музыкального слуха. Упражнения на развитие ритма помогают детям лучше понимать музыкальную структуру.

- Тактирование: Ребенок повторяет заданный ритм, используя хлопки, удары по столу или ногой.

- Игра на ударных инструментах: Упражнения на барабанах или ксилофоне развивают чувство ритма и координацию.

5. Сольфеджио

Сольфеджио — это специальная методика, направленная на развитие слуха через пение по нотам, чтение нотного текста и написание музыкальных диктантов.

- Пение по нотам: Помогает ребенку развить интонационный слух и запомнить звучание различных нот.

- Распознавание интервалов: Упражнения на различение интервалов учат детей слышать и правильно идентифицировать расстояние между звуками.

6. Музыкальные игры

Игры делают процесс обучения более увлекательным и помогают детям легче усваивать музыкальные понятия.

- Музыкальные викторины: Игры, в которых ребенку нужно угадать мелодию или ритм, развивают слух и музыкальную память.

- Игра «Повтори мелодию»: Учитель или родитель играет короткую мелодию, и ребенок должен повторить ее на инструменте или пропеть.

7. Импровизация

Импровизация развивает творческое мышление и помогает детям лучше понимать музыкальную структуру.

- Создание мелодий: Предложите ребенку придумать свою мелодию, используя заданные ноты или ритмический рисунок.

- Экспериментирование с инструментами: Дайте ребенку возможность свободно исследовать звучание различных инструментов, чтобы он мог самостоятельно найти гармоничные сочетания звуков.

8. Музыкальные диктанты

Написание музыкальных диктантов развивает слуховую память и способность к музыкальному анализу.

Простые диктанты: Начиная с простых диктантов, где ребенку нужно записать несколько нот или короткую мелодию.

Комплексные диктанты: Постепенно переходите к более сложным заданиям, включающим гармонию и ритм.

9. Анализ музыкальных произведений

Анализ музыкальных произведений помогает развить понимание музыкальной структуры и слух.

Разбор композиций: Анализируйте вместе с ребенком структуру музыкальных произведений, обращая внимание на мелодию, ритм, гармонию.

Поиск мотивов: Просите ребенка найти в произведении повторяющиеся мотивы или темы.

10. Участие в ансамблях

Игра в ансамбле помогает развить способность слышать и понимать других музыкантов, что существенно улучшает музыкальный слух.

Камерные ансамбли: Игра в небольших группах развивает умение слышать гармонию и взаимодействовать с другими музыкантами.

Оркестр: Участие в оркестре помогает развить слуховое восприятие сложных музыкальных текстур и ритмов.

Все эти методы могут быть адаптированы в зависимости от возраста и уровня подготовки ребенка. Важно, чтобы процесс развития музыкального слуха был постепенным и не сопровождался чрезмерным давлением, сохраняя радость от взаимодействия с музыкой.

Таким образом, музыкальный слух играет ключевую роль не только в музыкальной деятельности, но и в общем развитии личности. Это важная способность, которая формирует у детей и взрослых более глубокое понимание и восприятие мира через музыку.

Список использованной литературы:

1. Бурдетова В. Н. «Основы музыкального слуха».
2. Григорьев С.А. «Музыкальный слух и его развитие».
3. Федорова Н.М. «Методы развития музыкального слуха и ритма».
4. Лысенко И.А. «Слуховая культура и музыкальное восприятие».
5. Литвинова Н.С. «Музыкальное образование в школе: теория и практика».
6. Соколова М.И. «Музыкальная педагогика: принципы и подходы».
7. Ершова Е.А. «Практическое руководство по музыкальному слуху».
8. Михайлов А.Н. «Методика обучения музыкальному слуху».
9. Дейч Л. П. «Основы музыкальной психологии» - Издательство: Музыка – год издания: 2012 г.
10. Суворова Л. Г. «Методика музыкального воспитания в детском саду» - Издательство: Академия - Год издания: 2009 г.
11. Эйзенштейн, А. Л. «Музыкальный слух и его развитие» - Издательство: Композитор - Год издания: 2010 г.
12. Холопова В. Н. «Сольфеджио для начинающих» - Издательство: Музыка - Год издания: 2015 г.
13. Малинина Л. А. «Психология музыкального восприятия» - Издательство: Флинта, Наука - Год издания: 2006.

ВИОЛОНЧЕЛЬ АСПАБЫНЫҢ ЕРЕКШЕЛІГІ, ТАРИХЫ, ҚҰРЫЛЫСЫ ЖӘНЕ МУЗЫКАЛЫҚ РӨЛІ

Станбекова Айгуль Абильовна
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі»
ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК виолончель
пәнінің мұғалімі

Виолончель – кез келген оркестр мен камералық ансамбльдің қуатты, терең және бай дыбысымен ерекшеленетін, *string* (жіпті) аспабы. Оның тарихы, құрылысы, орындаушылық техникасы және музыкалық рөлі — бәрі де виолончельді музыка әлемінде ерекше орынға ие қылып отыр. Осы мақалада виолончельдің ерекшеліктеріне терең түсінік беру мақсатында, аспаптың шығу тегі, дамуы, конструкциясы, ойнау әдістері, және музыкадағы маңыздылығы қарастырылады.

Виолончель – струнный инструмент, отличающийся мощным, глубоким и насыщенным звучанием любого оркестра или камерного ансамбля. Ее история, конструкция, техника исполнения и музыкальная роль делают виолончель особенным местом в мире музыки. В данной статье рассматриваются происхождение, развитие, конструкция, способы игры и значение инструмента в музыке, чтобы обеспечить более глубокое понимание особенностей виолончели.

Виолончельдің тарихы Виолончельдің тарихы 16-шы ғасырдың ортасына келеді, бірақ оның арғы тегі гитара мен скрипка отбасынан бастау алады. Виолончель алғашында «виола да гамба» отбасына жататын аспап ретінде қолданыла бастады. Ол кезде аспаптардың кейбір ерекшеліктері, мысалы, конструкциясы және қолданылу форматы әлі толық қалыптаспаған еді. Виолончельдің қазіргі түрі 17-18 ғасырларда Италияда, әсіресе, Антонио Страдивари мен Гаспаро да Сало секілді шеберлердің қолынан шыққан үлгілер арқылы танымал болған. 19-шы ғасырдың басында виолончель классикалық музыканың құрамдас бөлігіне айналды, композиторлар оның дыбысына және мүмкіншіліктеріне қызығушылық танытты. Л. Бетховен, И. Брамс, П. Чайковский секілді әйгілі композиторлар виолончельге арналған шығармалары арқылы аспаптың мүмкіндіктерін толық ашып көрсетті.

Виолончельдің құрылысы Виолончель — төрт жіпті аспап. Оның конструкциясы скрипкадан айтарлықтай ерекшеленеді. Негізгі элементтері мыналар:

1. Корпус: Виолончельдің денесі қазақта «гриф» деп аталатын ұзын ағаштан жасалған. Корпус диаметрі мен тереңдігі жағынан үлкен, бұл оның дыбысының байлығын арттырады.

2. Жіптер: Виолончельде негізінен төрт жіп орналасқан (C, G, D, A). Жіптерді ішекті аспаптарда қолданылатын материалдармен, көбінесе мүйіз, алған немесе синтетикалық материалдан жасайды.

3. Гриф: Гриф — аспаптың ұзын, жіңішке бөлімі, ол жіпті тартып, аспаптың дыбысын қалыптастыруға көмектеседі. Грифте орналасқан пернелер жіптерді қысу арқылы әртүрлі ноталарды шығарады.

4. Дыбыс тесігі: Дыбыс тесігі — корпус ішінде дыбыс шығуға көмектесетін бұрышты тегістеуге мүмкіндік береді. Дыбыс тесігінің формасы мен орналасуы аспаптың дыбыстық әсерін өзгертуі мүмкін.

5. Аяқтар: Виолончельдің төменгі бөлігінде аяқтар орналасады, олар аспаптың тегіс дыбыспен тіркелуін қамтамасыз етеді.

6. Тетік: Виолончельдің тетік бөлімі — жіптердің бұрышын өзгертуге мүмкіндік беретін механизм. Тетік арқылы аспаптың дыбысы реттеледі.

Виолончельдің ойнау техникасы Виолончельде ойнау процесі арнайы техниканы талап

етеді. Орындаушылар көбінесе екі қолмен жұмыс істейді: оң қол жіпті тартатын, ал сол қол жіпті басатын. Виолончельде ойнаудың бірнеше негізгі әдісі бар:

1. Сызықтық техникалар: Тартылмалы (pizzicato) және доғани (arco) техникасы кең қолданылады. Сызықтық әдіс дауыс шығу әдісіне байланысты дыбысты шамалы өзгертуге мүмкіндік береді.

2. Динамика: Виолончельмен түрлі қарқындылықтағы дыбыстар шығаруға болады. Орындалған музыкалық шығарманың эмоционалдық жүктемесіне сәйкес, орындаушы динамиканың өзгеру әдістерін қолданады.

3. Фразация: Фразация — музыкалық шығарманың құрылымын қалыптастырушы маңызды аспект. Әрбір аккордтың легато және стакато арқылы берілуі музыкалық көңіл-күйді әсерлі жеткізуге көмектеседі.

4. Импровизация: Виолончельдің орындаушысы мәтіндік материалдың негізінде импровизация жасай алады. Бұл техниканы джаз, фольклорлық және әлемдік музыкаларда көп қолданады.

Виолончельдің музыкалық рөлі: Виолончель классикалық музыкада, концерттерде және оркестрлерде, сондай-ақ жеке орындаушылар мен ансамбльдерде маңызды рөл атқарады. Оның терең және эмоциялық дыбысы көптеген музыкалық жанрларда қолданылып, көптеген композиторлардың шығармашылығындағы басты аспаптың біріне айналды. Виолончельдің рөлі төмендегі аспектілерді қамтиды:

1. Солист: Виолончель жеке орындау үшін арнайы шығарма жазылған. Оның дыбыс байлығы мен тереңдігі жеке орындаушылардың шығармаларын тыңдауға мүмкіндік береді.

2. Камерлік музыка: Виолончель камералық ансамбльдерде қоса отырып, басқа да аспаптармен үйлесімді дыбыс шығарады. Ол гармониялық ортада өзіндік дыбыс шығарады.

3. Контрапунктикалық рөл: Оркестр құрамында виолончель контрабаспен бірге төменгі әуездерді шығара отырып, үйлесімділіктің негізін құрайды. Оның қуатты дыбысы өзінде тек қана тереңдік, сонымен қатар ритмді тұрақтандырады.

4. Танымалдық: Бұдан басқа, виолончель А.Дворжак, Э.Элгар және К.Сен-Санс сынды композиторлардың шығарған камерлік шығармаларында кеңінен қолданылады, олар аспаптың қайталанбас дыбыс рөлін одан әрі ашады.

Әсемдік, Техникалық Ерекшеліктері және Эмоциясы

Виолончель – жіпті аспаптардың арасында терең, бай, әрі эмоциялық дыбыспен ерекшеленетін аспап. Оның дыбыстық әлемі адамның сезімдерін терең ұғынуға мүмкіндік береді, сондықтан виолончель соңғы бірнеше ғасырлар бойы классикалық музыканттар мен тыңдаушылар арасында жоғары бағаланады. Виолончельдің дыбыстық үнін түсіну үшін, оның құрылымына, ойнау техникасына, музыкалық сипаттамаларына және осы аспаптың тарихындағы зерттеу мен зерттеудің маңыздылығына назар аудару керек. Виолончельдің Дыбыс Құрылымы Виолончельдің дыбыстық үні оның конструкциясынан бастау алады.

Аспаптың негізгі бөліктері:

1. Корпус: Виолончельдің көлденең пішіні мен көлемі оның дыбыс күшін анықтайды. Корпус ағаштан (әдетте қарағай және еменнен) жасалып, оның резонанстық қасиеттері жақсы. Корпустың форма мен тереңдігі дыбыстың толқыны мен тембрін қалыптастырады.

2. Дыбыс тесігі: Виолончельдің корпусында орналасқан дыбыс тесігі дыбыстың көшірілуіне, яғни аспаптың акустикалық қасиеттеріне әсер етеді. Дыбыс тесігі дыбыстың шығуын оңтайландырып, тонның байлығын арттыруға көмектеседі.

3. Жіптер: Виолончельде төрт жіп (C, G, D, A) бар. Жіптер конструкциясы, ұзындығы мен диаметрі аспаптың дыбыстық шығуын реттейді. Жіпті тарту кезінде әр түрлі ноталар мен динамика шығарылады. Жіптер мүйіз, ішек немесе синтетикалық материалдан жасалуы мүмкін, мұның бәрі дыбыс сапасына тікелей әсерін тигізеді.

Дыбыс Түрлері Виолончельдің дыбыс өндірудің бірнеше әдісі бар, олардың әрқайсысы әр түрлі тыңдаушылық әсер мен эмоцияларды беруі мүмкін:

1. Арко (Bow Technique): Бұл әдіс — виолончельдің негізгі ойын техникасы. Оқыту

процессінде, орындаушы доғаны (поновка) жіптерге сүйрейдіндіктен, дыбыс терең, бай әрі ұзын болады. Арко техникасында түрлі динамикалық өзгерістер, легато және стаккато эффекттері шығарылады.

2. Пиццикато (Pizzicato): Пиццикато — жіпті қолмен басып, қысу арқылы дыбыс шығару әдісі. Бұл әдіс жиі дауысты акценттер жасау үшін қолданылады. Пиццикато дыбысы жеңіл, әуе тәрізді және күзге ұқсас.

3. Хармоникалар (Harmonics): Бұл — жіпті жеңіл ғана басып тұрғызу арқылы шығарылатын ойнату әдісі. Хармоникалық дыбыстар әдетте өте жоғары, акустикалық, ал ерекше әсер береді.

4. Динамика: Виолончельдің динамикасы мен экспрессиясы өте бай. Оқытушы музыкалық ритм мен күшті, корпус аспектілерін оңтайландыра отырып, аспаптың дыбысын өзгерте алады. Динамиканың өзгеруі үлкен эмоция шығарады, мысалы, дауыссыз, жұмсақ дыбыс пен қатты, арқыланған, экстравагант дыбыс.

Эмоциялық Жүктеме Виолончельдің дыбыстық күші - оның бай эмоцияларда сезілетін жұмсақтығында. Дыбыс философиясында, виолончельдің терең әрі жұмсақ дыбысы романтика, естелік, және ностальгияны оятады. Виолончель көңілділік пен қуануды да, қайғы мен мұңды да жеткізе алады. Оның эмоционалдылығы мынадай:

1. Тереңдік: Виолончельдің терең дыбысы тыңдаушыда психоэмоционалды әсер туғызады. Әйгілі виолончелистердің орындауындағы шығармалар, мысалы, О. Прокофьев және А. Дворжак шығармалары тыңдаушыларды терең сезімдерге жетелейді.

2. Экспрессия: Виолончель жайлы романтикалық, симфониялық, неоклассикалық музыкада жиі кездеседі, оның арқасында эмоция мен көңіл-күйді жеткізе алады. Música de los Españoles, Elgar-дың «Виолончеліне арналған концерт» сияқты шығармаларды тыңдау кезінде көпшілік әр түрлі сезімдермен байланысы арта түседі.

3. Шығармашылық: Виолончельдердің бүгінгі күндерде джаз, фольклор, әлемдік музыкада үлкен маңызға ие. Оның дыбысы әрқашан жаңаша, тың, қызықты болуы мүмкін. Музыканттардың импровизация мен интерпретациясы арқылы виолончель әр түрлі лейтмотивтер, жаңандырушылар болып табылады.

Виолончельдің Музыкалық Рөлі Виолончельдің музыкалық рөлі көп қырлы. Ол оркестрлерде, камералық ансамбльдерде, және жеке орындауда маңызды орын алады:

1. Оркестрлік Рөл: Виолончель оркестр құрамында контрапунктикалық әрі гармониялық рөл атқарады. Ол алдыңғы кесте мен акорды ұстап, музыканың синергиясына ықпал етеді. Виолончель оркестрдің терең дыбысын күшейтеді, оған байлық қосып, динамиканы қамтамасыз етеді.

2. Камерлық Музыка: Виолончель камералық ансамбльдерде елеулі рөл атқарады. Ол мукадың терең және біріктірілген дыбысын қамтамасыз етеді, бұл ансамбльдің негізінде әуезді театрды қалыптастыруға мүмкіндік береді.

3. Солистикалық Рөл: Виолончель көптеген танымал терме әрекеттерімен, мысалы, Ж. С. Бахтың «Келтірілген Дүние» концерті, П. Чайковскийдің «Виолончель концерті» сияқты шығармаларға ие. Бұндай шығармалар виолончельдің тек ансамбльде ғана емес, сонымен қатар жеке орындауда да терең эмоция мен техниканы көрсете алатындығын дәлелдейді.

Виолончель аспабы тереңдігін, байлығын, әрі эмоционалдығын білдіретін ерекше аспап болып табылады. Оның дыбыстарының байлығы, орындау әдістері, музыкалық рөлі, эмоциялық диапазоны – барлығы виолончельдің мәңгілік сұлулығы мен музыкалық зерттеудің шетсіздігін көрсетеді. Екі ғасыр тарихына ие болған виолончель заманауи орындаушылар мен композиторлардың әлемінде ерекше орын алып, классикалық және заманауи музыканың тереңдігі мен қуатын күшейте түседі. Әрбір дыбыс, ырғақ, және эмоция – виолончель арқылы тыңдаушыларды әрдайым жаңа биіктерге және әсерлерге жетелейді.

Қорытынды: Виолончель – терең, бай дыбысымен және бірнеше орындаушылық ерекшеліктерімен танымал жіпті аспап болып табылады. Оның тарихы, құрылысы, орындау техникасы және музыкалық рөлі әлемдік музыкада үлкен орын алады. Виолончель классикалық және заманауи музыканың тартымдылығын арттыра отырып,

музыканттардың шығармашылығында терең әрі эмоционалды білім беретін аспап ретіндегі өзіндік ерекшеліктерін сақтап келеді. Виолончельдің магиясы - оның дыбысында, орындаушылық техникасында және әлем музыкасындағы маңыздылығында жатыр.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Grim, A. (2009). «The Cello: A History and its Repertoire». Oxford University Press. - Виолончель мен оның тарихи дамуымен, конструкциясы мен дыбыстық ерекшеліктерімен таныстырады.
2. Swafford, J. (2011). The Vintage Guide to Classical Music: 250 Essential Recordings. Vintage. - Виолончельдің классикалық музыканың құрамындағы рөлі мен ықпалы туралы ақпарат береді.
3. Chamberlain, D. (2015). Cello Technique: Principles and Practice. Schott Music. - Виолончельде ойнау техникасының теориялық және практикалық аспектілерін талқылайды.
4. Torke, J. (2010). Exploring the Cello: A Brief Look at its Techniques and Styles. New York: Popular Music Press. - Виолончельдің дыбыстық өндірісі мен орындау стильдерін зерттейді.
5. Hargrave, A. (2014). The Cello: History and Technique. Cambridge University Press. - Виолончельдің тарихын, техникалық аспектілерін, дыбыстық мүмкіндіктерін зерттейді.

КАК ЗАНЯТИЯ ХОРЕОГРАФИЕЙ ВЛИЯЮТ НА ЗДОРОВЬЕ И ОСАНКУ РЕБЕНКА

Калиакперқызы Асель
преподаватель хореографии ГККП «Детская школа искусств» ГУ
«Отдел образования по городу Талдықорган Управления образования
области Жетісу»

Занятия хореографией оказывают значительное влияние на здоровье и осанку ребёнка. В статье рассмотрено, как хореография способствует формированию правильной осанки, укреплению мышц и улучшению сердечно-сосудистой системы. Также обсуждаются позитивные аспекты, такие как повышение самооценки, снижение стресса и развитие социальных навыков. Занятия танцами помогают предотвратить проблемы, связанные с малоподвижным образом жизни, и способствуют общему благополучию ребёнка. В условиях современного мира хореография становится ценным инструментом для поддержания здоровья и гармоничного развития детей.

Ключевые слова: хореография, осанка, мышечная сила, сердечно-сосудистая система, гибкость, самооценка, стресс, координация.

Хореография сабақтары баланың денсаулығы мен дұрыс пострасына айтарлықтай әсер етеді. Мақалада хореографияның дұрыс постраны қалыптастыруға, бұлшықеттерді нығайтуға және жүрек-қан тамырлары жүйесін жақсартуға қалай ықпал ететіні қарастырылады. Сонымен қатар, өзіне деген сенімділікті арттыру, стрессті азайту және әлеуметтік дағдыларды дамыту секілді оң аспектілер талқыланады. Би сабақтары қозғалыс аздығымен байланысты мәселелердің алдын алуға және баланың жалпы әл-ауқатына ықпал етеді. Қазіргі әлемде хореография балалардың денсаулығы мен үйлесімді дамуын сақтау үшін құнды құрал болып табылады.

Тірек сөздер: хореография, постанура, бұлшықет күші, жүрек-қан тамырлары жүйесі, иілгіштік, өзіне деген сенім, стресс, координация.

Занятия хореографией играют важную роль в развитии детей, оказывая значительное

влияние на их здоровье и осанку. В данной статье мы рассмотрим, как хореография помогает в формировании правильной осанки, укреплении здоровья и поддержании физического и психологического благополучия ребёнка. Современные дети всё чаще ведут малоподвижный образ жизни, что связано с увеличением времени, проводимого за экраном и недостаточной физической активностью. В этом контексте занятия хореографией становятся важным инструментом для поддержания физического здоровья и правильной осанки. Хореография не только способствует развитию координации и гибкости, но и влияет на общее состояние здоровья, помогая предотвратить проблемы, связанные с сидячим образом жизни.

I. Одной из ключевых задач хореографии является формирование правильной осанки. В процессе изучения танцевальных движений дети учатся контролировать своё тело, что способствует укреплению мышц спины и брюшного пресса. Правильная осанка важна не только для эстетического восприятия, но и для общего здоровья. Поскольку танец требует осознания положения тела в пространстве, дети учатся поддерживать вертикальное положение, что способствует выравниванию позвоночника и предотвращает его искривления. Развитие осанки через правильное выполнение движений связано с несколькими ключевыми аспектами, которые играют важную роль в формировании и поддержании правильной осанки у детей:

1. Правильное выполнение танцевальных движений требует осознания и контроля над телом. Дети учатся сохранять равновесие и поддерживать устойчивое положение в пространстве, что способствует укреплению мышц, поддерживающих позвоночник и другие ключевые части тела.

2. Танцевальные движения включают в себя разнообразные упражнения, направленные на укрепление различных групп мышц. Это включает в себя мышцы спины, брюшного пресса, ягодиц и ног. Укрепление этих мышц помогает поддерживать позвоночник в правильном положении, что способствует улучшению осанки.

3. Гибкость, которую дети развивают через хореографию, важна для поддержания правильной осанки. Развитие подвижности в позвоночнике и суставах позволяет легче поддерживать вертикальное положение и уменьшает нагрузку на спину.

4. Регулярное выполнение танцевальных движений способствует формированию правильных привычек осанки. Дети, привыкшие поддерживать прямую спину и правильно распределять нагрузку, сохраняют эти привычки и в повседневной жизни.

5. Танцевальные занятия могут помочь в коррекции неправильной осанки, развивая осознанность о том, как правильно выстраивать своё тело. Это особенно важно для детей, которые склонны к искривлениям позвоночника или имеют другие проблемы с осанкой.

6. Правильное выполнение танцевальных движений помогает предотвратить проблемы, связанные с осанкой, такие как сутулость и сколиоз. Активные тренировки и осознание правильного положения тела помогают поддерживать здоровую осанку на протяжении всей жизни.

Таким образом, занятия хореографией способствуют развитию правильной осанки через укрепление мышц, улучшение гибкости, формирование полезных привычек и профилактику нарушений.

II. Физическая активность, связанная с хореографией, оказывает позитивное влияние на сердечно-сосудистую систему. Танцевальные занятия включают в себя кардио-нагрузки, которые способствуют укреплению сердечной мышцы и улучшению циркуляции крови. Регулярные занятия хореографией помогают поддерживать оптимальный уровень холестерина и сахара в крови, что снижает риск развития сердечно-сосудистых заболеваний в будущем.

Развитие мышечной силы и выносливости:

Хореография включает в себя разнообразные движения, которые развивают различные группы мышц. Танцы помогают укрепить мышцы ног, рук, спины и корпуса. Развитие мышечной силы способствует поддержанию правильной осанки и уменьшению нагрузки на позвоночник. Мышцы, укрепленные через регулярные занятия, обеспечивают необходимую поддержку для позвоночника, что помогает предотвратить проблемы,

связанные с неправильной осанкой и нагрузкой на спину.

Улучшение координации и гибкости через занятия хореографией имеет ряд важных аспектов, способствующих общему физическому развитию и поддержанию здоровья:

а. Синхронизация движений: Хореография требует согласованности различных движений тела, что помогает развивать и улучшать координацию. Дети учатся синхронизировать движения рук, ног и тела, что улучшает их общую моторную координацию.

б. Пространственное восприятие: Танцевальные занятия помогают детям лучше понимать, как их тело движется в пространстве. Это способствует улучшению их способности ориентироваться и взаимодействовать с окружающей средой.

с. Улучшение реакции: Танцевальные тренировки способствуют улучшению реакции на внешние стимулы. Быстрая адаптация к изменяющимся условиям помогает детям развивать более чёткую и точную координацию движений.

Развитие гибкости:

а. Растяжка и укрепление: Танцы часто включают упражнения на растяжку, которые помогают улучшить гибкость мышц и суставов. Регулярная растяжка способствует увеличению диапазона движений, что снижает риск травм и улучшает общую физическую подготовку.

б. Улучшение амплитуды движений: Гибкость, развиваемая через хореографию, позволяет выполнять широкий спектр движений, включая сложные элементы и позиции. Это способствует большей свободе в движениях и улучшает технику выполнения танцевальных движений.

с. Профилактика травм: Гибкость помогает снижать напряжение в мышцах и суставах, что уменьшает риск получения травм. Эластичные мышцы и связки способны лучше справляться с нагрузками и неожиданными движениями.

Улучшение обмена веществ:

Активные танцевальные занятия способствуют ускорению обмена веществ. Повышенная физическая активность помогает организму более эффективно использовать калории и питательные вещества, что способствует поддержанию нормального веса и предотвращению ожирения. Хореография также помогает улучшить работу желудочно-кишечного тракта и поддерживать общий уровень энергии на высоком уровне. Регулярные занятия хореографией способствуют улучшению общего мышечного тонуса и физического состояния. Укреплённые и выносливые мышцы способствуют более активному и здоровому образу жизни. Развитие мышечной силы и выносливости помогает предотвратить многие заболевания, связанные с физической активностью, такие как ожирение, сердечно-сосудистые заболевания и заболевания опорно-двигательного аппарата. Повышение уровня энергии: Хорошая физическая форма и выносливость способствуют повышению общего уровня энергии и улучшению настроения, что положительно сказывается на качестве жизни и активности ребёнка.

III. Занятия хореографией помогают детям развивать уверенность в себе. Освоение новых движений и успешное выполнение танцевальных комбинаций дают ребёнку чувство достижения и гордости. Это, в свою очередь, положительно сказывается на самооценке и психическом состоянии ребёнка. Дети, занимающиеся хореографией, часто демонстрируют большую уверенность и чувство собственного достоинства. Вот как это происходит:

1. Достижение целей и успех.

а. Освоение новых навыков: Танцы требуют изучения и освоения различных движений и комбинаций. Успешное выполнение сложных элементов и достижение танцевальных целей способствуют повышению самооценки. Дети видят результаты своих усилий и чувствуют гордость за свои достижения.

б. Признание и поощрение: Позитивные отзывы от преподавателей, родителей и сверстников укрепляют уверенность в себе. Поощрение и признание усилий ребенка создают положительный имидж и мотивируют его продолжать развитие.

2. Улучшение физического восприятия.

а. Формирование положительного образа тела: Занятия хореографией помогают детям развить чувство собственного тела и улучшить его физическую форму. Улучшение осанки, гибкости и координации способствует формированию положительного образа тела и повышению уверенности.

б. Улучшение внешнего вида: Танцы помогают поддерживать физическую активность и форму, что может способствовать улучшению внешнего вида и ощущения комфорта в своём теле. Это, в свою очередь, положительно сказывается на самооценке.

3. Развитие социальных навыков.

а. Командная работа: Занятия хореографией часто включают работу в группах и командные выступления. Это способствует развитию социальных навыков и улучшению межличностных отношений, что укрепляет уверенность в своих способностях взаимодействовать с другими.

б. Публичные выступления: Участие в конкурсах, выступлениях и шоу помогает детям преодолевать страх сцены и развивает уверенность в своих силах. Публичные выступления способствуют развитию самоуважения и уверенности в своей способности справляться с различными ситуациями.

4. Снижение стресса и тревожности.

а. Эмоциональная разрядка: Физическая активность и выражение эмоций через танец помогают снизить уровень стресса и тревожности. Улучшение эмоционального состояния способствует более положительному восприятию себя и своих способностей.

б. Улучшение настроения: Танцы способствуют выработке эндорфинов, гормонов счастья, что улучшает общее настроение и эмоциональное состояние. Повышение настроения также связано с увеличением уверенности в себе.

5. Формирование личной ответственности.

а. Самостоятельность: Занятия хореографией требуют регулярных тренировок и самоотдачи. Развитие этих качеств помогает детям стать более самостоятельными и ответственными, что положительно влияет на их уверенность в себе.

б. Преодоление трудностей: Процесс обучения и преодоления трудностей в танцевальных тренировках развивает упорство и уверенность в своих способностях справляться с вызовами. Это способствует общему укреплению самооценки и уверенности в собственных силах.

IV. Социальное взаимодействие. Занятия хореографией также способствуют развитию социальных навыков. Дети учатся работать в команде, взаимодействовать с другими участниками группы, что помогает развивать коммуникативные навыки и умение находить общий язык с окружающими. Эти социальные навыки имеют значительное влияние на психологическое развитие ребёнка, способствуя формированию здоровых межличностных отношений.

Занятия хореографией оказывают комплексное влияние на здоровье и осанку ребёнка. Они способствуют формированию правильной осанки, укреплению мышц, улучшению сердечно-сосудистой системы и обмена веществ. Психологические аспекты, такие как повышение уверенности в себе и снижение стресса, также играют важную роль в общем благополучии ребёнка. В условиях современной жизни, когда дети всё чаще ведут малоподвижный образ жизни, хореография становится ценным инструментом для поддержания здоровья и гармоничного развития. Таким образом, регулярные занятия хореографией представляют собой эффективный способ поддержания физического и психологического здоровья детей, способствуя их гармоничному развитию и благополучию.

Список использованной литературы:

1. Мартынов, В. А. «Физиология и анатомия человека: Учебное пособие». М.: Издательство «Медицина», 2018.

2. Ильина, Н. И. «Здоровье и физическое развитие детей: Теория и практика». СПб.: Издательство «Питер», 2020.

3. Романов, А. Ю. «Психологические аспекты физической активности у детей». Вопросы психологии, 2019, № 4, с. 45-52.

4. Тихомиров, В. И. «Хореография и здоровье: Научный обзор». Журнал физической культуры и спорта, 2021, № 2, с. 112-119.
5. Кузнецова, И. В. «Роль физических упражнений в профилактике заболеваний опорно-двигательного аппарата». М.: Наука, 2017.
6. Смирнова, Е. А. «Социальные навыки и психическое здоровье детей: Влияние физической активности». Журнал психологии развития, 2022, № 1, с. 78-85.
7. Волкова, О. В. «Влияние танцев на развитие детей: Актуальные исследования». Вестник педагогики и психологии, 2020, № 3, с. 33-40.
8. Чернов, А. В. «Физическая активность и её влияние на общее состояние здоровья». М.: Издательство «Спорт и здоровье», 2019.

ҚАЗАҚ МУЗЫКАСЫНДАҒЫ КҮЙ ҚҰДІРЕТІ

Нурбергена Айнұр Дүйсенбайқызы
Жетісу облысы, Талдықорған қаласы,
Балалар өнер мектебі МКҚҚ, Домбыра
сыныбының мұғалімі

Бұл мақалада қазақ ұлттық музыкасының маңызды құрамдас бөлігі — күй өнерінің маңызы жан-жақты талданады. Сонымен қатар, күйдің ұрпақтан-ұрпаққа берілуі, қазақ мәдениетіндегі бейнелеу әдістері, күйдің әлеуметтік және рухани өмірдегі орны қарастырылады. Мақала қазақ күйінің тек музыкалық туынды емес, ұлттың мәдени коды, қоғамдық сана мен ұлттық психологияны қалыптастырудағы рөлін көрсетеді.

В данной статье всесторонне анализируется значение куя – важной составляющей казахской национальной музыки. В статье показана роль казахского напева в формировании не только музыкального произведения, но и культурного кода нации, общественного сознания и национальной психологии. Кроме того, рассматривается передача куя из поколения в поколение, способы репрезентации в казахской культуре, место куя в общественной и духовной жизни.

Қазақ музыкасындағы күй құдіреті.

Күй – қазақ халқының музыкалық мәдениетінің ең терең және мәнді элементтерінің бірі. Ол тек музыка емес, сонымен қатар халықтың өткен тарихын, тұрмысы мен мінезін, сезімдері мен ойларын көрсететін өнер түрі. Күй – қазақтың рухани жандануын, ұлттық болмысын дәріптейтін құдіретті өнер. Ол көшпелі өмірдің асыл тәжірибесін, патриоттық сезімдерін және ұлттық бірлестігі бейнелейді. Ұлттық өнеріміздің ең бір іргелі және күрделі саласы - аспапты музыка. Бұл көпғасырлы көшпенді мәдениетіміздің өзі мен көзі, қайнар бұлағына айналған мәдени мұрамыздың түрі қазақ даласының қайталанбас табиғат көріністерін, бостандық сүйгіш үнін, азаттық аңсаған арманын, халық тағдыры мен тарихын, аңыз бен шындығын, жануарлар образдарын және басқа да көптеген тақырыптар мен сюжеттерде асқан көркемділікпен, нәзік те қажырлы музыка тіл-әдістермен паш етеді.

1. Күйдің тарихи тамырлары.

Күйдің шығу тарихы тереңде, ол мыңдаған жылдарға созылған. Қазақ қолөнершілері мен мұғалімдері күй ойнату арқылы өздерінің сезімдерін, тәжірибелерін және тарихын халыққа жеткізген. Күй – қазақтар арасында тек музыкалық форма емес, ол сонымен қатар жад пен тарихтың жаршысы, мәдениеттің әрі-бері өтетін буыны ретінде қызмет етеді. Күйдің дамуы халықтың сөз өнерімен, фольклорымен тығыз байланысты. Қазақ халқының ауыз әдебиеті мен күйді насихаттаушы шеберлерінің Ұлы Даланың

кеңістігінде қалдырған мұрасы ғасырлар бойы ұрпақтан-ұрпаққа беріліп келеді. Күйдің танымал орындаушылары, мысалы, Құрманғазы, Дина, Тәттімбет және басқа да мәшһүр музыканттар, өз шығармаларымен күй өнерінің дамуына елеулі әсер етті.

2. Күйдің құрылымы мен мелодикасы.

Күй – аспапты музыка формасының бір түрі. Оның құрамында мелодия, ритм, гармония мен форма сынды компоненттер бар. Күйдің музыкалық тілінде терең сезімдер мен ойларды жеткізетін күрделі құрылымдар қолданылады. Күйдің үлгілері көбінесе үш бөліктен тұрады: кіріспе, негізгі бөлім және аяқтау. Күйдің мелодикасы – қазақтың ұлттық музыкасының басты ерекшеліктерінің бірі. Ол мелодияның өзіндік еншісі, құрылымы мен динамикасы арқылы қазақ халқының өмір салты мен түсінігін жеткізеді. Көптеген күйлердің атауларының мағынасы да терең. Мысалы, «Ақсақ құлан», «Балбырауын», «Саржайлау» сынды күйлер ұлттық мәдениетпен, табиғатпен, тарихи оқиғалармен байланысты.

3. Күйдің мазмұны мен эмоционалдылығы.

Күй тек музыкалық форма ғана емес, ол терең эмоциялар мен мазмұнды бейнелейді. Күй орындаушы мен тыңдаушылар арасында эмоционалды байланыс орнатады. Халықтың рухани дамуын, сезімдерін және құндылықтарын бейнелейді. Күй арқылы халықтың қуанышы, өкініші, мейірімшілдігі, жанының тереңдігі мен сұлулығы баяндалады. Күйдің әсері тыңдаушыны шабыттандырып, оларға терең сезімдер мен ойлар арнайды. Оның өнері – мәңгілік, әрі жанға рухани азық беретін музыкалық жазба: оның тартымдылығы, сиқыры мен құдіреті бар.

4. Күй мен ұлттық бірлестік.

Күй – қазақ халқының ұлттық бірлестігінің беріктігі мен негізі болып табылады. Күйді тыңдай отырып, халқымыздың күресі, мақтанышы, мәдениеті мен дәстүрлері туралы терең ақпарат аламыз. Күй – ұлттық тұтастықтың, мәдениеттің және дәстүрлі құндылықтардың символы. Күй, сондай-ақ, өскелең ұрпақты тәрбиелеуде маңызды рөл атқарады. Ұлттық мәдениетке, салт-дәстүрлермен танысу, оларды бағалау мен түсіну – күйдің арқасында жүзеге асырылады. Бүгінгі таңда күй өнері жастар арасында да маңызды орын алуда. Курстар мен мастер-класстар, өнер мектептері арқылы жас музыканттар күй өнеріне еніп, оны өмірлік тәжірибесіне айналдыруда.

5. Күй ұраны: Ұлттық рухтың жаңғыруы. Күй ұраны – қазақ күйлерінің ішіндегі ең маңызды сипаттамалардың бірі. Күй ұраны – тек музыка емес, сонымен қатар халықтың күрес стратегиясын, ұлттық сана-сезімін, рухын, армандарын баяндайтын дыбыстық қатар. Күй ұраны тыңдаушыға терең әлеуметтік, мәдени және саяси мәселелерді жеткізеді. Күй ұраны, әсіресе, патриоттық тақырыптарда жазылады. Ол халықты біріктіруге, елдіктің күшін нығайтуға, тарихи естеліктер мен қайраткерлердің рухын жаңғыртуға қызмет етеді. «Ақ Жайық», «Ерке Сылқым», «Дударай» сияқты күйлер – халықтың батырлық, қайраткершілік, ерлігін дәріптейді. Күй ұранының әлеуметтік маңызы зор. Күй тыңдау арқылы халық тарихи естеліктерін еске алуға, өткенге көз жүгіртуге, батыр ата-бабалардың ерліктерін ұмытпауға шақырады. Күй – бұл біздің мәдени идентичностіміздің, рухани байлығымыздың нышаны.

6. Күйдің заманауи ықпалы. Бүгінгі таңда күй өнері заманауи бағыттарға бейімделуде. Жаңа музыканттар мен композиторлар күйді жаңаша стильде жасап, оны тыңдарманға көпқырлы және тартымды етіп ұсынады. ХХІ ғасырда күйдің жаңаша интерпретациясы, эксперименталды қозғалыстары пайда болып, оны ежелгі өнер мен заманауи музыканың тоғысында ерекшеленуге мүмкіндік береді. Күй өнері, сонымен қатар, халықаралық сахналарда да танымал болуда. Әлемнің түрлі мемлекеттерінде қазақ күйі жайында іс-шаралар, фестивальдар мен концерттер өткізіліп, Қазақстанның музыкалық мәдениетін насихаттайтын алаңдарға айналуда. Күйдің заманауи өңделуі, жаңа музыка стильдерінің элементтерімен үйлесуі, халық арасындағы ұлттық музыканың құндылығын арттыруда.

7. Күй әсері: Қазақ музыкалық мәдениетінің жанды дауысы Күй – қазақ халқының музыкалық мәдениетінің маңызды бөлігінің бірі. Ол дәстүрлі аспапты музыка формасының ең асыл нұсқаларының бірі ретінде танылып, қазақ халқының тарихын, өткенін, сезімдерін

және рухани байлығын бейнелейді. Күй тек өнер емес, сонымен қатар халық мәдениетінің, идентичности мен дәстүрінің символы.

8. Күйдің тарихи контексті Күйдің тарихы ғасырлар бойы созылған. Қазақ халқының көшпелі өмірі, оның табиғатпен, жермен, айналадағы ортада өмір сүруі, күйдің пайда болуына үлкен әсер етті. Күйдің музыкалық формалары мен стильдері, сол дәуірдегі әлеуметтік, мәдени және тарихи оқиғалармен тығыз байланысты. Күй – ол халықты біріктіруші, олардың тарихи жадын сақтауына көмектесетін өнер. Күйдің бір орындаушыдан екінші орындаушыға өтірік айтылуы, өз кезегінде, ұлттық мәдениеттің үздіксіз дамуын қамтамасыз етті. Күйдің шеберлері, яғни күйші-сазгерлер, домбыра немесе қобыз сияқты аспаптарда ойнап, халықтың рухын көтеру, бақытын аңсау, қайғысын бөлісу үшін күрескен.

9. Күйдің музыка ретінде мәні Күйдің өзі музыка түрінде қарап, оның эмоционалды тетіктері мен жан дүниесіне әсер ететін қасиеттерін талдау қажет. Күйдің мелодиясы, ритмдері, дыбыстары мен ноталары – бәрі де терең сезімдерді, күй толқындарын, халықтың рухын жеткізеді. Сазгерлер әрбір дауысты, әрбір дыбысты нақтылы, техникалық жұрнақпен өз ойын, сезімін білдіреді. Күйдің құрылымында терең музыкалық логика, *harmonic* құрылымдар мен ритмдік элементтерді талдау қызықтырады. Көптеген күйлердің қағидалары мен аранжировкалары ерекше болып келеді, ғасырдан-ғасырға ауысып, жаңарып, қазіргі заманға тән жаңашылдықтардың да әсерін көрсетеді. Күйдің орындаушысы оны жан-дүниесімен, эмоцияларымен, өмір тәжірибесімен толтырады. Ауызша дәстүр бойынша, күй сазгері мен тыңдаушы арасындағы рухани байланыс орнайды. Бұл байланыс күй арқылы дами отырып, ұрпақтан-ұрпаққа дарытылып, мәдениеттің негізін құрайды.

10. Күйдің эмоционалды әсері Күй тыңдаушыға терең эмоциялармен әсер етеді. Оның сиқыры – халық жүрегінің терең таңбалары, ол қуанышты, қайғыны, арманды, толғанысты, тарихи сәттерді, халықтың мінезін көрсетуі. Күй тыңдау арқылы адамдар өздерінің жеке сезімдерін, асып кеткен қуанышын немесе қиындықтарын білдіріп, біріге алады. Күй – бұл үлкен бір психологиялық процесс. Оны тыңдағанда, адамдарда тыныштық, үйлесімділік, шабыт, қуаныш немесе тәжірибе сезімдері болуы мүмкін. Күй кез келген жағдайдағы, көңіл-күйдегі терең және жеке байланыс орнатады, өздерінің эмоционалды жағдайларын сипаттайды.

11. Күйдің тәрбиелік мәні Күй өнері – жастар тәрбиесінде маңызды рөл атқарады. Күйдің үйрену, орындау, тыңдау – жастарды шамадан тыс терең тарихқа, мәдениетке, салт-дәстүрлерге, қазақ тілінің байлығына бағыттайды. Күй арқылы өскелең ұрпақты рухани тәрбиелеуге, оларды бай мәдениетімізбен таныстыруға болады. Мектеп бағдарламаларында күй өнерін енгізу, күй сыныптарын ұйымдастыру, мектептегі ән-би ұжымдарын құру – бұл жастарды күй өнерімен тәрбиелеу үшін тиімді жолдардың бірі. Күй арқылы ұрпақтардың жадын ояту, ұлттық ерекшеліктерін бақылау, патриоттық сезімдерін ояту мақсатында жұмыстарды жүргізу маңызды.

12. Күйдің заманауи контекстері. Бүгінгі таңда күй өнері жаңа бағыттарға бейімделуде. Он жылдар бойы күйдің оркестрлермен, заманауи музыканттармен, түрлі эксперименталды стилдермен байланысы орнатып, күйдің жаңа формаларын жасауда. Күйді заманауи музыкалық пішіндермен біріктіріп, шығармашылық жаңашылдықты дамыту мақсатында көптеген музыканттар жұмыс істейді. «World music» қозғалысы күй өнерінің халықтың қалыптасқан концепцияларынан тыс, жаңа эмоциялар мен интерпретациялардың пайда болуына себеп болды. Фестивальдер, концерттер, халықаралық музыкалық сапарлар қазақ күйінің өнері мен мәдениетін әлемге танытуда үлес қосуда. Күй өнері қазіргі уақытта да халықтың ұлттық мұрасының сақталуына көмектеседі.

13. Күй мен табиғат. Күй – табиғатпен ымыраласатын өнер. Күйдің мелодиясы, ритмы, дыбыстары қазақ даласының сұлулығы мен *silence*-ін жеткізеді. Табиғат заповеди, адамның сезімдері, күй сазгерлері мен тыңдаушылары арасындағы терең байланыс орнатылады. Күй тыңдауда, тыңдаушы өзін табиғатпен біріктіріп, жердің, таулардың, кең дала мен терең көлдердің сұлулығын сезінуі мүмкін. Күй арқылы табиғат пен адам арасындағы гармония, бірлік сезіледі.

14. Күйдің әсері мен бастаулары Күйдің әсері — оның тылсым әлемі. Ол кішкентай кезден бастап адамда ыстық әсер қалдырады, музыкалық құлаққа әсер ететін дыбыстарды, қозғалыстарды қалыптастырады. Күйдің айналасында, өткізіп жатқан сәттерінде, тыңдаушы күйдің сиқырлы әлемінде қозғала бастайды. Күйдің әлемі терең, әрі күрделі. Оның көркемдігі, сезімталдығы, көңіл-күйінің нығайтуы - осының барлығы күйдің әсерінде. Күй тыңдаушының эмоциялық әлеміне терең жұтылып, оларды өмірдің тылсымына жақындатады.

Қорытынды: Күй – бұл қазақ халқының музыкалық мәдениетінің, ұлттық болмыс пен бірлестігінің терең көрсетін туынды. Ол тарихи, эмоционалды, мәдени және тәрбиелік мәндерімен ерекшеленеді. Күй арқылы қазақ халқының өткені мен бүгінгісі, салт-дәстүрлері мен құндылықтары, эмоциялары мен сезімдері сақталады. Күй – біздің әрқайсымыздың жан дүниемізден терең орын алатын өнер. Ол бізді рухани байыта отырып, ұлттық тарихымызды, мәдениетімізді, бірлігімізді жалғастырады. Күйдің әсері барлығымызды біріктіріп, рухымызды жаңартып, ұлттық бірлестікті бекітеді. Күй жанрына тұңғыш назар аударған, оған лингвистік және музыкатанушылық көзқараспен нақтылы және құнды пікір жазған профессор Құдайберген Жұбанов. Күй – жарқын, нақтылы, мәңгілік, әрі қуатты өнер. Жалпы, «Қазақ музыкасында күй күдіреті» атты бұл зерттеу, күйдің терең түйсігі мен қуатын таныту арқылы, оны қорғау мен насихаттаудың маңыздылығы аталды.

Пайдаланған әдебиеттер:

1. «Қазақстан»: Ұлттық энциклопедия/Бас редактор Ә. Нысанбаев – Алматы «Қазақ энциклопедиясы» Бас редакциясы, 1998 ISBN 5-89800-123-9.
2. Қазақ мәдениеті. Энциклопедиялық анықтамалық. Алматы: «Аруна Ltd» ЖШС, 2005 ISBN 9965-26-095-8
3. Жұбанов А. Ғасырлар пернесі. - Алматы: «Жазушы», 1975. - 400 бет, Құрманғазы туралы
4. Қазақ әдебиеті. Энциклопедия. - Алматы: «Білім», 1999. - 752 б.
5. Бөкейханов А. Избранное. Алматы: «Қазақ энциклопедиясы», 1995. - 478 б.

ДОМБЫРА АСПАБЫН ОҚЫТУДЫҢ БАСТАПҚЫ КЕЗЕҢДЕРІ МЕН ДАМУ ФОРМАЛАРЫ

Айтжанов Али Агинтаевич
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім
бөлімі» ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК
домбыра пәнінің мұғалімі

Домбырада бастауышты оқыту тақырыбы жаңадан бастаушыларға арналған маңызды аспектілерді қамтиды. Оқытудың басында оқушыларды домбыра техникасының негіздерімен, дұрыс отырғышпен, қолдың дұрыс қойылуымен және ноталарды оқу негіздерімен таныстыру маңызды. Негізгі назар координация мен ритмиканы дамытуға, сондай-ақ музыкалық грамматиканы түсінуге аударылады. Оқыту барысында қарапайым жаттығулар мен бастаушыларға арналған репертуар пайдаланылады, бұл өзіне деген сенімділікті және музыкаға деген қызығушылықты арттырады. Сондай-ақ, сабақтардың оң және ынталандыратын атмосферасын қалыптастыруға ерекше назар аударылады, бұл материалды тиімді меңгеруге және музыкалық қабілеттерді дамытуға көмектеседі. Тірек сөздер: Домбыра, бастапқы кезең, ойын техникасы, ноталық грамматика, координация, ритм, жаттығулар, бастаушыларға арналған репертуар, музыкалық қабілеттер, ынталандыру

Тема начального обучения на домбре охватывает важные аспекты для начинающих. В начале обучения важно ознакомить учащихся с основами домбровой техники, правильным сиденьем, правильной постановкой рук и основами чтения нот. Основное внимание уделяется развитию координации и ритмики, а также пониманию музыкальной грамматики. В процессе обучения используются простые упражнения и репертуар для начинающих, что повышает уверенность в себе и интерес к музыке. Также особое внимание уделяется формированию позитивной и стимулирующей атмосферы занятий, что способствует эффективному усвоению материала и развитию музыкальных способностей.

Ключевые слова: Домбра, начальная стадия, игровая техника, нотная грамматика, координация, ритм, упражнения, репертуар для начинающих, музыкальные способности, мотивация

Домбыраның бастапқы сыныптардағы оқытылуы және қойылымы

Домбыра — қазақтың ұлттық музыкалық аспабы, оның нәзік әрі терең дыбысы қазақ мәдениетінің ажырамас бөлігі болып табылады. Балаларға домбыра үйрету, әсіресе бастауыш сыныптарда, тек музыкалық білім ғана емес, сондай-ақ дәстүрді, мәдениетті, шыдамдылықты және жауапкершілікті үйретуге де бағытталған. Осы мақалада домбыраның бастапқы сыныптардағы оқытылуы және қойылымына қатысты негізгі аспектілер қарастырылады.

1. Қолдың дұрыс орналасуы

Сол қолдың дұрыс орналасуы: Сол қолдың дұрыс орналасуы домбыраның дыбыс сапасына тікелей әсер етеді. Жас музыканттардың сол қолының дұрыс қалыптасуы маңызды, себебі бұл олардың қолдары мен саусақтарының икемділігін қамтамасыз етеді. Үлкен саусақ аспаптың мойнының ортасында орналасуы керек, бұл қолды бос және оңай жұмыс істейтіндей етеді. Саусақтар дөңгелек болуы қажет және олар ладыға тиіп тұруы тиіс. Саусақтардың дұрыс бұрышта орналасуы қажет, саусақтардың негізі жіптерге тиіп тұрса да, саусақ ұштары жіптерді дәл басуы керек. Бұл тәсіл дыбыстың тазалығын және

күштілігін қамтамасыз етеді.

Оң қолдың дұрыс орналасуы: Оң қолдың дұрыс орналасуы да өте маңызды. Саусақтар сәл бүгілген болуы тиіс, бұл жіпті жеңіл және дәл шертуге мүмкіндік береді. Қолды аспапқа табиғи түрде орналастыру керек, яғни оң қол жіпті қатты қыспау керек. Егер оң қолмен жіпті дұрыс шертуге қол жеткізсеңіз, дыбыс таза әрі жағымды болады.

2. Дененің дұрыс орналасуы

Отырып ойнау: Балалардың дұрыс отыруы денсаулыққа және ойын техникасына әсер етеді. Домбырамен ойнағанда, балалардың тік отырып, денелерін тік ұстап, жақсы жайғасуы қажет. Отырып ойнау кезінде домбыраны кеуде деңгейінде ұстау керек, бұл қолдардың қозғалысын жеңілдетеді және музыканттың дене күйін жақсартады. Оңтайлы отыру қалыптары балаларға құралмен жақсы танысуға және ойын барысында денені дұрыс ұстауға мүмкіндік береді.

Инструментті ұстау: Домбыраны ұстау кезінде оны тым қатты қысуға болмайды. Аспапты жеңіл әрі табиғи ұстап, қолды бос ұстау керек. Бұл аспаптың еркін дыбысын және ыңғайлы ойнауды қамтамасыз етеді.

3. Инструментпен жұмыс

Жаттығулар: Домбыраның бастапқы кезеңінде қарапайым жаттығуларды орындау маңызды. Мысалы, жіпті кезекпен басу арқылы балалар аспапты ұстау мен оны басу әдістерін үйренеді. Саусақтардың дұрыс орналасуын дамыту үшін қарапайым гаммалар мен арпеджиоларды ойнау ұсынылады. Жаттығуларды орындау кезінде балалардың қолдары мен саусақтары әлдеқайда икемді әрі күшті болады.

Дыбыс сапасы: Домбыраны ойнау кезінде дыбыстың таза және айқын шығуына назар аудару керек. Жіпті жеңіл түртіп немесе басу арқылы балалар дыбысты жақсы шығарып, оның сапасын бақылауды үйренеді. Бұл дағдыларды дамыту үшін арнайы жаттығулар мен әуендерді пайдалану қажет.

4. Ноталарды үйрену

Нота таныстыру: Бастапқы сыныптардағы балаларға ноталарды үйрету – музыкалық білімнің негізгі бөліктерінің бірі. Ноталарды таныстыру үшін визуалды құралдар мен карточкаларды пайдалану тиімді. Әрбір нотаның және олардың грифте орналасуының мағынасын түсіндіру маңызды. Ноталарды дұрыс оқуды үйрену музыкалық сауаттылықты дамытуға және аспапта ойнауды жеңілдетуге көмектеседі.

Практикалық жаттығулар: Ноталарды оқу жаттығуларын және қарапайым әуендерді ойнауды балаларға ұсыну керек. Бұл әдіс ноталарды түсінуге және музыкалық есте сақтауға көмектеседі.

5. Әуендер мен әндер

Қарапайым әуендер: Балаларға таныс және қарапайым әуендер мен әндермен жұмыс істеу тиімді. Бұл олардың қызығушылығын сақтап қалуға және домбыраға деген сүйіспеншілігін арттыруға көмектеседі. Әуендер мен әндер арқылы балалар музыкалық сезімдерін және ритмді дамытуға мүмкіндік алады.

Жаттығу ретінде: Әуендер мен әндерді оқу жаттығу ретінде қолдану балалардың техникалық дағдыларын дамытуға және музыкалық шығармашылықты ашуға мүмкіндік береді.

6. Шыдамдылық және практика

Шыдамдылық: Домбыра үйрену – уақытты қажет ететін процесс. Балаларға үйренудің кезең-кезеңімен өтетінін түсіндіру маңызды. Әрбір бала өзіндік қарқынмен дамиды, сондықтан шыдамдылықты дамыту қажет.

Үнемі практика: Тұрақты жаттығу – кез келген музыкалық дағдыны дамытуда маңызды рөл атқарады. Балаларға күнделікті жаттығулар жасау арқылы олардың дағдыларын жетілдіру керек. Бұл әдіс балаларға өздерінің жетістіктерін көруге мүмкіндік береді және музыкаға деген қызығушылықтарын арттырады.

Домбыра – қазақтың дәстүрлі музыкалық аспабы, оның үнінде қазақтың терең тарихы мен мәдениеті көрініс табады. Үйрену оқушыларға көптеген пайдалы әсерлер әкеледі:

Мәдениетті тану: Домбыра ойнау арқылы оқушылар қазақтың дәстүрлі музыкасына, оның тарихи және мәдени контекстеріне жақын болады. Бұл ұлттық мұраны сақтауға

және құрметтеуге көмектеседі.

Музыкалық дағдыларды дамыту: Домбыра ойнау музыкалық есту, ритм және мелодияларды тану қабілеттерін жақсартады. Бұл дағдылар музыкадан басқа салаларда да пайдалы болуы мүмкін.

Шығармашылық және көңіл-күй: Музыкамен айналысу шығармашылық қабілеттерді дамытуға және эмоционалдық жағдайды жақсартуға көмектеседі. Ойнау барысында оқушылар стрессті жеңілдету және көңіл күйін көтеру мүмкіндігіне ие болады. Координация және моторика: Домбыра ойнау қол мен көздің үйлесімді жұмысын, сонымен қатар саусақтардың қозғалысын және музыкалық ырғаққа бейімделуді талап етеді.

Топтық жұмыс және әлеуметтік байланыстар: Домбыра үйрену барысында оқушылар музыкалық топтарда, ансамбльдерде ойнап, бірлескен әрекеттестік дағдыларын дамыта алады. Бұл топтық жұмысқа және әлеуметтік қарым-қатынасқа оң әсер етеді.

Төзімділік және дисциплина: Музыкалық аспапты үйрену тұрақты жаттығулар мен шыдамдылықты қажет етеді. Оқушылар бұл дағдыларды өздерінің өміріне енгізе алады.

Егер оқушылар домбыра үйренуді қызықтырса, онда бұл олардың жалпы дамуына және мәдениетке деген құрметіне үлкен үлес қосады. Домбырамен айналысу оқу мен өмірге жаңа перспективалар ашуға мүмкіндік береді.

Домбыра – қазақтың ұлттық аспабы, оның үйрену кезеңінде дұрыс қол қойылымын қалыптастыру өте маңызды. Бұл кезеңде аспаппен танысып, негізгі техникалық дағдыларды меңгеру қажет. Осы мақалада домбыраны үйренудің бастапқы кезеңдерінде қандай жаттығулар жасау керек екенін, қол қойылымының дұрыстығын қалай қамтамасыз ету керек екенін және тиімді оқу тәсілдерін қарастырамыз.

1. Домбырамен танысу

Домбыра – екі ішекті, әдетте ағаштан жасалған, қазақтың дәстүрлі аспабы. Домбыраның негізі үш бөліктен тұрады:

- Кеңістік (дербес тұратын бөлімі);
- Күйдік (ішектердің орнатылатын бөлігі);
- Тетіктер (ішектердің бекітілетін жері).

2. Дұрыс отырғызу және аспапты ұстау

Домбыраны дұрыс ұстау аспаппен жұмыс істеудің негізі болып табылады:

• Отырғызу: Домбыраның оң қолыңызбен ішектерге қарап, сол қолыңызбен мойынға орналастырыңыз. Отырған кезде денеңіз түзу болуы керек, арқаңыздың түзу болғаны жөн.

• Домбыраны ұстау: Сол қолыңыздың саусақтары домбыраның мойнын ұстап, оң қолыңыздың саусақтары ішектерге жете отырып, оларды шертеді. Домбыраның корпусын қолыңызбен ұстамауға тырысыңыз, тек мойнына қол тигізіңіз.

3. Қол қойылымын қалыптастыру

3.1. Сол қолдың дұрыс қойылымы

Сол қолыңыз домбыраның мойнына орналасқанда, әрбір саусақтың дұрыс орналасуы өте маңызды:

• Түсіру: Саусақтарыңыз домбыраның мойнына қарама-қарсы бағытта түсуі керек. Бүкіл саусақтарды бірдей күшпен баспаңыз, тек қажетті ноталарды ғана басыңыз.

Жаттығулар:

• Секірмелі жаттығулар: Саусақтарыңызды бір-бірлеп, әрбір пернені басып шығыңыз. Бұл жаттығу қолыңыздың икемділігін арттырады.

• Түсіру жаттығулары: Әрбір саусақтың дұрыс басылуын тексеріңіз. Саусақтарыңызды баяу, бірақ дұрыс орнатыңыз.

3.2. Оң қолдың дұрыс қойылымы-оң қолыңыз домбыраның ішектеріне тиіп, дұрыс шертуді қамтамасыз етуі керек:

• Шертудің техникалары: Оң қолды домбыраның ішектеріне перпендикуляр қылып ұстаңыз. Әдетте, саусақтардың ұшымен немесе тырнақпен шертеді.

• Жаттығулар:

• Ритмикалық жаттығулар: Әртүрлі ритмдермен ішектерді шертуді үйреніңіз. Бұл

жаттығулар оң қолдың қозғалысын жақсартады.

- Әуен жаттығулары: Қарапайым әуендерді шертуді үйреніңіз. Бұл жаттығу шертудің дәлдігін арттырады.

4. Әндер мен күйлерді орындау - бастапқы кезеңде қарапайым әндер мен күйлерді орындау қолдың дұрыс қойылымын бекітуге көмектеседі:

- Әндер: Мысалы, «Қара жорға», «Адай» сияқты жеңіл әуендерді орындау арқылы қолдың қозғалысын дамытуға болады.

- Күйлер: Қазақтың дәстүрлі күйлерін орындау арқылы аспапты сезінуіңіз артады.

5. Қате түзету және түзету әдістері - бастапқы кезеңде қателіктер жасау қалыпты жағдай. Қателерді түзету үшін:

- Жазу: Жаттығуларды жазып алып, оларды талдаңыз.

- Тренермен жұмыс: Кәсіби мұғаліммен жұмыс істеу арқылы өз қатенізді оңай түзете аласыз.

6. Қорытынды

Домбыраны үйренудің бастапқы кезеңінде қол қойылымы мен техникалық дағдыларды қалыптастыру маңызды. Бұл кезеңде дұрыс отырғызу, қол қойылымы, жаттығуларды орындау және қателерді түзету сияқты аспектілерге назар аудару қажет. Осы арқылы сіз домбырамен ойнау қабілетіңізді жақсарта аласыз және аспапты толыққанды меңгеруге жақындайсыз. Домбыра – тек музыкалық аспап қана емес, сонымен қатар қазақ мәдениетінің бір бөлшегі. Оны үйрену арқылы қазақтың бай музыкалық мұрасымен таныса аласыз. Домбыраның бастапқы сыныптардағы оқытылуы мен қойылымы балалардың музыкалық дамуын, техникасын және мәдениетін дамытуға бағытталған. Қолдың дұрыс орналасуы, дененің дұрыс позициясы, аспаппен жұмыс, ноталарды үйрену, қарапайым әуендер мен әндер, шыдамдылық және үнемі практика — осының бәрі балаларға домбырамен ойнауды тиімді үйретуге көмектеседі. Балалардың музыкалық дағдыларын дамыту және ұлттық музыкалық дәстүрді сақтау арқылы олар музыкалық мәдениетке тереңірек еніп, болашақта үлкен жетістіктерге жетеді.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Жұбанов А. «Музыкалық білім: домбыра аспабын оқыту». Алматы: Жазушы, 2016.

2. Ықтымова Б. «Домбыра: ұлттық музыкалық мәдениеттегі орны мен динамикасы». Қарағанды: Нұр-Принт, 2020.

3. Тұрсынова Ә. «Домбыра аспабын оқытудың инновациялық әдістері». Шымкент: Шымкент университеті баспасы, 2018.

4. Кенжебеков Қ. (2019). «Домбыра мектептерінде қолданылатын жаңа әдістер». Алматы: Тұраң, 2019.

5. Бекмолдин Р. «Домбыра өнерінің негіздері: теория мен практика». Алматы: Дәуір, 2021.

6. Касымова Д. «Домбыра сайлау сауаттылығын дамытудағы рөлі». Ақтөбе: Ақтөбе университеті, 2022.

7. Ақмола Ж. «Домбыра сабақтарының әдістемесі: ұлттық құндылықтар». Қостанай: Қостанай баспасы, 2020.

8. Қазақстан Республикасының мәдениет саласындағы мемлекеттік бағдарламалары. «Музыка білімін жаңғырту». Алматы: ҚР Мәдениет министрлігі, 2018.

ЖЫР ӨНЕРІНІҢ, ЕРЕКШЕЛІГІ МЕН МАҢЫЗЫ

Жонаманова Ләззат Зауытбекқызы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі»
ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК, Жыр
сыныбының мұғалімі

Жыр айту өнері-эмоционалды баяндау, ырғақ, мелодия, және поэтикалық тілдің үйлесімділігімен ерекшеленеді. Сонымен қатар, жыр айтудың қарым-қатынас формасы, ол тыңдаушылар мен жыршының арасында тікелей байланыс орнатады. Жыршылар өзінің хикаяларын, өнерін және даусын қолдана отырып, тыңдаушылардың көңіл-күйін, эмоцияларын оята отырып, олардың жүрегіне жол таба алады.

Тірек сөздер: Жыр айту өнері — қазақ халқының мәдениетін, дәстүрін, ұлттық рухын көрсететін бірегей әрі терең өнер түрі. Ол тек музыкалық формада емес, халықтың көзқарастары мен құндылықтарын, сезімдері мен ойларын да жеткізеді.

Искусство пения отличается гармонией эмоционального повествования, ритма, мелодии, поэтического языка. Кроме того, пение является формой общения, оно устанавливает прямую связь между слушателями и певцом. Певцы используют свои истории, искусство и голос, чтобы пробудить настроение и эмоции слушателей.

Ключевые слова: Искусство пения – уникальный и глубокий вид искусства, отражающий культуру, традиции и национальный дух казахского народа. Он передает не только музыкальную форму, но и взгляды и ценности, чувства и мысли народа

Жыр айту өнері — қазақ мәдениетінің маңызды құрамдас бөлігі, ол поэзияны әуенмен, яғни музыкалық аспаптармен немесе халық әндерімен үйлестіру арқылы бейнелейді. Жыр айту өнерінің ішінде кеңінен таралған тақырыптар мыналар:

- Махаббат жырлары – жастар арасындағы сүйіспеншілік, ғашықтық, ғашықтардың арасындағы сезімдер.

- Табиғат жырлары – табиғаттың сұлулығы, ағынды өзендер, кешісте жайқалған дала, гүлдер.

- Тарихи жырлар – қазақ халқының тарихы, батырлар, тарихи тұлғалар, ұлт-азаттық күресі.

- Батырлық жырлары – батырлық, ерлік, халық үшін күресіп, өз жерін қорғау тақырыптары.

- Отбасы және дәстүр – отбаның маңыздылығы, дәстүрлер, неке, туыстық қарым-қатынастар.

- Достық жырлары – достықтың берекесі, достар арасындағы байланыс, бір-біріне көмек көрсету.

- Адамгершілік және игілік – моральдық құндылықтар, адамгершілік, қайырымдылық, ізгілік.

- Зар жырлары – мұң, қайғы, жылау, өмірдің қиындықтары.

- Рухани жырлар – адамның ішкі әлемі, рухани ізденіс, өз-өзін тану.

- Қоғамдық мәселелер – әлеуметтік динамика, қоғамның өзгерістері, халықтың бірлігі мен ынтымағы.

Жыр айту өнері: Қазақ мәдениетінің алтын қазынасы.

Жыр айту өнері – қазақ халқының бай мәдениетінің ерекше бір өлшемі. Бұл өнер түрі ғасырлар бойы ұрпақтан-ұрпаққа жалғасын тауып, халықтық музыкалық-поэзиялық дәстүрдің бір бөлігі болып қалыптасты. Жырлар – тек сөздер мен әуендердің үйлесімі ғана емес, олар халықтың әдеби, мәдени, әлеуметтік, тарихи тәжірибесін, сезімдерін, ойларын жеткізетін құнды мұра. Жыр айту өнерінің тамыры тереңде жатыр, оны зерделеу арқылы қазақ халқының дүниетанымын, тарихын және ұлттық ерекшеліктерін танып білуге болады.

Жыр айту өнерінің шығу тарихы. Жыр айту өнерінің бастауы көне замандарға барса да, оның халық арасында кең танылуы мен дамуы XVIII-XIX ғасырларда орын алды. Ауызша шығармашылықтың саласында өмір сүрген жыраулар мен ақындар халықтың жүрегіне жол тапқан жырларды шығарып, оларды орындау арқылы өз даңқтарын арттырды. Жыр айту өнері дүниеге келмес бұрын, халықтың күнделікті өмірі мен дәстүрлері, рухани сенімдері ауызекі әңгіме, аңыз-әңгіме арқылы ұрпақтан-ұрпаққа жеткізіліп отырды. Жыр айту өнерінде кеңінен танымал болған жыраулар: Жамбыл Жабаев, Мұқағали Мақатаев, Абай Құнанбаев, т.б. Жыраулар мен ақындардың еңбектері қазақ халқының руханиятын, мәдениетін, тұрмысын сипаттайды. Олар жыр айту арқылы тыңдаушылардың көңіл-күйін, тұрмыс-тіршілігін, арман-мақсатын айшықтап берді.

Жыр айту өнерінің мазмұны. Жырлардың мазмұны өте кең және әр алуан. Олар көбіне адам өмірінің түрлі аспектілеріне, оның ішінде өзекті мәселелерге, әлеуметтік, моральдық, философиялық проблемаларға арналған. Жыр шығармаларының басты тақырыптарына тоқтала кетсек:

1. Махаббат: Жырлардың көпшілігінің төркіні махаббат пен сүйіспеншіліктен басталады. Жастар арасындағы ғашықтық пен қатерлі сезімдер, серіктің сағынуы немесе махаббаттың ащы да болса, терең дәмі жыр жолдарына жатыр.

2. Табиғат: Қазақ жерінің табиғаты жырлардан ерекшеленбейді. Жыршылар табиғаттың сұлулығын, патшалығын және адамның оған деген сезімін алдағы жырларда бейнелейді.

3. Тарих және батырлық: Қандай халық болсын, өз тарихын, батырларын мақтан тұтады. Қазақ батырлары мен олардың ерліктері, ел қорғау, азаттық жолындағы күрес туралы жырлар бүгінге дейін сақталған.

4. Рухани ізденіс: Адамдық, ішкі дүниетаным, ізгілік, рухани дамудың маңыздылығы жырлардың негізгі ошағы. Оларда адамды жақсы қажеттіліктер мен мәнді ойларға, арман мен мақсаттарға жетелейтін терең философиялық мағына бар.

5. Отбасы және дәстүр: Отбаның рөлі, ата-аналық парыз, салт-дәстүрлердің сақталуы мен орны жырлардың құрылысына тереңдеді.

6. Зар және мұң: Мұңды жырлар халықтың өмірінде кездесетін қайғы, өкініш, ауыртпашылықтарды баяндайды.

Жыр айту өнерінің орындаушылық ерекшеліктері Жыр айтып орындау – бұл тек сөз айтумен шектелмейді, одан әрі қарай сезімдерді, эмоцияларды, рухты жеткізу болып табылады. Жыршылардың орындаушылық шеберлігі, даусы, ырғақ, интонация маңызды рөл атқарады.

1. Дауыс және интонация: Әрбір жыршының өзіне тән дауысы мен интонациясы бар. Дауыс ырғағы, сөздердің әуенде берілуі тыңдаушылардың көңіл-күйіне әсер етеді. Мысалы, қуанышты жырлар көтеріңкі, терең трагедиялық жырлар асып кеткен дыбыспен орындалады.

2. Музыкамен үйлесім: Жыр шын мәнінде музыкамен бірге орындалады. Қазақ музыкасы, домбыра, қобыз, жетек секілді аспаптармен сүйемелденген жырлар тыңдаушының эмоциясын одан әрі күшейтеді.

3. Тарихи контекст: Жыршылар жырларын орындаған кезде тарих, мәдениет, салт-дәстүр ескеріледі. Яғни, орындау барысында тыңдаушы жырдың терең мәнін түсініп, халықтың тарихымен, мәдениетімен танылады.

4. Тіке қарым-қатынас: Жыр айту өнері бойынша тыңдаушылармен байланыс орнау маңызды. Жыршы өз өнерін көрсете отырып, аудиториямен эмоционалды байланыс

жасауға тырысады.

Жыршы-орындаушылар халық арасында ерекше құрметке ие. Олардың шығармашылығы тек көрерменнің көңілді көтеру ғана емес, сонымен қатар халықтың рухын көтеру, дәстүрді сақтау, қоғамға қажетті рухани азық жеткізу болып табылады. Айтулы жыршылар қатарына Ақан сері, Біржан сал, Жамбыл Жабаев, Махамбет Оралұлы, Сүйінбай Аронұлы, т.б. жатады. Олардың әрқайсысы өзіне тән стильмен, орындау шеберлігімен ерекшеленді.

Жыр айту өнерінің бүгінгі күні және болашағы. Бүгінгі таңда жыр айту өнері, халықтың мәдениетінің бір бөлігі ретінде дәріптелуде. Жастар арасында жыр айту мен орындау дағдыларын дамыту, халық өнеріне қызығушылықты арттыру мақсатында түрлі мектептер мен үйірмелер жұмыс істейді. Фестивальдар, конкурстар ұйымдастырылып, халық өнерінің жаңғыруына септігін тигізеді. Болашақта жыр айту өнерінің маңыздылығы арта түсетіндігі сөзсіз. Қазақстан Республикасының Тұңғыш Президенті Н.Ә. Назарбаевтың «Болашаққа бағдар: рухани жаңғыру» бағдарламасында ұлттық мәдениетті, дәстүрлер мен өнерді дамыту, оны сақтау мәселелері айқын көрінеді.

Махаббат жырлары: Сезімнің романтикалық көрінісі. Махаббат жырлары — қазақ әдебиетінің маңызды және терең әрі мәнді бөлімдерінің бірі. Махаббат — адамзатты терең сезімдерге бөлейтін, күшті эмоцияларды қайталайтын, өмірдің рухани және эстетикалық мәнін ашатын тақырып. Қазақ жырлары мен поэзиясында махаббатқа арналған шығармалар көптеп кездеседі. Бұл шығармаларда сүйіспеншіліктің барлық тонустары, оның сұлулығы мен қиындықтары, қуанышы мен қайғысы көрініс табады.

Тарихи жырлар: Қазақ мәдениетінің айнасы. Тарихи жырлар — қазақ халқының мәдениетінде және әдебиетінде ерекше орын алатын шығармалар. Олар халықтың тарихын, алып батырларын, тарихи оқиғаларын бейнелейтін поэзияның бір түрі. Тарихи жырлар нағыз шежіре болып табылады, себебі олар халықтың өткенін, мәдени және рухани құндылықтарын, ұлттық бірлік пен тәуелсіздік жолындағы күресін сақтап қалған. Тарихи жырлар — тек өткен ғасырларды ғана емес, сонымен қатар қазақ руханиятының негізін қалап, болашаққа сабақ болатын білім мен тәрбиені жеткізеді.

Табиғат жырлары: Табиғат жырлары — қазақ әдебиетінің көркем әлемінің бір бөлігі, ол халықтың табиғатқа деген сүйіспеншілігін, оның сұлулығын, даңқын және құпияларын баяндауға арналады. Табиғат жырлары — адам мен айналадағы әлем арасындағы терең байланысты, сезім мен эстетикалық сұлулықты білдіретін шығармалар.

Тарихи жырлар: Тарихи жырлар — халықтың мәдени мұрасының ажырамас бөлігі, олар арқылы ұлттың өткені, ұлттық санасы, қаһармандық дәстүрлері мен әлеуметтік жағдайлары дәріптеледі. Қазақ әдебиетінің ерекше формасы ретінде тарихи жырлар халықтың тарихын, батырларын, қоғамдағы оқиғалар мен өзгерістерді бейнелейтін маңызды шығармалар болып табылады. Бұл жырлар ғасырлар бойы ауызша дәстүр арқылы ұрпақтан-ұрпаққа жетіп, халықтың санасында мәңгі есте қалатын оқиғаларды, тұлғаларды және идеяларды айшықтап көрсетеді.

Махаббат жырларының мәні мен маңызы. Махаббат жырларының мәні — адам жанын тербейтін, оның ішкі сезімдерін, арман-аңсарларын, қарапайым өмірдегі қуаныш пен қайғыны, ғашықтықтың астарлы тың мүшелерін бейнелейді. Бұл жырлар адамды шынайы өмірге, өзінің шынайы сезімдеріне, өзгелермен байланыс орнатуға, сүйіспеншіліктің әрбір кезеңін терең түсінуге шақырады. Махаббат жырларының басты ерекшелігі - оларда терең психологиялық сипаттамалар, табиғи сұлулық, эмоционалды байлық, сондай-ақ ұлттық құндылықтар мен дәстүрлер кең көлемде орын алады. Жырларда кейіпкерлердің сезімі, ғашықтықтың қиындығы мен қуанышы, сәтсіздік пен бақыт әңгімеленеді. Махаббат жырларының дәстүрлері Кез келген халықтың махаббат жырлары өзіне тән дәстүр мен ерекшеліктерге ие.

Қорытынды Жыр өнері қазақ мәдениетінде ерекше орын алады, себебі ол халықтың рухани мұрасын, тарихи тәжірибесін, ұлттық салт-дәстүрлерін насихаттайтын маңызды құрал болып табылады. Жырлар арқылы халқымыздың тарихы, мәдениеті, батырлық дәстүрлері, махаббат пен табиғаттың сұлулығы туралы терең түсінік беріледі. Жыршылардың өнері, яғни жыр айту, қазақ әдебиетінің ауызша дәстүрінің құрамдас бөлігі болып табылады, әрі тыңдаушыларды рухани ләззатпен, тәрбиемен, әрі эстетикалық

құндылықтармен байытады. Жыршылардың дауысы, ырғағы мен интонациясы арқылы шығарма тыңдаушылардың жүрегіне жеткізіліп, ерекше әсер қалдырады. Бұл өнер тек тарихи және әдеби құндылық қана емес, сондай-ақ, қазіргі қоғамдағы ұлттық рух пен патриотизмді нығайтуға да ықпал етеді. Жыр өнері жастардың тәрбиесінде, ұлттық сананың қалыптасуында, ұрпақтан-ұрпаққа білім мен мәдениет мирасын жеткізуде маңызды рөл атқарады. Ол ұлттық бірегейлікті, ұлттық мәдениетті және өнер құндылықтарын сақтауға, жаңғыртуға бағытталған. Жир өнерінің маңызы заманауи кезеңде, ұлттық мәдениетіміздің жандануында, ұлттық идентичтілікті нығайтуда, сондай-ақ, халықтың рухани дамуына қосқан үлесі арқылы көрінеді.

Осының барлығы жыр өнерінің қазақ халқы үшін ерекше бағаға ие екенін дәлелдейді. Жыр айту өнері – қазақ халқының руханиятының алтын қазынасы. Ол халықтың жүрегі мен жанын, сезімдері мен эмоцияларын, болмысы мен философиясын қамтиды. Жыршылар мен ақындардың еңбектері халықтың тарихын, мәдениетін, тұрмысын, армандарын жеткізіп, адамдар арасында байланыс орнататын маңызды қызмет атқарады. Жыр өнерінің ерекшелігі оның эмоционалдылығы мен көркемдігімен, дыбысталуымен, сонымен қатар, халықтың сезімдерін, тұрмысын, гуманды құндылықтарын ашып көрсетуімен анықталады. Жыр айту өнері – тек өнер ғана емес, бұл халықтың өмірлік тәжірибесі, этикасы мен мәдениеті. Ата-бабадан қалған асыл мұраны сақтау, оны ұрпақтан-ұрпаққа жеткізу – бәріміздің ортақ міндетіміз. Жыр айту өнері қазақ халқының болмысында мәңгі тірі, шексіз дархан тұлға болып қала береді.

Пайдаланған әдебиеттер:

1. «Қазақ әдебиеті». Энциклопедиялық анықтамалық. — Алматы: «Аруна Ltd.» ЖШС, 2010 жыл. ISBN 9965-26-096-6
2. Айбын. Энциклопедия. / Бас ред. Б.Ө.Жақып. - Алматы: «Қазақ энциклопедиясы», 2011. - 880 бет. ISBN 9965-893-73-X
3. Бердібаев Р., «Қазақ эпосы», Алматы, 1982;
4. Ыбыраев Ш., «Эпос әлемі», Алматы, 1993.

ПРИМА-ҚОБЫЗ АСПАБЫНА АРНАЛҒАН И. А. ЛЕСМАННЫҢ, АЛҒАШҚЫ ОҚУ - ӘДІСТЕМЕЛІК ҚҰРАЛЫНЫҢ, БҮГІНГІ ПРАКТИКАДАҒЫ МАҢЫЗЫ

**Боранкудова Айгүл Алпысбаевна,
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі»
ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК
прима-қобыз пәнінің мұғалімі**

Мақалада белгілі скрипка орындаушысы, әдіскер И. А. Лесманның үш ішекті прима-қобыз аспабына арналған оқу-әдістемелік құралының қазіргі таңдағы жетілдірілген төрт ішекті прима-қобыз аспабымен байланысы мен оқу үдерісіндегі әдістемелік ерекшеліктері, практикадағы маңыздылығы талданады. Қобызшының отырысы, қобызды ұстауы, ысқышты оң қолмен дұрыс ұстау, ысқыш жүргізу, дыбыс шығару, сол қол саусақтарын ішекке басу тәсілдерін үйрету жаттығулары талданады. Қобызшылардың шығармамен жұмыс барысында музыкалық фразалар мен сөйлемдерді түсініп, аспаптың мүмкіншіліктеріне сай икемделуі түсіндіріледі.

В этой статье рассматривается и анализируется методические особенности в учебном процессе знаменитого скрипача, методиста И. А. Лесмана в контексте поэтапного развития трехструнного прима-кобыза и практическая значительность в изучении четырехструнного прима-кобыза. Анализируется правильное положение в музыкальном инструменте, способы держание смычка, а также упражнения обучающие методы постановок правых и левых рук. Объясняется понимание исполнителей музыкальных фраз и предложений во время работы с произведением и правильное приспособление к возможностям инструментов.

Тірек сөздер: прима-қобыз, халық аспаптар оркестрі, ысқыш, әдістеме.

Ключевые слова: прима-кобыз, оркестр народных инструментов, смычок, методика.

Қазіргі таңда қазақтың ұлттық аспаптары домбыра, шертер, саз сырнай, жетіген, сыбызғы, қобыз аспаптары ғалымдардың зерттеу нысанына айналып, жіті зерттеліп келе жатыр. Қазақтың ұлттық музыкалық аспаптарының әрқайсысы да зерттеу тақырыбы болып, орындаушылығы мен педагогикалық әдістемесінің елімізге кең ауқымда таралып жатқандығы осыған айғақ болып келе жатыр. Оның ішінде қолданылуы біздің дәуірден де бұрынғы ғасырлардан бастау алатын көне өнер саласы – қобыз тарту өнері де ғалымдарымыздың қаламына ілігіп, белсенді зерттелгендігі де қазіргі таңдағы ғылыми еңбектер мен ноталық жазба кітаптардан да анық байқалады. Қобыз тектес хордофонды аспаптар түркі тілдес халықтардың көпшілігінде кездеседі. Қазақтар мен қарақалпақтар қобыз тарту өнерін VIII-IX ғасырда Қорқыттың есімімен тығыз байланыстырады. Түркі тілдес халықтардан бастау алатын қобыз тарту өнері сан ғасырлар бойы бізге жетіп, көптеген күйлер сақталып, қобызшылардың репертуар қорынан ерекше орын алды. Қазіргі таңда қобыздың оркестрге лайықталып жасалған жаңа түрі прима-қобыз аспабы кең насихатталып, республика көлеміне кең таралды. Прима-қобыз аспабының шығу тарихы қазақтың ұлттық музыка мәдениетінің өсуіндегі ең маңызды кезеңдердің бірі – Құрманғазы атындағы халық аспаптар оркестрімен тікелей байланысты. 1934 жылы оркестр құрылып, 1935 жылы Қазақстанның түкпір-түкпір облыстарын аралап, елге таныла бастады. Оркестрдің дыбыстық бояуына сәйкес болуы үшін көптеген аспаптар жаңартылды. Олардың ішінде қобыз, домбыра аспаптары да музыка аспабына қойылатын

талаптарға сәйкес материалдардан әзірленді.

Бұрын қобыз аспабы жасалуы жағынан қарадүрсін яғни, кез келген ағаштан жасала беретін болса, оркестр құрамына енгеннен кейін және де экспериментті шеберхана ашылғаннан кейін, қобыз аспабының көптеген бөлшектері жетілдіріліп, толықтырылып, жаңа сапалы аспап деңгейіне көтерілді. Оркестрдің профессионалды деңгейі өсіп, орындаушылық репертуардың да кеңеюі қобыз аспабының диапазонының ұлғаюына әкеледі. Қазақ аспаптарын керемет өңдеп, өзінің дыбыстық бояуын сақтай отыра жаңа деңгейлерге шығара білген шеберлер Э. Романенко мен Қ. Қасымов қобыздың жаңа түрін ойлап тапты. Бұл үш ішекті прима-қобыз аспабы болып табылды. Аспаптың бұрауы кіші октавадағы *g* және бірінші октавадағы *d*, *a* дыбыстарына келтірілді. Аспаптың екі ішегі қылдан, кейінгі ішегі сымнан жасалды. Бұл жаңартылған аспапта алғашқы орындаушылардың бірі Ф. Балғаева еді. 1944 жылы соғыстың қиын қыстау кезеңдерінде Алматы қаласында мемлекеттік консерватория ашылып, 1945 жылдың қыркүйек айынан бастап халық аспаптар бөлімі өзінің жемісті жұмысына кірісті.

А. Қ. Жұбановтың өтініші бойынша қобыз аспабынан И. А. Лесман сабақ бере бастады. Иосиф Антонович Лесман 1885 жылы Варшава қаласында туылып, 1910 жылы Петербор консерваториясын скрипка класы бойынша Л. С. Ауэрден бітіріп шығады. 1935 – 1951 жылдар аралығында Алматы музыка училищесінде сабақ берсе, 1944 жылдан бастап консерваторияда скрипка және қобыз класына ұстаздық еткен. Қобыз класында алғашқы оқушыларының бірі болып Ф. Балғаева оқуын бастайды. Негізгі мамандығы скрипка аспабы болғандықтан, И. А. Лесман жұмыс барысында скрипкада ойнау әдістемелеріне сүйеніп, қобызда ойнау әдістемесін ойластырады.

Зерттеудің жаңалығы. Зерттеуде алғаш рет И. А. Лесманның әдістемесіне сүйене отырып, бұрынғы қобызда ойнау әдістемесін қазіргі таңдағы орындаушылық әдіспен салыстырып, бүгінгі орындаушыларға арналған оңтайлы орындаушылық әдістері айқындалады. Қобызшылармен дайындала отырып, И. Лесман алғаш рет «Қобызда ойнау мектебі», «Қобызға арналған сабақтар жинағы» атты еңбектерін жарыққа шығарады. Қобыз аспабын зерттей отырып, қобызшының ойнаған әуендерін фортепианоға салып, кейін өзі сүйемел жасау арқылы қобызда орындау мәдениетін қалыптастырды. Алматы консерваториясында ұстаздық етпес бұрын, И.А.Лесман Петербор, Ленинград консерваторияларында жүргізген сабақтарының негізінде скрипкаға арналған оқулықтар, оқу-әдістемелік құралдар жазған әдіскер. «Қобызда ойнау мектебі» атты еңбегі 1947 жылы жазылған. Бұл оқу-әдістемелік құрал жаңартылған қобызға яғни, үш ішекті қобызға арналған алғашқы оқу-әдістемелік құрал болып табылады. Бұл құрал 13 сабақтан құралған. Әр сабақ аспапта дұрыс орындау үшін қажетті әдістер мен тәсілдерден тұрады. Автор еңбегінің кіріспесін аспаптың жаңартылған бөліктеріне назар аудартып жазған. Аспаптың қыл ішектерінің орнына скрипка ішектерімен алмастырылуы дыбыстың ашық және жоғары регистрлерде ойналып, қобыздың күрделі шығармаларды орындау мүмкіндігінің артуына себеп болғаны баса айтылған.

Садақ тәріздес иілген көне қылқияқтың орнын скрипканың ысқышы басты, оның себебі, біріншіден ұзын, екіншіден ішекке көп немесе аз мөлшердегі қылдармен тиіп ойнауға, үшіншіден орындаушының бұлшық еттеріне байланысты ысқыштың қылдарын қатайтып не болмаса босатып отыруға мүмкіндік беретін ұтымды жақтары ескерілген. Аталған өзгерістер қобызда шетелдің шығармаларын қиындықсыз орындауға көп көмегін тигізгені қазіргі біздің тәжірбиемізден көрініс тауып отыр.

Зерттеудің әдісі. И. Лесманның оқу-әдістемелік құралында қобызды дұрыс ұстап отыру, ысқышты ұстап үйрену жайында ауқымды сабақтар көрсетілген. Аспаптың түбі екі тізенің ортасында төмен қатты түсіп кетпей орналасуы керек, ал басы мойынның сол жақ бөлігіне қойылуы керек. Қобыз аспабының төменгі бөлігі дөңес болғандықтан, автор *g* ішегінде ойнау барысында ысқыш оң жақ бөксеге тиіп кетпеуі үшін аспапты сол жаққа қарай сәл-сәл бұру керектігін айтқан. Қазіргі таңда аспаптың түрі скрипка аспабына ұқсас болғандықтан, бұндай қажеттіліктер әдістемеден шыққан. Оң қол саусақтарының ысқышты ұстап үйренудегі тәсілдері қазіргі кездегі талаптармен сайма-сай болып келеді.

«Ысқышты ұстауды ең алғашқы сабақтардан дұрыс қойып, басты назарға алған. Ысқышты ұстап отырып, саусақтарды төменге созудан кейін қайта дөңгелек етіп жинап, жаттығулар жасау арқылы саусақтарды еркіндікке үйрету болып табылады». Бұл жаттығуды орындау барысында қолдың білезігіне тиын секілді затты қойып қайталауға болады. «Ысқышты ұстап үйренгеннен кейін барып, аспапта дыбыс шығаруды қолға алған дұрыс», — дейді әдіскер. Ысқыш тиекке қатты жақын немесе қатты алыс жүргізілмеуі керек. Тез ойналатын штрихтарда ысқышты тиектен алшақ, ал баяу ойналатын штрихтарда тиекке жақынырақ ойнау керектігі абзал деп санаған. Әр ішекке ауысқан сайын ысқышты да сол ішектің орналасу бағытына сәйкес жүргізіліп отыру қажеттігі туған. Аталған сабақтар оң қолдың ысқышты еркін меңгеруіне арналған болса, кейінгі сабақтарда ысқышпен ішектерде сапалы дыбыс шығару, ішектен ішекке ауысу әдістеріне көңіл бөлінеді. Ішектен ішекке еркін ауысуды меңгергеннен кейін, сол қолды қосып дыбыс шығаруға арналған сабақтар жалғасын табады. Сол қолдың саусақтарын, ысқыш басқа ішекке ауысып кеткеннен кейін ғана аламыз. Егер, ашық ішектен келесі ішекке саусақ басу керек болса, ол саусақты алдын-ала басамыз. Бұл бізге дыбыстардың арасының үзілмеуіне, артық дыбыстардың шықпауы үшін қажет, дейді. Автор бұл сабақтарды негізінен скрипка аспабында ойнап үйрену әдістерімен ұштастырған. Орындаушының шығарманы толығымен тыңдарманға жеткізе білуі үшін, дыбыстардың біркелкі, бір жүйелі шығуы басты шарттардың бірі болып табылады. Ысқыш ішектердің бойымен тегіс әрі тең үлестермен жүргізіліп, ауыстырылып отыруы қажет. И.А.Лесман қобызға арнап бірнеше жаттығулар жазып, ойналу әдістерін көрсетіп жазған. Үш ішекті қобызда аппликатура өзгешелеу болған.

Зерттеу нәтижелері. Жаттығуларды орындаудың өзінде И. Лесман әрбір дыбысқа мән беріп, музыкалық фраза, сөйлем қалай құралатындығына көңіл аударған. «Әрбір сөйлемнің ішіндегі ырғақ, дыбыс тазалығы, штрихтардың дұрыс ойналуы, дыбыстардың жандандырылуы жұмыстарына аса мән берілуі, жоспар түрінде жүргізіліп отыруы мұғалімнің жұмысын жеңілдетеді. Аталған жұмыстарды толық игеріп, сөйлемдерді жаттап алғаннан кейін барып, шығарманы толығымен орындаса болады. Бұл жұмыстарды дағдыға айналдыру үшін, студент күніне 3 сағаттан кем дайындалмауы тиіс болып саналады», дейді автор. Өйткені, қобыз аспабы өте күрделі аспаптардың бірі болып табылады. Дыбыстардың тазалығын сақтап ойнаудың өзіне үлкен жұмыс, ізденістерді талап етеді. Аспапта дыбыс шығара білу және музыкалық ойдың тактілік ұстанымын біле отыра, әр дыбыстың өз биіктігіне сәйкес орнын таба білу қажет.

Аспаптың бұрауын келтіріп үйрену басты шарттардың бірі. Себебі, студент жеке дайындық барысында өзі бұрауды келтіріп отыру қажеттілігі туады. Әдістемелік оқу-құралда өзекті сабақтардың бірі ол, штрихтарды ысқыш бойына теңдей үлестіріп ойнау сабақтары болып табылады. Әртүрлі штрихтарға арналған жаттығулар ысқыштың қай бөлігінде ойналуы қажет екендігін автор нақты мысалдармен келтіріп жазған:

- Жаттығуларды әндетіп орындау;
- Әлді және әлсіз үлестерін аяқпен дирижерлау;
- Аталған мысалдар музыкалық ой мен тактілердің формасын, музыканың мәнін

анықтау үшін қажет деп санаған.

Мұндай әдістерді қазіргі таңда музыка мектептерінде пайдалануы мүмкін. Алайда, аяқпен дирижерлау көпшілік жағдайда мақұлданбайды. Басты себептерінің бірі, оқушының бұл әдеттен бас тарта алмай қалуы, сыртқы эстетикалық, орындаушылық сипатына нұқсан келіп, ойнау барысында дыбыс сапасына кері әсерінің тигізуі болып саналады. Тактілердегі ырғақтық суреттерді ысқышпен дұрыс бөліп жүргізу ырғақты сезінудің басты кепілі. Ырғақты түсіну үшін автор кесте бойынша ретпен атап өткен:

- Такт бойынша үлестерді реттеу;
- Такт бойынша ойнау;
- Ысқышты дұрыс бөліктерге бөлу және үлестердің орналасуына қарай ысқыштың

да сәйкес келуі.

Сол қолды аспаптың мойнына орналастыру. Саусақтар ішек бойына тіп-тіке емес, сәл қисая орналасады. Бұл әдіс қазіргі прима-қобыздарында пайдаланылмайды. Саусақтар

ішекке паралель орналасып, ішекте тырнақтың түбімен ойналады. Дыбысты ойда және дауыспен айту, қажет болса рояльда тексеріп отыру;

- Ойша дыбыс биіктіктерін жоспарлау;
- Белгілі бір дыбыстан кварта жіне жарты тондарды айту;
- Саусақтардың бір – бірімен байланысы.

Әдістемелік құралдың соңғы сабақтары ысқыштың жүру жылдамдығына арналған.

Ысқыштың жылдамдығы жартылық ноталарда ширек ноталарға қарағанда жәйірек болуы, осыған кері ширек ноталарда тезірек жүргізілуі керектігі, баяу орындалатын штрихтарды тиекке жақын, жылдам орындалатын штрихтарды тиектен алыс жүргізілу керектігі назар аудартады. Ысқышты жүргізудің осындай тәсілдері скрипка аспабында да дәл солай қайталанады. Қазіргі таңда да бұл әдістерді төрт ішекті прима-қобызда қолданады.

Қорытынды

И. А. Лесманның «Қобызға арналған сабақтар жинағы» оқу-әдістемелік құралы үш ішекті қобыз аспабын үйретуде зор үлесін қосқан алғашқы еңбек болып табылады. Скрипка аспабында ойнау әдістемелерінің негізінде жазылған бұл оқу-әдістемелік құрал қобыз аспабының мүмкіншіліктерін арттыруына да пайдасын тигізді. Аспапты қалай ұстап отыру, ысқышты қалай дұрыс ұстау және ішек бойында жүргізу, сол қолды ыңғайлы қою, аппликатураны дұрыс меңгеру, штрихтарды ысқыш бойында біркелкі орындау және т.б. әдіс-тәсілдер егжей-тегжейлі, үлгі ретінде жаттығуларды көрсете отырып жазылған. Музыкалық фраза, сөйлемдерді байланыстыра білу, әлді және әлсіз үлестердің кезектестіріліп келуін бақылау жұмыстарына да аса мән берілген. Аспапта ойнауда ең бірінші керекті нәрсе – дыбыс тазалығын сақтау болса, автор дыбыс тазалығын сақтауға арналған әдістер, қажетті интервалдарды атап көрсетеді. Кейіннен жаңартылған төрт ішекті қобыздың дамуына, оқыту барысына аталмыш еңбек серпін ретінде көмегін тигізді.

ПАЙДАЛАНЫЛҒАН ӘДЕБИЕТТЕР:

1. Омарова Г. Кобызовая традиция. Вопросы изучения казахской традиционной музыки // Единство музыки, поэзии и магии как отражение целостности мифологического сознания в культуре кочевников. Алматы. 2009. – 183 б.
2. Жұбанов А. Ән-күй сапары. Алматы: «Ғылым», 1976. – 121 б.
3. Рауандина Ш. Фатима Балгаева. Алматы. 2001. – 16 б.
4. Лесман И. Школа игры на кобызе. Қолжазба. Құрманғазы ат. ҚҰК кітапханасы №7862 Л 50. Алма-Ата. 1947. Б. 2-20 .

ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ТРУД В КАЗАХСТАНЕ И ЕГО ПРОБЛЕМЫ

Байоразова А.Ж
преподаватель прикладного искусства ГККП «Детская школа искусств» ГУ «Отдел образования по городу Талдыкорган
Управления образования области Жетісу»

Статья посвящена исследованию современного состояния художественного образования Казахстана. Автор попытался сконцентрироваться на следующих вопросах: отвечают ли современные художественные школы Казахстана вызовам времени? Могут ли справиться современные методы преподавания искусства с размытостью границ художественной практики, с сменой ее технологий и форм? Или, если сказать намного проще: как учить? чему учить? В особенности, когда в Казахстане проходит столь масштабная модернизация образовательной системы в целом, а система художественного образования как таковая переживает кризис, обусловленный не только «внутренними», но и «внешними» причинами.

Ключевые слова: художественное образование, Казахстан, пути и поиски, новые реалии

Мақала Қазақстанның көркем білім берудің қазіргі жағдайын зерттеуге арналған. Авторлар келесі сұрақтарға назар аударуға тырысты: Қазақстанның қазіргі заманғы өнер мектептері уақыттың сын-қатерлеріне жауап бере ме? Өнерді оқытудың заманауи әдістері көркемдік практиканың шекараларының бұлдырлығымен, оның технологиялары мен формаларының өзгеруімен күресуге бола ма? Немесе әлдеқайда қарапайым: қалай оқыту керек? неге үйрету? Әсіресе, Қазақстанда жалпы білім беру жүйесін осындай ауқымды жаңғырту өтіп жатқан кезде, ал көркемдік білім беру жүйесі «ішкі» ғана емес, «сыртқы» себептерге байланысты дағдарысты бастан кешуде.

Тірек сөздер: көркем білім, Қазақстан, жолдар мен ізденістер, жаңа шындықтар

В науке накопилось достаточно много современных определений художественного образования. Мы, не ставя задачи анализа их всех, остановимся на одном, которое на наш взгляд в современных казахстанских реалиях звучит наиболее актуально. Так, нам больше всего импонирует определение данное Сабелевой О.В., которая пишет: художественное образование с культурологических позиций рассматривается как социокультурный феномен, понимаемый как единство культуротворческой деятельности индивида, развития социума и культурной преемственности. Способность индивида к культуротворчеству позволяет не только осваивать, но и создавать культурные ценности [1, с.11].

Следовательно, художественное образование понимается в широком поле культуры и культуротворческой деятельности. На наш взгляд, такой ракурс как нельзя кстати подходит современному подходу к художественному образованию как феномену культуры. Поэтому в рамках нашего небольшого исследования мы попытаемся сконцентрироваться на следующих вопросах: отвечают ли современные художественные школы Казахстана вызовам времени? Могут ли справиться современные методы преподавания искусства с размытостью границ художественной практики, с сменой ее технологий и форм? Или, если сказать намного проще: как учить? чему учить? В особенности, когда в Казахстане проходит столь масштабная модернизация образовательной системы в целом.

В Казахстане и странах СНГ в систему художественного образования традиционно включены следующие компоненты: эстетическое воспитание, художественно-педагогическое, а также профессиональное художественное образование. Программы художественного образования реализуются в разнообразных образовательных учреждениях, начиная с детских садов и заканчивая послевузовским профессиональным

образованием.

Все страны бывшего Советского Союза объединяет многое, в том числе и единая система художественного образования, которая ценилась и была методологически выверенной. Развитие художественного образования в современном казахстанском обществе – один из актуальных вопросов. Творческое, эстетическое, профессиональное воспитание подрастающего поколения несомненно определяет уровень культуры общества и его экономическое и социальное развитие. Но, как обстоят дела в этом отношении в Казахстане?

Опираясь, на свой многолетний опыт работы в системе художественного образования мы можем отметить, что долгое время Казахстан сохранял и до сих пор пытается сохранить лучший опыт советского художественного образования. Но, многоуровневая кредитная технологии обучения, введенная в вузах Казахстана имеет свои как отрицательные, так и положительные стороны.

К положительным относятся: высокий уровень мобильности студентов и ППС, возможность научных стажировок в зарубежных вузах, расширение поля международного сотрудничества. Но, вместе с тем существуют и реально отрицательные стороны. Это прежде всего – уменьшение часов на чисто практические дисциплины (которое проходит ежегодно); наблюдается стремление вузов «насытить» образовательную программу порой излишними теоретическими дисциплинами, порой не имеющие прямого отношения к получаемой специальности и другое.

В этом отношении права О.В. Батурина, которая анализируя опыт Казахской национальной академии им. Т. Жургенова пишет: общепринятая в Казахстане тестовая форма контроля у студентов приводит к утрате способности системно и логически мыслить, а только к появлению навыков механического запоминания, что никак не способствует росту уровня науки и образования. Все многообразие научной деятельности нельзя сводить только к одному индикатору – публикациям в зарубежных журналах с высоким импакт-фактором. Есть много специфических областей науки, и особенно, искусства, в которых как раз требуется решать очень узкие вопросы, которые будут интересны только специалистам. А, как известно, политика журналов базы SCOPUS, например, - популяризация знаний [2, с.18].

Дело усугубилось буквально новейшими изменениями в области политики школьного образования, где учебные предметы «Изобразительное искусство» и «Технология» были упразднены, а вместо них сформирован учебный предмет «Художественный труд». Отсюда, в срочном порядке необходимо пересмотреть парадигмы обновленного школьного образования относительно предметной области «Искусство», где произошло слияния двух школьных предметов «Изобразительное искусство» и «Технология» в единый учебный предмет «Художественный труд», который не отвечает задачам современного художественного образования. В связи с этим предлагается разделить предмет «Художественный труд» на ранее функционирующие «Изобразительное искусство» (Визуальное искусство) и «Технология», а новому учебному предмету «Графика и проектирование» вернуть прежнее название «Черчение».

В пользу данного вывода говорит и А.Мелик-Пашаев: «...однoboкoe развитие крайне обедняет сенсорную сферу ребенка, его непосредственную связь с окружающим миром, чуткость и восприимчивость по отношению к нему и вызывает обоснованное беспокойство вдумчивых педагогов и медицинских работников. Эта проблема, которую принято описывать в терминах межполушарной асимметрии (недоразвитие функций правого полушария головного мозга и «переразвитие» левого), многократно обостряется в эпоху раннего увлечения виртуальной чувственностью компьютера, вытесняющего реальный чувственный опыт уже не только из школьного обучения, но из повседневной жизни детей» [3, с.4]. Подобные опасения имеют под собой реальную основу, и в скором будущем мы можем получить детей (а позднее и взрослых) не способных творчески вообразить и генерировать креативные идеи.

Не менее интересной в обозначенном ракурсе выступает работа группы

казахстанских экспертов: «Художественное образование Республики Казахстан: осмысление национальных традиций и сближение культур» подготовленной в рамках пилотного проекта ЮНЕСКО и МФГС «Художественное образование в странах СНГ: развитие творческих возможностей в XXI веке» [4].

В ней авторы указывают четыре главных функции художественного образования: транслирующую (обеспечение целостности и воспроизводимости этнонациональных сообществ); развивающую (формирование и развитие национального самосознания); дифференцирующую (выявление этнокультурной идентичности); интегрирующую (обеспечение взаимодействия, взаимопроникновения и взаимообогащения культур, интеграция личности в системы мировой и национальной культуры) [4, с.17]. Насколько школьное художественное образование отвечает перечисленным требованиям, можно только догадываться.

Таким образом, многими прогрессивными исследователями и простыми методистами отмечается тотальная логизация, математизация, рационализация детской психики в современной общеобразовательной школе. Практически все содержание школьного образования направлено на активизацию работы левого полушария, отвечающего за логику и абстрактное мышление. Тогда как правое полушарие, являясь центром воображения, художественной мысли и интуиции представлено в обновленном содержании школьного образования лишь незначительно или даже в крайне мизерном количестве.

Данное подчеркивает и Л.Золотарева, которая пишет: обществу XXI века требуются творческие, гибкие, способные к адаптации и восприимчивые к инновациям специалисты, поэтому образовательные системы должны развиваться с учетом социокультурных требований. Художественное образование - это средство, позволяющее развивать человеческие ресурсы, необходимые для использования их ценного культурного капитала. Если государство желает развивать эффективные и устойчивые культурные, творческие индустрии и предприятия, оно должно использовать эти ресурсы и этот капитал [5, с.21]. Те или другие важные вопросы не раз поднимались в рамках мероприятий, организованных Институтом искусств, культуры и спорта КазНПУ им. Абая как самого первого и на данный момент единственного учебного подразделения, готовящих художников-педагогов в республике. Но, как говорится, а воз и ныне там.

Таким образом, резюмируя все вышеизложенное мы хотим в качестве выводов продублировать тезисы, высказанные на юбилейных мероприятиях Института искусств, культуры и спорта КазНПУ им. Абая в октябре 2019 года.

На рубеже XX-XXI веков происходит переход от репродуктивно-педагогической к креативно-педагогической парадигме образования и возникает острая необходимость обновления и эволюции художественного образования, направленного на гармонизацию и развитие духовных способностей человека.

Одной из основных тенденций современного художественного образования Казахстана является внимание к сложившимся традициям национальной школы, опора на которые становится незаменимым фактором формирования у молодежи национального самосознания, казахстанского патриотизма и гражданской ответственности за развитие своей страны.

– способствовать исследовательской деятельности в области художественного и художественно-педагогического образования, расширять поиски источников финансирования научно-прикладных исследований в данной области;

– привлекать для комплексных исследований наиболее квалифицированных и компетентных специалистов по художественному образованию из различных регионов республики;

– поощрять создание и распространение востребованных учебных изданий по мировой художественной культуре и фольклору, истории искусств Казахстана в системе школьного и вузовского образования; придать им статус республиканского значения;

– шире использовать инновационные методики преподавания художественных дисциплин в высших учебных заведениях, которые призваны выявлять перспективные

цели, достижение которых будет способствовать повышению уровня преподавания в новых условиях функционирования вузов страны;

- интегрировать в работу лаборатории художественного образования КазНПУ им. Абая весь исследовательский потенциал страны в деле популяризации образования в сфере искусств и культуры.

На современном этапе развития стратегические планы, программы развития художественного, художественно-педагогического образования в Республике Казахстан должны полноценнее использовать концепции института ЮНЕСКО и мировой опыт. Использование лучших достижений педагогической мысли прошлого позволит создать на этой базе новаторские методики, отвечающие потребностям времени.

Список использованной литературы:

1. Сабелева О.В. Реализация культуротворческого потенциала личности в художественном образовании. - LAP LAMBERT Academic Publishing, 2011. – 172 с.

2. Батурина О.В. Проблемы и перспективы новой модели образования. Опыт казахской академии искусств им. Т. Жургенова //Материалы Республиканского коллоквиума «Художественное образование Казахстана в XXI веке: совершенствование образовательных программ с учетом мировых тенденций». – Алматы: КазНПУ им. Абая, 2012. – С.11-21.

3. Мелик-Пашаев А.О. состояния и возможностях художественного образования // Искусство в школе. – 2008. - № 1. - С. 1-7.

4. Художественное образование в Республике Казахстан: осмысление национальных традиций и сближение культур. Аналитический доклад. Бюро ЮНЕСКО в Алматы. – 2010. – 56 с.

5. Золотарева Л.Р. Проблемы художественного образования в Казахстане// Материалы Республиканского коллоквиума «Художественное образование Казахстана в XXI веке: совершенствование образовательных программ с учетом мировых тенденций». - Алматы: КазНПУ им. Абая, 2012. – С.20-31.

ДӘСТҮРЛІ ӘН ӨНЕРІНІҢ БАЛАЛАР ДАМУЫНА ӘСЕРІ

Серіков Төлеутай Дәрібайұлы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі» ММ
«Балалар өнер мектебі» МКҚК
Дәстүрлі ән сыныбының мұғалімі

«Туғаннан дүние есігін ашады өлең ... » - деп ұлы Абай жырлағандай, қазақ үшін «Тал бесіктен, жер бесікке дейінгі» бүкіл саналы ғұмырында өлеңнің алатын орны айрықша. Өміріміздің қайнар бұлағы, мөддір бастауы - халық жырлары. Сөз құдіретін сезіндіріп, сөзге тоқтаған халқымыз ұрпағына арнаған бүкіл жан жылуын, мейірім шуағын, ақ тілегін сөз патшасы өлеңмен өрнектеп, ұлттық нақыштағы әуенімен әрлеп жеткізгендігі жайлы баяндалады.

Тірек сөздер: Дәстүрлі ән, Әншілік өнер, Халық әні

«Стихотворение открывает дверь в мир с рождения...» - как пел великий Абай, «От колыбели вербы до колыбели земли» для казаха поэзия занимает особое место во всей его сознательной жизни. . Рассказывают, что царь слова выразил всю теплоту, солнечный свет доброты и добрые пожелания нашего народа, осознавшего силу слова и передавшего их поколению людей, переставших говорить.

Ключевые слова: традиционная песня, певческое искусство, народная песня

Қазақтың дәстүрлі ән өнері – көне заманнан бері қалыптасқан халқымыздың қазынасы, фольклордың музыкалық саласының бір тармағын құрайды.

Халқымыздың мерей тұтып, мақтаныш етер асыл мұрасы, рухани жәдігерліктері ішінде замана сүзгісінен өтіп, бүгінгі ұрпаққа жеткен ән қазынасы қашаннан дәстүрлі өнердің қаймағы саналады. Дәстүрлі ән үлгілері ғұрыптық, әндер, халық әндері, кәсіби халық композиторлары шығармалары болып, ғасырлар бойы әсем әуезбен әрдайым әспеттеліп, әуелей шырқалып келеді. Халқымыздың тарихында небір бұлбұл әншілер өмір сүріп, белгілі музыка аспаптарының сүйемелімен туған елінің өткендегісі мен бүгінгі тұрмысын жырлайтын, оның арман қиялын көрсететін тамаша көрнекті туындылар жасады. Қазақ халқының дәстүрлі әні де озық ойлы, өнерпаз өкілдерінің қалдырған үлгі өнегесінің арқасында сақталып келеді.

Дәстүрлі әннің біртұтас қалыптасқан жүйесін арқадағы Біржан сал, Ақан Сері, Жаяу Мұса, Үкілі Ыбырай, Мәди, Естай сынды әрқайсысы өз алдына ән өнерінің ғажайып үлгілері, шығыста Ақылбайдан бастап, Жәнібек Кәрменовке дейінгі аралықта бір – бірімен тұщымды тұтасқан сан мақамды ән мектебі, батыста Мұхиттан өрбіп, бүгінгі Қатимолла мен Айгүл секілді дүлдүлдер легіне келіп жалғасатын дауылпаз үлгілер құрайды.

Халық әндері аймақтық мектептерге бөлінгенмен негізгі сарыны жалпы қазақы әнге ортақ сазға құрылады, сондықтан бір өлкенің әнін басқа өлкенің әншісі қиналмай айта береді, яғни қазақ әнінің біртұтастығы аймақтық әншілік мектептеріне қанша жіктегенмен бұзылмайды. Ғарифолланың Арқа әндерін тамылжыта шырқағаны, Жүсіпбектің Мұхит әндерін тебірене айтқаны соған дәлел бола алады.

Халықтық ән дәстүрінде орындаушылық ерекшеліктеріне қарай аймақтық мектептерге бөле оқыту тәжірибесі қалыптасқан. Жалпылай айтқанда, шартты түрде Арқа мектебі, Жетісу мектебі, Батыс Қазақстан (Мұхит Мералиев) мектебі деп бөлінеді.

1. Арқа мектебі – қазақы әншіліктің мейлінше дамыған саласы болып табылады. Арқа мектебінің өкілдері деп – Біржан, Ақан, Балуан Шолақ, Майра Уәлиқызы, Шашубай, Тайжан т.б. саңлақтарды атауға болады. Арқа әндері біркелкі еркін ырғақпен айтылады, диапазоны мейлінше кең болады. Арқа әндерінің кәсіби мектебін жасағандар – Ж.Елебекеов, Ж.Кәрменов, Қ.Байбосыновтар, бұлардан өзге, ән өнерінде ерекше із

қалдырған Қ.Байжанов, Ә.Қашаубаев, Қ.Бабақов, Қ.Лекеров, Б.Жылқыбаев, М.Ержанов, Ж.Омарова, Р.Есімжанова, Р. Қойшыбаева, М.Көшкінбаев, И.Әлібаев, Ж.Қартабаева, Л.Сүйіндікова, М.Ешекеевтердің атын атай аламыз.

2. Жетісу мектебі – қазақтың көне әндерінің, әсіресе халықтық әуендердің мол сақталған әншілік өнер шоғыры саналады, орындалуы мен домбырада сүйемелденуі Арқа әндеріне өте ұқсас, сондықтан бұл мектептің өкілдерінің репертуарында Арқа сазгерлерінің әндері де кең орын алады. Жетісу әншілігінің көрнекті өкілдері ретінде Жамбыл, Кенен, Қапез, Пішан, Дәнеш Рақышевтарды атай аламыз. Жетісу ән мектебінің кәсіби тұғырын қалаған – Ж.Кәрменов, оның ізін жалғастырушы шәкірті – Е.Қосбармақов.

3. Батыс Қазақстандық әншілік мектеп – еліміздің батыс өлкесінде дамыған әншілік өнер. Бұрынғы Бөкей Ордасының жерінде шырқалған төкпелі жыр негізінде синтезделген желдірмелі ән Мұхит арқылы жаңа белеске көтерілді.

Мұхит әндері Атырау, Ақтау, Орал, Ақтөбе жерінен бастау алып Сыр мен Арқаға дейін қанатын жайған. Бұл мектептің басында Ғарифолла Құрманғалиев тұр, Ғарифолла Құрманғалиевпен үзеңгілес өнерпаз ретінде Әли Құрмановтың есімін құрметпен атай аламыз. Ғ.Құрманғалиев осы мектептің жеке арнаға айналып үлкен өнер саласы болуына көп тер төкті. Ғарифолла мектебінен шыққан оның шәкірттері – Қ.Бекбосынов, Қ. Орашева, Қ.Рахимова, А.Дәрібаева, Ж.Сәрсенғалиев, Қ.Ақтаев, М.Төрешов, Қ.Бердіғалиев, Ә.Еңкебаев, Қ.Құлышева, С.Таутаева, С.Рахметжанов, С.Әбдірахманов, С.Жанпейісова, С.Мырзабаева, А.Қосанова, Қ.Кәкімовтар.

Рухани мұраны келешек ұрпаққа жеткізу, балалардың дамуына, қалыптасуына ел ішінде сақтаған саф алтындай кәусар дүниелерді мұқалтпай жеткізу біздер үшін ұстаздарға берілген мүмкіндік.

Халқымызбен бірге жасасып келе жатқан осынау киелі өнер қай замандардан қалыптасқаны беймәлім.

Дегенмен, қазақ халқы ел болып ұйысып, халық болып қалыптасқан өз алдына ту көтеріп мемлекет құрған XV ғасырдан бастаймыз.

Дәстүрлі ән өнерінің даму кезеңін үш кезеңге бөліп қарасақ болады. Алдымен Асан қайғы бабамыздан бастап Бұхар жырауға дейінгі жыраулар кезеңі. Одан кейін Сал – серілер мен Қайқылар кезеңі. Үшінші – Қазақ даласында Кеңес өкіметінің орнауымен байланысты ақын – композиторлар мен орындаушылар кезеңі. Осы үш кезеңде де өзінің қоғам үшін маңызы мен сипатын жоймаған тұрмыс – салт, әдет – ғұрып әндері. Қазақ ән өнерінің жанрлық сипаттамасын этнотанушы Б.Ерзакович «Қазақ халқының ән мәдениеті» атты еңбегінде :

1. Тұрмыс – салт әндері, күнтізбелік әндер- жыл өлеңдері, емдік – жоралық әндер, төрт түлікке арналған әндер.

2. Әлеуметтік – жоралық әндер. Жар- жар, Беташар, Тойбастар, Сыңсу, Қоштасу, Естірту, Жоқтау, Көрісу.

3. Тұрмыстық- отбасылық әндер. Насихат өлеңдер, балаларға арналған бесік жыры, тұсау кесер, бесікке салу.

4. Еңбек әндері. Киіз үй құрғанда, көрпе тігу, киіз басу кезінде айтылатын әндер.

5. Лирикалық әндер. Туған жер туралы. Махаббат туралы әндер

6. Әлеуметтік қарсылық әндер.

7. Тарихи әндер.

Кейінгі зерттеушілер ән өнерін халық әндері деп бір топтап, кәсіби әндер деп екіге бөліп қарастырып жүр. Енді осы халық әні дегенге сипаттама жасасақ, тұрмыс – салт әдеп – ғұрып әндері және авторы беймәлім болған әндер.

«Кәсіби әндер» - деп авторы белгілі, диапазоны кең, орындаушыға арнайы дайындықты талап ететін әндерді айтамыз. Осындай жіктеулерден кейін әдет – ғұрып, тұрмыс - салт әндерімен бөліп алып, авторы белгісіз халық әндер мен авторы белгісіз халық әндермен авторы белгілі кәсіби әндерді «Дәстүрлі ән» деп жүрміз.

Халық әндері мен кәсіби әндерде тақырып ортақ болып келеді. Мектеп жасындағы балаларға дәстүрлі ән деген ұғымды түсіндіру үшін жоғарыдағыдай күрделі жіктеулер

маңызды.

Мектеп жасындағы балаларға төл өнерімізді үйретудің бірнеше маңызы бар:

1. Дәстүрлі ән әр кезеңде әр қилы дамығандықтан ән үйрену барысында әннің мағынасымен таныса отырып, сол заманның тарих бетінде қалған ақтаңдақтармен, сол кезеңнің тарихымен танысады. Демек, дәстүрлі әннің халқымыздың тарихымен тығыз байланысты екенін көрсетеді.

2. Ән үйрену барысында бала жан-жақты ойлап үйренеді. Аспапта ойнай отырып әннің мәтінін, аспапта ойналуын, дыбыс шығару аппаратын қалай қолданатынын, әннің – мінез құлқын білуді бір шығарма барысында тоғыстыруды ойлайды және есте сақтау қабілетін нығайта түседі.

Демек, баланың ойлауы жан-жақты ойлауға, ойлай отырып іс – қимылын, сөйлеу барысын дамытады және қадағалай алуға үйренеді.

3. Ұлттық құндылықтарымыз - ана тілімізге, тарихымызға, өнерімізге құрметі сүйіспеншілігі артады. Отанға, туған жерге деген оң көзқарасты қалыптастырады.

4. Халқымыздың әдебиетінен хабардар болып өседі. Себебі; Халқымыздың әдебиеті ән – жыр арқылы ауыз екі түрде қалыптасқан. Халық жырлары, термелері, толғаулары, дастандары сияқты көлемді шығармалар ұстаздан – шәкіртке, атадан – балаға ауызба – ауыз жатталып, рухани байлығын молитып келді. Бұл қазақ халық әдебиетінің ерекшелігі.

5. Домбыра немесе басқа да аспаптарда ойнау арқылы бала ойлау, сөйлеу, есте сақтау қабілеттерін ерекше дамытады.

Қорытынды: баланың төл өнеріміз арқылы рухани байлығын арттырып қана қоймай, ойлау көкжиегінде кеңейтетінін байқаймыз.

Бабаларымыздың табиғат сырларымен біте қайнасқан өмірі тек қой бағумен ғана шектелмей, ой бағумен айналысқан.

Ұлы даламыздың ұлы ойшылдар мен даналардың шығуы, балаларымыздың кішкентай күнінен әдебиет пен тарихпен тығыз байланысты болған. Тіпті, біте қайнасқан төл өнеріміздің атқарған қызметі орасан зор деп ойлаймын.

Қазақтың мың әнін нотаға түсірген белгілі зерттеуші А.В.Затаевичтің жинағына көз жүгіртсеңіз, Ұлт ұстазы А.Байтұрсынов он бес ән берген, Қазақтың тұңғыш академигі Қ.Сәтбаев жиырма бес ән берген. Мен екі ғана мысал келтіргеніммен мұндай тізімді толықтыратын «Алаш» зиялыларын тізбектей беруге болады. Халқымыздың даналары халық әндерін жаттап өскендігін, ән арқылы ой өрісін кеңейтіп, ұлтына халқына деген махабаты қалыптасқанын аңғара аламыз. С.М.Торайғыров «Бір халықты жер бетінен жойып жіберу керек болса оның бірінші әнін жою керек» деген екен. Осы сөзге қарап елге, тілге Отанға деген махабаттың тірегі халық әні екенін айқын көре аламыз.

Қазақ барда – халық әні мәңгі жаса бермек!

Пайдаланған әдебиеттер:

1. Ән асқары - Әміре [Мәтін] : [естеліктер] / құраст. Ж. Шәкәрімов. – Алматы: Өнер, 1988. - 106, [3] б., [8] п. сурет; - Қуаныш Сұлтанов қоры. - Нұрғожа Ораз қоры. – 1260.

2. Әнші Әміре [Мәтін] : Әміре Қашаубаев туралы естеліктер / құраст. Я. Амандықов. – Алматы: Білім, 2012. - 484, [3] б., ноталы; – (Әдеби мемуарлар. - Қазақстан Республикасы Мәдениет және ақпарат министрлігі, Ақпарат және мұрағат комитеті «Әдебиеттің әлеуметтік маңызды түрлерін басып шығару» бағдарламасы бойынша шығарылды. – Библиогр.: 477-485 б.

3. Кәрменов Жәнібек, Әніңнің қазақ жетпес бұрмасына [Мәтін] / Ж. Кәрменов; құраст. Т. Тұрсынханова – Астана: Фолиант, 2002.

4. Құрманғалиев Ғарифолла, Әнші даусы [Мәтін]: (әндер жинағы) / Ғ. Құрманғалиев – Алматы: Жалын, 1979. - 136 б.

5. Теңізбайтегі Исабек Тоқбай, Әнші Дәнеш [Мәтін]: деректі роман / И. Т. Теңізбайтегі – Алматы: Өнер, 2002. - 254, [1] б.

БӨМ-ДЕГІ АКТЕРЛІК ШЕБЕРЛІК: БАЛАЛАРДЫҢ ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ ӘЛЕУЕТІН ДАМУЫ

Мүкен Шалқар Бауыржанұлы
«Жетісу облысы білім басқармасының
Талдықорған қаласы бойынша білім бөлімі»
ММ «Балалар өнер мектебі» МКҚК, актерлік-
шеберлік пәнінің мұғалімі

Бұл мақалада Дарынды балаларға арналған мектеп-интернаттарда (ДШИ) актерлік шеберлікті оқытудың маңызы мен балалардың шығармашылық әлеуетін дамытудағы рөлі қарастырылады. Актерлік шеберліктің балалардың тұлға ретінде қалыптасуына, олардың өзін-өзі көрсету қабілеттеріне, әлеуметтік дағдыларын дамытуға тигізетін оң әсерлері талданады. Сонымен қатар, актерлік сабақтардың эмоционалдық интеллектті дамытудағы, қиялды кеңейтудегі, өзін-өзі танудағы және ұжымдық жұмысқа бейімдеудегі маңызы ерекше атап өтіледі. Мақалада актерлік өнер арқылы балалардың сенімділігі артып, болашақ өміріне қажетті дағдыларды меңгеруіне ықпал ететіні көрсетілген. Бұл өнер баланың өзіндік ерекшелігін ашып, оның шығармашылық қабілеттерін жетілдіруге көмектеседі.

Тірек сөздер: Актерлік шеберлік, Шығармашылық әлеует, балалар өнер мектебі, Эмоционалдық интеллект, Өзін-өзі көрсету, Ұжымдық жұмыс, Тұлға қалыптастыру

В статье рассматривается важность преподавания актёрского мастерства в школах-интернатах для одарённых детей (ДШИ) и его роль в развитии творческого потенциала учащихся. Анализируются положительные влияния актёрского искусства на формирование личности, способности самовыражения и развитие социальных навыков детей. Особое внимание уделено значимости актёрских занятий в развитии эмоционального интеллекта, расширении воображения, самопознании и адаптации к коллективной работе. В статье показано, как через актёрское искусство у детей повышается уверенность в себе и формируются навыки, необходимые для их будущей жизни. Это искусство помогает раскрыть уникальные качества ребёнка и развить его творческие способности.

Ключевые слова: Актёрское мастерство, Творческий потенциал, детская школа искусств, Эмоциональный интеллект, Самовыражение, Коллективная работа, Формирование личности.

Актёрлік шеберлік – бұл өнердің маңызды салаларының бірі және адамның ішкі дүниесін, оның эмоцияларын, ойларын, сезімдерін көркем түрде жеткізуге арналған ерекше құрал. Дарынды балаларға арналған мектеп-интернаттарда (ДШИ) актерлік шеберлікті оқыту шығармашылық әлеуеті жоғары оқушыларды тәрбиелеудің негізгі құралдарының бірі болып табылады. Актерлік өнердің негіздерін меңгеру баланың жан-жақты дамуына, оның тұлға ретінде қалыптасуына және өзін-өзі көрсетуге үлкен әсерін тигізеді.

Актёрлік шеберліктің мәні және оның маңыздылығы

Актерлік шеберлік – бұл тек сахнада өнер көрсету емес, сонымен қатар баланың ішкі әлемін зерттеудің, оны толық ашудың құралы. Бұл пәнді оқыту барысында оқушылар өздерінің эмоцияларын басқара білуге, оларды көрерменге дұрыс жеткізуге үйренеді. Балалар түрлі рөлдерді орындау арқылы өмірдің әртүрлі жағдайларын зерттеп, адам психологиясын терең түсінуге мүмкіндік алады. Мұның өзі олардың жалпы ой-өрісін кеңейтіп, сезімталдық деңгейін арттырады.

ДШИ-дегі актерлік шеберлік баланың өзіндік тұлғасын ашуға, оның шығармашылық қабілеттерін дамытуға ықпал етеді. Бүгінгі күнде тек актерлік өнермен шектелмей, көптеген басқа да салаларда өзара байланыс орнатып, жаңа тәсілдермен дамытып жатқан

шығармашылық әлемінде актерлік шеберлікке ие болу маңызды. Ол баланы өнерге баулып қана қоймай, сонымен қатар оның болашақ өміріне, қарым-қатынастарын қалыптастыруға, өзіне деген сенімділікті арттыруға, қоғамда өзін-өзі еркін ұстап, пікірін дұрыс жеткізуге септігін тигізеді.

ДШИ-дегі актерлік шеберлік сабақтарының ерекшеліктері

ДШИ-де актерлік шеберлікті оқыту арнайы бағдарлама арқылы жүзеге асырылады. Әрбір сабақ баланың шығармашылық дамуына бағытталған, мұнда олар өздерін еркін сезініп, өздерінің жаңа қырларын ашады. Сабақтардың басты мақсаты – баланың ішкі дүниесін түсініп, оны қалай жеткізуді үйрету. Бұл процесте балалар әртүрлі шығармашылық тапсырмалар мен жаттығулар орындайды. Мысалы, мимикалық және қимылдық жаттығулар арқылы олар өз денесін қалай басқаруға болатындығын, өздерінің көңіл-күйі мен эмоцияларын қалай жеткізу керектігін үйренеді.

Сонымен қатар, актерлік шеберлік сабақтарында балалар сахнада қалай дұрыс тұруды, көрерменмен қалай қарым-қатынас орнатуды, диалогтар құруды және әртүрлі рөлдерді сомдауды меңгереді. Бұл дағдылар баланың тек шығармашылық қабілеттерін дамытып қана қоймай, сонымен бірге оның логикалық ойлау, зейін қою, есте сақтау және өзін-өзі бақылау қабілеттерін де жақсартады.

Топтық жұмыс та актерлік шеберлікті оқытуда маңызды рөл атқарады. Балалар түрлі қойылымдарға қатысып, бір-бірімен ынтымақтастықта жұмыс істеуді, бір-біріне сенім арту мен қолдау көрсетуді үйренеді. Бұл оларды ұжымда жұмыс істеуге дайындап қана қоймай, сонымен қатар олардың әлеуметтік дағдыларын жақсартады.

Балалардың шығармашылық әлеуетін дамыту

Актерлік шеберлік баланың шығармашылық әлеуетін дамытуда айрықша рөл атқарады. Әрбір бала ерекше дарынға ие және осы дарынды ашып, оны дамыту қажет. Актерлік сабақтар арқылы балалар өздерінің қабілеттерін көріп, оларды қалай пайдалану керектігін түсінеді. Бұл олардың өзін-өзі бағалауына оң әсерін тигізеді, өйткені бала өз мүмкіндіктерін сезініп, өзіне сенімді бола түседі.

Шығармашылық әлеуетті дамыту баланың қиялын, ойлауын және сезімталдығын кеңейтуге мүмкіндік береді. Сабақ барысында әртүрлі образдарды сомдау, қиын жағдайлардан шығу жолдарын іздеу, импровизация жасау сынды шығармашылық тапсырмалар орындалады. Мұндай тапсырмалар баланың қиялын дамытып қана қоймай, оны өмірде де қолдана білуге үйретеді.

ДШИ-де актерлік шеберлік балаларды өзіндік пікірін еркін білдіруге, өз ойларын нақты жеткізуге, сондай-ақ шығармашылық жолында кездесетін қиындықтардан қорықпауға баулиды. Мұнда әрбір оқушы өзінің жеке стилін табуға, өз жолын ашуға мүмкіндік алады.

Актерлік шеберліктің жеке тұлға қалыптастырудағы рөлі

Актерлік шеберлік балаларды тек өнер әлемінде ғана емес, сонымен қатар өмірде де табысқа жетелейтін маңызды дағдыларды дамытады. Оқушылар өздерін сахнада еркін ұстап, көпшіліктің алдында сөз сөйлеуге, ойларын ашық білдіруге үйренеді. Бұл дағдылар олардың келешек өмірінде, кез келген салада маңызды болмақ.

Сонымен қатар, актерлік шеберлік балалардың эмоционалдық интеллектін дамытуға ықпал етеді. Балалар әртүрлі кейіпкерлердің рөлін ойнап, олардың эмоцияларын түсінуге, оларды дұрыс жеткізуге үйренеді. Бұл балалардың эмпатиясын, басқалардың сезімдерін түсіну қабілетін арттырады. Эмоционалдық интеллекттің жоғары деңгейі баланың болашақтағы қарым-қатынастарында, жұмысында және өміріндегі басқа да маңызды аспектілерінде үлкен рөл атқарады.

Актерлік шеберлік сабағы балалардың өз-өзіне деген сенімін арттыруға ықпал етеді. Сахнада өнер көрсету үшін көп күш-жігер мен батылдық қажет. Балалар осы батылдықты игерген сайын, өздерін сенімдірек сезінеді. Бұл сенімділік оларды өмірдің әртүрлі салаларында табысқа жетелеуге көмектеседі.

Қорытынды

ДШИ-де актерлік шеберлікті оқыту – бұл балалардың шығармашылық әлеуетін дамытуға бағытталған ерекше әдіс. Актерлік сабақтар балалардың тек өнер әлемінде ғана

емес, сонымен қатар өмірде де маңызды дағдыларды дамытуына мүмкіндік береді. Оқушылар өздерінің эмоцияларын дұрыс басқаруға, шығармашылық тұрғыдан ойлауға және ұжымда жұмыс істеуге үйренеді. Бұл дағдылар олардың болашақ өмірінде, қай салада жұмыс істесе де, қажет болады.

Актерлік шеберлік баланы ішкі дүниесін тануға, оны ашуға және толыққанды тұлға ретінде қалыптасуға жетелейді. Бұл өнер түрі арқылы балалар өздерін еркін сезініп, өз қабілеттерін дамытуға, шығармашылық әлеуетін толық ашуға мүмкіндік алады. Актерлік шеберлікті оқыту баланың болашақ өміріне маңызды әсерін тигізетін жан-жақты дамудың кілті болып табылады.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Жұмабекова Г. «Актерлік өнер және оның даму жолдары». Алматы: Өнер баспасы, 2019.
 2. Жүсіпов Ә. «Қазақ театр өнерінің тарихы». Астана: Фолиант, 2016.
 3. Әшімхан М. «Шығармашылық тұлғаны қалыптастырудағы өнердің рөлі». Алматы: Білім, 2021.
 4. Петрова О. «Развитие эмоционального интеллекта у детей через актёрское мастерство». Москва: Искусство, 2018.
 5. Тасболат Ж. «Өнер мен білімнің тоғысуы: актерлік шеберлік сабақтары». Астана: Нұрлы білім, 2020.
 6. Смирнова Е. «Методы преподавания актёрского мастерства в образовательных учреждениях». Санкт-Петербург: Питер, 2017.
 7. Аманжолов С. «Тұлға тәрбиесі және өнер». Шымкент: Ұлттық білім, 2022.
- ДШИ-дегі актерлік шеберлік: балалардың шығармашылық әлеуетін дамыту